6
1-a
33

6
5 M
21

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
1-10-9-

6-1-a-33

II
15
D

Digitized by Google

Don. et add. Bibl. Secr. Coll. S.
A. R. P. D. M. Jo. Boorhaan.

സി ദ്ധ രൂ പം

SIDHARUBAM

SEU

GRAMMATICA SAMSCRDAMICA

CUI ACCEDIT

DISSERTATIO HISTORICO-CRITICA

IN LINGUAM SAMSCRDAMICAM

VULGO SAMSCRET DICTAM

In qua huius linguae exsiſtentia, origo, praeſtantia, antiquitas, extenſio, maternitas oſtenditur, libri aliqui ea exarati critice recenſentur, & ſimul aliquae antiquiſsimae gentilium orationes liturgicae paucis attinguntur, & explicantur

AUCTORE

FR. PAULINO A S. BARTHOLOMAEO

CARMELITA EXCALCEATO MALABARIAE MISSIONARIO

ROMAE M. D. CC. XC.

EX TYPOGRAPHIA SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
PRAESIDUM ADPROBATIONE.

Digitized by Google

DISSERTATIO HISTORICO-CRITICA

IN LINGUAM SAMSCRDAMICAM.

I.

LInguam illam veterum ſapientum Indiae, qua Brahmanes etiamnum in liturgicis orationibus, in ſacrificiis ſuis peragendis, & in altioribus ſcientiis tradendis utuntur, quaque ipſa eorum ſacra lex, quam Vèdam വെദം vocant, ſcripta eſt, diverſi auctores diverſis nominibus inſignivere.

Athanaſius Kircher illam Hanſcret; Thomas Hyde, Sanſcroot; Mullerius, Eduardus Bernardius, Carolus Mortonius, Hanſcret (1); P. Calmetus in epiſtola ad P. Tourneminium anno 1737. Vencatiguiri ex regno Carnatenſi ſcripta, Samſcrouſtam (2); Sonnerat, Samſcroudam (3); Anquetil du Perron; Samskretan (4); Stephanus Fourmont, Sanſcretan; (5) Mallet Dupan, Sanſcreet (6); Anonymus quidam e S. I. Miſſionarius, Grandon (7); P. Auguſtinus Antonius Giorgius, Samſcret (8); Auctores libri, cui titulus: *Aſiatick reſearches*, Sanſcrit & Shanſcrit (9); Auctor praefationis in Alphabetum Barmanorum Samſcrit (10);

(1) Alphabetum Grandonico-Malabaricum, ſive Samſcrudonicum Romae 1772. typis Sac. Congreg. de Propaganda Fide. *pag.*5.

(2) Memoires pour l'hiſtoire des ſciences, & des beaux arts. Novembre 1739. a Paris chez Chaubert.

(3) Voyages aux Indes Orientales, & ala Chine par Mr. Sonnerat a Paris chez Froulé. 1782.

(4) Zend Aveſta par Mr. Anquetil du Perron. a Paris chez Tilliard 1771. tom. prem. *pag.*3. Appendix *n.* 110.

(5) Catalogus Codicum manuſcriptorum Bibliothecae Regiae. Pariſiis ex Typographia Regiâ. 1739. *fol.* 434. *& ſeq.*

(6) Journal hiſtorique & politique. a Geneve par Mr. Mallet Dupan. *num.* 9. 4. Mars. 1786.

(7) Breve noticia dos erros, que tem os Gentios de Concaó da India. *cap.*5; manuſcriptum P. Iohanni a Brito attributum.

(8) Alphabetum Tibetanum. Romae 1762. typis S. Cong. de Propaganda Fide. *pag.*100.

(9) Aſiatick reſearches, or Tranſactions of the Society inſtituted in Bengal. volume the firſt. Calcutta 1788. *pag.*8. *& pag.*150.

Bartholomaeus Ziegenbalg in ſua Grammatica Damulica. Halae Saxonum 1716. *pag.*1. Linguam Bramanorum corrupte Kirendum, loco Grantham, vel Samſcrdam vocat, & in praefatione ſua litteras noſtras falſo corruptas eſſe putat.

(10) Alphabetum Barmanorum, ſeu regni Avenſis, editio altera emendatior. Romae 1787. typis S. Congr. de Prop. Fide. *pag.*2.

Pater Ioſephus Beſchi ; Grandon , & Samskrdam (1) ; Iohannes Chriſtophorus Amadutius , Samſcrit (2) ; P. Clemens a Ieſu , Grandon vel Samſkrdam (3) ; Auctor denique Grammaticae Talenganicae eam Samſcredam appellat (4) . Hoc eodem vocabulo illam inſigniunt P. Vincentius a S. Catharina Senenſi , P. Geminianus a S. Octavio , P. Stephanus a Ss. Petro & Paullo , P. Ildephonſus a Praeſentatione , Miſſionarii Malabariae anteceſſores mei , quorum diaria , & relationes Indicae ſive typis editae , ſive in archivio domus Miſſionis Verapoliranae aſſervatae , ſive denique illae , quas ad manum habeo , in hac una re omnes conveniunt .

Ex his auctorum teſtimoniis argumentum certum eruitur , dari in Indiis orientalibus idioma aliquod ſacrum , ſublime , ſcientificum , litterale , quo religioſi , legales , & liturgici libri conſcripti ſunt , & quo Brahmanes ethnici in divinis peragendis ac altioribus ſcientiis tradendis utuntur . Quamvis vero Europaei ſcriptores de vocabulo idiomatis non conveniant , quin immo in eo ſcribendo , & pronuntiando mirum quantum diſcrepent , hoc idiomatis exſiſtentiae nihil officit , & omnis illa variatio & diſcrepantia in defectum Alphabetorum Europaeorum & gentilium Indicorum eſt reiicienda .

Mortuam , ut vulgo dici ſolet , ac litteralem linguam aliqui , divinam & ſacram alii , ſcientificam , ſeu eruditorum & ſapientum linguam alii , Brahmanicam , ſanctam , & ſublimem aliqui , citatis eam locis appellant , pro ſuo quiſque ſtudio , affectu , opinione , aut iudicio ἐπίθετον linguae huic tribuunt , quod quidem parum noſtra intereſt , plurimum autem , ut eius Grammaticam daturi verum , ſincerum , & genuinum etymon vocabuli ex primis huius idiomatis elementis , & ipſius analyſi demus , ac in tanta opi-

(1) Vulgaris Tamulicae linguae Dictionarium , & Grammatica P. Conſtantii Ioſephi Beſchi , cuius exemplar manuſcriptum ad manus habeo . Vide etiam inter Codices Indicos manuſcriptos Bibliothecae Regiae *n.*222. Eamdem impreſſam habemus etiam Trangambariae an. 1739

(2) Alphabetum Brammhanicum ſive Indoſtanum Univerſitatis Kaſi . Romae . 1671. *Praef. pag.*vii. *pag.*5. 105. &c.

(3) Vid. ſupra *n.*1.

(4) Grammatica Talenganica auctore quodam Miſſ. e S. I. Vide etiam Codices manuſcriptos Bibliothecae Regiae . *n.*223. Alphab. Talengà vide apud Encyclopaediſtas *tab.*xix. edit. Libur.

Digitized by Google

opinionum & nomenclaturae varietate, certum, fixumque nomen huic idiomati tribuamus, ac ſtabiliamus.

Itaque ut claram & diſtinctam notionem lector aſſequatur, primum quidem paucis de praecipuis alphabetis, quae in Indiis in uſu ſunt, quibuſque ſacrum hoc idioma ſcribi ſolet, eſt diſſerendum.

Haec cumprimis alphabeta nunc in Indiis obtinent: Vánárenſe, ſeu univerſitatis Kaſi, alias alphabetum Brahmanicum ſive Indoſtanum dictum; hoc utuntur Brahmanes magiſtri univerſitatis Kaſi, qui in ſuburbiis hortiſque illius civitatis litteras tradunt, & Samſcrdamicae linguae Grammaticam docent, de quo vide Banier de Relig. Indor. ritibus, & Alphab. Tibetan. *pag.*265. & 429. Hoc alphabetum Vánárenſe a litterali antiquo & ſcientifico Samſcrdamico diverſum eſſe ait P. Caſſianus Beligatius in Alphabeto Indoſtano univerſitatis Kaſi *cap.*1.*pag.*3., in quo numerantur litterae ſimplices ſeu radicales quinquaginta, praeter compoſitas, quarum numerus deſignari non poteſt, cum tot ſint, quot fieri poſſunt coniunctiones conſonantium cum vocalibus, vel conſonantium cum aliis conſonantibus, de quo vide huius alphabeti *pag.*5. & praefationem eruditi viri Iohannis Chriſtophori Amadutii in hoc alphabetum. Ex quo inferes, quod ſi aliud praeter hoc, & quidem litterale ac ſcientificum Samſcrdamicum alphabetum in illa regione habetur, hoc univerſitatis Kaſi alphabetum Samſcrdamico-gentilitium Vánáres vel Benáres dici debere, quia linguae ſacrae Samſcrdamicae vocabula univerſitatis Vánáres propriis, & particularibus, aut nationalibus characteribus tradit.

Secundum alphabetum eſt Nagaricum ſeu Dèva Nagari, vulgo alphabetum Nàgri dictum (1); de quo multis diſſerunt auctores libri: *Aſiatick reſearches*. Alphabetum hoc, cuius litteras radicales adferunt, earumque ſonum, & valorem explicant hi eruditi Angli, imprimis obtinet in regno Bear vel Patna, & in vicinis ditionibus, quae Mogolenſi imperio ſubiacent; de quo vide praefat. in Alphab. Indoſtanum *pag.* VII. & *Aſiatick reſearches pag.*13. & 423. Characteres huius alphabeti praeter illos, qui in

(1) Encyclopaediſtae (Recueil des planches ſur les ſciences 3. Edition a Livourne 1772.) *tab.*17. confundunt litteras Nagaricas, quas falſo Nagrou vocant, cum alphabeto Hanſcrit, quod omnino diverſum eſt.

in hoc opere exhibentur, etiam adfert P. Caſſianus Beligatius in Alphabeto Indoſtano *pag.* 113. Huius alphabeti diſpoſitionem litterarum reliquis Indicis alphabetis omnibus praeſtare *pag.* 23., & charactere Nagarico Indicas linguas originaliter ſcriptas fuiſſe, tum horum charaterum uſum uſque ad Pontem Ráma, ſeu uſque ad Promontorium Comorinum & Inſulam Ceylan extendi, aſſerunt laudati Angli ſcriptores *pag.* 423. Verum venia praeclarorum horum virorum dixerim, ipſos in hac re manifeſte ludi, fallique. Characteres univerſitatis Vánáres, Talenganici, Samſcrdamico Malabarici eodem ac Nagarici ordine, & diſpoſitione in ſuis relativis alphabetis referuntur, eumdem ſonum, valorem, poteſtatem, nomenque habent, ſub quibus characteres Nagarici in hoc eodem Anglico libro exhibentur; ſiquidem 50. litteras radicales numerat alphabetum Indoſtanum, 51. alphabetum Nagaricum, 53. alphabetum Talenganicum, 53. alphabetum Samſcrdamico Malabaricum, quae omnia in his alphabetis exhibita vide. In quonam igitur praeſtat hoc alphabetum Nagaricum ab ipſis allatum? quamnam ſpecialem vim, & valorem habet? Certe ex his manifeſte patet, viros iſtos reliqua Indica alphabeta aut numquam vidiſſe, aut numquam cum Nagarico contuliſſe, inſpexiſſe, & examinaſſe. Valde etiam alucinantur, dum Nagaricum alphabetum originale, ac per totam Indiam extenſum eſſe aſſeruerunt. Quid enim alphabetum Indoſtanum ſeu Vánárenſe? quid Talenganicum, quid Samſcrdamico Malabaricum, & tot alia, ut Tourutianum, Maquampurenſe, Parabattianum, Nepalenſe, Tamulicum, quorum illa prima tria ipſo Nagarico praeſtant, aut certe in nihilo cedunt, nullius uſus, nullius gentis, nullius regionis ſunt alphabeta? Hoc certe in memoriam revocat illius Angli falſam ſed tenacem opinionem, qua putabat & aſſerebat nullum melius, mitius, & ſalubrius ſolum Anglia, nullam meliorem linguam Anglicana in mundo haberi, ex eo quod ipſe praeter patriam ſuam numquam alias mundi plagas vidiſſet, numquam aliam praeter Anglicanam linguam didiciſſet.

Alphabetum Talenganicum, ut iam ſupra diximus, 53. litteras radicales numerat, & compoſitas tot, quot quis ex radicalibus formare cupit. Obtinet autem in tota Orixae ora, & intra

tra

tra terras omnes in Peninſula Indiae media uſque ad regnum Golkondae, de quo confer *Rennel*, & Mappam Geographicam Indiae Pariſiis per D. Guillelmum de l'Isle publici iuris factam, Grammaticam Talenganicam Bibliothecae Regiae *num.* 223. Sonnerat *cap.* de linguis Indicis, ubi linguam Talenganicam vocabula Samſcrdamica mirifice exprimere, litterarum numero perfectiſſimam eſſe, ſonos denique difficillimos quoſcunque facillime reddere ait, ac proinde alphabetum hoc plus ceteris ad ſcribendum Samſcrdamicum idioma aptum atque idoneum eſſe docet. Non crediidiſſem hoc huic viro linguae alioquin utriuſque imperito, niſi hoc idem auctorem Grammaticae Talenganicae aſſerere vidiſſem, & ego ipſe Talenganicos apices cum reliquis alphabetis Indicis contuliſſem, quibus collatis, certe deprehendi alphabetum hoc egregium eſſe, & cum altero quocunque certare poſſe; tanta in eo eſt litterarum varietas, copia, valor, & poteſtas.

Ultimum denique alphabetum eſt Samſcrdamico Malabaricum noſtrum anno 1772. Romae typis S. Congregationis impreſſum. Hoc obtinet in regno Canara, Carnate, Concam, Mayſſur, Madure, Tanjaor, in tota ora Malabarica & Coromandelica, & hoc ſoli linguae Sacrae Samſcrdamicae proprium ibidem eſt, ac in libris Brahmanicis reperitur. Sunt enim praeter hoc alia etiam alphabeta gentilitia plura, ut Maleàymicum, Carſonicum, Tamulicum, quae quia manca, & multis characteribus carentia ſunt, ad ſcribendam & pronuntiandam Samſcrdamicam linguam non inſerviunt, & dum adhibentur, vocabula, ſonumque eorum non ſolum non exprimunt, ſed etiam intricant, truncant, & corrumpunt. In hoc noſtro alphabeto 53. numerantur litterae ſimplices ſeu radicales, mille centum viginti octo ex iis compoſitae (1), & horum numerus uſque ad decem & amplius millia aſcendere poteſt. Certe P. Ildephonſus a Praeſentatione in codice manuſcripto octo mille & quatuor iam exhibuit, & hic numerus facile augeri poteſt. Ex quo colliges, hoc noſtrum alphabetum cum quocumque alio Indico certare poſſe, atque aptiſſimum eſſe ad linguam Samſcrdamicam ſcribendam & pro-

(1) Huic numero noviter inciſae nunc additae ſunt litterae viginti quatuor.

& pronuntiandam. Colliges etiam hoc alphabetum antiquiſſimum eſſe; nam inſcriptio Samſcrdamica in ſpecu quadam detecta, quam Angli in libro : *Aſiatick reſearches pag.* 279. exhibent, & cuius characteres abſque dubio antiquiſſimos (*the moſt ancient*) eſſe D. Wilkins iudicat & aſſerit, huius noſtri alphabeti litteris, ſeu etiam Samſcrdamico Tamulicis, ac antiquis Indoſtanicis eſt ſcripta, & permixta. Quod cuique qui inſcriptionis illius characteres cum noſtro & Tamulico alphabeto contulerit, facile & ultro patebit. Quare aut characteres illos non ſe cognoviſſe fateatur Wilkins, aut auferat hoc ex libro illo, quod *pag.* 423. ſcribitur, nempe Indicas linguas originaliter characteribus Nagaricis ſcriptas fuiſſe. An vero ſacrum idioma Samſcrdamicum originaliter & primigenie noſtris characteribus in ſuis adhuc incunabulis exsiſtens ſcriptum, & digeſtum fuerit, id ſine bonis & certis rationibus aſſerere non audemus, niſi in re tam obſcura hariolos agere velimus. Cum ex antiquis monumentis certa argumenta ſuppetent, tunc quid de his aliiſque ſit ſentiendum, aut ſtatuendum, ſine errandi & hariolandi periculo dici poterit.

Haec itaque ſunt praecipua eruditorum alphabeta in uſu in omni illo totius Indiae orientalis tractu, qui ex una parte a borea ad auſtrum a Cashgar uſque ad Promontorium Comorinum, & ex alia nempe ab occaſu ad ortum a flumine സിന്ധു Sindhu ſive ab Indo uſque ad flumen regni Siam extenditur, & pluſquam viginti regna, & provincias continet. Hoc etiam fere tractu uſus linguae Samſcrdamicae in libris, liturgiis, orationibus, ſacrificiis, ac ſcientiis altioribus tradendis praecipue viget, quamvis nos certiſſime teneamus, multa vocabula Samſcrdamica cum Brahmanico cultu & religione etiam in Tibetum, in regnum Ava, Pegu, Siam, Sinas & Iaponiam penetraſſe. De quo confer *pag.* 145. & ſequentes eruditae diſſertationis in ſculpturas & ruinas antiqui delubri Màvalipuram prope Sadraſtam : quas ego etiam vidi anno 1776. in libro : *Aſiatick reſearches*, Dow. *Vol.* 1. *diſſert. pag.* 41., *Voyage de Mr. Gentil. Vol.* 1., Knox de religione Ceylanenſium, la Loubere in relatione

ne de regno Siam, Alphabetum Tibetanum *pag.399.* 400. 150. 425.,& praefationem in Alphabetum Barmanorum, ſeu regni Avenſis *pag.*14.15.

Vulgarium linguarum alphabeta in Indiis innumera ſunt, ſeu totidem, quot idiomata popularia ſeu gentilitia in Indiis numerantur (1), quae omnia in medium afferre, & deſcribere noſtri non eſt inſtituti. Tale eſt Nepalenſe, Nagaricum populare, Maráſticum, Canarinum, Carnatenſe, Tamulicum, infimum Malabaricum. Verum cum haec alphabeta manca ſint & litteris carentia, ut noſtra Europaea, quidquid iis ſamſcrdamicè ſcribitur, corrumpitur, & inquinatur, ita ut vocabula Samſcrdamica genuina vix noſcibilia reddantur. Inde tanta nominum eiuſdem ſignificationis corruptio & variatio, ut unum idemque primigenium, & originale Samſcrdamicum vocabulum in diverſis Indiae regionibus ſcriptum, & prolatum, etiamſi ſis linguae Samſcrdamicae peritiſſimus, vix recognoſcas. Nempe hoc contingit linguae ſacrae in Indiis, quod in Europa linguae Latinae accidit. In libris haec eadem ubique eſt, vocabula tamen a diverſis nationibus diverſimode pronuntiantur,quamvis iiſdem characteribus Latinis ubique ſcribantur. Deinde per filiales ſuas Italicam, Gallicam, Hiſpanicam, Luſitanam idem praeiudicium, variationem, diverſam vocabulorum conſtructionem, nominum declinationem, verborum coniugationem, ac pronuntiationem patitur, & procedit eodem modo, quo in India mater ac ſacra antiqua & originalis lingua Samſcrdamica. Quare unum hic attente eſt advertendum: nempe nomina, quae marem ſignificant, gentilitio Malabarico, & Tamulico more plerumque in litteram ന് n finale exire, feminina in a vel i, neutra apud ipſos in o ſeu m finalem apertam, ſubinde vero eamdem naſalem & blaeſam. Sic ബ്രാഹ്മണന് *Brahmanen*, വേദം *vedam*, lex, apud ipſos generis neutrius, ut omnia alia, quae expreſſe maſculum aut feminam ſexu diſtin-

 ctam

(1) Plura Indica alphabeta afferunt Encyclopaediſtae, ſed iis non fidendum, quia manca ſunt. Noſtrum, Tamulicis litteris permixtum, Grandan vocant *tab.15.*

ctam non ſignificant, മച്ചി *matci* femina ſterilis, ഗ്രന്ഥം *grantham* liber, രെബൻ *rèben* homo vilis, & contemptibilis, & ſic de reliquis. Quae neceſſario notanda duximus, ut in decurſu huius diſſertationis pronuntiatio & ſcriptio nominum Samſcrdamicorum more gentilitio Malabarenſi & Tamulico facta, aut facienda, a vero Samſcrdamico, antiquo, & originali modo, quo in vocabulario Amaraſinha exhibetur, diſtinguatur, & dilucide ſecernatur. Nec omittendum hic eſt, linguam Maleàyma dictam, cuius alphabeto hodiedum in inſtrumentis emptionis, & venditionis aliqui utuntur, viginti quatuor tantum characteribus, a praedictis Samſcrdamicis diverſis, conſtare. Ita alphabetum Tamulicum pariter non niſi 28. elementis conſtat, Tibetanum 34., & ſic cetera vulgaria plus minusve notis, apicibus, & litteris deſtituuntur. Ex quo ſane ſequitur, vocabula Samſcrdamica toties corrumpi, truncari, litteras tranſponi, ſonum originalem, valoremque primigenium frangi, quoties defectivis & mancis his vulgaribus alphabetis ſcribuntur. Quod aeque de alphabetis Europaeis omnibus intelligendum eſt. Quomodocumque enim, & quibuſcunque litteris, notis, punctis arbitrariis Europaeis nomina Samſcrdamica exprimere ſatagas, quomodocumque litterarum ſeu characterum originalium Samſcrdamicorum valorem, ſonum, accentum, poteſtatem adumbrare nitaris, ſemper adhuc vis, valor, & ſonus ille ipſis originalis & proprius, mancus, & imperfectus erit, ſincerus denique & genuinus tonus, tenor, & ſonus litterarum numquam bene exprimi poterit. Ratio in promptu eſt, quia ſonus Samſcrdamicus verus & exsiſtens, a noſtris alphabetis omnino alienus, ſono, valori, tono ac poteſtati apud nos non exsiſtenti comparatur, & hoc quod eſt, per id quod non eſt, reddi ac adumbrati adlaboratur. Inde tanta nominum Samſcrdamicorum corruptio, varietas, in ſcribendo uno eodemque vocabulo diverſitas. Nempe alphabeta Europaea iam ex ſe defectiva ſunt; accedit inſuper nationalis ſeu gentilitius cuiuſque gentis peculiaris ſcribendi, & pronuntiandi modus: quo fit ut Angli aliter, Galli aliter, aliter Itali, & Luſitani voca-

cabu-

cabula Indica ſcribant, & pronuntient. Quia vero non eſt noſtrum regulas ſcribendi & pronuntiandi nomina Indica praeſcribere, nos illa linguae Latinae & Italicae ſono, pronuntiationi; litterarum valori accommodabimus, ac more Latino & Italico, in quantum id fieri poteſt, ſcribemus, ac pronuntiabimus. Angli certe in ſuo opere *Aſiatick reſearches* Samſcrdamica vocabula more linguae ſuae & pronuntiationis Anglicae ſcribunt, & quia ut ipſimet *pag.* 13. fatentur, alphabetum Anglicanum non ſolum imperfectum, ſed etiam ad exprimenda Indica nomina ridiculum eſt, hoc alphabeto ea ſcribentes foede corrumpunt, & ita deformant, ut parum noſcibilia ſint, & vix ariolando, quid ſibi velint, dignoſci poſſit. Sic v. g. ipſi ſcribunt

Boroon pro വരുണഃ Varuna. Deus maris, aquarum.

Raabon pro രാവണഃ Ràvana. Rex Ceylan.

Doorjodhon vel Arjoon pro അൎജ്ജുനഃ Argiuna.

Joodiſter pro യുധിഷ്ഠിരഃ Yudhishtira.

Soogot pro സുഗതഃ Sugada; &c. quae vide *pag.* 129.

Ariolus certe ſis, ut haec nomina, prout ipſi ea ſcribunt, dignoſcere, & primigeniae ſuae Samſcrdamicae origini reddere poſſis. Quare hoc tibi certum & indubitatum ſit, vocabula Indica & olim per alphabeta Graeca & Romana corrupta fuiſſe, & hodiedum corrumpi, litteras tranſponi, mutari, ſonum, valorem, pronuntiationem, litteras ipſas truncari, & omnia etiamnum per alphabeta Europaea perverti. Malum eſt hoc omnium malorum maximum, & cui non facile remedium applicari poſſit, niſi eruditi viri inter ſe conveniant & regula aliqua ſtabiliatur, qua tuto & uniformiter Indica vocabula ſcribi poſſint ab Europaeis.. Quod facile fieri poſſet, ſi litteris Samſcrdamicis radicalibus communi calculo ex Europaeis alphabetis certus & fixus valor, ſonus, poteſtas, ac pronuntiatio eruditis ſequenda proponeretur. Ex hoc illud tandem ſequeretur boni, ut mappae geographicae omnes in recenſendis locorum nominibus convenirent, con-

confuſio nominum & in his, & in libris tolleretur, errandi periculum, ſeu unum nomen pro alio ſummendi, & uſurpandi occaſio tolleretur, ac demum certitudo hiſtoriae Indicae facilius & ſecurius ſtabiliretur. Sed his iam ſatis ſuperque.

Lingua Saſcrdamica ſubinde, ſed improprie, dicitur Grantham nempe a libris ex foliis palmae confectis, qui ſamſcrdamice ഗ്രന്ഥം. grantham, in genere neutro more Malabarico prolatum, vocantur, & in quibus lingua haec ſacra continetur. Vide alphabetum Grandonico Malabaricum *pag.* 8. Hoc itaque modo nempe improprio & translato eam vocavere multi, P. Beſchi in praefatione ad dictionarium & grammaticam Tamulicam (1), P. Iohannes Erneſtus Hanxleden in grammatica Malabarica, P. Iohannes a Brito in relatione gentiliſmi regni Concaõ & Mayſſur, P. Clemens a Ieſu in hoc ipſo alphabeto Grandonico Malabarico. Ex quo iterum inferes, vocabulum Samſcrdamicum ഗ്രന്ഥം Grantham, male reddi ſcribendo Grandon, Grandam, Quirendam &c., etenim littera ഗ്ര Samſcrdamica compoſita, & uno tractu implexa proprie noſtrae ſyllabae gra correſpondet, & littera ന്ഥ nth, pariter compoſita ex ന n, & ഥ th, ac uno ut aiunt ductu & apice expreſſa noſtrae ſyllabae nth omnino & ex toto aequivalet ac correſpondet. Tamulici vero qui nec litteram ഗ്ര gra, nec nth, in ſuo alphabeto habent, litterae ഗ g deficienti litteram க k lenem ſubſtituunt, ac eam vocali ſeu ſigno vocalis ി ſuperius notant, unde fit கி ki tum litteram ர r Tamulicam addunt, fitque கிர kira; exinde litteram h poſt nt omittunt, quia eadem carent, vel potius loco ഥ th fortis litterae, qua deſtituuntur, molli & leni d, aut etiam ſimplici t, vocabulum hoc ſcribunt, fitque ex eo Kirendam. Quo nempe vocabu-

(1) Vide Grammaticam Latinam Tamulicam auctore R. P. Conſtantio Ioſepho Beſchio. Trangabariae 1728. *pag.* 30. §. 6.

Digitized by Google

cabulo corrupto uſus eſt ſupra citatus Ziegenbalgius, & alii qui latinis characteribus Grandon vel Grandam ſcripſerunt. Quamvis itaque lingua Samſcrdamica improprie, ut diximus, Grantham, & non Grandon dici poſſit, nempe vocabulo a libris deſumpto, attamen, quia hoc verum, ſincerum, & genuinum ac originale illius vocabulum non eſt, neceſſe eſt, ut illud ex ipſo vocabulario ſublimi Brahmanico Amaraſinha dicto depromamus.

Huius vocabularii exemplaria tria ad manus habeo. Unum antiquum a Brahmane quodam in foliis palmae Panà dictae minutiſſimo charactere Samſcrdamico Malabarico deſcriptum. Alterum ego ipſe ex vetuſto codice Franciſci Texeira indigenae Malabarici linguae Samſcrdamico-Malabaricae peritiſſimi viri deſcripſi. Tertium denique omni auro pretioſius exemplar huius vocabularii primitus verſibus compoſiti, manu ipſius ſublimis & ſacrae linguae peritiſſimi viri Rev. Patris Iohannis Erneſti Hanxleden deſcripum habeo. Duo huius Indici codicis exemplaria inter codices manuſcriptos bibliothecae Regiae Pariſienſis *n.*42. & *n.*244. recenſentur, uti videri poteſt in catalogo codicum manuſcriptorum eiuſdem bibliothecae, quem mihi Pariſiis eruditus vir Bartholomaeus Mercier, olim bibliothecae S. Genovefae cuſtos communicaverat, & ad quae exemplaria inſpicienda & examinanda ego ipſe ad bibliothecam Regiam acceſſeram. Huius vocabularii etiam meminit Anquetil du Perron *tom.*1. *in appendice n.*110.,ubi corrupto nomine illud Amatkosh vocat. Eius etiam meminere auctores diſquiſitionum Aſiaticarum (*Aſiatick reſearches*) *pag.*354.

In hoc itaque vocabulario idioma Samſcrdamicum സംസ്കൃതഃ Samskrda ſcribitur. In hac voce, littera, o m eſt naſalis, സ്കൃ skr eſt compoſita & implexa, ത eſt noſtrum t, ſed lene & leviſſimum, ita ut ex natura genuinae pronuntiationis dum latine ſcribitur littera d ſcribi debeat. Sed textum ipſum afferamus. In prologo ad hoc vocabularium ſtropha prima ſeu octaſtichio ita dicitur: സംക്ഷിപ്തൈഃപ്രതി സംസ്കൃതൈഃ *Samkshiptei pradi Sams-*

Samskrdei . Quod in tertio caſu Grandonico ſeu Samskrdamico poſitum, ſi ad primum ſeu ad പ്രഥമ വിഭക്തി prathama vibhakti, noſtrum nempe nominativum reducatur, erit സംസ്കൃത *Samskrda*, & ſi huic voci Malabarico aut Tamulico patritio ſeu gentilitio modo prolatae, cum nomen hoc neutrum ſit, littera ം m finalis addatur, erit സംസ്കൃതം *Samskrdam*, idioma nempe Samskrdamicum, litterale, ſacrum Brahmanicum, de cuius vocabuli etymologia agitur.

Hoc itaque aut parum abſimili modo illud ſcribit Stephanus Fourmont, Anquetil du Peron, Sonnerat, P. Beſchi, P. Clemens a Ieſu, P. Ildephonſus a Praeſentatione, Auctor grammaticae Talenganicae, P. Iohannes Hanxleden, P. Vincentius a S. Catharina Senenſi, aliique bene multi, & hoc ſane modo nempe Samskrda, & non alio ſcribi & pronuntiari debet. Quocumque alio modo ſcribatur & pronuncietur, abſque dubio falſum & erroneum eſt, qui error aut ex corrupto gentilitiae Indicae linguae vocabulo, aut ex ignorantia & defectu linguae & expreſſionis eius certiſſime derivat.

Eſt autem Samskrda സംസ്കൃത nomen compoſitum ex സം sam, & കൃത krda. സം sam in lingua Samskrdamica ſimul, iunctim, unitim, ſeu coniunctionem ſignificat. Sic verbi gr. സംഭാഷണ *sambhashana* colloquium, ſimultanea duorum collocutio. സംവാസ *samvâſa* cohabitatio, duorum ſimul habitatio. സംശ്രവ *samshrava* conſenſus, annutus, aſſenſus unius in alterius vota, preces, iura, & ſententiam. കൃത krda res facta, perfecta, accurate diſpoſita. കൃത്യ krdya res facienda, accurate perficienda, ordinanda. Adde nunc inter സം sam, & കൃത krda litteram സ s copulativam, quae

ex

ex regulis grammaticae, copulationis gratia, in plerisque nominibus tamquam copula vel littera completoria interponitur, & habebis സംസ്കൃത *Samskrda*, id eſt res ſimul digeſta, perfecta, accurate coordinata, numeris omnibus abſoluta. Itaque idioma Samskrdamicum nihil eſt aliud, quam idioma perfectum, accurate digeſtum, numeris omnibus abſolutum, Ita pariter ferculum bene praeparatum, exquiſitum, aut bene conditum *samskrdam* dicitur, ut in eodem vocabulario cap. ſeu ſectione *Samkirna varggam*, ſive inter vocabula miſcellanea, videri poteſt. De huius nominis etymologia etiam convenit P. Clemens a Ieſu in Alphab. Grandonico Malab. *pag.* 5., & auctores libri *Aſiatick reſearches pag.* 422. Ex quo iam recte & certiſſime inferas, vocabula Hanſcret, Samſcreet, Samſcret, Samſcrit, Shanſcrit, Sanſcroot & alia corrupta, falſa, erronea, & reiectanea eſſe.

De litteris, ſeu notis Samſcrdamicis ം & ഃ confer Alphabetum Indoſtanum *pag.* 43. & 45., Alphabet. Grandonico Malabaricum *pag.* 24. 25. 71., *Aſiatick reſearches pag.* 20., item grammaticam Tamulicam P. Beſchi.

Vocabulum Samſkrda ſcribitur समस्क्रीत Samſcrit in idiomate & alph. Indoſtano ſeu Vanàrenſi, & Sanſcrit in Nagarico. Verum ex etymologia vocis കൃത *krda* iam conſtat in illis idiomatibus gentilitiis eam corruptam fuiſſe. Tum regula generalis linguae ſacrae eſt, ut conſonantes poſt ſe അ a अ a vocalem, non autem i ഇ vel इ i vocalem natura ſua congenitam, & ſubintellectam habeant. Ex quo arguendum eſt male ibi notam ʅ appoſitam fuiſſe. Adde quod omnes meridionales Indiae Brahmanes Samskrda legant, nempe Telugici, Carnatenſes, Maràſtici, Malabarici, Tamulici, Tanjaurenſes, ac cumprimis celeberrimi magiſtri & doctores univerſitatis Triciur in Malabaria, quae hodiedum florentiſſima eſt, & Regem Coccinenſem, ac Travancoren-

corenſem patronum ac protectorem habet. In hac antiquarum Brahmanicarum ſuperſtitionum haud interruptus vigor, ſcholae, ſectae, opiniones, ſcientiae aſtronomicae, legis & linguae ſtudium non interruptum exsiſtit. Numquam ego ab his Brahmanibus Sanſcrit, ſed ſemper Samskrda pronuntiari audivi; nempe hoc etymologiae illi proprium & congenitum eſt.

II. Quid vero paucis de praeſtantia huius idiomatis, ſimul ac de eius difficultatibus, quibus obſeptum eſt, dici poteſt? Omnia fere vocabula excogitabilia poſſidet, ſi ea duntaxat excipias, quae noviſſime artibus aliquibus, ſaeculis his ultimis inventis, data fuerant. Immenſa pene & infinita adeſt nominum & verborum copia, ingens terminorum theologicorum, philoſophicorum, naturalium, phyſicorum, grammaticalium, ſcientificorum farrago. Et hos iam ab antiquiſſimis temporibus poſſidet, quibus Europa vix logicae, phyſicae, metaphyſicae, & theodotiae notiones habebat, ac hos terminos cognoſcebat, utpote qui longe poſtea in ſcholas fuere invecti, a Graecis derivati, qui & ipſi eos ex Brahmanica ſchola ſine dubio acceperant. Confer de his Thomam Raynal tom. 1. de commercio Indiae (1), Niebuhr *pag.* 43. (2), *Aſiatick reſearches pag.* 422. ubi haec habentur: *The ſanſcrit language, whatever be its antiquity, is of a wonderful ſtructure; more perfect than the Greek, more copious than the Latin, and more exquiſitely refined than either; tum pag.* 425. *& alibi*. Exiſtimant hi auctores, omnes Graecorum philoſophorum opiniones, dogmata, & ſectas ex Brahmanica ſchola profluxiſſe, aut ſaltem intimam cum ea affinitatem habere. Quod ad verborum & nominum copiam ſpectat, ea certe ingens eſt, &, ut diximus, pene infinita, quamvis haec nomina & verba abſtractive a quacunque declinatione aut coniugatione, ac ſolum prout in radice ſunt ſpectentur. Sic nomen Dei Shiva in Amaraſinha 46. vocabulis exprimitur, totidem fere nomen Dei Brahma, 40. vocabulis Dei Vishnu, 28. aut pluribus nomen ſolis, avis in genere 20., domus 20., vocis in genere duodecim, hominis duodecim, & ſic plus minuſve de ceteris, ut in praedicto vocabulario Amaraſinha &

(1) Hiſtoire philoſophique du commerce de deux Indes *vol.* 1.

(2) Niebuhrs Reiſebeshreibung Zweyter Band. *pag.* 43.

(3) *Aſiatick researches. pag.* 422. 425.

& വ്യാകരണം Vyàgarana videri poteſt. Quo fit, ut hoc idioma comparatu difficile ſit, facile vero, ac ſummopere idoneum ad carmina & poemata componenda. Quare etiam fere omnes Brahmanum libri, ne ipſis quidem medicis & aſtronomicis exceptis, verſibus ſunt conſcripti, & rari omnino illi, quos proſa compoſitos reperire poſſis. Abundat praeterea idioma hoc elegantiſſimis adverbiis, particulis variis, interiectionibus, exclamationibus, poſtpoſitionibus, epithetis omnis generis, vocabulis 7, aut 8 ſignificationes habentibus, particulis copulativis, & certo ubique numero, ordine, ac energia, quae poematibus praeſertim epicis, quale eſt *ràmayenam*, & *yudhiſtiram*, maieſtatem, gratiam, verſibus elegantiam, metro ſingularem ſuavitatem, & neſcio quid nobile, ac auribus gratum ubique inſinuant, & linguam hanc etiam iis ultro commendant, qui illam nequaquam callent. En aliqua hic exempla.

പരമഭുവനേശ്വരിനരകുലശിവംകരിഭവദുതവ
വൃഷശവിഗുണോരം

വദസിയദികിഞ്ചിദപിദധരുചിഗൌരകൃതിഹരതിമി
രദതിമിരമതിഘോരം

പുണ്യശീലെപ്രസൂപുണ്യശീലെ

Parama bhuvanèshvari naragula shivangari bhavadu tava vrthusha vigunòram,

Vadaſi yadi kincida bidahda ruci gau mudlharati yaratimira madi ghòram.

Punya shilè prasù punya shilè.

Aliud carminis Samſcrdamico-Malabarici exemplum, quod പർവ്വം *parvam* dicitur, tale dari poteſt.

ബാലക പ്രിയെ ദൈവമകുടമണി ഗുണാ
ശാലിനി ചാരുശീലെ വത്സല മറിയമെ
കന്യകെ ലോകനാഥെ ദുഃഖിത ജനശോക
ഹനനി മമ പീഡാഹാരിണി മഹാ ശുഭെ

Bàlaga priè deiva maguda mani gunà
Shàlinì ciàru shìlè vatſala Mariamè
Kanyaguè lòga nàthè dughida gena shòga
Hananì mama pìdhà hàrini mahà shubhè

Iuventutis tenerae amatrix, divinae coronae lucidiſſimus unio, gratiarum rivus, amabiliſſima ac beatiſſima Virgo Maria, mundi domina, afflictorum conſolatrix, meae triſtitiae deſtructrix, feliciſſima Virgo! In vita S. Thereſiae Virginis verſibus ſcripta.

Hic iam me tacente colligis, harmoniam in primas ſyllabas utriuſque verſus, & ſubinde etiam in ultimas cadere.

Aliud alterius carminis exemplum gentilicum.

ശുകതരുണി ജനമണിയും മണിമകുടമാലികെ
ചൊല്ലെടൊ ചൊല്ലെടൊ കൃഷ്ണലീലാമൃതം.

Shuga taruni gena maniyum mani maguda màliguè
Cioledò cioledò Krshna lìlàmrdam.

O iuvenis Pſittace, tu corona hominum, & huius coronae ſuprema gemma,
Dicito, dicito Dei Kreshna ludos & actiones!

Ita in bhishma parvam.

Haec Samſcrdamico Malabarica ſunt, nunc mere Samſcrdamica ſine ulla admixtione alieni idiomatis exempla proferamus.

അനന്തശാസ്ത്രംബഹുവെദിതവ്യം
അല്പശ്ചകാലെബഹവശ്ചവിഘ്നാഃ
യത്സാരഭൂതംതദുപാസിതവ്യം
ഹംസൊയഥാക്ഷീരമംബുമിശ്രം

Ananda shàſtrami bahu vèdi tavyam
Alpèsza kàle baha pashva vigghna
Yal ſàra bhùdam tadu-pàſi tavyam
Hamſo yatha kshìra mambu mishram.

Ea eſt ſcientiae infinitas, ut pauco annorum numero comparari nequeat, quare eſſentialia & meliora diſcernenda, & comparanda, ut cycnus aquae innatans, meliorem & potiorem aquam diſcernit & bibit.

സ്വാമ്യമാത്യൌജനപദൌദുൎഗ്ഗകൊശൌബലംസുഹൃൽ
പരസ്പരൊപകാരീദംസപ്താംഗംരാജ്യമുച്യതെ.

Svàmya madyó gena padò durgga koſzò belam ſuhrl
Paraſparobagàrìdam ſaptàngam ràdya mucidè.

Dominium, bonum conſilium, extenſio regionis, arcium ſeu municipiorum opulentia, & militaris fortitudo, verus amicus, reciproca cum finitimis regnis bona intelligentia, ſunt ſeptem vera regni ſuſtentacula.

Ita in vyàgarnam. ſtropha 1. ad finem.

കൃതസാരസാരംശിഷ്യാണാംക്ഷേമാദിസാരസാരം
ഇതി ക്രമാ യൊഗസാരം അനെകന്ത ദ്രുതലെ വിഹാ
യൊഗസാരം

 Tatra

Tatra du sànandànam shishyànam mandalàni sànandànam
Atta mahà yogànàm avaderu bhùdalè vihà yogànam.

Tatra, *ibi*, àtta, *perfectl liberique coetus magnorum, ac venerabilium*, mahà yogànam, *caelicolarum* vihàyoganam, sànandànam, *gaudio & gratia affecti*, Sananda *nomine ſancti poenitentis viri ac magiſtri, diſcipulorum coetus in hanc terram deſcendit* ſanandànam shishyànam mandalàni bhudalè avadèru.

In epico poemate yudhishtira

സമിദിഃ തുഷ്ടാവ ച സ ഗദാധരം ഗൽഗദേന തുഷ്ട
വചസാ

ജയ ജയ പങ്കജ നേത്ര പ്രസീദ വിധ്വസ്ത ഭക്ത പങ്കജാനേ
ത്ര

Samidi tushdàva cia ſa gadà dharam galgadèna tushda vaceſa
Geà geà Pangagia nètra praſida vidhvaſta bhakta pangagianè atra.

Gaudens & laetabundus ille coetus prae exſultatione fluentibus lacrimis voce interrupta & ſingultiente Deum Vishnu (nempe ſub forma Krshnen) *adoravit dicens: geà, geà! io lo! adorare oculos habens nymphaeae flori ſimiles! hic derelictorum devotorum coetui, congregationi peccatis obnoxiae, ſolamen eſto, gratiamque tuam illi tribue*.

In poemate epico yudhiſtira vigeam cap. ſexto, ſtropha 128.

Praeter haec & alia plura ad elegantiam idiomatis & verſuum Samſcrdamicorum demonſtrandam afferre poſſemus. Verum elegantia haec & maieſtas infinitis pene idiomatis difficultatibus, veluti roſae ſpinis acutis, ſunt obſeptae. Certe quidem praeter verborum copiam & difficilem eorum conſtructionem, ipſe ſcribendi & conſtruendi modus inſuperabiles difficultates faceſſit. Nulla puncta, nulla commata, nullae interpunctiones in contextu reperiuntur, quin etiam ultimae vocales alicuius vocis in vocalem primam ſequentis tranſeunt, eliduntur,

mutan-

mutantur, & ex duabus tertia aliqua exſurgit. Subinde litterae, ut aiunt, completoriae, inter utramque vocem ponuntur, ut ita nec vocis principium, nec finem dignoſcere poſſis, cum omnia velut catenarum annuli inter ſe teneant, & non niſi a peritiſſimo aliquo invicem diſcerni & ſeparari poſſint. Profecto non male huius linguae difficultates, eiuſque ingentem copiam nominum Balgovinda Brahman apud auctorem Alphabeti Indoſtani *pag.* 105. confitebatur, & Krshna Brahman magiſter meus, quamvis centum diſcipulos Brahmanes numeraret, & docendi officium iam 15. annis exercuiſſet, novas ſe quotidie difficultates, novas verborum & nominum elegantias ſe reperire dicebat. Denique dum Kàshinàtha Brahman a D. Winkins interrogatus fuiſſet, quidnam de grammatica maiori Brahmanica ſentiret, reſpondiſſe fertur: eam eſſe ſilvam inexhauſtam ſine dubio & obſcuram. *vide pag.* 351. *Aſiatick reſearches*. Adde his ingentem copiam terminorum abſtractorum & metaphyſicorum, qualem numquam, aut certe numquam metaphyſica & theodotia ſive Aegyptiaca, ſive Graeca, ſive Romana, ſive denique ipſa noſtra ſcholaſtica theologia poſſedit, aut certe tarde in ſcholis ſuis adoptavit.

സൃഷ്ടി ſrſzti creatio, creatura, res creata.

സൃഷ്ടത്വം ſrshtatuam. actio creandi.

സൃക്‌ vel സൃഷ്ട്‌ ſrka, vel ſrshta, creator.

സത് ſal, exſiſtentia

സ്വയംഭൂത്വം ſuayambhutvam, aſſeitas.

സൎവ്വവ്യാപ്തി ſarvavyàbti, immenſitas.

സൎവ്വചാരുത്വം ſarvaciàrutvam. omnis perfectio.

അവ്യക്ത്‌ avyakta res, ens ſimplex, indiviſibile.

അദ്വയ്‌ advaya, nemini ſecundum.

സ്വത

BIBLIOTECA NAZ.

സ്വതസ്സത്ത ſuada ſatta, per ſe exsiſtens.

അനാദ്യഃ anàdya, ſine principio, aeternum.

അപരിച്ഛേദ്യഃ abaricèdya, indefinibile.

ത്രിത്വം trituam, trinitas.

ഭൂതഃ bhùda, elementum, prima materia.

അക്ഷയഃ akshaya, incorruptibilitas.

ലഘുത്വഃ leggutva, celeritas.

സാദൃശ്യഃ shàdrshya, ſpecies, imago, ſimilitudo.

അരൂപ arùba, ſine forma, immaterialitas, ſpiritualitas.

സൎവ്വകാരണഃ ſarvakàrana, cauſſa univerſalis.

നാസ്തി nàſti, privatio, nihil, inexsiſtentia.

നാസ്തികത nàſtigada, atheiſmus.

പാഷണ്ഡഃ pàshànda, atheus. &c. &c.

Ex his ſane, & iis quae ſupra diximus luculenter conſtat, non ſolum idioma Samſcrdamicum ad quidquid tractandum praeſtantiſſimum eſſe, ſed etiam luce clarius evincitur ante Chriſtum natum, & ſaeculo iam Pythagorico inter Brahmanes ſtudii vigorem, ſcientiarum & artium culturam, opinionum pugnam, ſyſtematum varietatem, ſectarum philoſophicarum & religioſarum diverſitatem ac multiplicitatem, tribuum & artium diſtinctionem, gentis cultum, logicae & metaphyſicae acerrimum ſtudium, religionis denique & philoſophiae vim certiſſime obtinuiſſe (1). Ad quid enim haec farrago nominum, tot metaphyſici ter-

(1) Clemens Alexand. *lib.*1.*Strom.* ait Thales autem cum eſſet Phoenix genere, etiam cum Aegyptiorum prophetis congreſſus eſſe dicitur: ſicut etiam Pythagoras cum iis ipſis, per quos etiam fuit circumciſus, ut adyta ingrediens Aegyptiorum myſticam diſceret philoſophiam: & cum Chaldaeorum & magorum verſatus eſt praeſtantiſſimis. Plato autem non it inficias, ſe ea quae ſunt praeſtantiſſima in

termini, tam ſubtiles diſtinctiones, tam locuples linguae vocabularium in omnis generis ſectiones diſtinctum, tam ordinata & regularum varietate ac correctiſſima ſyntaxi admirabiliter adumbrata grammatica, ſi ante, vel in ipſa ſacri idiomatis nativitate, nullum erat ſtudium, nullae ſcientiae, nullae artes, nulla ſectarum & opinionum pugna, nulla religionis dogmata, nulla philoſophiae placita, nullum linguae ſtudium, nulla ſcientiarum & artium cultura? Certe haec omnia incomprehenſibilia, vana, & ſto-

in philoſophia mercatum eſſe a barbaris, & fatetur veniſſe in Aegyptum . . . atque mihi quidem videntur (*nempe barbari*) cum ſenſiſſent magna, quae per ſapientes conferebantur, beneficia, & eos coluiſſe, & publice eſſe philoſophati, & Brachmanes univerſi, & Odryſae, & Gelae. Diogenes Laertius *in prooem. lib. de vitis philoſophorum*. Philoſophiae munus nonnulli dicunt coepiſſe a barbaris, fuiſſe enim apud Perſas quidem Magos, apud Babylonios & Aſſyrios, Chaldaeos, & Gymnoſophiſtas apud Indos. Clemens Alex. *lib.* 1. *Srrom.* Alexander autem in libro de ſymbolis Pythagoricis refert Pythagoreum Gallos (*idest Aegyptios circumciſos*) & Brachmanes audiiſſe. Plinius *lib.* 6. *cap.* 17. Patefacta eſt India non modo Alexandri magni armis, regumque qui ei ſucceſſere, circumvectis etiam in Hyrcanum mare, & Caſpium Seleuco & Antiocho, praefectoque claſſis eorum Patroclo: verum & aliis auditoribus Graecis, qui cum Regibus Indicis morati ſunt: ſicut Megaſthenes, & Dionyſius a Philadelpho miſſus, ex ea cauſſa vires quoque gentium prodidere. Clemens Alexand. *lib.* 1. *Strom.* §. 132. *editionis Venetae*. Apertiſſime autem ſcriptor Megaſthenes, qui vixit cum Seleuco Nicatore ſcribit in tertio rerum Indicarum: omnia quidem, quae de natura dicta ſunt a veteribus, dicuntur etiam ab iis, qui extra Graeciam philoſophantur, partim quidem apud Indos Brahmanes, partim vero in Syria ab iis qui vocantur Iudaei. Strabo *lib.* 15. *geogr.* Brachmanes iſtos philoſophos ante urbem in luco degere, intra mediocrem ambitum quo cingantur fraugaliter vivere, ſuper toris ac pellibus iacere, animalibus ac venere abſtinere, ſeriis ſermonibus intentos, & cum volentibus audire communicantes, plurimas eorum de morte diſputationes eſſe. De multis vero cum Graecis ſentire, ut quod mundus ſit ortus & interiturus, & ſphaericus, & quod adminiſtrator & conditor eius Deus univerſum eum pervadat. Univerſarum rerum primordia diverſa eſſe, mundi autem aquam, & praeter quatuor elementa quintam quamdam naturam (*nempe aetherem*) eſſe, ex quibus caelum aſtraque conſtent. Terram in medio ſitam univerſi, de ſemine, de anima aliiſque ſimilia eos dicere. Texere etiam fabulas quaſdam, quemadmodum Plato de immortalitate animae, & de iudiciis quae apud inferos fiunt. Arrianus *de expedit. Alexandri M. lib.* 7. *& in Indicis*. Diſtinguuntur Indi omnes in ſex potiſſimum genera hominum: quorum alii ſophiſtae appellantur numero quidem reliquis inferiores, ſed honore & gloria praeſtantiſſimi. Vaticinantur autem de temporibus anni &c. Porphyrius *de abstinentia lib.* 4. *c.* 7. Brachmanes omnes ſunt unius generis, Samanaei ex omni Indorum gente collecti. Fructus, poma, lac, oryzam comedunt, aliud vero ex animatis deguſtare, vel tangere immunditiae extremae atque impietati non diſſimile apud ipſos habetur. Confer etiam Palladium Gallatam *de gentibus Indiae*, & S. Ambroſium *de moribus Braahmanorum* tom. 5. ed. Rom.

& ſtolida forent, & aut nos, aut antiquos Brahmanes prorſus fatuos; & mentis inopes fuiſſe, ſupponerent. Aut enim hae ſcientiae apud ipſos revera exſtiterunt, & hoc nos credamus neceſſe eſt, aut ſolis rerum terminis ſine aliqua cognitione earum luſerunt, & hoc incredibile eſt, atque hodiernae rerum experientiae contradicit, qua & ſectarum, opinionum, librorum, fabularum, philoſophiae, diverſi religioſi cultus certa veſtigia adhuc cernimus, immenſam pene notionum & rerum copiam admiramur, atque in rerum & vocabulorum evolutionem ac explanationem non ſolum non attingimus, ſed in iis plerumque perdimur & abſorbemur. Quod ſcite mordaciſſimus, ſed non ineruditus auctor diſquiſitionum philoſophicarum in Aegyptios & Sinenſes obſervavit (1). Ceterum linguam Samſcrdamicam iam ante Chriſtum natum in inſcriptionibus monumentorum obtinuiſſe, ex iis quae auctores Aſiaticarum diſquiſitionum *pag.* 123. 143. 279. alibique adferunt, iudicare potes. Ibi enim inſcriptiones hac lingua exaratas ſive in laminis cupreis, ſive in columnis antiquis, ſive in ſpecubus ſacris detectas, erutas, & in Anglicum idioma translatas exhibent, & quamvis illa quae in oppido Mongueer in lamina cuprea inventa fuit, non ad annum 23. ante Chriſtum natum, ſed ad 67. poſt principium aerae noſtrae vulgaris probabilius ſit referenda, ut Brahmanes aliqui *pag.* 143. ſagaciter, & ſecundum id, quod mihi verius videtur, obſervarunt, ex ea tamen & aliis, ac praeſertim ex illa quae *pag.* 279. adfertur, certiſſime deducitur, linguam Samſcrdamicam ante Chriſtum natum & generaliter viguiſſe, & eruditorum linguam fuiſſe, utpote qua in ſcientiis tradendis, & monumentis inſcribendis uſi fuerint. Id quod mirifice cum iis quae nos ſupra diximus, & infra dicemus, concordat. Ex iis etiam monumentis apparet, eam iam tunc pro varia regionum, & gentilitiorum alphabetorum ratione varie ſcriptam & pronuntiatam fuiſſe, cum monumenta illa diverſa nec eoſdem ubique characteres, nec uniformem nominum Samſcrdamicorum ſcriptionem & pronuntiationem ubique exhibeant.

III. Quod

(1) Recherches philoſophiques ſur les Chinois; a Berlin chez Decker 1773. *vol.* 2. *pag.* 95.

Digitized by Google

III. Quod ad originem huius linguae attinet, ea omnino incerta eſt, & fabuloſa. Si Brahmanicae fabulae fides praeſtanda eſſet, ſane ſequeretur eam cum ipſo mundo incepiſſe, ac inſtitutam fuiſſe. Fingunt itaque Brahmanes ſupremum numen ഈശ്വരഃ *Ishvara* (quod Dominum ſignificat) in ipſa creatione mundi imaginationis vi, virtute ſua energetica, ac creationis perficiendae deſiderio vehementer exarſiſſe, feminaeque potiundae ardore totum conflagraſſe. Quo ardore incenſus cum abriperetur, illico a tergo, ſive ex latere ipſius ennata eſt mulier ശക്തി *Shakti* nomine, quod lingua Samſcrdamica citra omne dubium potentiam, vim, virtutemque ſupremam ſignificat. Hanc maſculus Deus Ishvara ſibi ſtatim uxorem deſpondit. Primus itaque ſermo, primum quod dominus hic & creator verbum protulit in creatione rerum, eſt Hum, & Deae Shakti reſponſum, Om. Generationum enim & productionum perficiendarum amore incenſus, ac creationis opus aggrediens ad Shakti ait: ഹും *Hum*, id eſt interrogative *Viſne*? cui Dea reſpondit: ഓം *Om* vel ആം *ám*; quod utrumque ſignificat: *ita*, *omnino*, *volo*, *fiat*, *amen*. Ad quam iterum Ishvara dicit: ഹുംനമശ്ശിവായഃ Hum nama Shivàyá, id eſt: Hum, *nonne adoratio Shivae*? (nempe Ishvarae, qui idem ac Shiva eſt:) quod idem dicere vult ac: Hum, anne? nonne? itane, adoretur Shiva? Viſne ut adoretur Shiva? Cui Dea reſpondit: ഓം Om, *ita*, *omnino*, *fiat*, *volo*, *adoretur Shiva*. Unde exſurgit haec celeberrima liturgica oratio: *Hum*, *nama Shivàya*, *Om*, anne, nonne, itane, viſne ut adoretur Shiva? omnino, ita, fiat, volo, adoretur. Haec precatiuncula detracta prima & ultima particula, nempe *Hum*, & *Om*, പഞ്ചാക്ഷരം *Panciàksharam* ſeu 5 litterarum oratio dicitur, & ſectae Shiveniticae, id eſt, quae Ishvara, ſeu Deum Shiva colit, praecipua teſſera, characteriſtica nota, prima, & ſanctiſſima oratio eſt, in qua tota Indorum ſcientia, devotio, & religio conſiſtit, uti etiam

 illae

illae duae particulae *Hum*, & *Om* omnibus Indis & Tibetanis ſunt ſacrae, quas ſemper in ore habent, & quae primum ac praecipuum religionis Indicae ac Tibetanae fundamentum, & gentilicae devotionis baſis ſunt (1).

Compoſita a Deo & Dea, hac prima oratione, Dea Shakti ad Ishvara dixit: ഹുംനാരായണായനമഃ *Hum, Nàràyana nama. Hum, nonne adoratio Narayanae, ſeu Vishnu Deo*? Cui maſculus Deus reſpondit, *Om*, ita, fiat, adoretur. Haec propoſitio ſeu oratio, teſſera praecipua eſt ſectae Vishnuviticae, ſeu illius, quae Deum Vishnu praecipuo cultu proſequitur, eamque ſemper in ore habet, ita ut in periculis, in morte, in infirmitatibus hoc ſemper pronuntiet & oret, neque mane de ſomno ſurgant, quin hanc precatiunculam ad Deum Vishnu dirigant. Ex quibus ſane certiſſime concluditur, hanc ſectae Vishnuviticae, eiuſque religionis cardinem eſſe, uti illa altera ſectae Shiveniticae eiuſque religionis baſis eſt. Ea etiam omnibus Indis ineſt ſtabilis, firma, & univerſalis opinio, duos hos cultus, nempe Shivae & Vishnu Dei in creatione mundi, in ipſo rerum principio a ſupremo Deo Ishuara & Dea Shakti inſtitutos fuiſſe, uti etiam particulas *Hum* & *Om* tunc certiſſime prolatas tenent, quibus duabus particulis ſeu voculis omnia creata, omnia producta fuiſſe perſuaſi ſunt.

Confectis itaque iam his duabus orationibus maſculus Deus, & eius uxor creationis opus proſequentes, per ulterius colloquium, quinquaginta alphabeti litteras, nempe radicales efformarunt, ex quibus conſurgit alphabetum Samſcrdamicum. Inde eſt, quod Indi, quin & Tibetani tantam habeant in has litteras devotionem, tantique aeſtiment, nempe perſuaſi ſunt, has a Deo prolatas, & in ipſa creatione mundi, ut & alias viſibiles res creatas, productas & compoſitas fuiſſe. Similis devotio eſt etiam Tibetanorum in orationem *Hum*, *Mani Peme*, *Om*, quae prima baſis eorum religionis & devotionis eſt, ut apud Indos, *Hum, nama Shivàya*. Hanc uti & litteras a Deo ſuo Cenreſi inſtitutas fuiſſe, & ipſi dicunt, & omnino perſuaſi ſunt. Quae omnia ſerio

(1) Exſtat in Indiis liber qui tractat de virtute harum ſacrarum litterarum, Panciákshara Mahátmam dictus.

rio memoriae mandanda, & attente conſideranda ſunt, quia omnium eorum, quae infra dicemus, baſis & fundamentum ſunt. Vide alphabetum Tibetanum *praef. pag.*VIII: *Litteras Tibetani uti prodigioſa quaedam munera e caelo demiſſa venerantur, Deoque Sapientiae* (probabilius Deo Cenreſi creatori) *Gam-Iang, tamquam auctori & artifici principi referunt acceptas &c.* Orationem vero *Hum Mani Peme* a Deo Cenreſi inſtitutam fuiſſe traditur *pag.* 500. Vide etiam Bayerium inter acta *Ac. Petrop. tom.*III., & La Croze *tom.*I. Theſ. epiſt. *pag.*31.

P. Clemens a Ieſu fabuloſam hanc originem huius linguae eodem fere modo, ſed negligentius deſcribit *pag.*8. in Alphabeto Grandonico. P. Ildephonſus in codice manuſcripto, quem Eminentiſſimus D. Card. Antonellius mihi examinandum dederat, ex Pacunar viro gentili et celeberrimo Malabariae poeta eamdem hanc linguae originem refert (1). Quae omnia iterum iterumque notanda admonemus, ex eo quod fabula haec inter gentiles ſit univerſalis, ubique & conſtans credita, antiquiſſima, ac ut poſtea videbimus non ſolum traditionem geneſeos ſeu creationis mundi hiſtoriam obſcuram contineat, ſed etiam notiſſimi & antiquiſſimi cultus Dei Vishnu & Shivae iam plus quam a tribus mille annis in India exsiſtentis principium ſit & fundamentum. Particulas etiam *Hum* & *Om*, eo quo diximus modo & ſenſu, explicandas eſſe, infra demonſtrabimus, non autem eſſe idolum *O Manipa*, quod voluit Kircherus, nec *Manetem haereſiarcham*, quod voluit P. Auguſtinus Antonius Georgius, nec *magicam virtutem* ſignificare, quod voluit P. Horatius Pinnabillenſis, nec invocationem chriſtianam *Kyrie eleiſon* continere, quod voluit la Croze, & Bayerius; neque *arbuſtum* aliquod ſignificare, quod ſomniavit auctor diſquiſitionum philoſophicarum, ſed omnino ad textum Geneſis referri: *dixit Deus*: ut fiat, & factum eſt, eumque corruptum, depravatum, ac fabulis contextum eſſe, infra invicte demonſtrabimus.

(1) Similem confabulationem inter Deum creatorem & Lunam habitam fuiſſe in principio mundi credunt & docent recentes Iudaei in Talmud tractatu Cholin *cap.*3. ex Rabbi Simeone filio Pazzai. Vide *pag.*139. libri: *Riti e costumi degli Ebrei confutati dal Dottore Paolo Medici, seconda edizione, in Venezia* 1742. apud Bartholi. Ibi dialogus inter Deum creatorem & Lunam ipſius Rabbi Simeonis verbis deſcribitur.

Quamvis vero origo linguae Samſcrdamicae fabuloſa ſit, hoc nihil officit eius antiquitati, quin pro ea probat, quia videmus fabulas veris hiſtoriis antiquiores eſſe. Non tamen deſunt argumenta multa, quae evincunt, linguae huius uſum in Indiis antiquiſſimum eſſe. Videatur in Plutarcho libro *de Iſide* vox Mitra vel Mithra, quae ab antiquis Perſis ad denotandum Solem, vel ut Q. Curtius *lib.4. cap.13.* ſcribit, ad ſacrum ignem denotandum adhibita fuit. Videatur in eodem Curtio *lib.8. cap.19.* vox Meron, & Nyſa (1). Inſpiciatur etiam inſcriptio in tabula marmorea Tauri Burgheſiani, quae exſtat in ſuburbanis aedibus Burgheſiae domus ad montem Pincium ſitis, & quam exhibet R.P. Eduardus a S. Xaverio inſignis operum Lactantii editor *lib. ſing. de mortibus perſecutorum pag.46.*, quae ita ſe habet:

NAMA

SEBESIO

DEO . SOLI . INVICTO . MITHRAE

Videa-

(1) Meros, mons Indiae, ſub cuius radicibus eſt Niſa civitas conſtituta. *Ambrosii Calepini Bergomatis Lexicon ex optimis auctoribus collectum. Venetiis 1535.* Nyſa non tam mons, quam civitas in India eſt, a Libero patre, ut refert Strabo, condita, carminibus poetarum celebratiſſima, quae ſita eſt ſub radicibus montis quem Mero (*dicendum Meru*) incolae appellant. Propert.

Indica Nysaeis arma fugata choris.

Idem Lexicon Calepini sub voce Nysa. A Diodoro Nyſa urbs Arabiae dicitur. Sed haec ibi fruſtra quaeritur, ut iam obſervavit de Paw in ſuis diſquiſitionibus philoſophicis. At Nyſa Indica ad montem Meru hodiedum exsiſtit, de qua vide mappam geographicam Rennelli Angli, & librum: *Aſiatick researches tom. 1. pag. 258. Meros is Said by the greeks to have been a mountain of India, on wich their Dionysos was born, and Meru is also a mountain near the city of Naishada or Nysa colled by the grecian geographers Dionysopolis, and universally celebrated in the Sanscrit poems.* Eadem aſſerit Sam. Schmidt in diſſert. gallice edita *de Aegyptiaca Colonia in Indias deducta*, quae diſſertatio ab academia proemio donata fuit. Haec adeo certa ſunt, ut etiam hodie auſtrales Indi devotionis gratia montem Meru inviſere ſoleant; ac proinde Deus Nyſae ſeu Dionyſus ſive Bacchus Nyſaeus bene ab hac Nyſa Indica denominatur, & ibi eius origo ſtatuenda eſt, ut etiam ſtatuitur ab Indis. Quare non Q. Curtium, ſed potius malam fidem ſuam perſtringant illi, qui in hac re perſtringunt Curtium. Deva *samscrdamice* Deus, Deiva divinus, unde graecum Dionyſus ſive Deus Nyſae, vel Divinus Nyſaeus, & Dionyſopolis dei civitas Nyſa, natalis urbs Dei Shiva, Siba Seba vel Sebaſii ſeu Bacni Nyſaei quem Graeci mentito nomine Iovis produxerunt ut bene obſervat Curtius lib.8. cap.19: *Inde Graeci mentiendi traxere licentiam Iovis semine Liberum patrem esse caelatum.*

Videatur Heraclides poeta *in* xII. *de Heraclea*, eum citante commentatore Ariſtophanis in comoedia cuius eſt titulus *aves*, ubi Dionyſium ſeu Bacchum Indicum vocat *Sebaſium* ἀπὸ τῦ σεβάζειν. Nempe *a bacchari*. (1), Cic. *lib.* 2. *de leg.*, ubi ait: *Sebaſius & quidam alii Dii, peregrini iudicati e civitate eiiciuntur*, & Plutarch. *lib. de vita Alexandri M.* ubi Calani Brahmanis nomen a Graecis corruptum fuiſſe aſſerit. Denique ut miſſos faciam antiquos, videatur in Niebuhr *tom.* 2. vox Radya, & Nakshi Rushtram, quas ambas ipſe ex ruinis Perſepolitanis exſcripſit. At ſi ego quidem has voces omnes Indicas & Samſcrdamicas eſſe oſtendero, ex hoc ſolo argumento, ut nunc de aliis taceam, mihi fides debebitur, linguam Samſcrdamicam non ſolum in Indiis perveruſtam eſſe, ſed vocabula eius in Graeciam et Latium pervaſiſſe. Atque ut a vocabulo *Mitra* incipiamus, ut hoc Indicae et Samſcrdamicae originis eſſe oſtendamus, illi, qui erudiri volunt, mecum vocabularium Brahmanicum Amaraſinha dictum, de cuius antiquitate et authenticitate nullum dubium ſubeſſe poteſt, aperiant, et *cap. primo Sorgga varggam* nomen Mitra infallibiliter Solem ſignificare videbunt. En ipſa nomina Solis: *Sùra*, *Sùrya*, *Aryama*, *Bhàskara*, *Tarani*, *Mitra*, *Grehabadi*, *Bhànu*, *Mahira*, etc. inde dici ſolet Mitra prabhà, ſplendor Solis. Sic dicitur in libro Sambhavam *ſeu geneſi rerum.* Mitrende ra^cshmi po-

lum

(1) Sebaziorum utique myſteriorum, iis, qui ſacris initiantur, ſymbolum eſt Deus ſinum pervadens: Deus autem iſte draco eſt. Clemens Alexand. *Cohort. ad gent.* §. 5.

Antiquitas canit, dicens: *Taurus draconem genuit & taurum draco*. Ipſa noviſſima ſacra & ritus initiationis ipſius, quibus Sebadiis nomen eſt, teſtimonio eſſe poterunt veritati, in quibus nempe aureus coluber in ſinum dimittitur conſecratis. *Arnob. lib.* 5.

Sebaſium colentes Iovem, anguem per ſinum ducunt. *Firmicus cap.* 2. *de errore prof. relig.*

Deinde ...... quomodo per vim etiam in forma draconis, cum filia Proſerpina concubuerit (Iupiter), ex qua filius ei Dionyſius natus eſt ..., ait Euſeb. *de praep. evang. lib.* 2. *pag.* 71. *edit. Oxon.*

De Shiva ſeu Sebaſio, de ſerpente hoc, & de Bhadracàli ſeu Proſerpina iſta, denique de nativitate Shri Ramae, ſeu Bacchi aut Dionyſii Indici toto agitur libro Indico *Ràmayánam* dicto, & ex eo, atque ex Pacunar poeta gentili Indico R. P. Ildephonſus *in Cod. manuscript. inter Codices bibliothecae S Congreg. de Prop. Fide*, aliique. Unde Shiva vel Sebaſius exhibetur apud Indos ſerpentibus amictus, vel ſerpentem manu tenens, quod vide in Niebuhr *tom.* 2. Idem Shiva ſeu Sebaſius tauro vehitur. Quid igitur reiecto originali libro Ràmayenam, obſcuris Graecorum de Sebaſio fabulis credam, & hoc numen Graecum, Aegyptium, Perſicum, aut Romanum eſſe exiſtimem? Certe niſi originem huius numinis & illius myſteriorum clarius & certius Indis Graeci exhibeant, ab Indis illud accepiſſe, ſemper credam.

Digitized by Google

lum cellàde vanam pukán, *ne Solis radii ipſum moleſtarent*, *ſilvam ſubintravit*. Mitra ſignificat etiam amicum, de quo vide lexicon Samſcrdamicum R. P. Iohannis Erneſti Hanxleſten linguae Samſcrdamicae peritiſſimi viri ſub voce *Mitra*, item dictionarium Excellentiſſimi D Pimentelii Archiepiſcopi Cranganorenſis, et lexicon P. Biſcoping. Ratio eſt ducta a paritate, quia ut Sol lucet, urit, calefacit, et fovet, ita amici munia ſunt lucere, urere, calefacere, et fovere. Mitra vero ſcribendum eſt ſine additione litterae *b*, quam a Graecis additam fuiſſe credo, ut corrupta etiam fuere ab iiſdem alia Indica vocabula, quod Plutarchus loco ſupra citato fatetur. Male ergo erroris inſimulatur Thomas Hyde, quod Mitra amicum ſignificare dixerit, et peius faciunt illi, qui hoc nomen non niſi Aegyptium eſſe poſſe, dicere ſunt auſi, quos vide in Alphab. Tibet. *pag.* 79. 84. *& ſequentibus*. Iam nunc ſi Shiva tertius Deus Trinitatis Indicae ignem ſignificat et Solem, ut ex epithetis, quae eidem in Amaraſinha tribuuntur, certiſſime colligitur, atque ſi hoc ipſum nomen Shiva noſtris etiam temporibus a diverſis Europaeis corruptum et male ſcriptum fuit, ita ut aliqui more linguae Gallicae proprio Chiva, alii Siba, alii Shiv, alii Seba, et aliqui Angli Shiw, vario denique modo, quod iam Sonnerat *tom.* 1. *art. Chiva* obſervavit, illud ſcriberent; quid ni et antiqui Shiva, Seba, Siba, Sebe, et Latino more Sebeſius, Sebaſius vel Sebazius ſcribere potuerunt? Nomen ſeu vocabulum *Nama* Indicum et Samſcrdamicum eſſe, quis eſt modo, qui neſciat (1)? En exempla: Shri Gaͨnavadiè Namá. Geneſae Deo adoratio; quae prima eſt invocatio ſeu adoratio in capite libri Bhágavadam. Namá Guru. Magiſtro adoratio. Shiváya namá. Shivae Deo adoratio. Nama Pida, patri adoratio. Nárayena nama, Deo Vishnu adoratio. Deva deváya namo namá, Deo Deorum adoratio. Quas formulas vide in capite fere omnium librorum Indicorum, in Alphabeto Malabarico Grandonico *pag.* 20., et in dictionariis ſupra citatis. Eſt ergo ſenſus inſcriptionis Burgheſianae ſupra allatae: Nama Sebeſio: adoratio Sebeſio, ſeu Shivae Deo Soli et vere invicto Mitrae. Multa ſunt, quae hunc ſenſum evidenter evincunt; nam *primo* numen illud dicitur fuiſſe pere-

(1) Vocabulum Nama ſub eadem ſignificatione adhibetur a Tibetanis, quod vide in alphab. Tibet.

peregrinum a Cicerone loco ſopracitato; proinde ſi numen Sebeſius dictum, peregrinum erat, quid ni & inſcriptio & vocabulum *Nama* ſit peregrinum? *Secundo* Shivae Indici Dei vectura & ſymbolum eſt taurus vel bos, quod eius ſtatuas & icones inſpicientibus patebit. *Tertio* Shiva Indicus nempe ut deſtructor, etiam Bacchus eſt, quod nos alibi demonſtrabimus. Iam vero Diodorus *lib.4. hiſtoriae fabul.* de Dionyſiis tractans haec habet: *Traditur quoque alter prior aetate fuiſſe Dionyſius quem aiunt ex Iove natum a nonnulliſque appellatum Sebaſim*. Quod admirabilius eſt, taurus Dionyſiacus apud Graecos vocatur Κάλον Kàlon, & bos vel taurus Shivae Indici Dei dicitur Kàla, bos nempe vel taurus. Unde ait Gentianus Hervetus commentario in Clementis Alexandrini Protrepticon edit. Venetae pag.9: *Ex ea natum Sebaſim ſeu Sebazium aut Zagraeum, qui idem eſt quod Dionyſius*. Et infra: *Bubulcus ergo taurum ſignificabat, ferula Dionyſium. In Graeco autem contextu eſt* Κάλον &c. Poſitis ergo his omnibus indiciis, quid aliud eſt inſcriptio illa Nama Sebeſio, niſi adoratio Sebeſio, id eſt Shivae Deo Indico, Seb, Seba, Siba, Sib, &c. hodiedum a multis corrupte dicto? Aliam fortaſſis dant huic inſcriptioni interpretationem Maffeius & Philippus a Turre, qui ſingulari diſſertatione hoc proſecuti ſunt, ut idem loco citato notat R.P. Eduardus, & *in Alph. Tibet.* doctiſſimus P. Giorgius. Verum Perſicum, aut Latinum numen ipſos effinxiſſe cenſendum eſt, quia Indicas inſcriptiones ipſi numquam viderant. Unde etiam vocabulum Nama eſſe putaverunt Lunam, quo abſurdius nihil dici poteſt. Meron, & Nyſa, id eſt, montis Meru, & civitatis Nyſae Indicae vocabula a Graecis corrupta, hodiedum in Indiis exſiſtentem montem Meru, & civitatem Nayſada vel Nyſadaburam eſſe, probant Calcuttenſes Angli in diſquiſitionibus Aſiaticis *tom.1.pag.258.*, & quamvis ipſi non probarent, vocabularium Brahmanicum Amaraſinha *cap.* Sorga varggam inſpicere ſufficeret. Nam ibi Meru, mons Meru habitatio Dei Shiva ſeu Dionyſii ſcribitur, & ex mappa geographica *Renelli* facile conſtabit, Nyſam ſeu Graecorum Dionyſopolim eamdem eſſe cum Nayſada, Naishada vel Nayſada buram, quod ad litteram urbem Nyſa ſonat, *buram* enim vel *buri* in lingua Samſcrdamica civitas eſt. Quod vero ad Rádyab, Nakshi Rush-

Ruſhtam, & alia, quae a Niebuhr afferuntur, attinet, Rádya abſque dubio Indicum nomen eſt, quod regem ſignificat; ſic Rádja putra filius Regis; Vettata Rádja, Rex Tannor. &c. Ruſhtam corruptum eſſe puto, & ſcribendum Ráshtram, nempe regnum quod centum oppida habet. Ita enim huius vocabuli ſignificatio affertur in vocabulario Amaraſinha, & in dictionario P.Hanxleden. Ex quibus omnibus ſane bene colligitur, linguae Samſcrdamicae uſum vetuſtiſſimum eſſe, & vocabula eius etiam longinquas gentes & regna pervaſiſſe. Verum quidquid ſit de his, ſtatuae certe illae Deorum, Dearumque Indicarum, quarum meminit ex Bardeſane Porphyrius *lib. de Styge*, Freyer *Account of eaſt India and Perſia pag.*135., Thevenot *voyages des Indes pag.*221., Niebuhr *tom.*2. *pag.*42. & 43. & in deſcriptione templi inſulae Elephantae, & Chambers in *Aſiatick reſearches pag* 145. & *ſeq*, non niſi hac lingua Samſcrdamica, & per vocabularium Samſcrdamicum Amaraſinha explicari, & deſcribi poſſunt; & quidquid aliis etiam Indicis linguis nationalibus attingitur, pervertitur, corrumpitur, intricatur. Quod ſane non fieret, ſi lingua Samſcrdamica antiquiſſima et ſtatuis illis coaeva, aut illis anterior non eſſet. Quid quod? inſcriptiones antiquae, quas in cupreis laminis repertas exhibent Calcultenſes Angli, omnes ſunt hoc Samſcrdamico ſacro idiomatae ſcriptae, quod inſpicientibus manifeſte patebit. Libri denique Brahmanici liturgici et vetuſtiſſimi hoc uno idiomate ſunt conſcripti. Adde his inſuperabilem illam pertinaciam Brahmanum pro conſervatione huius linguae, et religionis veteris, quam ne amittant, amittunt potius vitam, ut ego in ultima perſecutione annis 1787.1788. et 1789. a Tipu Sultan Bader contraBrahmanes excitata aperte vidi. Quae ſane omnia ſuadent linguam hanc antiquiſſimam eſſe, et a Brahmanibus maximi haberi. Quis enim adeo ſtultus ſit pro eo mori, & iacturam vitae, bonorum, prolis, et dilectarum coniugum facere, quod non amet, aut cuius poſſeſſio cordi non ſit?

V. His itaque breviter pro antiquitate huius linguae poſitis, iam ad eius maternitatem et extenſionem tranſeamus. Theophil. Sigefrid. Bayer. *tom.*1. *Theſaur. epiſtol. La Croz pag.*18. quem citat R.P. Giorgius praef. in Alphab. Tibet. *pag.*VI. de Tibetanis litteris ſcri-

ſcribens ait : *Tangutica elementa a Brahmanibus eſſe accepta eodem tempore, quo ſuperſtitio Indorum ſeptentrionem Scythaſque pervaſit*. La Croze *epiſt.*42. ad Iohannem Chamberlaynum in eamdem pergit ſententiam : *Vetuſtiſſimae Brachmanum litterae vix aliunde, quam a Perſis, aut ab Aſſyriis repeti poſſunt.. Ceterorum vero Indorum litterae ab iis derivantur, quas Hanſcrit* (voluit dicere Sanſcrit) *appellant, quibus Brahmanes utuntur, quod & ceteras Indorum gentes ſuperſtitiones ſuas ab iis hauſiſſe appareat, Xacamque, qui vanis religionibus orientales plagas obligavit, inter Brachmanes educatum, multa confirment*. Nolumus hic contra La Crozium litem movere, an nempe Perſae a Brahmanibus aut hi a Perſis vetuſtas ſuas litteras acceperint. Mihi illud primum probabilius eſſe videtur, neque ad hoc aſſerendum ſolidae rationes deſunt. Deinde La Crozius ſaltem notare debuerat quaſnam litteras Brahmanes a Perſis acceperint. Ego enim litteras & linguam in Aſia vetuſtiorem Samſcrdamicâ dari non facile ſvadeor. Certe liturgicas litteras & liturgicam Brahmano Samſcrdamicam linguam apud Tibetanos antiquitus obtinuiſſe ſtatim probabo, nemo autem nunc negat Tibetanam gentem antiquiſſimam eſſe. En quid habeat R. P. Giorgius in Alph. Tibet. *pag.*291: *In Indias teſte S. Epiphanio navigavit Scythianus. Indorum errorem, quem vocat S. Ephrem de duobus principiis, a Brahmanibus didicit : ex India demum* IV. *libros, ut eſt apud Archelaum, aſportavit ... erant iſti Brahmanica lingua conſcripti, erant & illi, ſi Aſſemanium de hac re differentem audiamus*; & ſupra : *In Indoſtan tenet Samtapoutra annos fere quatuor. Audit ibi Brachmanem Lecin* (ſcribendum eſt Lekshen) *eoque tradente apprehendit alphabetum tercentum ſexaginta quatuor litteris conſtans; his mercibus dives Tibetum regreditur, ſed cum alphabetum numeroſum nimis, & intricatum, & arduum videretur, rogavit Rex, ut aliud novum captu facilius conderet, illudque modernum compoſuit*. Nequaquam heic mihi eſt animus de epocha qua Samtapoutra interTibetanos apparuit diſputare. Putra, aut Gallico modo ſcriptum poutra, in lingua Samſcrdamica filium ſignificat; ita ut ſamta putra, *filium Samta* dicere velit. Quod Indicum nomen, & inſtitutorem illum Tibetanae gentis Indicum fuiſſe probat, adeoque Scythiano alienigenae minime convenit, nec proinde ad primum aerae vulga-

E ris

Digitized by Google

ris ſaeculum tuto refertur. Aſt quidquid de hoc ſit, nos alia diſſertatione Deo favente demonſtrabimus, Tibetanam religionem, ac proinde etiam linguam liturgicam, iam anno 1400. ante Chriſtum natum Indicam, Brahmanicam, Samſcrdamicam fuiſſe, ac proinde linguam hanc, de qua agimus, non ſolis Indiae limitibus contineri. Et certe ut nunc de conformitate dogmatum taceam, Tibetanae liturgicae orationes & invocationes Samſcrdamicae ſunt. En aliquas. Videatur in primis in Alphabeto Tibet. *pag.* 501. epiſtola ſupremi Lamae ad P. Horatium Pinnabillenſem ſcripta. ༄༅།།ཅ།ན་མོ་གུ་རུ། ༔ Namo Kuru, adoro magiſtrum. Haec adorationis formula eſt, quae tum a Tibetanis, tum a Brahmanibus cuique ſcripturae praeponi ſolet. Hanc Brahmanes ita ſcribunt: നമോ ഗുരു vel നമ ഗുരു namo Guru, vel nama Guru. Id eſt adoretur Ganeſa vel Ga'navadi Deus ſapientiae & ſcientiae, non autem Sciaka, ut voluit ibidem R. P. Georgius. Heic iam vides, loco *g* a Tibetanis *k* poni, quae corruptio eſt linguae Samſcrdamicae, hodiedum in Brahmanicis libris in toto ſuo vigore exsiſtentis. *Pag.* 513. Tibetanus Rabgiam-bá Nga-vang ita ſcribit: ༄༅།།།ཨོཾ་མ་ཎི་པདྨེ་ཧཱུྃ།། Hom Mani Peme hum. Et poſtea: །ཨོཾ་སྭ་སྟི་སིདྡྷཾ། Om-Xa-thi Si-than. Hae duae adorationis formulae manifeſte ex his Samſcrdamicis corruptae afferuntur: ഹും മണി പദ്മേ ഹും Hum, *Mani Padme, hum*. ഓം ശക്തി ശുദ്ധം *Om, Shakti Shudham*. Nempe *Hum*, nonne Mani linguam Padme in Nymphaea? *Hum* nonne? In hac prima orationis formula loco ultimi *hum*, *om* poni debuit, atque tunc vere ſenſus ille prodit, qui reliquis verbis debetur. Sic Hum Mani Padme, om. Nonne Lingam in Nymphaea? Om, omnino, ita, amen. Huius propoſitionis ſenſum hunc, nec alium eſſe, nos infra demonſtrabimus. Secunda vero adorationis

nis formula ſupra allata, eſt: Om! Shakti Shudham. Om! id eſt imperative optative, fiat, omnino ſit, amen, fiat. Shakti Dea nempe Shivae Dei uxor Párvadì vel Bhavàni Shudham, ſancta ſit! ſeu Shakti Dea ſancta ſit, adoretur, amen. Ex his & aliis oratiunculis Tibetanis, quas infra clarius exponemus, liquet idioma Samſcrdamicum ſaltem quoad res liturgicas, in Tibeto ſemper obtinuiſſe, & hodiedum obtinere. Et quidni obtineret, quando Alphabetum Brahmanicum tercentum ſexaginta quatuor litterarum in Tibetum aſportatum fuit? Quod quidem Alphabetum quamvis a populo adoptatum non fuerit, evidenter tamen conſtat ex his oratiunculis liturgicam Samſcrdamicam linguam, vel ſub ipſo illo moderno Alphabeto Tibetano in Tibeto permanſiſſe. Ceterum maternitas & extenſio linguae Samſcrdamicae manifeſtior fiet, ſi in uno Indico vocabulo exemplum, & quidem relative ad Indicas nationes afferamus. Sit itaque

EXEMPLUM

1 ഗണപതി Ga'navadi, dominus, praeſes coetuum, congregationum.

2 ഗണേശഃ Ganésha, vel ganéſa, dominus coetuum.

3 വിനായകഃ Vináyaga, magnus Dominus.

4 വിഘ്നരാജഃ Vighna rágia, rex impedimentorum.

5 ദ്വൈമാതുരഃ Dvaymádúra, duas matres habens.

6 ഏകദന്തം Egadandam, unum dentem habens.

7 ഹേരംബഃ Héramba, vaſtum corpus habens.

8 ലംബോദരം Lambódaram, magnum ventrem habens.

9 ഗജാനനഃ Gaegiánana, vultum elephantis habens.

Haec omnia unius Dei Ganésha nomina ſunt, quae ipſi in vocabulario Brahmanico adſcribuntur. *Primo* vocabulo utuntur

E 2 Mala-

Digitized by Google

Malabarenſes; *ſecundo* Indoſtani, Nagarici ſeu Nepalenſes, Telugici, Maráſtici; *tertio* Tamulici, Mayſſurenſes, Madurenſes, Tanjaurenſes, finitimi Malabarenſes: vocabulum ubique diverſum idem tamen ubique ſubiectum ſignificat, *quarto*, *quinto*, *ſexto*, *ſeptimo*, *octavo*, *nono* promiſcue eruditi utuntur in poematicis ſcripturis, & haec vocabula raro a populo uſurpantur. Ita in omnibus aliis nominibus propriis, & appellativis uſufieri ſolet. ഗണപതി Gaenavadi apud Indos magnum, ubique cognitum, ubique adoratum eſt numen. Hoc alii vulgari ſermone Polleyar appellant. Deus eſt ſcientiarum, ſapientiae, conſilii, fati, matrimonii, numerorum, ſeu computi, & rationum, praeſes cuiusvis honeſtae, & negotia pertractantis congregationis. Fati, maleficii, malae ſortis, iniquae fortunae impedimenta ponit, & ſi adſunt mala, ea tollit, bonum promovet, et malos genios expellit. Mus enim ſive glis, cui numen hoc inſidet, Titan, daemon, ſeu malus genius eſt, in murem transformatus, quem hic ſapientiſſimus Deus devicit, coercuit, & ſibi ſubiecit. Caput elephantinum ſapientiam & prudentiam; proboſcis vires, fortitudinemque ad tollenda mala denotat. Nomen huius Dei ab Indoſtanis characteribus Vanárenſibus गणेश Ganéſa vel Ganésha ſcribitur. ഗണ Gana coetum, numerum, computum, ſeu unius rei aggregatum ſignificat, പതി Vadi, vel Badi dominum. Quod etiam ſignificat ഈശഃ isha, vel iſa. Ex his ergo vocabulis hoc nomen componitur; unde ഗണപതി dominus coetuum, ſeu congregationis hominum, qui de negotio aliquo deliberant. ഗണേശഃ Ganésha, eliſa ultima *a* vocali nominis Gana, & mutata ſecundum regulas grammaticae vocali i ſeu I, ſequentis nominis isha, fit Ganésha; quod itidem dominum coetus denotat. Sic സർവ ſarva, ഈശഃ isha iungendo, facta eliſione & mutatione vocalium ultimae primi vocabuli, & pri-

Digitized by Google

& primae ultimi vocabuli, fit സൎവ്വെശഃ Sarvésha, univerſi Dominus. Ex hac etymologica huius vocabuli analyſi iuxta regulas grammaticae facta, iam recte argues, nomen Gunnis, quod Niebuhr *tom.* 2. *pag* 32. ad hunc Deum deſignandum affert, veram corruptionem eſſe ab infima baiulorum, & piſcatorum tribu, ab idiotis & linguae ſacrae imperitis hominibus factam. Talia vocabula corrupta infinita adfert Sonnerat, Anquetil du Perron, & alii multi, qui ſine cognitione linguarum Indicarum in Indiis ſunt verſati; & corruptas ſuas merces poſtea plenis manibus Europaeis vendiderunt.

Ex his colliges ſecundo, cur omnes Indi eruditi, & omnes gentiles amanuenſes in principio ſuarum ſcripturarum hoc numen ſemper, tamquam in ipſo aditu & limine ſui operis ſalutent, invocent, & adorent. ശ്രീഗണപതയെനമഃ Shri Gaṇavadaye namá, adoratio beato Ganavadi Deo. Et Indoſtani, ſeu Indi Septentrionales: Hum Namà Shiddam, adoratio ſancto, id eſt beato Ganéſa Deo. Colliges tertio: ſignum ര. ഉ, vel ∩. ൟ, vel ∾, ideo omnibus Indicis ſcripturis praeponi, quia proboſcidem elephantis, ſeu Deum Ganéſa ſignificat, & eum repraeſentat. Signum ergo illud, ſignum adorationis; & ſcribae in hunc Deum demonſtrandae venerationis indicium eſt, quod gentiles apponunt in capite cuiusvis ſcripturae, ut opitulante Deo conſilii Ganésha, recta ſapientiae & prudentiae regula in ſcribendo obſervetur, & mali genii, malae tentationes ac mala conſilia a ſcripturis abſint. Cuius itaque ſtomachum non moveant haec ſigna a Miſſionariis quoque adhibita, dum ea paſſim, in alphabeto Indoſtano, & Tibetano depicta, & deſcripta videt? Denique colliges quarto, verum eſſe hoc, quod dicimus; linguam nempe Samſcrdamicam omnibus Indiae populis ſacram eſſe, & in ſuo cultu religioſo ubique, & ab omnibus adhiberi. En ad huius rei confirmationem plura exempla:

VO-

Samſcrdamicum maternum	Indoſtanum	Malabaricum	Tamulicum
ദണ്ഡം danda	dand	dandam	daᶜndam
baculus			
കന്യ kanya	kanya	kaní kanya	kaní
virgo.		kanyaga	kumari
കാരണം kárena	kár	káranam	karenam
cauſſa.			
ഇവം iva	iw	ivam	ivam
ſimilis &c.			
തപസ്സ tabaſſa	tapesja	tabaſſam	tavaſſam
contemplatio			
ശുദ്ധം ſciudha	ſcidd	shudham	ſciuddam
ſanctus purus			
വെദം véda	béd	védam	védam
lex			
വൈരി vairi	beeri	vairi	bairi
inimicus			
ബ്രാഹ്മണം Bráhmana	Brammhan	Bráhmanen	Biràmanen
ശാസ്ത്രം sháſtra	sciáſtr	sháſtram	tciáſtram
ſcientia			
സൎപ്പം ſarpa	ſarp	ſarpam	tarpam
ſerpens			
സ്ത്രീ ſtrí	iſtri	ſtrí	ſtrí
mulier			

സ്ഥാനം

സ്തനഃ ſtana	aſtan	ſtanam	tanam
mamilla			
അൎത്ഥഃ artha	arth	artham	arttam
explicatio			
ധൎമ്മ dharma	darm	dharmam	darmam
virtus bonum opus.			

Ita argumentare de reliquis vocabulis non ſolum Indoſtanis, Malabaricis, Tamulicis, ſed etiam de Talenganicis, Maráſticis, Bengalinis, Canarinis &c., quae omnia inter ſe conveniunt adeo, ut ille, qui bene ſacram & litteralem Samſcrdamicam linguam callet, facile omnia alia gentilitia idiomata intelligat. Omnia enim ab illa deſcendunt, ut facile quis perſuaderi poterit, qui grammaticas & vocabularia harum linguarum nationalium inſpexerit, inter ſe contulerit, aut plures Indicas nationes linguae ſacrae peritus loquentes audierit. Ex quo ſane infertur, quemadmodum lingua Latina Italicae, Gallicae, Hiſpanicae, Luſitanicae, ita Samſcrdamicam reliquarum nationalium Indicarum linguarum matrem, & fontem eſſe. Perſicam modernam, Arabicam, Tibetanam vulgarem aliaſque excipias, quae aliunde in Indias illatae ſunt, & adventitiae ſunt, neque aliquam cum Samſcrdamica connexionem habent. Non loquor autem de infima ac ultima abiectiſſima plèbea harum gentium lingua, quam v. g. ut in Italia peculiarem & vernaculam Genuenſem, Venetam, Bononienſem, Mediolanenſem conſideres, ſed de lingua paullo cultiori, & quae ab eruditis in ſcribendis litteris, ac à gravioribus viris in pertractandis negotiis adhiberi ſolet, & gentilitia alicuius loci, & populi lingua dicitur. Alia enim plebea & infima baiulorum ac piſcatorum lingua, quae ubique corruptiſſima eſſe ſolet, cuius originem & derivationem quaerere, parum noſtra intereſt, neque huius eſt noſtrae diſſertationis ſcopus. Malabarenſes reiecto manco illo linguae Maleyâimicae vulgaris alphabeto, quod 23. litteris conſtat, nunc iam univerſim alphabeto Granthamico ſeu Samſcrdamico utuntur, ac proinde omnia vocabula bene, & abſque corruptione plerique ſcribunt. Tamulici alphabetum ſuum mancum

cum eſſe videntes, nec rite vocabula Samſcrdamica abſque corruptione exprimi poſſe intelligentes, ad defectum illum quoquo modo tollendum, octo Granthamicas litteras in ſuum alphabetum gentilitium populare inſeruerunt, & hae ſunt: ska, ſta, ſtra, ſna, ſva, ſma, ksha, & sha vel ſza lene, quas vide in *Grammatica Damulica R. P. Beſchi Tramgambariae typis Miſſionis Danicae impreſſa pag.*30. §.VI. *de litteris Grandonicis*. Alphabetum Tamulicum etiam adfert Bartholomaeus Ziegenbalg, Sonnerat *tom.*1. *cap. de linguis Indicis*, Encyclopaediſtae *tab.*10. *editionis Liburnicae*, & plura illius exemplaria manuſcripta aſſervantur in bibliotheca regia Pariſienſi, ac bibliotheca S. Congregat. de Propaganda Fide, in qua etiam exſtat *num.*10. Alphabetum Talenganicum, quod nos infra adferemus. Haec itaque de maternitate linguae Samſcrdamicae dicta ſunto, quae tamen clariora fient infra, ubi vocabula plura liturgica omnibus Indicis nationibus communia explicaturi ſumus. Nunc itaque ad explicanda ſigna, puncta, voces, & formulas, quae ſcripturis Indicis praeponi ſolent, tranſeamus; ad quod intelligendum neceſſario aliqua ſunt praenotanda, ex quibus deinde certae illationes fieri poſſint.

Primo itaque notandum eſt, aliquos veteres philoſophos ignem, alios terram, alios aquam, alios haec tria elementa ſimul omnium rerum principia ſtatuiſſe. *Thales*, ait Plutarchus (1) *principium rerum eſſe dixit aquam. Videtur etiam princeps philoſophiae hic fuiſſe, & ab eo ſecta Ionica nomen duxit... Anaximenes principium rerum pronunciavit eſſe aerem, ex quo omnia naſcantur, ſuoque in eum redeant interitu. Ita inquit, anima noſtra aer eſt, quae nos temperat: totumque mundum ſpiritus, & aer continent ... Pythagoras rerum principia cenſuit eſſe numeros, eorumque inter ſe ſive proportiones, ſive concinnitates, & ex utriſque compoſita elementa, quae geometrica dicuntur ... Heraclitus & Hippaſus Metapontinus ignem omnium eſſe rerum principium perhibuerunt. Omnia enim dicuntur ex igne naſci, & in ignem reſolvi*; *porro mundum & omnia corpora igni conſumptum iri in conflagratione univerſi, ita ignem principium eſſe, ex quo exſiſtant omnia, & finem, in quem omnia recidant... Empedocles quatuor dicit elementa, ignem, aerem, aquam terram*

(1) De placit. philoſoph. *lib.*1. *cap.*3. *edit. Pariſiis apud Gabr. Buon.* 1572.

terram. *Duo autem principia*, *amicitiam*, *&* *diſcordiam*, *quorum hoc uniat res*, *alterum diſcernat*. *Sic autem ait*: radices primum rerum tibi quatuor edam, Iupiter aethereus, Iuno vitalis, ad hos Dis, & Neſtis lacrimis humanos quae rigat alveos. De Heracliti ſententia confer Ariſtotel., Laertium, Sex. Empir., Ciceron. *lib.* II. *de finib. cap.* V., de Thalete confer Laertium, Stobaeum in *Ecl. phyſ.* Ante Thaletem opinionem de aqua ſecuti fuere Homerus *Iliad.* 14. *v.* 245., & Heſiodus ſcholiaſti ſuo aquam rerum principium poſuiſſe viſus eſt, unde ait: Quam opinionem Thales Mileſius poſtea uſurpavit, ac Pindarus etiam quum ait: *Olymp. od.* 1. *praeſtantiſſimam rerum eſſe aquam*. Hanc opinionem de elementis veteres habuiſſe Brahmanes, auctor eſt Strabo, qui ex Megaſthene, qui Brahmanes ſub Ptolem. Philadel. anno circiter 250. ante C. n. in ipſa vera India inviſerat, *lib.* 15. *geogr.* haec affert: *De multis vero cum Graecis ſentire* (nempe Brahmanes) *ut quod mundus ſit ortus*, *&* *interiturus*, *&* *ſphaericus*, *&* *quod adminiſtrator* *&* *conditor eius Deus univerſum eum pervadat*. *Univerſarum rerum primordia diverſa eſſe*, *mundi autem aquam*, *&* *praeter quatuor elementa quintam quamdam naturam eſſe* (nempe aetherem) *ex qua caelum aſtraque conſtent*, *de ſemine*, *de anima*, *aliiſque ſimilia eos dicere*; *texere etiam fabulas quaſdam*, *quemadmodum Plato de immortalitate animae*, *&* *de iudiciis*, *quae apud inferos fiunt*. Porro ulterius hoc notandum, quod ex veterum ſententia etiam adfert Lactantius (1): *Heraclitus ex igne nata eſſe omnia dixit*: *Thales ex aqua*. *Subſtantia ignis calor eſt*: *aquae humor*; *alterum quaſi maſculinum eſt*, *alterum quaſi femininum*: *alterum activum*, *alterum patibile*, *ideoque a veteribus inſtitutum eſt*, *ut ſacramento ignis*, *&* *aquae nuptiarum foedera ſanciantur*, *quod fetus animalium calore* *&* *humore corporentur*, *atque animentur ad vitam*. Solem, lunam, plantas, & haec ipſa elementa terram, aquam, ignem, aerem ab antiquis culta & ſub variis nominibus adorata fuiſſe, idem tradit Lactantius toto libro divinarum inſtitutionum. Idem docet S. Scriptura in pluribus locis, ubi manifeſte ait, *militiam caeli*, id eſt ſolem, lunam, & aſtra, ac elementa, non ſolum a gentilibus, ſed etiam ab

 ipſis

(2) De origine erroris *ſeg.* 18. 19. 20. 21. Romae 1756. apud Angelum Rotilium. Confer etiam Clement. Alexand. lib. cohortat. ad gentes.

ipſis Iſraelitis ſubinde adorata fuiſſe. A Brahmanibus ſolem, lunam, aſtra & elementa adorari nullum dubium ſupereſt. Soli & planetis ipſi ſacrificant, & arietem immolant (1) vocaturque illud ſolemne ſacrificium *yágam*. Lunae ſacrificium *ſomayágam*, in quo potus ex herbis confectus bibitur. Terram apud ipſos Deum Brahmam eſſe, Vishnu aquam, Shiva ignem, nempe ut generatorem & deſtructorem rerum omnium, nos alia diſſertatione proxime typis edenda defendemus. Unde apud Nonnium Panapolitam in Dionyſiacis, dum Bacchae a Deriada Indorum Rege captae ad ſuplicium ducebantur, una ex iis inconcuſſa alterna dicebat voce (2): *audivi*, *quod Indis Deus ſit terra & aqua*, *neque fruſtra aliquando hoc dicitur*, *utrique in me armati ſunt concordes*. Hi vero Dii nempe terra, aqua, ignis, ut apud Aegyptios elementa, *mares & feminae* eſſe dicebantur, ſaepe in Indiis ſub utraque ſpecie, nempe *maris* & *feminae* ſimul repraeſentantur, aut ex mare in feminam vel vice verſa transformati & mutati dicuntur, quin & ſimul concubuiſſe, filios genuiſſe, ſimul pugnaſſe, tum iterum ad concordiam rediiſſe inducuntur. Ita apud Porphyrium *libro de Styge* Brahmae Dei ſtatua ex Bardeſane deſcripta, ex uno latere marem, ex altero feminam repraeſentabat. Et *tom.2.tab.6.* in Niebuhr (3) Shiva Deus ut generator & deſtructor, id eſt ignis ſub utraque ſpecie maris & feminae ſimul exhibetur in antiquiſſimo delubro inſulae Elephantae prope Bombaynum. In eodem Niebuhr *tab. quinta*, & in Sonnerat *tom.primo* Deus Brahma, Vishnu, & Shiva, id eſt terra, aqua, ignis, quaſi in uno corporis trunco compacti, & unum caput cum tribus faciebus habentes exhibentur, ut per hanc figuram, quam Brahmanes *Tritvam*, *Tetradeyam* ſeu trinitatem appellant, demonſtretur, ex terra, aqua, igne omnia generata fuiſſe, & hos tres Deos eſſe, per quos mundus & res viſibiles omnes fuerint creatae. Unde hae tres perſonae allegoricae ſecundum multos Brahmanes

(1) De ſacrificio yágam confer ea quae affert R. P. Norbertus Cappuccinus Pondicerenſis in cod. manuſcript. cap. *dell'ordine di Brahmatciari*, *de initiatione Brahmanum*, vocabularium Brahmanicum Amaraſinha ſect. *Brahma varggam*, & cod. manuſcript. P. Iohannis a Britto.

(2) Nonni Panapolitae Dionyſiaca, latine reddita per Eilhardum Lubinum cum lectionibus Gerardi Falkenburgii. *Hanoviae* 1605. lib. 34.

(3) Niebuhrs Reiſebeshreibung nach Arabien, und anderen umliegenden Laendern. *Kopenhagen* 1778.

manes tres divinas potentias ſeu virtutes principales veri & ſummi Dei repraeſentant, nempe Brahma Deus creandi potentiam, Vishnu Deus creata conſervandi, Shiva vero Deus creata deſtruendi. Id quod a Brahmanibus lingua ſacra Samſcrdamica dicitur: സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരം *ſrshti ſtidi ſamháram*, *creatio*, *conſervatio*, *deſtructio*, quae nempe per elementa fit, ita ut Brahma ſit terra, Vishnu autem, qui creata conſervat, ſit aqua elementum, Shiva vero Deus qui deſtruit, ſit ignis, qui tamen ſaepius in libris & fabulis Brahmanicis & generans ſimul & deſtructor eſſe inducitur. Quare tres iſti Dii ex mente Brahmanum Vishnuvitarum, & Shivenitarum non ſunt tantum perſonificationes trium praedictarum virtutum ſeu attributorum divinorum creationis, conſervationis, & deſtructionis omnium rerum, id quod putavit de Paw (1) aliique; ſed ut ex libro Brahmanico Amaraſinham manifeſte evincitur, tres iſti Dii tria elementa terra, aqua, ignis ſunt, qui in viros, feminaſque mutati fuiſſe, ſimul concubuiſſe, ſimul pugnaſſe, & generaſſe ſaepenumero in Brahmanica mythologia dicuntur. Unde ſecundum ſectam philoſophicam & religioſam Vishnuviticam Vishnu in feminam mutatus cum Shiva Deo ſuo fratre concubuit, ſeu calor ignis & humor aquae rerum omnium principia ſimul coiverunt, & inde ennatum eſt Lingamicum portentum, ſeu phallus in yoni vel matrice exsiſtens, certiſſimum, & vetuſtiſſimum naturae generantis ſymbolum, quod hodiedum Indi penſile ex collo gerunt, & quod Tibetani, pariter Máni vocant, ex cingulo, vel collo appenſum gerunt, & ut Indi adorant (2). Secta vero Brahmanum Shivenitica Deum Shiva ſeu ignem rerum omnium principium eſſe ait & hunc cum uxore ſua Bhavani ſeu cum natura coiviſſe, atque inde omnia creata & producta fuiſſe. Unde etiam haec ſecta naturam, ſeu principium rerum omnium per *Lingam*, & per *yoni* ſeu per matricem

(1) Recherches Philoſophiques ſur les Egyptiens, & les Chinois, *a Berlin chez Decker* 1773.tom.2.ſect.7. *de la religion des Egyptiens*.

(2) Vide de Lingami inſtitutione Sonnerat *tom*.1. R.P. Norbertum *in manuſcript.cod.art.* Lingam, & de ſecta Lingamica R.P. Ildephonſum a Praeſentatione Carm. Excal. in cod. manuſcr. biblioth. S. Congr. de Prop. Fide *num*.20. & in bibliotheca Regia Pariſienſi inter codices Indicos *num*.82. cod. corticeum Lingapouránam.

tricem Bhavani Deae, caloris nempe & humoris elementa repraeſentat, & Lingam Deum, quem Shivam ſuum eſſe dicunt, adorant Brahmanes Shivenitae omnes. Unde ait Pacunar gentilis poeta apud P. Ildephonſum in codice citato *cap. 1. de creatione mundi*, & cap.3. *de origine Dei Brahma*, *Vishnu & Shiva*. Mula adu muleciu triconamadil alavilennie ádi annàdi mudel mùnennu iruna Shacti Shivalingavum adinu oru munu urúvam ai tiringnu Ayen ennum adu Máli adu Shiven ennum. *In principio excrevit ficus arbuſtum Indicum Banana* (ſymbolum fecunditatis), *in hoc ab omni aeternitate, ab aeterno incluſus erat triangulus infinitus & immenſus, in hoc triangulo exſiſtebat Dea Shacti ſeu Bhavani* (natura nempe, virtus, potentia generativa) *& Shivalingam*, (ſeu priapus Dei Shiva). *Diſrupto ficus Bananae arbuſto ſeu plantae illius trunco tres prodiere ex hoc triangulo, ex Dea* Bhavani *& ex Deo Lingam alii Dii nempe Brahma vel Ayen, Vishnu vel Máli, & Shiva Deus, tres fratres filii ſimul & mariti virtutis, potentiae, naturae ſeu Shakti Deae quae in triangulo ſimul cum Shivalingam ab aeterno exſiſtebat*. Ex quo proinde uti etiam ex libro Amaraſinham invincibiliter probatur, tres illos Deos Brahmam, Vishnu, Shiva, terram, aquam, & ignem eſſe, haec elementa in Deos a gentilibus translata fuiſſe, & hos tres Deos creaturas eſſe, utpote qui ex triangulo rerum omnium principio, & ex Shakti Dea ſeu ex potentia, virtute, & natura nati ſint. Quod ſane dici non poſſet, ſi hi tres Dii divina tantum attributa perſonificata eſſent, quod & ego prius putabam, & alii putant multi. Porro in paucis illis Pacunar gentilis Malabarici poetae verbis ſupra allatis tota Brahmanica religio & philoſophia, tota Pythagorae ſcientia, quam a Brahmanibus hauſerat, tota denique Graecorum philoſophorum doctrina fundatur. Incipit Pythagoras a triangulo ſeu a numeris, & figura geometrica, tum deſcendit ad elementa ut Brahmanes, & inde format primus ille Graecorum philoſophus ſuum ſyſtema philoſophicum & ſuam ſcholam Italicam. Sequitur eum Heraclitus, & Thales, ſed in opinionibus, quas iam antea Brahmanes docuerant, & ſuper quibus iam dudum apud Indos religio etiam publica fundata, & ſtabilita erat. Ingens hic copia & pene infinita diſſerendi materies ſe mihi offert. Sed vela con-

la contrahenda, & paucis omnino diſſerendum eſt. De triangulo rerum omnium principio multa tradit Philo Iudaeus; hic triangulus, lotus flos, ſeu nymphaea a Brahmanibus Tâmara vel Padma dicta, Phallus ſeu Shivalingam cum yoni ſeu matrice Bhavani vel Shakti Deae, quae eadem & una eſt, ſunt ſymbola univerſae naturae generantis, & omnia ex elementis producentis. Unde Indi ea adorant, venerantur, & ut diximus Shivalingam ex collo portant, ut id ipſum Tibetani ex cingulo. Regis Travancoridis inſignia ſunt: *triangulus*, *lotus*, *&* *buccinum*, ſeu concha marina, alterum naturae ex humore & aqua generantis ſymbolum. Rota ſeu ciacram, in qua duo trianguli incluſi ſunt, buccinum, lotus, ſeu nymphaea, tamquam prima aquae & caloris productio, etiam inſignia ſunt Dei Vishnu, quae ipſe manibus gerit. Ex loto & buccino generantur omnia, aiunt Brahmanes, & per rotam cum duobus triangulis Deus ille gyrat mundum, ut per continuam rotationem & gyrum, id eſt per continuam ſeriem generationum & corruptionum ſibi invicem continuo ſuccedentium mundus conſervetur. Tibetani etiam lotum adorant, quod vide in opere *Aſiatick reſearches tom.*1.*pag.*243., & in Alph. Tibetano *pag.*64. 129. 242. 163. In lotum, ſeu in yoni matricem Deae Bhavani, ſive naturae univerſae redibunt elementa, ſeu ſemina rerum omnium, quando ex ſententia Brahmanum in fine mundi omnia per aetherem ſeu ventum igneum conſumanda ſunt, quod Brahmanes tradunt in libro പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി Prabància Srshdi, ſeu de creatione mundi, & ex ſententia Pacunar P. Ildephonſus codice & loco ſupra citato, & Alph. Tibetanum *pag.*194. 193. 120. 192. 592. Triangulum aram Brahmanum eſſe, pro ſymbolo ſupremi Dei haberi, hoc Bhavani ſeu Shakti Deae, naturae nempe matricem ſignificare, denique ab Indis & Tibetanis ſuperſtitioſe coli, locis nunc citatis in Alphabeto Tibet. idem docet eruditiſſimus & mihi ſummopere colendus vir R.P. Auguſtinus Antonius Georgius. Triangulum in ſummitate montis Meru ſitum eſſe, & ex eo tamquam omnium rerum principio omnes res emanaſſe, ex Pacunar etiam tradit P. Ildephonſus *lib.* 2. *de Kailáſam Dei Ishuara ſeu Shiva cap.*4. Denique Plutarchus lib. *de Iſide & Oſiride* haec habet:

bet: *Aegyptios probabile eſt triangulorum pulcherrimo in primis comparaſſe univerſi naturam: qua comparatione etiam Plato in rep. videtur uſus, ubi figuram nuptialem componit. Intelligendum eſt autem linea ad rectum angulum alteri inſiſtente marem, baſi feminam, ſubtendente prolem utriuſque repraeſentari, & Oſirin eſſe principium, Iſidem receptaculum, Orum effectum. Ternarius quippe primus eſt impar ac perfectus numerus &c.* Priapum ſeu Lingam ab antiquiſſimis temporibus non ſolum a Brahmanibus, ſed etiam ab Iſraelitis cultum fuiſſe colligitur ex ſacris paginis *lib.*3. *Reg. cap.*15. ubi vulgata ita habet v.13.14.15: *Fecit Aſa rectum ante conſpectum Domini, purgavitque univerſas ſordes idolorum, quae fecerant patres eius, inſuper & Maacham matrem ſuam amovit, ne eſſet princeps in ſacris Priapi, & in loco eius, quem conſecraverat: ſubvertitque ſpecum eius, & confregit ſimulacrum turpiſſimum, & combuſſit in torrente Cedron: excelſa autem non abſtulit.* Idola Moloch & Beelphegor non ſolum ignem fuiſſe, qualis eſt Shiva Deus, ſed etiam per taurum, quo vehitur etiam Shiva Deus, & per Lingam ſeu Priapum apud veteres gentes, & Iſraelitas repraeſentata fuiſſe, oſtendit eruditus vir Auguſtinus Calmet *diſſertatione in Moloch idolum Ammonitarum*. Ex quo ſane argues, quam vetus ſit hic Priapi cultus, utpote qui iam anno 1400. ante Chriſtum natum paſſim non ſolum inter gentes, ſed etiam inter ipſos Iſraelitas obtinuerit, de quo confer *chronologiam Calmet*, *librum* 5. *Stromat.* Clem.Alex. *& annotationes* Gentiani Herveti *in Potrepticon eiuſdem*, tum Diodorum Siculum *lib.*1., Arnobium *lib.*5. *adverſus gentes*, ubi multa de phallo affert, Alphab. Tibet. de Lingamorum portentis Brahmaninis *pag.*116.117. 152., auctores Anglos in diſquiſitionibus Aſiaticis *pag.*250. & 254., Seldenum *de diis Syriae* & alios.

His itaque poſitis & ſtabilitis, ad explicationem ſignorum, vocum, & oratiuncularum gentilicarum, in quibus maxima pars gentilicae religionis continetur, deſcendamus. Antequam Brahmanes & Lahae Tibetani aliquid ſcribere incipiant, fere ſemper hoc ſignum vel aut capiti ſcripturae apponunt. Hoc ſignum Dei Ganésha proboſcidem ſignificare, iam ſupra innuimus. Secundum ſignum quod apponi ſolet eſt hoc: vel V, vel vel , vel alia his ſimilia, quae etiam in frontibus omnium

fere

fere idolorum pinguntur, & quae omnes Indi pariter in fronte vel pectore deſcripta gerunt, ac തിരുനാമം *Tirunámam* ſeu ſanctum & divinum nomen appellant. De his ſignis multis diſſerit R. P. Norbertus Cappuccinus *in codice manuſcript.* Sonnerat vero aliquos Brahmanes hoc ſigno in fronte inſignitos exhibet. Vix ullum adeſt idolum Indicum in muſeo doctiſſimi & eminentiſſimi Cardinalis Borgiae, quod hoc ſignum ſive in fronte, ſive in vola manus deſcriptum non habeat. Hoc ſignum exhibetur in capite epiſtolae magni Tibeti Lamae, quoties aliquid de religione ſua ſcribit, & voculam *Hum* praeponit. Hoc ſignum in ſua ſcriptura Tibetana affert Rab-giam-ba Ngavang in *Alphab. Tibet. pag.* 513. *ſuper vocula* Hom, & Om. Idem affertur *pag.* 506. *in explicatione* Hom. Signum etiam fere in omnibus Tibetanis videtur ſcripturis appictum, ita ut hi & Indi crimen aliquod ſibi videantur committere, ſi unum ex his ſignis negligant in capite ſcripturarum. Quid igitur ſunt haec ſigna tam ſancta, & tanta virtute referta, ut hae gentes omnia in his ſignis auſpicentur? Ultimum hoc Dei Ganésha, etiam a Tibetanis culti proboſcidem eſſe ipſa conformatio huius figurae docet. Haec ſola in hac re inter Tibetanos & Indos eſt differentia, quod illi proboſcidem hanc inverſam ſeu depoſitam, Indi vero erectam pingant. Haec vero variatio non eſt tanta, ut alicui dubitandi occaſio eſſe poſſit. Nam nec proboſcis elephantis, utpote res flexibilis, & quam elephas modo ſurſum, modo deorſum, modo complicatam, modo extenſam, & erectam habet, eamdem ſemper conſervat formam. Variant itaque in ea deſcribenda Indi, nam Malabarenſes eam ita deſcribunt , Tamulici , Indoſtani vel . Quidni igitur ab his paulliſper diſcrepent etiam Tibetani? Signa vero & alia his ſimilia quid aliud ſunt, niſi ſigna lingamica, ſeu ſigna ſymbolica turpis lingamici cultus, & ipſa repraeſentatio generantis univerſae naturae, quae ex calore & humore omnia producit, & Shiva Deum cum Vishnu, ſeu ignem & aquam in natura coniunctam, aut Shiva Deum ſeu ignem cum natura vel matrice Shak-

Digitized by Google

ce Shakti Deae copulatum exhibet ? Haec nempe eſt illa principii rerum omnium ſymbolica repraeſentatio, quae nomen ſanctum & nomen divinum appellatur, quia principium rerum omnium, ipſam rerum naturam, & naturae huius auctorem exhibet Deum. Centum & amplius argumentis hoc ſtabilire poſſem, niſi gentiles omnes, ne ipſis adeo ſexagenariis anibus exceptis, de hac re convenirent, & hoc ipſum, quod dico, dicerent. Quare vulgatum iam eſt inter Indicos Miſſionarios omnes, ſigna illa Vishnu Dei coniunctionem cum fratre ſuo Shiva, aut coniunctionem Shiva Dei cum uxore ſua Shakti vel Bhavani repraeſentare, quamvis pauciſſimi eorum, quin & pauci Indi ſciant, quid Vishnu, quid Shiva, quid Bhavani Dea ſit, & myſterium hoc apud ſolos maneat Brahmanes philoſophos ſepultum, & reconditum. Ignoraſſem illud etiam ego, niſi Krshna Brahman in Angamali, & pientiſſimus ſimul ac doctiſſimus alter Brahman Kunhen Ashan magiſter meus longo uſu mihi ſecretum illud revelaſſet, & in eo per lectionem & explicationem vocabularii Amaraſinha, aliorumque Brahmanicorum librorum me confirmaſſet, ac de univerſa hac re ſolidiſſime ſimul ac ſuaviſſime convinxiſſet. Acceptam igitur a Brahmanibus doctrinam trado, & eam hoc modo confirmo. *Primo*. Gentiles Indi omnes dum mane ſurgunt hoc primum adlaborant, ut loti hoc ſignum in fronte aut pectore deſcribant, quo deſcripto, preces peragunt, neque abſque eo negotiis quibuſcunque vacare volunt. *Secundo*. Nullum ſacrificium peragunt, quin hoc ſignum prius depingant. *Tertio*. Dum ieiunant, hoc prius deſcripto, ieiunium & orationem aggrediuntur. *Quarto*. Hoc ſigno deſcripto, ad templa accedunt, & ſacrificiis aſſiſtunt. *Quinto*. Damnari putant, niſi hoc ſigno inſigniti obeant; quod ipſi deſcribere ſe aiunt, ut ab Ishvara, id eſt a Domino, auctore nempe naturae, quem ſub ſymbolo ſolis, ignis, trianguli, & lingami adorant, poſt obitum recognoſcantur, & a tranſmigrationibus vilibus, miſeris, indignis, ac aerumnnoſis liberentur. Tanta ipſis cura eſt ſuarum animarum, tanta ſollicitudo animarum ſtatus poſt mortem! Quare ut ego ſaepius meis oculis vidi, dum aliquis morti proximus eſt, circumſtantes magis de pingendo hoc ſigno in fronte infirmi ſolliciti ſunt, quam de reſtituenda illius cor-

corporis ſalute. Et cum forte ego quaeſiviſſem, cur adeo ſollicite illud depingant, reſponderunt, quod Ishvara ſeu Dominus iraſcatur, nec animam illam, ut ſuam creaturam agnoſcere velit, niſi illo ſuae devotionis & religionis ſigno eam inſignitam, & condecoratam ante ſe comparere videat. Denique quod ſignum hoc ſymbolicum naturae, & auctoris naturae ſit, ac *Lingam cum yoni* repraeſentet, patet etiam ex eo, quod idola Indica muſei Borgiani, quae Pariſiis in muſeo S. Genovefae ſunt, plurima in Indiis, & multa coloribus expreſſa, quae ego ex Indiis attuli, praeter hoc ſignum lingamicum, ſubinde in vola manuum, aut planta pedum etiam triangulum, alterum naturae, & auctoris naturae ſymbolum deſcriptum habeant. Quin adeſt in muſeo Borgiano nummus Tibetanus, qui yoni ſeu matricem Deae Bhavani ſeu naturae, ſine annexo Lingam exhibet. Hoc vero, nempe Lingam, una cum yoni in moneta, ſeu nummis Indicis exhibet Sonnerat *tom.1. de nummis*, ubi plures deſcriptos videbis, eamdem imaginem aeri inciſam exhibet, ubi agit de Lingam. Videatur etiam Niebuhr *tom.2. tab.5. & aliis*, ubi is ignoranter plures figuras lingamicas exhibet, prout nempe eas ex ſtatuis & ſculpturis templi Elephantae, myſterii Brahmanici alioquin imperitus, materialiter deſcripſit, & delineavit; tab. vero decima exhibet Deum Shiva iratum, ſeu ignem ut deſtructorem, iudicem & vindicem. Qui haec ſigna omnia affabre inciſa inſpicere vult, conferat *vol.2.* libri: *Riſpoſta alle accuſe*, *editi Coloniae* 1709., in quo nempe ſigna haec Indica Miſſionarii Maiſſurenſes e S. I. adferunt, & ſe purgare nituntur de ſuperſtitioſo cultu in Indiis ab ipſis permiſſo, aut tolerato. Omnia illa ſigna quomodocumque depicta, ſive aquam, ſive Lingam, ſive ignem ſignificantia, ad hanc Brahmanum philoſophiam referuntur. Haec de ſignis.

Particulae *Hum*, & *Om*, quae varie apud auctores corruptae, tranſpoſitae, & depravatae afferuntur, in vocabulario Amaraſinha ſect. അവ്യയവർഗ്ഗം *Avyavarggam* explicantur, & hoc in libro iſto antiquiſſimo, quo Brahmanes ſemper uſi ſunt in ſtudio linguae ſacrae, & ex quo ipſi ſignificationem vocabulorum Samſcrdamicorum

rum haurire ſolent. Particula itaque Hum ibi ita aſſertur: ഹും പ്രശ്നെ വിതൎക്കെ പരിപ്രശ്നെ Hum prashne, vitarke, pariprashne, id eſt: *particula* Hum *utendum* interrogando, diſputando, conferendo. Hum, *nonne? numquid? anne?* particula Om in eadem ſectione explicatur, *& uſus eius eſt* in പരമ്പരെ id eſt in annuendo, conſentiendo, volendo, aſſimilando. Sic ഓം Om vel ഏവം evam, latine redditum idem eſt ac dicere: *omnino, ita, fiat, volo, amen*. Malabarenſes loco Om utuntur *am* ആം quod idem ſignificat: nempe ám, volo, fiat, ſit, omnino, ita, amen, poſſum, fieri poteſt. Amò? anne fieri poteſt, an vis? an concedis? anne vis ut fiat? Am, volo, annuo, concedo, fiat, ſit, omnino, ita, amen. Itaque in creatione mundi Deus Ishvara ſeu Dominus ita ad uxorem ſuam Shakti ſeu potentiam & virtutem (hoc enim Shakti (1) ſignificat) dixiſſe fertur: Hum, viſne? nonne? anne faciendum eſt? anne ſol creandus eſt? numquid, nonne Vishnu ſeu aqua adoranda eſt? numquid Shiva ſeu ignis adorandus eſt? Shakti Dea potentia, virtus, ſeu etiam natura univerſa Domini creatoris ſeu Ishvarae uxor reſpondit: Om, ita, fiat, volo ut fiat, ſit, omnino, amen, fiat, adoretur Vishnu. Om, fiat, volo conſentio, ita ſit, omnino adoretur Shiva Deus ſeu ignis, om. Hum Narayena nama, om. Nonne adorandus Naráyena ſeu Vishnu? Om, ita, fiat, amen, adoratio ſit Deo Vishnu. Hum, Shiváya nama, om. Nonne adoratio debetur Shivae Deo? Numquid adorandus eſt ignis? Om, ita, fiat, amen, adoretur. Hum mani padme, om. Nonne infans,

(1) Tria hic attente ſunt conſideranda. *Primo*. In hac Brahmanica allegatione Deus, ſeu Dominus Ishvara auctor naturae, a natura & materia manifeſte diſtinctus eſſe aſſeritur. Falſum proinde eſt Brahmanes Deum materialem facere, & eumdem cum materia eſſe. *Secundo*. Deus hic per potentiam & virtutem ſuam creat, ut in noſtra geneſi Deus per filium, principium, & ſapientiam ſuam. *Tertio*. Hic ſat manifeſte apparet virtus particulae, ſeu Moſaicae voculae *fiat*. Dixit Deus: *fiat lux, & facta est lux*. Tota igitur differentia in eo conſiſtit, quod ibidem auctor naturae loquatur, & creet imperando, hic vero quaſi cum potentia & virtute ſua conferendo, interrogando, & conſultando. Hoc tamen non obſtat, quin mirum quantum valet, ad incredulos convincendos, mundum & naturam in tempore creatam fuiſſe, ac proinde aeternam non eſſe.

fans, vel nonne Lingam eſt in loto? om, ita, omnino, Lingam, vel infans in loto. Omnino, principium rerum omnium in loto, in yoni, in matrice naturae ſeu Bhavani Deae (1). Haec itaque eſt naturalis, vera, ſimplex, & ſincera explicatio vocularum illarum Hum & Om ഹും & ഓം. Hae vero particulae mirum quomodo & vix credibile, quantum Europaeorum hominum ſomniis, viſionibus, arbitrariis interpretationibus, tranſpoſitionibus, & longiſſimis commentariis fuerint corruptae, obſcuratae, detortae & deformatae. R.P.Georgius in precatiuncula Hum Mani Peme Om, Manetem haereſiarcham vidit, & phantaſma illud acriter impugnat, in opere ſuo ubique protrudit, ſemper perſequitur, & totus in eo eſt, ut Tibetanos Manichaeos eſſe oſtendat. Vide *Alphab. Tibetan. pag.* 507. & alibi paſſim. *Quis eſt ille Mani? Manes eſt, & talis equidem qualis eſt Wiſtnu apud Indos*. Bona huius doctiſſimi & mihi ſummopere colendi viri venia interrogem: quis eſt ille, qui Tibetanum ſeu potius Brahmanicum & Samſcrdamicum vocabulum mani, littera *m* maiuſcula ſcribendum dixit? In quonam ipſe dictionario ſive Tibetano, ſive Brahmanico mani dictionem pro Manete haereſiarcha ſcriptam, poſitamque invenit? An Tibetanis & Brahmanicis vocabulis in Aegypto, in Graecia, & in Syria ſignificatio quaerenda? An non potius Tibetanorum & Brahmanum libri originales circa vocabula Brahmanica & Tibetana conſulendi? Anne licitum cuique, privatam & arbitrariam vocabulis in regione aliqua iam antiquitus receptis, in libris, uſu, & conſuetudine firmatis, appingere ſignificationem, & hoc attribuere Tibetanis & Brahmanibus, quod ipſi numquam agnoverunt, de quo ipſi ne quidem ſomniarunt? Haec in-

G 2 terim,

(1) Apud Aegyptios Padma ſeu lotos quae oriente ſole ſe explicat & aperit, occidente vero ſole claudit & in ſe contrahit, cum infante ex eius calice quaſi exeunte pingebatur, quod nempe denotabat, aquam una cum ſole creationis ſeu productionis principium eſſe. Vide Anecdota litteraria ex manuſcr. codicibus eruta *vol.* II. Romae apud Settarium. *pag.* 263. *in tract.* Aldi Manutii de *statuis*. Máni Brahmanicum infantem, phallum, & gemmam ficus Indicae Bananae dictae ſignificat. Vide lexicon Samſcrdamicum R. P. Hanxleden, & vocabularium Amaraſinha *Sect. Mánusza varggam*. Quare bene etiam infans ſeu máni in loto, item lingam ſeu máni in loto eſſe, dici poteſt. Ambo nempe naturae ex ſole & aqua, ex calore & humore procreantis ſymbola ſunt. Vide Numum Antonini *cum puerulo loto insidente*. Tab. XII. pag. 195. Numorum Aegyptiorum Muſei Borgiani Velitris, *auctore Georgio Zoëga*.

terim; alia videbimus poſtea. P. Athanaſius Kircher, ut idem tradit in *Alphab. Tibet. pag.* 512. R. P. Georgius, ex precatiuncula *Hum mani peme om*, confuſis & translatis hinc inde pro arbitrio ſuo litteris legit: *Omanipa*, & inde idolum ſibi efformavit *Manipa*, ac proinde ſecundum ipſum illa precatiuncula dicere vult: *o Deus Manipa adiuva nos*. Cum faber incertus ſcamnum, faceretne Priapum, maluit eſſe Deum. *Horat. Sat.*8. Bayerius in *Act. Ac. Petrop. T.*3. Meſſerſchmidii alucinationem ſequutus putabat precatiunculam illam ſignificare: *Kyrie eleiſon: Domine miſerere noſtri*. Unde legit ipſe: ong-manì padme-chum chi, & ait: clariſs. Meſſerſchmidius in Iſidis Sibericae Xenico manuſcr. oſtendit preces eſſe Tangutanorum vulgariſſimas: *Miſerere noſtri Deus*: &c. Riderent certe Tibetani & Brahmanes philoſophi, ſi ipſi Europaeos doctores tam egregios interpretes eſſe ſcirent, & preces ſuas Brahmanicas, quas ipſi iam a tribus mille circiter annis recitant, per litanias Europaeas explicari viderent. La Croze vir alter cerebroſus, qui Neſtorianam haereſim in Tibeto & Indiis ſtatuit, voculam *Om* vel *Ohm*, interpretatur: *Benedictus ſit*. Vide *pag.*507. *& p.*165. *Alphab. Tibet.* Huic accedit P. Andrada, vir ſine dubio devotulus, ſed qui nec Tibetanum, nec Brahmanicum idioma bene callebat, & hic, *om mani patme on ri* interpretatus eſt: *Domine, remitte mihi peccata mea*. Agmen claudit interpretum, mordaciſſimus, & commentis philoſophicis totus diſtentus de Paw *In diſquiſitionibus philoſophicis* (melius dixiſſet viſionibus philoſophicis) *tom.*1. *pag.*331., qui ex Herodoto & Plutarcho ſciens, Scythas, Sinenſes, Magos, Perſas, Tartaros potum immortalitatis quaeſiviſſe, അമൃതം amrdam nempe, ſeu nectar caeleſte, potum Deorum, de quo Brahmanes multa, & qui homines immortales reddit, & hunc eumdem potum ex herbis contuſis, ut Plutarchus de Iſide tradit, exprimi poſſe, Perſas credidiſſe non ignorans, *Hom*, & Plutarchi *Omoml* idem eſſe putat, & voculam Hom *herbam*, vel *arbuſtum* eſſe credit. Verum quia D. de Paw linguae Brahmanicae imperitus eſt, & Indica nomina a Graecis corrupta fuiſſe ipſe fatetur Plutarchus in vita Alexandri M. (1), non eſt

(1) Videatur liber, cui titulus: Palladius de gentibus Indiae & Brahmanibus, S.Am.

eſt cur lectionem & interpretationem illarum vocum, prout eas de Paw, & Plutarchus affert, ſequamur. Quare his omnibus exploſis, ut iure merito explodenda ſunt, voculas illas & precatiunculas Indicas & Tibetanas illo, quo diximus modo, explicandas, intelligendas, & ſcribendas eſſe, demonſtremus.

Primo. Nemini mirum videri debet, quod ibi creator cum ſua virtute aut potentia, cum natura rerum perſonificata, denique auctor naturae cum uxore ſua colloquens inducatur. Hoc idem docent Iudaei in Talmud cap *Cholin*, & creator ibi cum luna colloquens inducitur, quod ibi vide. Sol, luna, aſtra, elementa, quin & ipſae virtutes, ſcienti ae, vitia perſonificata, in Graecis & Brahmanicis libris paſſim loquentia, & confabulantia inducuntur (1). *Secundo*. Textum Moyſis de creatione in libro Brahmanico Bhágavadam corruptum fuiſſe, & corruptum reperiri, in diſquiſitionibus Aſiaticis iam oſtenderunt Calcuttenſes Angli, quod vide *tom.* 1.*pag.*244.,& Brahmanes diluvii univerſalis notionem & traditionem poſſidere, docent *pag.*237. *& ſeq.* Haec vero in libris Brahmanicis adeo clara ſunt, ut nullo modo negari poſſint. *Tertio*. Particula *Hum* et *Om*, eo quo ſcribimus modo, et in ſenſu a nobis allato affertur ſcripta, & explicata in libro claſſico Brahmanico *Amaraſinha*. Haec autem explicatio, plus quam centum aliae Europaeae, valet, et valere debet, quia orationes illae ſunt Indicae & Samſcrdamicae, quam linguam explicat vocabularium illud. Deinde quia eo vocabulario utuntur Brahmanes in ſuis

S. Ambroſius de moribus Brachmanorum, anonymus de Brahmanibus, ex bibliotheca regia Eduardus Biſſaeus Londini apud Roycroft 1665. In eo propriis Plutarchi verbis, Calani Brahmanis, quem Alexander M. ſecum in Perſiam uſque abduxerat, nomen a Graecis corruptum fuiſſe oſtenditur. *Calanus*, ait Plutarchus, *Sphines vocabatur, sed quod sermone Indico cale pro salve salutans obvios compellaret, Calanus est a Graecis nominatus*. Ita nomina Shiva in *Seba*, vel *Sebasion*, Meru in *Meron*, Nayshada in *Nysa*, Véda in *Bedy* &c. a Graecis corrupta, & mutata fuiſſe, nos alibi oſtendimus.

(1) Brahmae Deo haec nomina attribuuntur in vocabulario Brahmanico Amaraſinha: Srshda *creator*, *productor*, nempe quia terra producit. Surageshda *frater solis*, quia terra ſole caleſacta germinat. Hiranyagarbha *matrix auri*, quia aurum in terra gignitur. Abgiayoni *matrix lunae*, quia terra lunae actionem ſeu influxum ex ſententia Brahmanum in ſe ſuſcipit & per eum ſimul procreat &c. Ex quibus ſane patet, Brahma Deum nil niſi terram ſeu materiam producentem eſſe, *Brehi* nempe Aegyptium.

ſuis ſcientiis tradendis, illud aeſtimant, et maximi habent, de quo teſtes eſſe poſſunt omnes, qui cum iis verſantur, et quod etiam obſervavit Anquetil du Perron *in appendice n.* 110., ubi illud corrupte vocat *Amarkosh*. De eo auctores operis *Aſiatick reſearches p.* 354. ubi haec habent: *The beſt lexicon or vocabulary was compoſed in verſes by the illuſtrious Amaraſinha*. Ex hoc & non alio, nos illas particulas et explicationem earum attulimus. *Quarto*. Quia easdem voculas quamvis paullo corruptas *Hom*, *Um*, et *Am*, ſub eadem ſignificatione, et in eadem confabulatione Dei cum Dea affert P. Ildephonſus ex Pacunar poeta gentili Indico *Lib.* 1. *cap.* 4. *in cod. manuſcr. bibliothecae S.Cong. de Prop. Fide*, & R.P.Clemens a Ieſu *In Alphabeto Grandonico pag.*8. *Quinto*. Quia particula Om in ſenſu a nobis allato affertur in antiqua inſcriptione Brahmano Samſcrdamica columnae lapideae in Budhagaya in Indiis, de qua in opere *Aſiatick reſearches* p.285. *Reverence be unto thee in the form of Boodha, o god ... the Emblem of mercy towards thoſe Who ſerve thee-om!* ubi vides uſurpari pro *amen ſeu fiat*, & pag. 357. in apocha inſtrumentali conceſſionis territorialis: *Om, victoria & elevatio!* nempe fiat, volo, fiat victoria & elevatio! Conſentio, deſidero ut fiat victoria, &c. *Sexto*. Quia *Hum* & *Om* duae voculae ſunt Indis ſacratiſſimae, quas ipſi ſemper in ore habent, preces ſunt quotidianae, quae in ſacrificiis, in lotionibus & expiationibus adhibentur, & per quas Brahmanes omnia conſecrant, quae omnibus oratiunculis a capite, & a cauda coniunguntur. Sic dicunt gentiles Indi: ഹൂം ലിംഗകായ സ്വസ്ത്രുപരെക ശത്രുക്കൾക്കും പശന്ദായ സ്വാഹ *Hum Lingam, Deus magne, per te ſim inimicorum potens, fiat, utinam fiat, amen*. Ubi vides voculam *Hum* praecedere, et *Lingam* nempe auctorem naturae Deum invocari. De veneratione Indorum in has particulas Hum & Om vide Anglos *pag.*242. qui tamen ibi alucinantur, dum per eas Deum Brahma, Vishnu, & Shiva intelligendos eſſe putant. Has eaſdem voces Tibetanis ſacras eſſe et orationem quotidianam, ad quam cumprimis in ingruentibus regni periculis confugiunt, docet ipſe R.P. Georgius *pag.*510. Cui autem umquam in mentem venire poteſt Indos et Tibetanos ita Maneti haereſiarchae, quem num-

numquam cognovère, devotos eſſe, ut eum continuo in ore habeant, et omnes quidem Indi, et Tibetani docti, & indocti? Quis non dicat, preces illas manifeſte ad Deum auctorem naturae, ad creatorem, qui ſub ſymbolo lingamico aut triangulo repraeſentatur, referri? *Septimo*. Quia voculae *Hum* et *Om* ut Indis, ita et Tibetanis, orationum omnium principium, et finis ſunt, ſic: *Hum Narayena nama*, *om*, oratio eſt Indica. *Hum mani padme*, *om*, oratio eſt Brahmano Tibetana, et quidem lingua Brahmano Samſcrdamica conſtans. Ngàvang et Rabgiamba duo doctores Tibetani (*Alph. Tibet. pag.* 506.) haec habent: *Hom iſtud, Ngà capitis ornamentum eſt. Hum iſtud, Ngà finis ornamentum eſt*, nempe ut apud nos *amen*, orationum finis et ornamentum eſt. Ubi tamen obſerves *Hom* ſeu *Om* a Tibetanis praeponi, *Hum* ſubſequi, quod ordinem naturalem orationis pervertit. Verum cum particulae illae et oratio tota Samſcrdamica ſit, et ex Indiis in Tibetum, terram non ſuam, per Samtaputra allata fuerit, mirum eſſe non debet eam a Tibetanis inverſam et corruptam fuiſſe. An non videmus voculas illas pariter a Magis Perſis, et a Scythis depravatas fuiſſe, ita ut aliqui ſolum *Hom*, Perſae *Omomi* legerent, et quod voces illas a Brahmanibus in ſacrificio lunae, in quo herbae contunduntur, & ſuccus bibitur, adhiberi vidiſſent, aut audiviſſent, putabant illi, *Omomi* ſeu potius *Hum mani om* herbam eſſe, cuius ſuccus expreſſus et potatus immortalitatem daret. Oratio vero haec per Samtaputra una cum alphabeto Brahmanico, libris, & myſteriis Brahmanicis in Tibetum allata fuit, id quod in alphab. Tib. manifeſte docent Tibetani, qui eum Brahmanem Lekshin in Indiis audiviſſe, alphabetum tercentorum ſexaginta quatuor litteris conſtans, nempe Samſcrdamicum noſtrum, & duos Brahmanicos libros in Tibetum aſportaſſe dicunt, de quo vide *pag.* 290. & 291. A Tibetanis ergo haec omnia acceperunt, & non viciſſim, Tartari & Scythae, nam Kilmaaks ſeu Calmuc Tartari hodiedum religioſe cum magno Lama communicant, quod manifeſte docet D. Turner in epiſtola anno 1784. ad D. Haſtings gubernatorem generalem data, qui ipſe Tisho Lamam inviſit, & Tartaros illos ſuis oculis vidit. Unde ait *pag.* 203. in opere *Aſiatick reſearches*: *There came to day a party of*

of Kilmaaks (Calmuc Tartars). for purpoſes of devotion and to make their offerings to the Lama. Quae quidem brevis, vera & certa notitia a me alibi probanda, ſufficere deberet ad pruritum philoſophaſtri de Paw temperandum, quo ad nova & inſolita dicenda adductus, & opinionem ſeu potius viſiones D. Bailli & Linnei ſecutus, generis humani incunabula in Scythia et Syberia inter frigora et urſos conſtituit, et inde ſcientias et religionem omnem derivat, cum tamen certum et indubitatum ſit, hoc hiſtoriae antiquae, communi hominum ſenſui et opinioni, ac denique ſanae rationi repugnare. *Octavo*. Voculae illae et oratiunculae ſenſu a nobis allato intelligendae ſunt, quia non ſunt Aegyptiacae, Perſicae, Tibetanae, Tartaricae, Scythicae, aut Sinenſes, ſed originaliter Indicae, Brahmanicae, Samſcrdamicae. Hoc adeo certum eſt, ut omnis ille, qui grammaticam & vocabularia, aut alios Brahmanicos libros etiam a limine ſalutavit, id ſtàtim fateri debeat. En primum libri Sambhavam ſeu geneſis Indicae verſum: ശ്രീരാമരാമരാമഗൊവിന്ദശിവരാമശ്രീ മഹാദെവകൃഷ്ണമുകുന്ദനാരായണനമൊനമഃ Shri Ràma Ráma Ráma Govinda Shiva Ráma Shri mahà déva Krshna Mugundá Náráyena namo namá. Beato et celeberrimo Râmae, Ramae, Rámae, Govindae (*ſeu Viſhnu Deo, ut Indiae domitori, victori & vaccarum paſtori*) magno Deo Shivae, Deo Krshnae (*Viſhnu incarnato in forma Krshnae*) Náráyenae ſeu Viſhnu Deo adoratio, adoratio! En iam hic vocabulum namá, adoratio. ദെവദെവായ മഹാദെവായനമൊനമഃ Déva Déváya maha Déváya namo namá. Deo Deorum maximo Deo adoratio. Millena, & plura ſimilia exempla proferre poſſem. ശിവശ്ശിവായനമഃ Shiva Shiváya namá, Shivae Deo, ſeu ut antiqui Graeci et Latini corrupte dicebant, Sebeſio vel Sebaſio adoratio! Indica ſeu Samſcrdamica etiam eſt illa in *Alph. Tibet. pag.*520. quam ſuis praeponere ſolent ſcripturis Lahae Tibetani: Hom-xa-thi ſi-than. In hac oratiuncula Tibetani manifeſte Deam Shakti Indicam ſeu Bhavani, Dei Shivae uxorem, naturam nempe, cuius matrix per lotum reprae-

repraeſentatur, adorant (1). Haec oratio per alphabetum Tibetanum populare modernum corrupta, ſi primigeniae ſuae Samſcrdamicae origini & ſinceritati reſtituatur, ita ſonat: ഓംശക്തിശുദ്ധം *Om Shakti shudham*. Fiat, Shakti Dea ſancta & immaculata! ഓം Om, ita, omnino fiat o ſancta & immaculata! Haec eadem eſt cum alia vulgariſſima Malabarico Samſcrdamica: ഓംശക്തിസ്വരൂപിയുടലുയിരവുംരക്ഷിക്കാ Om Shakti Sorubi udeluyravum rekshikà. *Fiat! o Shaktl Dea corpus & animam ſalva!* Hìc iam vides *Om* particulam orationibus ante & poſtponi, ſed quando eſt ſola, & non quando ſimul cum vocabula *Hum* conſtruitur, nam tunc orationi poſtponi debet. Littera ശ *sh*, Indoſtanis श, Talenganicis శ, Luſitanis *x*, Gallis *ch*, Germanis *sha*, a Tibetanis in litteram *x* converſa fuit. Ita pariter reliquarum vis, valor, & pronuntiatio hinc inde immutata, diminuta, & corrupta fuit. Videantur hae litterae & vocabula Namá, Shakti, Shudham, in vocabulario Amaraſinha, & in dictionario Samſcrdamico R.P. Hanxleden, item in dictionario D. Pimentel Archiepiſcopi Cranganorenſis, quae vide *in bibliotheca S. Congr. de Prop. Fide num. 9. & num. 3.* Sed videatur etiam in vocabulario Brahmanico Amaraſinha ſect. മനുഷ്യവർഗ്ഗം *Manuszavarggam* & in iiſdem

H duo-

(1) Deus Brahma, Deus Vishnu, Deus Shiva Brahmanicus, Deus Hopame, Deus Cenreſi, & Deus Cihama Torcéh Tibetanus, (vide *pag.* 552. *tab.* IV.) ſedet in loto ſeu nymphaea, elementa nempe ignis, aqua & terra in loto, id eſt in natura, cuius lotos ſymbolum eſt, ſedent. Non eſt itaque mirum quod Indi & Tibetani lotum venerentur. Hopame, qui ibidem exhibetur, eſt Indicus Budha ſeu Mercurius, qui *Lingam* alterum naturae generantis ſymbolum, & rerum principium, in manibus tenet & attente conſiderat ac meditatur. Hic nempe eſt ille Mercurii ſeu veteris Thot *liber*, qui naturae praecepta continet. Cenreſi eſt Indicus Vishnu & Shiva ſimul ut creatores ſeu generatores. Cihana Torceh eſt Shiva ignis, ut vindex & deſtructor. Ceterum Toth vel Thout a Bouth, Buth, Budh, Budha, littera *B* in *T* mutata & corrupta, derivari, atque Aegyptium Thout eumdem cum Indico Budha eſſe ſuſpicor ex eo quod epitheta Budhae in Amaraſinham allata, omnia etiam Thout Aegyptio conveniant.

Digitized by Google

duobus dictionariis, aliiſque Samſcrdamicis vocabulum *mani*, mani nempe illud, quod in celebri illa Tibetana oratione: Hum mani peme, continetur, & luce clarius videbitur màni, cum *a* longa ſignificare Phallum & infantem. Rem vero pretioſam, item unionem, item campanulam, item coronam ſignificat mani, quando pronuntiatur cum *a* vocali brevi. Nuſpiam ibi Manetis Haereſiarchae, nuſpiam idoli Omanipa, ſed nec litaniarum fit mentio, nulla horum ibi affertur ſignificatio. Quare, ut ſecurim ad erroris radicem apponamus, & hoc quod temere, quod arialondo, quod alii caecutiendo plantaverant, tandem evellamus, candidus lector ex allatis ſignificationibus diiudicet ipſe, quid ibi ſub vocabulo mani intelligatur. Támara vel Padma abſque omni dubio vox eſt Samſcrdamica, quae lotum ſeu nymphaeam ſignificat ſub hac enim & non alia ſignificatione in praedictis dictionariis & in vocabulario Amaraſinha affertur, quod ibi vide *ſectione de floribus*. Tibetanum *peme* ab Indico & Brahmanico *padme* corruptum fuiſſe & lotum ſignificare, locis ſupra citatis ipſe convenit Bayerius & R.P. Georgius. Eſt ergo orationis ſenſus ipſis etiam adſtipulantibus: *mani in loto*. Quid ergo eſt iſte mani in loto? An Phallus ſeu Lingam, an vero gemma eſt pretioſa, quod nonnullis videri poteſt? Sed conſideratis omnibus a nobis ſupra allatis, nullus eſt iam haeſitandi locus. Mâni cum *a* vocali longa ſcribendum eſt, & *Lingam* ſignificat poſitum *in loto* ſeu Lingam omnium rerum principii ſymbolum, calorem progenerantem, creatricis naturae & auctoris naturae ſymbolum cum yoni, ſeu matrice, cum loto, nempe altero naturae procreantis ſymbolo unitum, priapum denique cum matrice, calorem cum humore coniunctum mâni illud & padma ſignificat. Hoc quamvis iam ſupra ſatis oſtenſum ſit, ne explicatio haec nova alicui dubitandi relinquat vel minimum veſtigium, ea quae dixi, ita probo.

Primo. Oratiunculae illi ut ſolet etiam fieri in Indicis, ſignum apponitur Lingamicum a Tibetanis ſuper vocula *Hum*, ſic enim ipſi ſcribunt (vide *p. 513. in Alph. Tibet.*) །ཨོཾ་མ་ཎི་པདྨེ་ཧཱུྃ།།

Hom

Hom mani peme hum. Ubi vides appoſitum ſignum illud Lingamicum a nobis ſupra allatum, quod etiam Tibetanis eſt ſacrum. Hoc idem ſignum nempe ſeu Hum affert R. P. Caſſianus Beligattius in Alphabeto Bramhanico ſeu Indoſtano *pag.*7. Sed male ibi precatiunculam *Hum Nama Sciddan*, explicat dicendo: *in nomine ſancti*. Nam aliud eſt námam cum *a* longa, nempe nomen, vocabulum; aliud eſt, namà cum prima a vocali brevi, & ultima *a* vocali aſpirata ſeu longa. നമതി, നമസി, നമാമി namadi, namaſi, namámi, adorat, adoras, adoro. നമഃ namá, adoratio, നമതു namadu, adoret ille, &c. Vide Amaraſinha, & grammaticam Brahmanicam *Sidbarúbam*. Non aliter ergo ibi ſonat, quam: *Om! adoratio ſancto, immaculato*, nempe adoratio Deo Ganésha. *Secundo*. Quia ut *pag.*500. *Alph.Tib.* aſſeritur, oratiuncula illa *Hum máni peme om*, Tibetanis legis compendium eſt. Talis eſt Indica illa om nama Shiváya, nempe adoretur Shiva Deus, ſeu, fiat! adoratio Deo Shivae. Unde haec oratiuncula ſancta dicitur, & dum moriuntur Indi, in huius non intermiſſa repetitione animam efflant. De ea haec habet linguae Samſcrdamicae peritiſſimus vir P. Iohannes Erneſtus Hanxleden in ſuo dictionario Samſcrdamico Luſitano: പഞ്ചാക്ഷരം. Pangiákſharam, *Cinco letras, que ſaõ nama Shiváya, que poem e mudaõ diferentemente, e dao varias explicaçoẽs, em que ſe funda toda a ſciencia dos jogues. Significa Xiven* (id eſt Shiven) *Seja adorado*. Yogui hi ſunt Shivenitae, id eſt illi Tibetani Lahae quos R. P. Georgius *Xacaitas* vocat. Secta eſt Deo Shiva, ſeu ſi mavis Deo *Xacae* ſpecialiter devota, & quae Lingam devote colit, & in tota India ac Tibeto extenſa, ac propagata eſt. Veteres nempe ſunt illi philoſophi, qui ab anno circiter 1400. ante Chriſtum natum, naturam & auctorem naturae ſub ſymbolo *Lingami*, *trianguli*, *ignis*, *ſolis* & *loti* colunt & adorant, & hoc ſymbolum nempe *Lingam* in collo aut ex brachio vel cingulo portant. Per hos cultus Priapi ſeu Lingami ſymbolicus in Indiis incepit, & inde in Tibetum, in Graeciam,

Syriam, Latium, & Etruriam penetravit (1). Confer de hoc Arnobium *lib.5. adverſus gentes*, ubi huius cultus originem in Indiis incepiſſe ſtatuit, & Clement. Alexand. *lib.3. Stromat.* §.194. *editionis Venetae*, ubi haec habet: *Brahmanes, ut ait Alexander Polyhiſtor in Indicis, mortem contemnunt, & vivere nihill faciunt: credunt enim eſſe regenerationem: aliqui autem colunt Herculem & Panem. Qui autem ex Indis Samanaei hoc eſt venerandi vocantur, nudi totam vitam tranſigunt, & colunt quamdam pyramidem, ſub qua exiſtimant alicuius Dei oſſa repoſita*. Haec omnia Shivenitis his Indicis & Tibetanis ad unguem conveniunt. Nam Hercules ſeu Sol, Shiva Deus eſt, ignis nempe, ſol, & calor, generans & Lingam, quem hic conus, ſeu pyramis in conum terminans ſignificat, & ſub qua forma hodiedum paſſim in Indiis Lingam ſeu Shiva generans & auctor, ſeu principium omnium rerum repraeſentatur. Pan Deus, Hanuman Simius, Indis & Tibetanis ſacer, ſolis filius, venti Deus ſeu ventus, muſices ſeu fiſtulae inſtitutor, hodiedum colitur, & ab hoc Simio, ſeu a Pane, Tibetani circa annum 1400. ante Chriſtum natum ſe deſcendiſſe autumant. Vide etiam *Alph. Tibet. ſub voce* Praſrinpo. Hic ergo ille eſt máni, qui ab Indis & Tibetanis colitur, nempe Lingam, quod Hopame Deus Tibetanus, & Budha Ceylanicus in ſuis manibus geſtant, & attente conſiderant, hoc illud inſtrumentum, ſeu màni, quo etiam Lahae Tibetani poſt mortem ſedendo, & illud in manibus geſtando ac meditabunde conſiderando, in parietibus templi Lahpranga pinguntur, de quo vide *Alph. Tibet.* Inſignis locus de his *Shivenitis* ſeu de his philoſophis nudis *Xacaitls* qui in auſtrali India *Pandaras* vocantur, eſt apud P. Norbertum Cappuc. *in cod. manuſcr.* quem ad manum habeo: *Quando il Guru* (magnus ſectae magiſter) *è morto, tutti li Pandaras* (Shivenitae Lingami cultores) *e tutta la ſetta del Lingam ſi aggiunta al ſuo Madam* (templum), *e gli pongono il ſuo Lingam*, (illud nempe quod in vita ex collo aut brachio ſuo portabat) *e gli pongono il ſuo Lingam tra le mani fermate una ſull' altra ſul petto, gli piegano le gambe ſotto di lui per farlo ſedere ſu li ſuoi taloni; portano così il corpo in*

(1) Vide Rhodiginum lib. 5. lect. ant. Sic.lib.2.cap.2.Gyraldum ſyntag.12.cap.1, C.4. S.Aug.lib.7. de civit. Dei,Diodorum

Digitized by Google

In un palanchino ſino al luogo della ſepoltura , pongono vicino lui una lampada acceſa , fermano il nicchio con alcune tavole , riempiſcono la foſſa di terra , e v' alzano ſopra un mauſoleo , ove guardano ſempre una lampada acceſa . Hoc eodem modo ſepeliuntur, & mortui depinguntur Lahae, & magni Lamae Tibetani, & hic eſt ille liber ſuppoſititius Manetis, quem ipſi manibus tenent, *Lingam eſt nempe naturae & auctoris naturae ſymbolum*, quod hactenus nemo philoſophorum, nemo miſſionariorum, nemo itinerantium vere & ſincere deſcripſit, minus vere explicavit. Reliquiae & certiſſimum veſtigium eſt antiqui priapeii cultus & ſectae, quae adhuc in Indiis & in Tibeto in toto ſuo antiquo vigore ſuperſtes eſt. Inde coni illi Tibetani in templis ad aram maximam poſiti, & inter lucernas collocati, inde conus ille ſacer ſeu pyramis, quae tripodi, ſeu triangulo ſacro inſidet, & in ſolemnibus proceſſionibus a Lahis vehitur, & thure colitur. Lingam nempe & triangulus auctoris naturae, & principii rerum omnium ſymbola ſunt, quae ab Indis & Tibetanis adorantur. Quod vero haec ad generantis naturae ſignificationem referantur, argumento tibi ſit epiſtola magni Lamae Tibetani in Alphab. Tibet. *pag.* 501. relata, ubi poſtquam P. Horatius Pinnabillenſis excitata perſecutione principi oſtendiſſet turpem, magicum, ac obſcenum eſſe Tibetanorum cultum, legem & religionem, ille anno 1742. die 8. iunii ita reſpondit: *occultam magiam* (nempe ſymbola naturae) *veſter legislator ignorat, illae imagines feminas amplectuntur: cum feminis tamen conſummationem non faciunt, vos neſcitis*? Hoc igitur Lingam naturae producentis, & principii rerum omnium ſymbolum, máni ſunt illa rotatilia, quae Tibetani in proceſſionibus, in publicis & privatis conventibus, in domibus & compitis gyrant, & continuo rotant, ut populus in ſuis neceſſitatibus, in periculis, in regni calamitatibus auctoris naturae recordetur, & ad eum clamet, ac accurrat. Ita accurrere libuit anno 1742. dum inopinato cometam in ſuo hemiſphaerio conſpexiſſent; vide *Alph. Tibet. pag.* 510. Hoc idem Lingam rotatile, rota legis, ſeu Ciò-ki khor vocatur; vide *pag.* 511., & *pag.* 512. legem hanc ſuam Shiveniticam ſeu Xacaiticam aeternam ac interminabilem eſſe dicunt, et bene dicunt: quia quamdiu natura ſubſiſtet, tamdiu et Máni ſeu Lingam naturae ſymbolum

Digitized by Google

bolum ſubſiſtet, et quouſque generationum et corruptionum ordo, per quem antiqui omnia ſubſiſtere dicebant, durabit, etiam Mâni Tibetanum et Lingam Indicum generationis et principii ſymbolum, ac eius religio philoſóphica et lex durabit. De cultu ignis et aquae apud Indos confer etiam opus *Aſiatick reſearches p.* 253. Et de Lingam ac eius cultu publico apud Indos *pag.* 254. Ubi bene notanda ſunt illa verba: *In Hinduſtan* (quod etiam intelligendum de Tibetanis) *it never ſeems to have entered the heads of the legislators or people that any thing natural could be offenſively obſcene; a ſingularity*, *wich pervades all their writings and converſation, but is no proof of depravity in their morals*. Et certe Europaeis Indos mores corruptiores habere mihi numquam viſum, et Lingamicum ſymbolum religio eſt bonae alioquin gentis praviſſima: Sed de his ſatis ſuperque. Fontes enim miſſionariis, et errorum cauſſas ac occaſiones non intellectae hactenus Samſcrdamicae linguae indicare ſufficiat; ipſi linguae huic ſtudeant, examinent, videant, et omnia attente examinando convincantur. Nunc igitur claſſicos Samſcrdamicos libros depromamus.

Primus itaque Brahmanicus ſeu Samſcrdamicus liber Miſſionariorum manibus ſemper terendus eſt vocabularium Brahmanicum *Amaraſinha*. Hic liber per varias ſectiones nomina Deorum, aſtrorum, elementorum, rerum ſpiritualium, ſcientiarum, colorum, terrae, mundi, montium, fluminum, arborum, plantarum, animalium, hominum, tribuum Indicarum, ſacrificiorum, agriculturae, artium mechanicarum, etc. explicat, terminos ſeu vocabula eadem plures ſignificationes habentia in ſectione *Nanártha varggam* affert, tum denique adverbia et quidquid indeclinabile eſt in *Avya vargam* adducit. Vocabularium primum iſtud verſibus primigenie et in ſua origine fuit ſcriptum, eius tamen habetur explanatio linguis Indicis gentilitiis, ut Tamulica et Malabarica, et haec explanatio தமுஷ்குட்ட *Tamusbkutta* vocatur in auſtrali Indiae parte. Nitida et correcta huius vocabularii exemplaria ſunt quaerenda et legenda, nam multa fuere vitio amanuenſium corrupta, truncata, et depravata, ex quo fit, ut una ſubinde dictio male ſcripta, quin et una littera ex ignorantia aut oſci-

oſcitantia alteri ſuppoſita, vocabuli ſenſum immutet. Nomen Amaraſinha auctoris & non libri nomen eſſe putant Calcuttenſes Angli in opere *Aſiatick reſearches p.*354. diſſertatiuncula in litteraturam Indicam. Sed quia nullam omnino aſſerti probationem afferunt, nemo ſibi religioni ducat, ab opinione eorum diſcedere. R.P.Erneſtus Hanxleden ita ſcribit: അമരസിംഹം Amaraſinham, *hum livro, vocabulario do Grandam*. Amara bellum, & ducem exercitus, vel etiam Navarcham, qui ad timonem ſedet, ſignificat, amaram vero, puppim navis. Amaren autem immortalem, Genium, Deum. Sinham eſt leo, unde compoſitum eſt Amaraſinham. Inter has itaque ſignificationes convenientior eſt illa, quae librum hunc tamquam fortem leonem & ducem denotat, modo nempe allegorico, qui libris Brahmanicis communis eſt: ſic ipſi dicunt, Ciandrodeyam; *curſus lunae*, qui unius libri titulus eſt. Shiva mangalam, *Shivae Dèl cultus felicitas*, qui alter alterius libri titulus. Cinda maní *unio ſive gemma cogitationis vel reflexionum*, qui alter liber eſt. Confer de his Indicis librorum titulis catalogum manuſcr. Indicorum bibliothecae regiae Pariſienſis *fol.*434. *& ſeq.* ubi plures ſimiles titulos reperies. In eodem citatur Amaraſinha *num* 42. & *num.*244., quamvis paulliſper corrupte, hoc idem corrupte citat in *appendice n.*110. Anquetil du Perron, Sonnerat & alii.

Grammatica Samſcrdamica vocatur സിദ്ധരൂപം *Sidharúbam*, quae dictio nihil aliud ſignificat, *quam notionem & formam nominum ſeu vocabulorum in mente retinendorum*. രൂപം rúbam enim notionem, formam, imaginem ſignificat, & സിദ്ധം eſt retentio, comprehenſio in mente, formae nempe illius & imaginis variorum nominum in diverſos caſus, genera, & declinationes deſcendentium. Grammaticam ſublimioris linguae, nempe litteralis a gentilitia Indoſtana diſtinctae, Suoaraſot a Brahmanibus ſeptentrionalibus vocari dicit R.P. Caſſianus Beligattius in *Alph.Indoſtano p.*103. *& alibi*. Voluit nempe ille dicere: സാരസ്വത saraſvada: id eſt

ars bene, *cum guſtu*, *harmonice*, *ſecundum regulas loquendi*. *Saraſam* enim harmoniam, & rem aliquam cum guſtu & regula harmonica factam vel faciendam notat, & *vada*, vel *vadam* dictionem, ſeu locutionem ſignificat. Haec grammatica, & alia de qua loquitur Stephanus Fourmont in catalogo cod. manuſcr. bibliothecae regiae inter codices Indicos *num.*215., & auctores diſquiſitionum Aſiaticarum *pag.* 354., quam *Mugdabodha* appellant, a Vopdêva Goſâmi compoſitam; an cum noſtra eadem ſit, plane ignoro, quia utriuſque exemplar ad manus non habeo, ut ſimul cum noſtra conferre poſſim. Hoc tamen lector ſibi certum habeat, grammaticam noſtram veram & ſinceram Brahmanum Samſcrdamicam grammaticam eſſe, vocabulario Amaraſinha coaevam, utpote quae vocabula omnia, quae in hoc vocabulario exſtant, declinandi, & verba coniugandi regulas tradit, ut infra videbimus. Cur hanc linguae litteralis & ſacrae Samſcrdamicae grammaticam adeo difficilem, & non potius linguae vulgaris grammaticam tradam, ipſi forte mei commiſſionarii quaerent. His paucis reſpondeo: grammatica vulgaris linguae gentilitiae, qualiscumque illa ſit, ſemper per grammaticam linguae litteralis & liturgicae rectificari debet et ſolet, quia vocum radices inde deſcendunt, et inde in linguas Indicas gentilitias tranſeunt. An non igitur melius eſt limpidam aquam in fonte bibere, quam in aliis rivulis, ſtagnis, paludibus, et eam quidem turbidam, ſtagnantem, et ſemiputrem? An non melius aurum ex ipſa aurifodina extrahitur, et ſincerum ac purum, quam inter arenam hinc inde diſperſum, aut aliis millenis mineralibus alligatum, permixtum, depravatum? Deinde vocabulario huic et grammaticae Brahmanes, et Chriſtiani S. Thomae nuncupati, ſtudent; quidni ſtudere poſſint etiam miſſionarii pro religionis bono, et ſcientiarum augmento, ideo cumprimis, quia pauca de Brahmanibus monumenta, et illa pleraque per linguae imperitos viatores Europaeos corrupta, et vitiata habemus? Neque vero grammatica haec adeo difficilis eſt, ut quemquam ab huius linguae ſtudio deterrere debeat, aut poſſit. Improbus labor omnia vincit, et peracto primo greſſu, facile ipſa penetrantur ſacra adyta, in quibus deinde multa nova, curioſa, utilia, et mirabilia inveniuntur.

Secun-

Secunda pars grammaticae eſt liber വ്യാകരണം *vyágarnam*, qui ſyntaxeos praecepta continet. Indoſtani ut obſervat auctor Alphabeti Indoſtani ſeu Vanárenſis hunc librum Biakarn-dar vocant, vide *pag.*49. Hoc quidem corrupte, ut etiam corrupte ſcribit Anquetil du Perron in *appendice tom.*1. *num.*113. ubi ſyntaxim hanc *Viakern* vocat. Viágarnam ego doctiſſimi viri P. Iohannis Erneſti Hanxleden deſcriptum habeo. De eo Angli Calcuttenſes in opere *Aſiatick reſearches pag.*341. quos ibi vide. Initium libri vyágarnam eſt hoc:

യെനാക്ഷരസമാമ്നായമധിഗമ്യമഹെശ്വരാൽകൃത്സ്നം

വ്യാകരണംപ്രൊക്തഃ Yénákshara Samámnáya-madhi gamya Mahéshvarál Krtſnam vyágarnam prokta etc. Quod initium libri ideo attuli, ut per illud ab aliis libris primo ictu oculi diſtinguatur, et cognoſcatur.

Poſt hos tres libros claſſicos et grammaticales, primi ordine, dignitate, et publica ac univerſali Brahmanum aeſtimatione legendi veniunt tres celeberrimi libri: മാഘഃ Mágha, ഭാഗവതഃ Bhágavada, യുധിഷ്ഠിരഃ Yudhishtira. Primus inter poemata princeps habetur, ita ut in proverbium tranſierit: കാവ്യെഷുമാഘഃ Kávyeshu Mágha, inter poemata princeps Mágha. Stilo ſcriptus eſt correcto, nitido, eleganti, ſucco & energicis expreſſionibus pleno, conciſo tamen & intellectu difficili. Cogitationibus refertus eſt ſublimibus, & admirabili theologia ac Philoſophia totus quantus abundat. Expreſſiones vero continet divina maieſtate et religione dignas; utinam ſemper haberet veras et a vera religione non alienas. Hunc ego primum, aut certe unum ex primis Brahmanicis libris eſſe puto; narrat enim geſta Dei Vishnu, principalis nempe Dei, ſeu Genii incarnati, qui cum Irania malorum Geniorum principe conflixit, et eum devicit, idque univerſalis diluvii tempore, vel ante hoc tempus, cum nempe generis humani maſſa corrupta divinae legis prae-

I cepta

cepta contempſerat, et propter quem contemptum diluvium univerſum orbem inundavit. De hoc itaque diluvio hic liber habet multa, et de perditione legis et librorum divinorum, quos Irania furto ablatos in mare proiecerat. Haec prima Dei Vishnu incarnatio eſt, et ultima illa quae refertur in libro Bhágavadam, de Vishnu Deo in Krshna incarnato. Ex quo ſuſpicor librum Mágha ante librum Bhágavadam compoſitum fuiſſe. Sed haec incerta. En libri Mágha primas ſtrophas, a me ex fragmento libri huius in latinum verſas.

STROPHA I.

ശ്രിയഃപതിശ്രീമതിശാസിതുംജ്ജഗന്നിവാസൊവസു
ദെവസദ്മനിവസന്ദദർശാവതരന്തമംബരാദ്ധിരണ്യഗർഭാ
ംഗഭുവംമുനിംഹരിം

Shría badi Shrí madi sháſidum geguel gani váſo Váſu Déva ſatmani vaſanda darsháva taranda mambarádhi Iranya garbhága bhuvam Munim Harim.

Lucis Dominus, lumen intellectus, peccati vindex, ſanctitas ipſa, totius mundi Dominus, & gloria ſua replens univerſa, per ſe exſiſtens Deus, domum ſuam, infinitum ſuum intellectum & voluntatem conſiderans, Ipſe ſe ſolum ſibi ſimilem reperit & intellectu perfectiſſimum. Hic Deus in caelis habitans exorſus eſt bellum in mundo contra malum Genium & gigantem peſſimum Iranya, quem in forma poenitentis Vishnu Deus iſte occidere paravit.

STROPHA II.

ഗതന്തിരശ്ചീനമനൂരുസാരഥെഃപ്രസിദ്ധമൂർദ്ധ്വജ്വല
നംഹവിർഭുജഃപതത്യധൊധാമവിസാരിസർവ്വതഃകിമെത
ദിത്യാകുലമീക്ഷിതഞ്ജനൈഃ

Gadantirashvi nagemanuru sárathe praſidham uurdhva dgivalanam havir bugia padadyadho dháma viſári ſarvada kimédaditya kula mikshida geneï.

Dic

Dic ergo, enarra iram Dei hominis, regionem terramque, bellum, exercitus ducem ubique celebrem, diſſimilem inter hos duos pugnam, conflagrationem plurimam, pedibus ſuper ſerpentem devictum iacentem Viſhnu, ennarra etiam in mundo inferiori ubique vagantes larvas, incertas & incognitas tenebras, creaturarum varia genera, oculum rerum & ſcientiarum omnibus libris inſcriptum.

STROPHA III.

നവനനൈധൊധൊബൃഹദഃപയൊധരാൻസമൂഢക
ർപ്പൂരപരാഹപാണ്ഡുരംക്ഷണംക്ഷെണൊക്ഷിപ്തഗജെന്ദ്ര
കൃത്തിനാസദൊബമംഭൂതിസിതെനശംഭുനാഃ

Navana ghe dho dho brhada payodharán ſamùdha karpura paràha pàndhuram kshenam ksheno kshipta guegendra krtina ſadobamam bhudi ſidèna shambhuná.

Sanctitatis lux aeterna & infinita, myſterii conſervator ſingularis Deus multis lac immortalitatis bibere volentibus ſaturitatem praebere vult omnibus, attamen illis qui malitiam non reiiciunt, Dominus hic inſipidus & ſtolidus videtur, bonis vero dulcis eſt & in conſcientiae ſinu ſedet verbum veritatis amans & extraneam vocem audire nolens. Cito cito antequam mors irruat reiecta ſomnolentia diu noctuque Dominum laudate o vos veri poenitentes! Elephantis officio ſimile opus faciendum eſt, omni exceptione maior cultus exhibendus. Expergiſcimini veri cultores Viſhnu dulcedinem caeleſtis ambroſiae recogitate.

Fragmentum iſtud huius libri a Brahmane acceptum ego cathecumeno Paillo nomine ex tribu Nayrum tranſcribendum dederam, hic cum me abſente deſcriberet, mihi viſus eſt aliquas litteras in contextu Samſcrdamico omiſiſſe, quas ego poſtea variis negotiis praepeditus reſtituere, aut ſaltem ad autographum conferre non potui. Relinquo itaque textum Samſcrdamicum in ſequentibus tribus ſtrophis, & eas ſecundum contextum linguae gentilitiae Malabaricae qua ille originalis textus redditur, afferam.

STROPHA IV.

Pigritiam, invidiam & ſuperbiam deponite o vos omnes qui huiuſmodi metempſychoſes ſubiviſtis. O vos viventes, o vos homines in

 mundo

Digitized by Google

mundo exſiſtentes; o vos caeleſtes ſpiritus huius ſplendoris claritatem, opus bonum & perfectum ſine macula ſuſcipite! O vos aves huius operis compoſitorem, qui velut cycnus bonae indolis eſt, & bona refert, ſuſcipite. Sed non ſuſcipiunt mendaces & falſi poenitentes qui haec capere nolunt!

STROPHA V.

Malus enim vir, qui virtutem intra ſe non recipit, quaſi urens ſolis radius eſt, qui nymphaeam occidit. Aſt vos ut apes in flore & fructu ananas mel & dulcedinem exſugunt, bonum Domino famulatum praeſtate, obſcuri huius mundi honores relinquite, bonae mentis lumen apprehendite, & certiſſime Dominus in interiori veſtro exorietur.

STROPHA VI.

Qui corporis ſaturitatem & plenitudinem averſatur, ut ſol & luna reſplendet, & anima illius per lucem bonae meditationis clareſcit. Hoc & non alio modo Dominus conſpici poteſt, atque hoc modo per bona opera viſum conſpectumque fuiſſe, veterum ſapientum & Heſychaſtarum eſt ſententia & ſcientiae opinio. Per temperantiam corporis, mens eſt illuminanda, per animam tuam corpus ſervire facito. Per lacrimas, quas orando fundimus, tamquam per aquam luſtralem vitia abluuntur, & corpus ſanctificatur. Quemadmodum odor florum cerebrum afficit, ita illae lacrimae afficiunt Dominum. Haec quidem officia ad inſtar parentantium dolore plena ſunt, ſed quia vera obſervantiae ſemita haec eſt, teneri debet, & ipſa in caelis mare beatitudinis operatur, heic vero terram frugiferam efficit. Quae omnia Domini regna eſſe, tu omnino intelligere debes.

Alter liber in tota India celebris eſt Bhágavadam, totius nempe Indicae legis & religionis compendium. Huius libri initium eſt hoc: ഹരിശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു വിഷ്ണുരാദ Hari Shri Ganavadayè namá, avighna maſtu, Vishnu ràda. Haec adorationis eſt formula libro praefixa, & titulus libri; initium autem poematis eſt hoc:

കഥിതൊവംശവിസ്താരൊഭവതാസൊമസൂൎയ്യയൊഃ
Kathido Vamsza Viſtáro bhavadá Sóma Suryayo.
രാജ്ഞാഞ്ചൊഭയവംശ്യാനാഞ്ചരിതംപരമാത്ഭുതം
Rágnáciobhaya vamſzyánam ciaridam paramátbhudam.

Admirabilis plane eſt hiſtoria geſtorum, ex ſole et luna progenitorum utriuſque ampliſſimae ſtirpis regum ab ipſo (viro gravi) narrata.

Ex libro Bhágavadam plures ſtrophas et fragmenta paſſim adferunt Angli in opere *Aſiatick reſearches*, quae ibi vide. Niebuhr *tom.2.pag.26.* libri huius vocabulum, ut alia, corrupte ſcribit: *Sribahagavantporam*. Nempe dicendum erat: ശ്രീഭാഗവതപുരാണം *Sribhágavadapuránam*, hiſtoria antiqua celebri (*Shri*) libro Bhágavadam contenta. Sonnerat multa ſe ex Bhágavadam excerpſiſſe, & in ſuum itinerarium retuliſſe affirmat, verum quomodo id fieri potuerit a viro alioquin linguarum Indicarum imperitiſſimo, hoc plane ignoro. Perlegi ego totum ipſius opus, & ne unum quidem originalem libri Bhágavadam reperi textum, ſed aniles ubique fabulas, naenias, et commenta infimae Indicae plebis. Raptim, et currendo ipſe illas terras ac populos viderat, & abſque cognitione linguarum, vendit tamen ipſe centones ſuos et impoſturas. Niebuhr ſaltem candide fatetur ſe linguas Indicas neſciviſſe, & in hoc modeſtia ipſius eſt commendanda, nec vitio vertendum, ſi vocabula Indica pleraque corrupte adferat, et plebeas ſubinde adducat fabulas pro vera Brahmanum, & aliorum Indorum religione. Aſt alter & linguarum imperitus erat, et nimium credulus primo cuique baiulo ſibi obvio aures dabat, et tamen res illas pro ſacris ac veris Brahmanum opinionibus, ſententiis, ac doctrina venditat, et imperitis, ac Indicarum rerum ignaris Europaeis imponit. Quoad res Indiae politicas et civiles eum carminat, perſtringit, et ſerio caſtigat Charpentier de Coſſigny epiſtola ad ipſum data. Vide *lettre a Mr. Sonnerat par Mr. Charpentier de Coſſigny* 1784. *a l'imprimerie Royal a l'Isle*

a l' Isle de France. D. Court de Gebelin (1) librum Bhagavadam per Marida Poule interpretem Indicum in linguam Gallicam verſum, & D.Bertin primario Adminiſtro dedicatum fuiſſe ſcribit. Verùm non ita facile liber ille Bhágavadam vertitur in Gallicum idioma, ut putat D. Court de Gebelin. Doctiſſimi Brahmanes in eo in gentilitias Indicas linguas vertendo maximas difficultates patiuntur, quid ergo faciet ſcriba unus ſacrae linguae imperitus?

Ceterum haec ſuppoſititia verſio publicam lucem hactenus ſaltem, quantum ego ſciam, non aſpexit. Si ad latus textum libri originalem & Samſcrdamicum dederit, quid de ea dicendum ſit, tunc diiudicari poterit. Libri Bhágavadam originalis exemplar unum in foliis palmae a Brahmane quodam deſcriptum, & pervetuſtum ego ad manus habeo. Hoc cum anno 1722. Rex Samorinus Regi Coccinenſi bellum intuliſſet, a profuga Brahmanica quadam familia apud Chriſtianum S. Thomae in Angamali depoſitum & oppignoratum ad heredes ipſius tranſivit; a quibus deinde ego illud pretio comparavi. Ad hunc igitur codicem, & reliquos, quos ſupra adduxi, videndos, examinandos, & iuſto criterio ſubiiciendos, ſi qui ſunt Romae durae cervicis philoſophi & critici, qui miſſionariis non credendum eſſe dicere audeant, veniant, videant & probent. Anglos, Gallos, Germanos & Italos perquam humaniter & officioſe invito, veniant, & me praeſente, examinent. Sciolos, ſycophantas, obtrectatores clancularios, ac petulans furfur philoſophicum flocci facio; veniant viri eruditi, candidi, ſinceri bonarum artium cultores.

His duobus libris religioſis duo addenda ſunt poemata epica, quae rerum Brahmanicarum cupidi continuo manibus terere debent, & mente ſerio intenta perlegere. Liber രാമായണം *Rámayenam*, qui bellum inter Shri Ráma (quem Bacchum Indicum eſſe ego alia diſſertatione probo) & Rávana regem Ceylan ſeu inſulae ലംക laenga geſtum fuſe deſcribit, plenus eſt vivis imaginibus, ideis ſublimibus, & nobili quadam maieſtate. Huius verſus prae foribus delubrorum Indicorum emphatice coram popu-

(1) Vide Plan general & raiſoné de divers obiets, & des decouvertes, qui compoſent l'ouvrage intitulé : Monde primitif. &c. *a Paris chez Boudet*, *pag*.70.

populo & concione canuntur, ut plebs viva heroum ſuorum Indicorum imagine, & actionibus pro patria fortiter geſtis, in patrii ſoli & veteris religionis amorem accendatur, & in eo confirmetur. Praeterquam quod liber hic ſcriptus ſit ſtilo correcto, nobili, eleganti, energico, & verſus undique ſint maieſtate pleni, qui Virgilii Aeneidi in nihilo cedant, notiones quoque plurimae veterum Indicarum rerum ex eo hauriri poſſunt, dummodo id, quod mere poeticum eſt, ſecernas, & hiſtoricas res caute ac prudenter amplectaris. Hunc librum inter codices manuſcr. bibliothecae regiae Pariſienſis Stephanus Fourmont affert *num.*12., & *num.*32. Verum cum ego ex Indiis redux illum *num.*12. ſignatum legendum poſtulaſſem, illius loco datus mihi fuit alter illi numero ſuppoſitus. Quare aut Stephanus Fourmont alucinatus eſt, aut ordo codicum fuit perverſus, ita ut alii aliis fuerint ſuppoſiti. Hoc idem obſervavit etiam Sonnerat, dum libro *Ezourvedam* dicto aliud manuſcr. cuiuſdam Miſſionarii ſuppoſitum fuiſſe narrat. De hoc libro obiter plura afferunt Angli in opere *Aſiatick reſearches*. Rámayenam poema ex ſacra lingua Samſcrdamica in plures gentilitias Indicas linguas verſum, translatumque fuit. In Malabaria celebris eſt illa verſio, quae linguae ſacrae peritiſſimo viro തുഞ്ചത്തച്ചൻ ſeu Domino in et a Tunciatta adſcribitur. Ea itaque Malabaricis verſibus conſtat, ſed multis vocabulis hinc inde Samſcrdamicis ad elegantiam primigeniam ſermonis conſervandam reſperſa eſt. Ita & Támulenſes ſuas habent verſiones, ſed videndum a quonam ſint factae, et an originali reſpondeant; ſolent enim poetae ſemper aliquid de ſuo addere, ut amanuenſes deſcribendo ſolent originales codices plerumque vitiare.

Aliud elegantiſſimum poema Epicum eſt യുധിഷ്ഠിരവിജയം *Yudhisbdiravigea*, ſeu de victoria filiorum regis Yudhu, alias Pándava dictorum, quos cum Rex Pándu vel Pánnu ex Cundi uxore ſua vi cuiuſdam magicae orationis, et ſine carnali complexu ſuſcepiſſet, emortuo patre Pándu, centum alii fratres conſobrini, ob illegitimam et non naturalem nativitatem horum quinque fratrum Pándava dictorum, defuncti patris hereditatem adiri poſ-

ſe

ſe negabant, et Pandavas quinque fratres ex regno expellere volebant. Sed hi ducem pro ſe belligerantem habuere Krshna, ſeu Vishnu Deum incarnatum, qui una cum Argiuna ex his quinque fratribus praecipuo bellatore et heroe centum illos conſobrinos bello ſuperarunt, devicerunt, et patris Pandu regno potiti ſunt. Hanc fabulam ad reges Pandion Athenienſes, vel etiam illos ad hanc Indicam hiſtoriam vel fabulam referri ſuſpicantur auctores diſquiſitionum Aſiaticarum, quae coniectura ſuſtineri non poteſt (1). Vide de regibus Pandion Graecis Euſeb. *in Chronico* alioſque.

(1) Ex traditione Brahmanica, quam refert Abraham Boger in libro Germanico cui titulus: **Rogers offene Thür zu dem verborgenen Heydenthum**, ſeu ianua reſerata ad occultum paganiſmum, *cum observationibus breviss. ac select. mantissis* Chriſtoph. Arnoldi. *Norimb. Anno* 1663., Deus Vishnu in Krshna incarnatus, natus eſt in urbe *Madura* in Indiis non procul ab urbe *Agra* exſiſtente. Iam vero Ptolemaeus *lib. septimo tab*.x. Geographiae veteris, *Venet. anno* 1562. *p*.248. civitatem *Madura deorum* cum aliis pluribus ad montem Vindium verſus ſolis ortum ponit; et paullo ſupra, circa Hidaſpum ſeu Gangem regionem Pandavorum conſtituit, cuius etiam civitates enumerat. Addunt vero editores Ptolemaei haec verba: *Pandea gens a feminis regitur*, *Plinius & Arrianus*. Cum igitur & natalis locus Dei Krshna in Madura civitate, & gens ac regio Pandavorum, quos Indi communiter Pandava, vel Pandaver nominant, quod vide in dictionario P.Hanxleden ſub voce *Pandava* vel *Pandu*, in Indiis ad Gangem ſtatuatur a veteribus Graecis & Indis, mirum ſane cuique videri debet, quomodo Calcuttenſes Angli in libro *Asiatick researches* hiſtoriam Dei Krshna ad Graecorum fabulas referre potuerint, & Deum illum Apollinem Graecum eſſe dixerint, quaſi Brahmanes illum a Graecis accepiſſent. Certe recte contrarium ipſi inferre debebant. Liber proinde Brahmanicus *Yudhishtira* dictus, qui de Deo Krshna ac de bello filiorum Regis Pandu cum centum conſobrinis ſuis geſto tractat, ad bellum Indicum & ad reges Pandavas Indicos refertur, non autem ad reges Graecos Athenienſes Pandion, de quibus Euſebius *in Chronico*, id quod iidem hi falſo putant Angli. In memoriam huius victoriae per Krshna Deum & ducem Argiuna a filiis Regis Pandu quinque fratribus obtentae, menſe decembri dies feſtos agunt Brahmanes, ut idem erudite iam obſervavit rerum Indicarum peritiſſimus Abraham Roger. An vero Brahmanes dies feſtos agent, an publica laetitia & memoria celebrabunt bella, & victorias Graecas? An Angli publica memoria celebrant victorias Gallorum aut Moſcovitarum? Quia vero poema epicum praedictum *Yudhishtiravigeam* regni Pandavorum principia & primum ſtabilimentum deſcribit, ut librum illum legenti patebit, ſequitur, librum illum Brahmanicum vetuſtiſſimum eſſe, ac fortaſſis ultra mille annos ante Chriſtum natum referri debere, regnum enim Pandavorum tempore Arriani, Plinii & Ptolemaei adhuc exſiſtebat, neque probabile eſt paullo ante aetatem horum ſcriptorum formatum fuiſſe. Traditio etiam Brahmanica de formatione Pandavarum regni multo longius ante tempora aerae vulgaris principium & bellum horum Pandavarum refert. Notandum vero regnum hoc *Pandù* ſeu Pandavorum aliud & omnino diſtinctum eſſe a regno *Pándi*, Pandionis ſeu Madure,

Digitized by Google

que. Poema hoc, ut dixi, elegantiſſimum eſt, et a tironibus linguae Samſcrdamicae cumprimis legendum, quia ſcriptum eſt ſtilo facili, nitido, claro, correcto et eleganti, ob quod etiam primo a magiſtris Brahmanicis poſt grammaticam & vocabularium Samſcrdamicum diſcipulis praelegi ſolet, ut ex eo modum conſtruendi, verba coniugandi, & phraſes Samſcrdamicas addiſcant. Nos ex hoc libro plura exempla in grammatica adducemus. Hi itaque ſunt libri claſſici & celeberrimi in India, quorum lectionem commendamus, & hi ſufficiunt ad totum unius viri vitae tempus impedendum, ſi revera, & non obiter, res Brahmanicas ſcire, & pertractare velit. Poſt adductos vero celebriores libri ſunt ſequentes, quorum notitiam dare volui, ut homines Europaei in Indiis exſiſtentes, eos eo facilius inter gentiles perquirant.

രഘുവംശം Raghuvamszam, poema celebre, quod de Vishnu Deo ex familia Regis Raghu nato agit.

ധൎമ്മകീൎത്തി Dharmakírti, de inſtitutione tribuum, & officiis earum.

പഞ്ചാക്ഷരമാഹാത്മം Pangiákshara mahátmam, de quinque ſyllabis ſacris *nama Shivaya* dictis de quibus nos ſupra egimus.

ഗാഥ Gádha, paſtoralia Dei Krshna.

മാധവ്യം Mádhavyam, de aſtrologia, & rebus gynaecei.

പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി Prabangia srshti, de creatione mundi.

ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം Brahmánurpuránam, de quatuor aetatibus mundi & rebus Brahmanum in iis geſtis.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം Shri Krshna viláſam, de geſtis paſtoralibus Dei Krshna.

re, quod ex Arriano & Ptolemaeo ad oram piſcariam in auſtrali Indiae parte extendebatur, & cuius regia erat Madure hodierna inter Mayſſur & Tanjaur ſita. De qua re confer mappam Geograp. D. d'Anville, & de la Tour, *Theatre de la guere* inſcriptam. Pariſiis an. 1770. inciſam.

കുമാരസംഭവം Kumára ſambhavam, de progenie Dei Subrahmania ſeu de origine Dei Kártigea.

സംഭവം ſeu പുരാണം Puránam de origine mundi, rerum, elementorum, deorum, geniorum, heroum, dearum, heſychaſtarum, Muni dictorum, de incarnationibus, & geſtis Vishnu, &c.

സ്മൃതി Smrdi, de religione & iuſtitia libri octo.

മനുസ്മൃതി Regis Manu memorialia, ſeu ſyſtema legum & inſtitutionum Indicarum civilium. Qui pluta de Indicis libris ſcire cupit, videat in *Aſiatick reſearches* inſcriptam *diſſertationem in litteraturam Indorum*.

Id quod communiter ab Indis dici ſolet, eſt: നാലുവെദം ആറുശാസ്ത്രം പതിനെട്ടുപുരാണം nempe dari quatuor leges, ſex ſcientias, octodecim hiſtorias antiquas ſive veras, ſive fabuloſas. Verum hoc axioma populare falſum eſt, ſi ad Brahmanes referatur, nam hi tres tantum leges admittunt & recognoſcunt veras: nempe Irku, Sáma, Yagiu ഋക്ക സാമ യജുസ്സ, quae ſimul ſumptae ഋക്കസാമയജുസ്സ വെദം Irka SámaYagiur Védam dicuntur. Tres tantum iſtas leges affert vocabularium Amaraſinha ſect. ശബ്ദാദിവർഗ്ഗം *Shabdádi varggam*, & has tantum tres leges etiam adducit liber Sámbhavam in hiſtoria Devayáni filiae Heſychaſtae Shukrae, quarta lex popularis eſt, & de incantationibus, veneficiis, divinationibus ac aſtrologia iudiciaria agit, & ea non ad Brahmanes ſed ad Shúdras, aliaſque inferiores tribus pertinet.

Quidquid vero in Brahmanicis libris continetur, hoc totum in tres claſſes diſtribuitur, in Védam, Sháſtram, & Puránam. Ad Védam omnes ii tantum referuntur libri, qui de cultu divino agunt, ut ſunt praecepta de ſacrificiis, precibus, ieiuniis,

niis, peregrinationibus, expiationibus, proſtrationibus, corporis lotionibus, ſacrorum ſignorum in fronte deſcriptionibus, initiationibus, ſacrificiis & precibus pro defunctis. Quae omnia ſimul ജപഹോമദേവാരം *Geba hóma dévaram* dicuntur. Védam itaque non eſt liber, quod plerique putant Europaei, qui toties, ſed falſo & ridicule, librum Védam ſe in Indiis inveniſſe, & poſſidere gloriati ſunt, & quorum pluſquam viginti in medium afferre poſſem, ſed Vedam eſt lex, quae pluribus libris & praeceptis ad religionem & cultum divinum immediate pertinentibus, continetur. Vide de vocabulo Védam, Sháſtram, & Puránam dictionarium R.P. Hanxleden *inter codices manuſcript. S. Congreg. de Prop. Fide num.9.*, & Amaraſinha *ſect. paulo ſupra citata* (1).

(1) Valde probabile eſt vocabulum Véda, vel ut Alphab. Indoſtanum & Nagaricum ſcribit Bed, radicaliter & primigenie doctrinam religioſam & philoſophicam de elementis ſignificaſſe. Siquidem cum tota Brahmanica lex, religio, & philoſophia circa cultum ſolis, lunae, planetarum, & elementorum aquae, terrae, ignis, aeris, & aetheris verſetur, & iiſdem ſacrificia offerantur, ut nos alibi ex libris Brahmanicis invicte demonſtrabimus, ſane probabiliſſimum eſt & vocabulum Veda vel Bed, quod legem denotat, nil niſi doctrinam ſacram de cultu earum rerum ſignificare. Inſignis eſt in hanc rem locus Clement. Alexand. Stromat. lib.5. §.243. *Iam puerorum quoque doctrina, quae verſatur in elementis, complectitur interpretationem quatuor elementorum, dicit enim Phrygas aquam vocari Bedy, ſicut etiam Orpheus:*

Nympharumque Bedy promant limpida lympha.

Quin etiam Dion Thytes videtur ſcribere ſimiliter: Et acceptum Bedy effunde manibus, & convertere ad aruſpicinam. Contra autem comicus Phylideus, Bedy, aerem, qui vitam ſuppeditat, per haec intelligit: Haurire poſſim ut Bedy ſalutiferum precor, quo ſanitatis pars fluit potiſſima, ut aerem, inquam haud noxium & purum traham. Huic opinioni conſentit etiam Neanthes Cyzicenus, ſcribens ſacerdotes Macedonum in precibus invocare Bedy, ut ſit eis propitius, & filiis, quod quidem interpretantur, aerem. V. ibi etiam ſequentia, quae omnia Brahmanicam doctrinam olent. Ex his iam unum certo inferas: aut Graeci vocabulum Veda, Bed, Bedy a Brahmanibus acceptum (ut ſupra vidimus de Sebeſio vel Sebaſio) & corruptum, ad ſignificanda illa ſupra dicta elementa tranſtulerunt, & genuinam illius etymologiam ignorantes, in ſuam philoſophiam ſub ea ſignificatione invexerunt, aut vocabulum illud originaliter & radicaliter doctrinam de elementis, & legem de cultu religioſo elementorum ſignificat. Ratio amplior coniecturae eſt, quod Brahma ſeu terra Veda, Bed, vel Bedy dediſſe, dictaſſe, & auctor huius eſſe a Brahmanibus dicitur, & alia fabula Brahmanica dicit, Veda, Bed, vel Bedy in mare deiectum fuiſſe, periiſſe & Vishnu Deum in forma piſcis librum illum ſeu legem in mari quae-

Ad ശാസ്ത്രം Sháſtram ſeu ſcientiam omnes ii libri pertinent, qui de ſcientiis agunt, & qui in India ſunt plurimi. Vocabulum vero ശാസ്ത്രം Sháſtram certiſſime ſcientiam, & non librum ſignificat, ſic ശാസ്ത്രി Sháſtri, ശാസ്ത്രവാൻ Sháſtraván, vir doctus, eruditus, ſcientias poſſidens, ശാസ്ത്രാർത്ഥം sháſtrártham explicatio ſcientiae, ശാസ്ത്രയുക്തി sháſtrayukti, punctum, vis, acumen ſcientiae, ഗ്രഹശാസ്ത്രം gra'hasháſtram aſtronomia, ചരിത്രം hiſtoria antiqua ſive vera, ſive falſa, aut fictitia, &c. Quis itaque non rideat petulci Voltairii ignorantiam & philoſophicam temeritatem, qua totus diſtentus ac veluti inſpiratus energumenus ſtridendo, & clamando docebat in ſuis miſcellaneis philoſophicis, Sháſtram *librum* eſſe, & librum quidem mille annis libro Vedam anteriorem? Hunc ego ... ſed(1).

Pro coronide adhuc obſervandum eſt, in omnibus Indiae regionibus tres ſemper linguas inveniri, vulgarem nempe & infimam populi linguam, ſecundo gentilitiam, quae ex Samſcrdamica deſcendit, & ipſius dialectus eſt, quaque in ſcribendis epiſtolis familiaribus, apochis, negotiis, ac in cultiori ſocietate uti ſolent, tertio ſacram Samſcrdamicam ſeu litteralem, de qua nos hactenus egimus, & quae praecipue tradendis ſcientiis, & rebus liturgicis inſervit. Secunda illa ſeu gentilitia ex Samſcrdamica ſacra deſcendens, pro gentium & regionum diverſitate, varie plaſmata, & formata fuit, quod tibi hoc exemplo manifeſtum fiet.

Sam-

quaeſiviſſe. Hoc itaque vocabulum Veda, Bed, vel Bedy allegoricam, & translatitiam ſignificationem habere videtur, & hoc quod dicimus, ſignificare. Verum quidquid ſit, vocabulum illud vere Samſcrdamicum eſt, ut ex eius radice apparet, & antiquitatem huius linguae clariſſime demonſtrat, utpote quod etiam a veteribus Graecis quamquam modice corruptum, uſurpatum fuerit. Confer de hoc vocabulo etiam Alphabetum Tibetanum.

(1) Un homme qui ne ſçait dire que des phraſes & des iniures, enfanter des rêves, imaginer des ſyſtêmes, citer des faux paſſages, ecrire en poliſſon, ſe battre en cadence, eſt nomé philoſophe. Se moque-t-on du bons ſens ou de la philoſophie? Beau probleme à reſoudre: *L' inoculation du bon sens*, a Londres. 1761.

Digitized by Google

Samſcrdamica litteralis	Talenganica	Malabarica	Tamulica
Nom. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌃 mánuszá	mánuſiondu	mânushen	manushen
homo			
Gen. mánusham	manuſiuni	mánushende	mánushenude
Nom. 𑌪𑌾𑌪𑌃 pává	pábam	pávam	pábam
peccatum			
Gen. pávaſya	pábama	pávatinde	pávatinude
Nom. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿 budhi	budhi	budhi	butti
intelligentia, mens, ſpiritus			
Gen. budhyo	budhiyoca	budhiyude	buttiyude

Sic argumentare de ceteris.

Eadem habetur ſimilitudo etiam quoad ſonum, vim, valorem, ac poteſtatem omnium litterarum radicalium, ita ut qui litterarum Samſcrdamicarum vim, valorem, poteſtatem, ac pronuntiationem novit, etiam omnium aliorum gentilitiorum alphabetorum vim, valorem, poteſtatem ac pronuntiationem eo ipſo ſciat. Quare ad lectorem noſtrum plene convincendum praecipua etiam alphabeta inter ſe collata ad calcem operis damus.

Ex his itaque omnibus ſimul ſumptis, & attente conſideratis, non iam dubitanter, ſed certiſſime aſſerimus, & concludimus: idioma ſacrum, antiquum, litterale, Brahmanico Samſcrdamicum vulgo Sanſcrit dictum, linguae gentilitiae Talenganicae, Nagaricae, Indoſtanae ſeu Vanárenſis, Bengalinae, Warticae, Maráſticae, Malabaricae, Tamulicae matrem, fontem, radicem, & originem eſſe, id quod nobis demonſtrandum erat. Hoc iam ante nos paucis innuerant Ziegenbalgius *epiſt. ad la Crozium data*, la Crozius ipſe *epiſt.*42. *ad* Chamberlaynium, P. Beſchi *in praef. ad dictionarium Tamulico Latinum*, Iohannes Chriſtophorus Amadutius *praef. in alphab. Indoſtanum*, Anquetil du Perron *tom.*1.*pag.* 123., auctores libri: *Aſiatick reſearches tom.*1.*pag.*422. Haec igitur ſunt, quae Samſcrdamicae grammaticae neceſſario praefigenda duxi, poſtquam ad hanc ipſam elucubrandam Eminentiſſimorum ac Indicarum Miſſionum providentiſſimorum S.Congr.

de

Digitized by Google

de Propag. Fide Praepoſitorum Cardinalium decreto, & auctoritate ampliſſimi eiuſdem S.Cong.Praefecti Card. L. Antonelli ex Indiis evocatus fui. Religioni, miſſionum commodo, ac linguarum ſtudioſis, quantulacunque ſit, hanc opellam meam conſecro, atque ut aequi bonique conſulant rogo. Dabam Romae 1790.

PRAECIPUA INDIAE ORIENTALIS ALPHABETA INTER SE COLLATA

Granthamicum ſeu Samſcrd.	Indoſtanum ſeu Vanárenſe	Nagaricum	Talinganicum
அ a brevis	अ	अ	అ
ஆ a longa	आ	आ	ఆ
இ i brevis	इ	इ	ఇ
ஈ i longa	ई	ई	ఈ
உ u brevis	उ	उ	ఉ
ஊ u longa	ऊ	ऊ	ఊ
𑌋 ru brevis	ऋ ri	ऋ ri	ఋ ru
𑍠 ru longa	ॠ ri	ॠ ri	ౠ ru
𑌌 ilu brevis	ऌ li	ऌ li	ఌ lu
𑍡 ilu longa	ॡ li	ॡ li	ౡ lu
எ e brevis	ए		
ஏ e longa		ए	ఏ
ஐ ai	ऐ	ऐ	ఐ

ഒ o brevis	ओ	ओ	ఒ
ഓ o longa			
ഔ aù	औ	औ	ఔ
അം vel അ& am	अं	अं	అం
അഃ ah, vel a	अः	अः	అః

CONSONANTES RADICALES SEU SIMPLICES

ക ka	क	क	క
ഖ kha	ख	ख	ఖ
ഗ ga	ग	ग	గ
ഘ gha	घ	घ	ఘ
ങ nga	ङ	ङ	ఙ
ച cia	च	च	చ
ഛ ciha	छ	छ	ఛ
ജ gia	ज	ज	జ
ഝ ggiha	झ	झ	ఝ
ഞ gna	ञ	ञ	ఞ
ട ḍḍa	ट	ट	ట
ഠ ddha	ठ	ठ	ఠ
ഡ ḍa	ड	ड	డ

ഢ dha	ढ	ढ	ఢ
ണ nna	ण	ण	ణ
ത ta	त	त	త
ഥ tha	थ	थ	థ
ദ da	द	द	ద
ധ dha	ध	ध	ధ
ന na	न	न	న
പ pa	प	प	ప
ഫ pha	फ	फ	ఫ
ബ ba	ब	ब	బ
ഭ bha	भ	भ	భ
മ ma	म	म	మ
യ ya	य	य	య
ര ra	र	र	ర
ല la	ल	ळ	ల
വ w	व	व	వ
ശ sha	श	श	శ
ഷ sza	ष	ष	ష
സ ssa	स	स	స

Digitized by Google

ALPHABETUM

SAMSCRDAMICO-MALABARICUM

VOCALES

a br. a long. i b. i l. u b. u l. iru b. iru l. ilu b. ilu l. e b.
അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ ഋ ൠ ഌ ൡ എ
e l. ai o b. o l. aú am ah
ഏ ഐ ഒ ഓ ഔ അം അഃ

CONSONANTES SIMPLICES RADICALES

ca · kha ga gha ba bha đđa ddha đa dha da dha ha gia ggiha la lla
ക ഖ ഗ ഘ ബ ഭ ട ഠ ഡ ഢ ദ ധ ഹ ജ ഝ ല ള
la yą ma na nna gna nga pa pha ra rra sza ssa ta tha
ല യ മ ന ണ ഞ ങ പ ഫ ര ഴ റ ഷ സ ത ഥ
w sha ksha cia ciha
വ ശ ക്ഷ ച ഛ

CONSONANTES SIMPLICES VOCALISATAE

ca cà ki kì cu cù cr cru crù kilu kilu ke cai
ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കൃ കൄ കൢ കൣ കെ കൈ
co cau cam kha
കൊ കൌ കം കഃ
kha khà khi khì khu khù khiru khirù khilu khilù khe
ഖ ഖാ ഖി ഖീ ഖു ഖൂ ഖൃ ഖൄ ഖൢ ഖൣ ഖെ
khai kho khau kham khha
ഖൈ ഖൊ ഖൌ ഖം ഖഃ

Digitized by Google

ga gà gui guì gu gù gr grù guilu guilù gue gai go

ഗ ഗാ ഗി ഗീ ഗു ഗൂ ഗൃ ഗൄ ഗഌ ഗൡ ഗെ ഗൈ ഗൊ

gam gha

ഗം ഗഃ

gha ghà ghi ghì ghu ghù ghr ghrù

ഘ ഘാ ഘി ഘീ ഘു ഘൂ ഘൃ ഘൄ &c.

ങ ങാ ങി ങീ ങു ങൂ ങൃ ങൄ &c.

ച ചാ ചി ചീ ചു ചൂ ചൃ ചൄ &c.

ഛ ഛാ ഛി ഛീ ഛു ഛൂ ഛൃ ഛൄ &c.

ജ ജാ ജി ജീ ജു ജൂ ജൃ ജൄ

ഝ ഝാ ഝി ഝീ ഝു ഝൂ ഝൃ ഝൄ

ഞ ഞാ ഞി ഞീ ഞു ഞൂ ഞൃ ഞൄ

ട ടാ ടി ടീ ടു ടൂ ടൃ ടൄ &c.

ഠ ഠാ ഠി ഠീ ഠു ഠൂ ഠൃ ഠൄ

ഡ ഡാ ഡി ഡീ ഡു ഡൂ ഡൃ ഡൄ

ഢ ഢാ ഢി ഢീ ഢു ഢൂ ഢൃ ഢൄ

ണ ണാ ണി ണീ ണു ണൂ ണൃ ണൄ &c.

ത താ തി തീ തു തൂ തൃ തൄ &c.

ഥ ഥാ ഥി ഥീ ഥു ഥൂ ഥൃ ഥൄ

ദ ദാ ദി ദീ ദു ദൂ ദൃ ദൄ &c.

ധ ധാ ധി ധീ ധു ധൂ ധൃ ധൄ

ന നാ നി നീ നു നൂ നൃ നൄ

പ പാ പി പീ പു പൂ പൃ പൄ

ര രാ രി രീ രു രൂ രൃ രൄ &c.
ല ലാ ലി ലീ ലു ലൂ ലൃ ലൄ
വ വാ വി വീ വു വൂ വൃ വൄ
ശ ശാ ശി ശീ ശു ശൂ ശൃ ശൄ
ഷ ഷാ ഷി ഷീ ഷു ഷൂ ഷൃ ഷൄ
സ സാ സി സീ സു സൂ സൃ സൄ
ഹ ഹാ ഹി ഹീ ഹു ഹൂ ഹൃ ഹൄ
ള ളാ ളി ളീ ളു ളൂ ളൃ ളൄ
ഴ ഴാ ഴി ഴീ ഴു ഴൂ ഴൃ ഴൄ
റ റാ റി റീ റു റൂ റൃ റൄ

Notandum conſonantes aliquas rectrices eſſe, alias rectas, rectrices ſunt quae litteram ſibi ſubmiſſam vel implexam regunt, rectae quae ſimul illis implexae reguntur.

CONSONANTES COMPOSITAE

Rectrices litteram r *implexam*

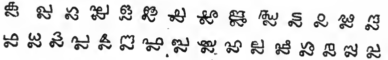
cra khra gra &c.

CONSONANTES

Rectrices litteram ൢ l *ſubmiſſam*

cla khla gla &c.

&c.

CONSONANTES

Rectrices litteram ്യ y *implexam*

cya khya gya &c.

ക്യ ഖ്യ ഗ്യ ഘ്യ ങ്യ ച്യ ഛ്യ ജ്യ ഝ്യ ഞ്യ ട്യ ഠ്യ ഡ്യ ഢ്യ ണ്യ

ത്യ ഥ്യ ദ്യ ധ്യ ന്യ പ്യ ഫ്യ ബ്യ ഭ്യ മ്യ ല്യ വ്യ ശ്യ ഷ്യ &c.

CONSONANTES

Rectrices litteram ്വ v *implexam*

cva khva gva &c.

ക്വ ഖ്വ ഗ്വ ഘ്വ ങ്വ ച്വ ഛ്വ ജ്വ ഝ്വ ഞ്വ ട്വ ഠ്വ ഡ്വ ഢ്വ ണ്വ

ത്വ ഥ്വ ദ്വ ധ്വ ന്വ പ്വ ഫ്വ ബ്വ ഭ്വ മ്വ യ്വ ല്വ ശ്വ ഷ്വ സ്വ &c.

CONSONANTES

Rectae per litteram r

rkka rgga rggha &c.

ർക്ക ർഗ്ഗ ർഘ്ഘ ർച്ച ർജ്ജ ർഝ ർഞ്ഞ ർട്ട ർഡ്ഡ ർണ്ണ ർത്ത ർദ്ദ ർധ്ധ ർന്ന

ർപ്പ ർബ്ബ ർഭ്ഭ ർമ്മ ർയ്യ ർല്ല ർവ്വ ർശ്ശ ർഷ്ഷ ർസ്സ ർഹ്ഹ ർക്ഷ ർത്ഥ ർത്ര ർപ്ര &c.

CONSONANTES DUPLICES VARII GENERIS

kka nga ngha ngna cia ncia tta nnda nnna tta nda nna ppa mba

ക്ക ങ്ക ങ്ഘ ങ്ങ ച്ച ഞ്ച ട്ട ണ്ട ണ്ണ ത്ത ന്ത ന്ന പ്പ മ്പ

mma ya lla wa ssa ksha nma shva gdha stta sta spa sma ska dha

മ്മ യ്യ ല്ല വ്വ സ്സ ക്ഷ ന്മ ശ്വ ഗ്ധ ഷ്ട സ്ത സ്പ സ്മ സ്ക ദ്ധ

ndha tma psa ksa pna kna gna rc hna pta shnna shda shda ndha tsa

ന്ധ ത്മ പ്സ ക്സ പ്ന ക്ന ഗ്ന ർച ഹ്ന പ്ത ഷ്ണ ഷ്ട ഷ്ഠ ന്ധ ത്സ

sna

sna dgna cr dgia tna bda bdha nna tta gma kshma

സ്ന ദ്ഗ്ന ക്ര ദ്ഗ്യ ത്ന ബ്ദ ബ്ധ ന്ന ട്ട ഗ്മ ക്ഷ്മ

LITTERAE FINALES

[illegible]

CONSONANTES FINALES FRACTAE

SEU FINALES SAMCRDAMICAE MUTAE

Harum uſus tantum eſt in lingua ſublimi. Nos eas in grammatica afferemus.

Qui plura de litteris ſcire cupit, adeat Alphabetum Grandonico-Malabaricum ſive Samſcrdamicum, Romae anno 1772. typis S. Congreg. de Propag. Fide excuſum.

Digitized by Google

സിദ്ധരൂപം

SIDHARUBAM

SEU

GRAMMATICA SAMCRDAMICA

CAPUT PRIMUM

DE DECLINATIONIBUS

§. I.

De nomine

Nomen granthamice ſeu ſamſcrdamice vocatur നാമം, declinatio vocatur പ്രാതിപദികം, vel communi & uſitato vocabulo പെറ്റിക്കം.

Numerus vocatur വചനം

Caſus. . . . വിഭക്തി

Genus . . . ലിംഗം

Declinare nomen, uſitato & vulgari ſermone dicitur: വിഭക്തികളെച്ചൊല്ലുന്നു vel പെറ്റിക്കുന്നു

Verbum vocatur ധാതു

Verba coniugare ക്രിയാവിഭക്തികളെച്ചൊല്ലുന്നു vel ക്രിയകളെ പെറ്റിക്കുന്നു

Adverbia, ſupina, gerundia, particulae, coniunctiones, praepoſitiones ſeu poſtpoſitiones, & quidquid indeclinabile eſt, vocatur അവ്യയം

Con-

Conſtructio അന്വയം

Omnia nomina Samſcrdamica exeunt vel in vocalem, vel in conſonantem. Vocales ſunt: അ ഇ ഉ ഋ ഌ എ ഏ ഒ ഓ ഐ ഔ ex his duae ultimae ſunt diphthongi, quae tamen ſequuntur naturam vocalium. Conſonantes ſunt ക ഖ ഗ ഘ ങ ച ഛ ജ ഝ ഞ ട ഠ ഡ ഢ ണ ത ഥ ദ ധ ന പ ഫ ബ ഭ മ യ ര ല വ ശ ഷ സ ഹ

Notitia, valor, poteſtas, pronuntiatio harum litterarum ex Alphabeto Samſcrdamico Romae typis S. Congregationis iam edito, ex uſu & continua repetitione earum, & ex viva Brahmanici magiſtri voce eſt ediſcenda. Conferantur etiam ea quae de pronuntiatione litterarum Nagaricarum docent Angli Calcuttenſes, *tom.* 1. in diſquiſitionibus Aſiaticis, de Indoſtanis R.P. Caſſianus Beligattius in Alphabeto Brammhanico *cap. tertio*, & R. P. Conſtantius Beſchi de Tamulicis in ſua grammatica Tamulica *cap.* 1. §. 2. de vi litterarum. Quae omnia ad rectam & genuinam litterarum Granthamicarum ſeu Samſcrdamicarum pronuntiationem mirifice conferent. Eam heic tradere noſtri eſſet inſtituti, ſed quia huic muneri iam egregie ſatisfecit in praedicto Alphabeto Granthamico Malabarico ſeu Samſcrdamico R.P. Clemens a Jeſu olim commiſſionarius meus, doctrinae huic lubens ſuperſedeo.

Omnes itaque allatae vocales & conſonantes ſimplices ad nominum declinationes pertinent, relictis aliis compoſitis, & complicatis, quae ad terminationem nominum nullatenus ſpectant.

Nomen quod exit in vocalem, a magiſtris Brahmanicis vocatur അജന്തം, ad diſtinctionem nominis exeuntis in conſonantem ſimplicem quamcunque, quod vocatur ഹലന്തം.

Omnia nomina terminantia in vocalem, declinantur per declinationem nominum ſuae reſpectivae vocalis finalis; & omnia nomina exeuntia in conſonantem declinantur per declinatio-

nationes nominum ſuae reſpectivae conſonantis finalis, ut v. g. in latino domina declinatur per muſa muſae, quia finalis littera in voce domina, eſt *a* vocalis; & fanum declinatur per templum templi, quia ultima littera ſeu ſyllaba exit in *um*. Verum bene notandum eſt, declinationes nominum Samſcrdamicorum non redigi ad quinque declinationum formas, ſed in hac Indica lingua tot dari declinationum formas, quot dantur litterae vocales & conſonantes ſimplices, in quas terminantur nomina Samſcrdamica. Dantur ergo declinationes multae, quia multae ſunt litterae, in quas nomina exeunt. Proinde dantur declinationes nominum in *a*, *i*, *e*, *o*, *u*, vocales; in *b*, *y*, *v*, *r*, *l*, *m*, *n*, *s*, *&c.* conſonantes, & has ex ordine trademus. Litterae illae, ſive vocales, ſive conſonantes, in quas nullum nomen terminatur, vocantur അപ്രസിദ്ധം, ſeu occultae, quia non apparent; ac proinde nulla etiam eorum nominum, utpote nom exſiſtentium, datur declinatio. Haec omnia fient clariora ſi inſpiciatur സിദ്ധരൂപം gentilicum ipſum, quem librum ad manum habere oportet.

§. II.

De numero & genere.

Numeri ſunt tres. Singularis ab unitate ഏകത്വം, dicitur ഏകവചനം, dualis a dualitate ദ്വിത്വം, dicitur ദ്വിവചനം, pluralis a pluralitate ബഹുത്വം, vocatur ബഹുവചനം. Duali utuntur magiſtri Brahmanes in omnibus declinationibus & coniugationibus citra conſuetudinem latinorum.

Genera ſunt tria. Maſculinum dicitur പുല്ലിംഗം, femininum സ്ത്രീലിംഗം, neutrum നപുംസകം. Genus cuiusvis nominis nota-

notatur in അമരസിംഹം ſeu in vocabulario Amaraſinham granthamico, & quidem maſculinum ſignatur per നര, quod ſignificat marem, femininum per സ്ത്രീ, quod denotat feminam, neutrum per ക്ലീ ſeu ക്ലീബ ſexu carens. Infra adiiciemus aliquas regulas ad genera nominum dignoſcenda, conſultum tamen eſt ad manum habere praedictum vocabularium Amaraſinham, illud nempe explanatorium, quod vocatur ഭാഷ്യർത്ഥക, nam aliud quod verſibus, ſeu ligata oratione ſcriptum eſt, etſi legas, nihil intelliges, niſi in hac lingua iam probe ſis verſatus.

§. III.

De Caſibus.

Caſus in hac lingua ſunt ſeptem, ſi vero etiam vocativum inter caſus numeres, ſunt octo. Verum Brahmanes vocativum a nominativo ſolum hac particula ഹേ, id eſt particula o vocativa diſtinguunt, ac proinde pro caſu a nominativo diverſo non habent, ſed nominativum & vocativum pro uno caſu computant, quamvis eum poſt nominativum cum praedicta particula ഹേ inſignitum afferant. Is tamen per omnia & quoad omnia cum nominativo convenit, unde vocant eum സംബോധനപ്രഥമ ſeu nominativum reciprocae intelligentiae.

Caſus vero non veniunt ordine latino, ſed numerantur ordine dierum lunae, quemadmodum enim nos dicimus: primus dies lunae, ſecundus dies lunae, tertius dies lunae, &c. ita Brahmanes numerant ſuos caſus, പ്രഥമ ſeu primus caſus,

ദ്വിതീയാ ſecundus caſus, തൃതീയാ tertius caſus, ചതുൎത്ഥി quartus caſus, പഞ്ചമീ quintus caſus, ഷഷ്ഠി ſextus caſus, സപ്തമീ ſeptimus caſus. Ita excluſo vocativo ſunt ſeptem caſus.

Circa nominativum & vocativum nulla eſt difficultas, id ſolum notandum, quod vocativus perdat dicyclum ഃ ſeu ſignum correptionis വിസൎഗ്ഗം dictum, quod nominativus fere ſemper appoſitum habet, ſic nominat. വൃക്ഷഃ arbor, in vocativo ഹേ വൃക്ഷ o arbor. Ut vero tiro claram & diſtinctam caſuum granthamicorum nanciſcatur notionem, declinabo hic unum nomen Latinum & Malabaricum more Brahmanico, ſeu ſecundum regulas grammaticae Samſcrdamicae:

1 Caſus primus, arbor, Malabarice വൃക്ഷം

Vocativus o arbor. വൃക്ഷമേ

2 Caſus ſecundus, arborem. വൃക്ഷത്തെ, വൃക്ഷത്തിനെ

3 Caſus tertius, per arborem, *nempe ut cauſſam* വൃക്ഷത്താൽ
cum arbore *nempe ut Inſtrumento* വൃക്ഷംകൊണ്ടു
cum arbore *nempe ut ſocia* വൃക്ഷത്തോടു

In hoc igitur caſu tres ſignificationes includuntur & quidem ſub una nominis ſeu caſus terminatione, cauſſa, inſtrumentum, ſocietas. Ita apud Latinos *cauſſa*, *Inſtrumentum*, *ſocietas* uno continentur ablativo.

4 Caſus quartus, arbori. വൃക്ഷത്തിന്നു,
വൃക്ഷത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു, nempe *cui; propter quod, cui bono.*

6 Ca-

6 Caſus quintus, arbore.) വൃക്ഷത്തിങ്കൽനിന്നു,
) വൃക്ഷത്തെക്കാൾ,
) വൃക്ഷം ഹേതുവായിട്ട, nempe *ex quo*, *a quo*, *prae quo*, ex arbore, ab arbore, prae arbore.

6 Caſus ſextus, arboris, arbori,) വൃക്ഷത്തിന്റെ
) വൃക്ഷത്തിന്നു, eſt noſter genitivus & dativus uno caſu exhibitus.

7 Caſus ſeptimus, arbore,) വൃക്ഷത്തിൽ, വൃക്ഷങ്ങകൽ,
) വൃക്ഷങ്ങെകൽ, eſt noſter ablativus quietis in loco, ſeu in quo, ſive ſubiecti in quo, item inter, vel ablativus numeri, quantitatis, multitudinis, in arbore, inter arbores.

Hic ergo eſt ordo Brahmanicus caſuum, quem nos mutandum non cenſemus, quamvis a noſtro Latino ſit diverſus.

Habita igitur notitia caſuum Brahmanicorum, primum caſum nos inpoſterum vocabimus nominativum & vocativum, ſecundum vocabimus accuſativum, tertium ablativum primum, quartum dativum primum, quintum ablativum ſecundum, ſextum genitivum & dativum, ſeptimum ablativum tertium, his enim noſtris caſibus illi Brahmanici correſpondent. Sit itaque prima declinatio.

S. IV.

Paradigma declinationis in maſculinis & neutris exeuntibus in vocalem.

അകാരാന്തം പുല്ലിംഗം വൃക്ഷശബ്ദം

Prima declinatio nominum exeuntium in അ a vocalem brevem, exemplum in nomine വൃക്ഷം arbor, generis maſculini.

SINGULARIS

Nom. വൃക്ഷഃ arbor.

Vocat. ഹെ വൃക്ഷ o arbor.

Accuſat. വൃക്ഷം arborem.

Ablativ. 1. വൃക്ഷെണ per arborem, *ut cauſſam*, cum arbore *ut inſtrumento*, cum arbore *ut ſocia*, ab arbore *ut cauſſa*, *vel motivo*.

Dativus 1. വൃക്ഷായ arbori *tamquam fini*, *vel commodo*.

Ablativ. 2. വൃക്ഷാൽ ex arbore, prae arbore.

Genitivus, & dativus, വൃക്ഷസ്യ arboris, arbori.

Ablativ. 3. വൃക്ഷെ in arbore.

DUALIS

Nom. വൃക്ഷൌ ambae arbores.

Vocat. ഹെ വൃക്ഷൌ o ambae arbores.

Accuſat. വൃക്ഷൌ ambas arbores.

Ablat. 1.) Dativ. 1.) Ablat. 2.) വൃക്ഷാഭ്യാം per ambas arbores, cum ambabus arboribus, ab ambabus arboribus, ambabus arboribus *ut finibus*, ex ambabus arboribus, prae ambabus arboribus.

Genitiv. & Dativ. വൃക്ഷയൊഃ ambarum arborum, ambabus arboribus.

Ablat. 3.) വൃക്ഷയൊഃ in ambabus arboribus.

PLURALIS

Nominat. വൃക്ഷാഃ plures arbores.

Vocativ. ഹെ വൃക്ഷാഃ o arbores.

Accuſat. വൃക്ഷാൻ arbores.

Ablat. 1.

Digitized by Google

Ablat. 1.) വൃക്ഷൈഃ per arbores, cum arboribus, ab arboribus.

Dativ. 1.) വൃക്ഷേഭ്യഃ arboribus *ut finibus*.

Ablat. 2.) വൃക്ഷേഭ്യഃ ex arboribus, prae arboribus.

Gen. Dat. വൃക്ഷാണാം arborum, arboribus.

Ablativ. 3. വൃക്ഷേഷു in arboribus.

Ex his iam facile patent terminationes omnium caſuum, quas hic unitas ſubiicio ut tiro uno velut ictu oculi eas ſtatim invenire poſſit.

TERMINATIONES SINGULARIS		TERMINATIONES DUALIS	
Nom. exit in	അഃ	Nominar. exit in	ഔ
Vocat. exit in	അ	Vocativus in	ഔ
Accuſativ. in	അം	Accuſativus in	ഔ
Ablativ. 1. in	ഏന &	Ablativus 1. in	ആഭ്യാം
ſubinde in	ഇന	Dativus 1. in	ആഭ്യാം
Dativ. 1. in	ആയ	Ablativus 2. in	ആഭ്യാം
Ablativ. 2. in	ആത്	Genitiv. & Dativ. in	അയോഃ
Genitiv. & Dativ. in	സ്യ	Ablativ. 3. in	അയോഃ
Ablativ. 3. in	ഏ		

TERMINATIONES PLURALIS

Nominativus exit in	ആഃ
Vocativus in	ആഃ
Accuſativus in	ആൻ

Abla-

Ablativus 1. in ൈഃ

Dativus 1. in േഭ്യഃ

Ablativus 2. in േഭ്യഃ

Genitiv. & Dativ. in ാണാം. quando antecedit ര vel ഷ,

quando non, exit in ാനാം.

Ablativus 3. in േഷു. Subinde habet exceptionem.

EXEMPLA APPLICATIONIS HORUM CASUUM PRIMAE DECLINATIONIS

ശകുന്തഃ വൃക്ഷെ തിഷ്ഠതി avis in arbore exſiſtit.

വൃക്ഷൌ അഹം പശ്യാമി duas arbores ego video.

വൃക്ഷെഷു തസ്ഥൌ in arboribus vel inter arbores ſtetit.

വൃക്ഷാൽ അപതൽ ex arbore cecidit.

സഃ ചൊരഃ നരകെ ശെതെ ille fur (peſſimus ille nebulo) in inferno iacet. വൃക്ഷാണാം ഫലം arborum fructus. വൃക്ഷെണ സഹാപതൽ cum arbore (*ut ſocia*) cecidit. വൃക്ഷാൽ പത്രഃ ex arbore folium. വൃക്ഷാഭ്യാം വാരിഃ arboribus aqua (*nempe ut fini aut commodo.*) വൃക്ഷാൽ പ്രഭവന്തി പുഷ്പാണി ex arbore naſcuntur flores. ഉഭൌ ambo, in ſolo duali declinatur ut വൃക്ഷൌ.

ALIA

ALIA APPLICATIONIS CASUUM EXEMPLA

പുഷ്പേഷു ജാതിഃ പുരുഷേഷു കൃഷ്ണഃ നാരീഷു രംഭാ

നഗരേഷു കാഞ്ചീ നദീഷു ഗംഗാ നൃപേഷു രാമഃ

കാവ്യേഷു മാഘഃ കവിഷു കാളിദാസഃ

In floribus vel inter flores princeps flos eſt Giádi, *in viris Krsbna*, *in mulieribus Rambha*, *in urbibus Kángi*, *in fluviis Ganges*, *in Regibus Ráma*, *in poematibus Mágha*, *in poetis Káli ſervus*. Ubi in omnibus vides caſum ſeptimum, ſeu ablativum tertium pluralis.

പക്ഷിണാംബലമാകാശംമത്സ്യാനാമുദകംബലംദുർബ്ബലസ്യ

ബലംരാജാബാലാനാംരോദനംബലം

Avium robur aer, *piſcum robur aqua*, *debilium robur rex*, *infantium robur fletus*.

ഏക സത്യം ദൈവം സർവ്വ നാഥം നമാമി

Unum verum Deum univerſi Dominum adoro.

DECLINATIONIS EXEMPLUM SECUNDUM

Sing.	Dual.	Plural.
N. നാഥഃ Dominus	N. നാഥൌ Domini	N. നാഥാഃ
V. ഹേനാഥ	V. ഹേനാഥൌ	V. നാഥാഃ
Ac. നാഥം	Ac. നാഥൌ	Ac. നാഥാൻ
Abl.1. നാഥേന	Abl.1. നാഥാഭ്യാം	Abl.1. നാഥൈഃ
D. 1. നാഥായ	Dat.1. നാഥാഭ്യാം	D.1. നാഥേഭ്യഃ
Abl.2. നാഥാൽ	Abl.2. നാഥാഭ്യാം	Abl.2. നാഥേഭ്യഃ
G. & D.2. നാഥസ്യ	G. D.2. നാഥയോഃ	G. & D. നാഥാനാം
Abl.3. നാഥേ	Abl.3. നാഥയോഃ	Abl.3. നാഥേഷു

Ab

Digitized by Google

Ab hac communi regula excipiuntur സൎവ്വഃ omnis, വിശ്വഃ omnis, ഉഭയഃ uterque, കതരഃകതമഃ qualis, സതരഃ സതമഃ talis, അന്യഃ ഇതരഃ alius, അന്യതരഃ alter, ത്വഃ tuus, vel verus, സമഃ ſimilis, അന്യതരഃ alteruter, സിമഃ finis, ഏകതരഃ ഏകതമഃ ഏകഃ unus, quae pluralem faciunt in *e*. Sic

Sing.		Sing.		Plural.	
Nom.	സൎവ്വഃ omnis	Dat. 1.	സൎവ്വസ്മൈ	Nom.	സൎവ്വേ
Voc.	ഹേ സൎവ്വ	Abl. 2.	സൎവ്വസ്മാത്	Voc.	ഹേ സൎവ്വേ
Acc.	സൎവ്വം	Gen. D.	സൎവ്വസ്യ	G. D. 2.	സൎവ്വേഷാം
Abl. 1.	സൎവ്വേണ	Abl. 3.	സൎവ്വസ്മിൻ		

In ceteris caſibus non diſcrepant a communi regula.

നേമഃ declinatur ut സൎവ്വഃ admittit in nom. pluralis etiam നേമാഃ uti etiam in vocativo.

പൂൎവ്വഃ declinatur ut സൎവ്വഃ ac etiam ſequitur regulam generalem, ita etiam പരഃ alius, ദക്ഷിണഃ meridionalis, ഉത്തരഃ ſeptentrionalis, അപരഃ occidentalis, അധരഃ vilis, abiectus, inferior, സ്വഃ ſuus, അന്തരഃ proprius, occultus, multiplex, excepto dat. 1. in quo ſolum terminatur in അസ്മൈ ut പൂൎവ്വസ്മൈ & genit. & dat. 2. plur. ubi ſequitur declinationem സൎവ്വഃ. ദ്വിതീയഃ *ſecundus* തൃതീയഃ *tertius* admittunt in ſingulari abl. 1. dat. 1. ablativo ſecundo & tertio, uti & in nom. pluralis praeter terminationem ordinariam, etiam terminationem ut സൎവ്വഃ non tamen in genit. & dat.

& Dat. ſecundo pluralis ſed ſolum ഇതിയവരവരം. ഏതിയവരവരം. പ്രഥമഃ primus, ചരമഃ ultimus, മദ്ധ്യഃ medius, കതിപയഃ quotus, ഇതയഃ ഏതയഃ admittunt utramque terminationem in nominativo plurali ſolumodo, in ceteris ut വരപഃ

A അ breve femininum അപ്രസിദ്ധം ſeu non datur.

A അ breve neutrum, ſequens.

	Sing.	Dual.	Plural.
Nom.	കുടം olla	കുടെ 2. ollae.	കുടങ്ങൾ ollae.
Voc.	ഹെകുടമെ	ഹെകുടെ	ഹെകുടങ്ങൾ
Acc.	കുടം	കുടെ	കുടങ്ങൾ.

Ceteri caſus ut in prima declinatione maſculinorum.

സൎവ്വം വിശ്വം &c. quae in maſculinis excipiuntur in nomin. acc. & vocativis declinantur ut കുടം in ceteris caſibus ut in genere maſculino, uti etiam ഏകകം

കകമഃ ഉകമഃ അറ്റഃ അറ്റകമഃ അറ്റകടഃ കകടഃയക മഃയകടഃകകമഃ faciunt neutrum abiecto ſigno correptionis, additoque l. ൾ aut d. ൽ quod in vocativo & accuſativo ſingularis non amittunt; in duali & plurali nom. acc. & voc. declinantur ut കുടം, in aliis ut in maſculino, ſic കകമൾ കകമൽ കകമെ കകമങ്ങൾ.

A ഊ longum maſculinum.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	ക്രോഷ്ടാരഃ	ക്രോഷ്ടാരൌ	ക്രോഷ്ടാരഃ

Reliqua vide in സിദ്ധരൂപം

I ഇ breve maſculinum

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	കവി homo doctus.	കവീ	കവയഃ

Vide Sidharúbam.

Ita declinantur അഗ്നിഃ ignis, ഗിരിഃ mons, രവിഃ ſol, മണി res pretioſa, & omnia reliqua cum hac nota quod ut ſupra diximus ablativus primus, & genitivus cum dativo pluralis loco നാ accipiant ണാ iuxta praecedentis litterae exigentiam.

Sic ഗിരി habet ഗിരിണാ ഗിരീണാം &c. excipitur സഖിഃ

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	സഖാ amicus.	സഖായൌ	സഖായഃ

reliqua vide in Sidharúbam.

പതി per omnia ut കവിഃ in vocativis & accuſativis & reliquis caſibus dualis & pluralis, in aliis ut സഖിഃ nempe പത്യാ പത്യെ പത്യുഃ പത്യുഃ പത്യൌ. Significat dominum & maritum.

ദ്വി habet ſolum dualem.	ത്രി &	കതി ſolum pluralem.
Nom. ദ്വൌ duo	ത്രയഃ tres	കതി quot
Acc. ദ്വൌ duos	ത്രീൻ	കതീൻ quot
Abl.1.)	ത്രിഭിഃ	കതിഭിഃ
Dat.1.) ദ്വാഭ്യാം	ത്രിഭ്യഃ	കതിഭ്യഃ
Abl.2.)	ത്രിഭ്യഃ	കതിഭ്യഃ

Gen.

G. & D.2.)	ദ്വയോഃ	ത്രീണാം	കതീനാം
Abl.3.)		ത്രിഷു	കതിഷു

I ഇ breve neutrum.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	വാരി aqua,	വാരിണീ	വാരീണി

Vide reliqua in grammatica Sidharúbam.

ശുചി purum, in nom. voc. & acc. ſequitur വാരി in reliquis caſibus ut വാരി etiamque ut കവിഃ

അസ്ഥി os, ദധി lac acidulum, സക്ഥി iunctura oſſium, അക്ഷി oculus, in nom. voc. & accuſativo ſequuntur വാരി in aliis caſibus ſingularis contrahunt duas ultimas ſyllabas.

	Sing.	Sing.		Sing.		Sing.
Abl.1.	അസ്ഥ്നാ	ദധ്നാ	Abl.1.	സക്ഥ്നാ	Abl.1.	അക്ഷ്ണാ
Dat.1.	അസ്ഥ്നെ	ദധ്നെ		സക്ഥ്നെ		അക്ഷ്ണെ
Abl.2.	അസ്ഥ്നഃ	ദധ്നഃ		സക്ഥ്നഃ		അക്ഷ്ണഃ
G.D.	അസ്ഥ്നഃ	ദധ്നഃ		സക്ഥ്നഃ		അക്ഷ്ണഃ

Abl.3. അസ്ഥ്നി & അസ്ഥനി ദധ്നി & ദധനി സക്ഥ്നി & സക്ഥനി അക്ഷ്ണി & അക്ഷണി.

In gen. & dat.2. dualis & plural. അസ്ഥ്നോഃ അസ്ഥ്നാഃ cetera ut വാരിഃ

Dualis		Pluralis	
Nom.	ദ്വെ duo	N. & Acc.	ത്രീണി tria
Acc.	ദ്വെ	Abl.1.	ത്രിഭിഃ

Abl.1.D.1.Abl.2. ധീഭ്യാം D.1.& Abl.2. ധീഭ്യഃ

Gen.& D.2.&Abl.3. ധിയോഃ Gen. & D.2. ധിയാണാം.

Abl.3. ധീഷു

I ഈ longum maſculinum.

Singularis		Dualis	Pluralis
Nom. ഗ്രാമണീഃ	incola territorii Brahmanici.	ഗ്രാമണ്യൌ	ഗ്രാമണ്യഃ

Reliqua vide in Sidharúbam.

Excipitur സുധീ homo boni ingenii, സുശ്രീ celebris bona fama, faciunt in abl. 3. സുധീഭ്യാം സുശ്രീഭ്യാം, in nom. dualis സുധിയൌ, Plural. സുധിയഃ

I ഈ longum neutrum, ഗ്രാമണി ut വാരി, vel etiam ut ഗ്രാമണീ maſculinum.

U ഉ breve maſculinum, ut i breve, ubi illud producitur etiam u breve producitur, ubi apponitur ibi യഃ hic apponitur വ.

Nom. കാരുഃ faber. കാരൂ duo fabri കാരവഃ plur. fabri. Vide grammaticam. ക്രോഷ്ടുഃ vulpes, excipitur, quod etiam ibi vide.

U ഉ breve neutrum, ജതു gomma laca, bitumen ſigillatorium.

Nom. ജതു. Dual. ജതുനീ. Plural. ജതൂനി &c.

മൃദു in tribus primis caſibus ut വാരി, in reliquis ut വാരി, aut etiam ut കാരുഃ

U lon-

U ഊ longum maſculinum, ഖലപൂ valde laborioſus, ut ഗ്രാമണീ, ubi utuntur ibi contractione per ണ്യ, hic utuntur ea per പ്വ.

Sic Singularis	Dualis	Pluralis
Nom. ഖലപൂ.	Nom. ഖലപ്വൌ.	Nom. ഖലപ്വഃ &c.

ita കടപ്രൂഃ arator. Quae componuntur ex ഭൂ ut സുഭൂ സ്വയംഭൂഃ &c. excipiuntur, & contracto ഊ apponitur വ. Sic

Nom. പ്രതിഭൂഃ Dual. പ്രതിഭുവൌ Plural. പ്രതിഭുവഃ
Abl.3. പ്രതിഭുവാ പ്രതിഭൂഭ്യാം പ്രതിഭൂഭിഃ

U ഊ longum neutrum. ഖലപു ഖലപുനീ ഖലപൂനി ut വാരി.

Iru ഋ breve maſculinum. കർതൃ.

Nom. കർതാ factor. കർതാരൌ കർതാരഃ excipe പിതാ pater & ജാമാതൃ ſeu ജാമാതാ gener, quae faciunt പിതരൌ പിതരഃ ജാമാതരൌ ജാമാതരഃ, non producunt താ.

Ita etiam declinatur നൃ, mas.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	നാ	നരൌ duo mares;	നരഃ mares
Voc.	ഹേ നഃ	ഹേ നരൌ	ഹേ നരഃ o mares!
Acc.	നരം	നരൌ	നൄൻ
Abl.1.	ന്രാ cum, per, a mare ut cauſſa.	നൃഭ്യാം	നൃഭിഃ Dat.

Dat.I. ഏ mari, ut fini, vel ſubiecto cui. ഭ്യാം ഭ്യഃ

Abl.2. അഃ prae, ex mare. ഭ്യാം ഭ്യഃ

G.D.2. അഃ maris, mari. ഓഃ ആം നാം

Abl.3. ഇ in mare, inter marem. ഓഃ സു

Iru ഋ breve neutrum, കര്ത്തൃ, in nominativis, vocativis, & accuſativis ut വാരി, in reliquis ut in maſculino കര്ത്തൃ, vel ut വാരി.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	കര്ത്തൃ	കര്ത്തൃണീ	കര്ത്തൄണി

Abl.1. കര്ത്രാ & കര്ത്തൃണാ &c.

O ഓ maſculinum. ഗോ, nom. ഗൗഃ. Dual. ഗാവൌ Plural. ഗാവഃ &c. Vide in Sidharúbam.

Al ഐ maſculinum. ഔ *Au* maſculinum.

രൈ dives. ഗ്ലൌ luna.

	Sing.	Dual.	Plural.
Nom.	രാഃ	രായൌ	രായഃ
	ഗ്ലൌഃ	ഗ്ലാവൌ	ഗ്ലാവഃ

Vide in Sidharúbam.

Al ഐ neutrum. അതിരി ut വാരി.

Au ഔ neutrum. അതിനു ut മധു.

§. V.

Paradigma declinationis in genere feminino.

Nulla dantur nomina feminini generis exeuntia in *a* vocalem brevem.

ആകാരാന്തം സ്ത്രീലിംഗം ഭാൎയ്യാശബ്ദം

Nomina feminina exeuntia in *a* vocalem longam.

ഭാൎയ്യാ uxor.

	Nominativus	Vocativus	Accúſativus
Singul.	ഭാൎയ്യാ	ഹെ ഭാൎയ്യെഃ	ഭാൎയ്യാം
Dual.	ഭാൎയ്യെ	ഹെ ഭാൎയ്യെ	ഭാൎയ്യെ
Plural.	ഭാൎയ്യാഃ	ഹെ ഭാൎയ്യാഃ	ഭാൎയ്യാഃ
	Ablativus primus	**Dativus primus**	**Ablativus ſecundus**
Singul.	ഭാൎയ്യയാ	ഭാൎയ്യായൈ	ഭാൎയ്യായാഃ
Dual.	ഭാൎയ്യാഭ്യാം	ഭാൎയ്യാഭ്യാം	ഭാൎയ്യാഭ്യാം
Plural.	ഭാൎയ്യാഭിഃ	ഭാൎയ്യാഭ്യഃ	ഭാൎയ്യാഭ്യഃ

	Genitivus & Dativus		Ablativus tertius
Singul.	ഭാൎയ്യായാഃ	Singul.	ഭാൎയ്യായാം
Dual.	ഭാൎയ്യയൊഃ	Dual.	ഭാൎയ്യയൊഃ
Plural.	ഭാൎയ്യാണാം	Plural.	ഭാൎയ്യാസു

Excipiuntur a regula generali സൎവ്വാ omnis, femininum, & reliqua ut ſupra de maſculinis.

Abl. 1. സൎവ്വസ്യൈ in ſingul. Ablat. 2. Gen. & Dat. 2. സൎവ്വസ്യാ Abl. 3. സൎവ്വസ്യാം, in plurali differunt ſolum in gen. & dativo സൎവ്വാസാം. ദ്വിതീയാ തൃതീയാ ut ഭാൎയ്യാ vel സൎവ്വാ, in gen. & dat. plur. ſolum ദ്വിതീയാനാം തൃതീയാനാം.

ജരാ ut ഭാൎയ്യാ in gen. & dat. plur. ജരാണാം vel ac ſi finiretur in സ് *s*. conſonantem. Nom. ജരാ ſenectus ജരസൌ ജരസഃ. Acc. ജരസം ജരസൌ ജരസഃ &c.

ജ

Dat.1. ണേ mari, ut fini, vel ſubiecto cui. ഭ്യാം ഭ്യഃ

Abl.2. ണഃ prae, ex mare. ഭ്യാം ഭ്യഃ

G.D.2. ണഃ maris, mari. ണോഃ ണാം. ീണാം.

Abl.3. ണി in mare, inter marem. ണോഃ ഷു

Iru ഉ breve neutrum, കർതൃ, in nominativis, vocativis, & accuſativis ut വാരി, in reliquis ut in maſculino കർതൃ, vel ut വാരി.

Singularis Dualis Pluralis

Nom. കർതൃ കർതൃണീ കർതൄണി

Abl.1. കർത്രാ & കർതൃണാ &c.

O ഓ maſculinum. ഗോ, nom. ഗൗഃ. Dual. ഗാവൗ Plural. ഗാവഃ &c. Vide in Sidharúbam.

Al ഐ maſculinum. ഔ *Au* maſculinum.

രൈ dives. ഗ്ലൗ luna.

Sing. Dual. Plural.

Nom. രാഃ രായൗ രായഃ ഗ്ലൗഃ ഗ്ലാവൗ ഗ്ലാവഃ

Vide in Sidharúbam.

Al ഐ neutrum. അതിരി ut വാരി.

Au ഔ neutrum. അതിനു ut മധു.

§. V.

Paradigma declinationis in genere feminino.

Nulla dantur nomina feminini generis exeuntia in *a* vocalem brevem.

അക

ആകാരാന്തം സ്ത്രീലിംഗം ഭാൎയ്യാശബ്ദം

Nomina feminina exeuntia in *a* vocalem longam.

ഭാൎയ്യാ uxor.

	Nominativus	Vocativus	Accuſativus
Singul.	ഭാൎയ്യാ	ഹെ ഭാൎയ്യെ	ഭാൎയ്യാം
Dual.	ഭാൎയ്യെ	ഹെ ഭാൎയ്യെ	ഭാൎയ്യെ
Plural.	ഭാൎയ്യാഃ	ഹെ ഭാൎയ്യാഃ	ഭാൎയ്യാഃ

	Ablativus primus	Dativus primus	Ablativus ſecundus
Singul.	ഭാൎയ്യയാ	ഭാൎയ്യായൈ	ഭാൎയ്യായാഃ
Dual.	ഭാൎയ്യാഭ്യാം	ഭാൎയ്യാഭ്യാം	ഭാൎയ്യാഭ്യാം
Plural.	ഭാൎയ്യാഭിഃ	ഭാൎയ്യാഭ്യഃ	ഭാൎയ്യാഭ്യഃ

	Genitivus & Dativus		Ablativus tertius
Singul.	ഭാൎയ്യായാഃ	Singul.	ഭാൎയ്യായാം
Dual.	ഭാൎയ്യയോഃ	Dual.	ഭാൎയ്യയോഃ
Plural.	ഭാൎയ്യാണാം	Plural.	ഭാൎയ്യാസു

Excipiuntur a regula generali സൎവ്വാ omnis, femininum, & reliqua ut ſupra de maſculinis.

Abl. 1. സൎവ്വസ്യൈ in ſingul. Ablat. 2. Gen. & Dat. 2. സൎവ്വസ്യാഃ Abl. 3. സൎവ്വസ്യാം, in plurali differunt ſolum in gen. & dativo സൎവ്വാസാം. ദ്വിതീയാ തൃതീയാ ut ഭാൎയ്യാ vel സൎവ്വാ, in gen. & dat. plur. ſolum ദ്വിതീയാനാം തൃതീയാനാം. ജരാ ut ഭാൎയ്യാ in gen. & dat. plur. ജരാണാം vel ac ſi finiretur in സ് *s.* conſonantem. Nom. ജരാ ſenectus ജരസൌ ജരസഃ. Acc. ജരസം ജരസൌ ജരസഃ &c. ജ

I ഇ femininum breve, രുചി deſiderium, guſtus, ut മതിഃ uti & alia in abl. 3. praeter രുചൗ, etiam admittunt രുച്യാം. ദ്വെ duae, femininum, ut in neutro duali.

തിസ്രഃ tres femin. in ſolo plurali.

Nom. & Acc. തിസ്രഃ. Abl. 1. തിസൃഭിഃ. Dat. 1. & Abl. 2. തിസൃഭ്യഃ. Gen. & Dat. 2. തിസൃണാം. Abl. 3. തിസൃഷു.

I ഈ longum femininum. കർത്രീ factrix, vide in Sidharúbam. Ita ധാത്രീ gubernatrix, ഹർത്രീ deſtructrix vel raptrix. ദേവീ ദേവീ നദീ നദീ ദിവ്യതീ eodem modo, ſed gen. & dat. 2. habent in plurali in നാം. Acc. ſing. ദേവീം ലക്ഷ്മീം, ſed ലക്ഷ്മീ in aliis caſibus declinatur ut കർത്രീ.

ശ്രീഃ ശ്രിയൌ ശ്രിയഃ. Acc. ശ്രിയം ശ്രിയൌ ശ്രിയഃ, quae vide in grammatica. സ്ത്രീ, in acc. സ്ത്രീം vel സ്ത്രിയം, in acc. plur. സ്ത്രിയഃ & സ്ത്രീഃ.

U ഉ femininum. തനു corpus vide in grammatica.

U ഊ femininum longum. ജംബൂ ut കർത്രീ.

ഭ്രൂ ſupercilium, ut ശ്രീ. Nom. ഭ്രൂഃ ഭ്രുവൌ ഭ്രുവഃ.

Iru ഋ breve femininum.

Paradigma declinationis in genere feminino nominum exeuntium in ഋ *iru* breve.

ഋകാരാന്തം സ്ത്രീലിംഗം മാതൃശബ്ദം.

Sin-

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	മാതാ mater	മാതരൗ matres	മാതരഃ matres.
Voc.	ഹേമാതഃ	ഹേമാതരൗ	ഹേമാതരഃ
Acc.	മാതരം	മാതരൗ	മാതൄഃ
Abl. 1.	മാത്രാ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭിഃ
Dat. 1.	മാത്രേ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭ്യഃ
Abl. 2.	മാതുഃ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭ്യഃ
G. & D.	മാതുഃ	മാത്രോഃ	മാതൄണാം
Abl. 3.	മാതരി	മാത്രോഃ	മാതൃഷു

Ita നനാന്ദൃ uxor fratris reſpectu ſororis, ദുഹിതൃ filia, യാതൃ, uxor fratris reſpectu fratris. ചതസൃ habet ſolum pluralem. സ്വസാ vel സ്വസൃ ſoror, declinatur ut കർത്താ vel കർത്തൃ

O ഓ terminantia ഗോ vacca. Vide in grammatica.

Ei ഐ feminina ut രൈ vel രാ, vide in grammatica.

Au ഔ feminina ut നൗ cymba, phaſelus, ut in maſculinis.

Hae ſunt terminationes nominum in vocales.

§. VI.

De terminantibus in conſonantem.

Nomina maſculina & feminina exeuntia in conſonantem radicalem in nominativo, (radicalis ea eſt per quam in nominativis ſubſtituitur alia communiter. v. g. സമ്രാട്, ubi ട്

conſonans abſciſſa nempe vocali per ſciſſuram, qua notatur, ſubſtituitur alia in nominativo, accuſativo & vocativo ſingul. v. g. ന്യായത്ത് ന്യായയ്ത്) finiunt in accuſativo ſingularis in നെം. Itaque

Singularis	Dualis	Pluralis
Accuſ. in നെം, in	ഓട , in	നെർ
Abl. 1. in ന്റ , in	ത്രാം, in	ടെർ
Abl. 2. in നെർ, in	ത്രാം, in	ത്രർ
Dat. 1. in നി , in	ത്രാം, in	ത്രർ
G. D. 2. in നെർ, in	ന്റം , in	ന്റം
Abl. 3. in ള , in	ഒ , in	ഷ്ട

Haec regula reſpectu maſculinorum & fem. eſt generalis. Conſonantes quae in fine nominum inveniuntur ſunt hae: nempe.

Finita in ച്ച് radicali terminantur in ത്ത്, യ്ത്, ങ്ങ്

Finita in ക്ക്, ച്ച്, ഴ്, ഞ്ച് radicali, terminantur in ന്ത്, & ഞ്ച്

Finita in ന് maſculin. & femin. terminantur in ന്റ

Finita in ണ്ണ് terminantur in ത്ത്, in ല്, & ഴ്

Finita in ന്ന് feminina ſunt & habent in fine ന്ന്

Finita in ള് feminina ſunt & exeunt in ന്ന്, aut ത്ത്

Finita in ർ loco illius habent dicyclos ർ ſeu ചിന്തു്ം ർ

Finita in ല് terminantur in ഓട

Finita in യ്ത് terminantur in ല്, & ഴ്, aliqua in ത്ത് & യ്ത്

Finita in ഷ്ട് terminantur in ല്, & ഴ്

Fini-

Finita in ഝ് loco illius habent ഃ

Finita in ഞ് aliqua terminantur in ൿ, alia in ഗ്

praeterea in ൾ, & ഴ്, unum in ന്റൽ

Finita in ഛ habent ം in fine, unum ൽ

Modo de ſingulis in ordine.

ച് Finita സുവാച്

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	സുവാൿ സുവാഗ് facundus	സുവാചൗ	സുവാചഃ
Voc.	idem ഹേ സുവാൿ	&c.	
Acc.	സുവാചം	സുവാചൗ	സുവാചഃ
Abl.1.	സുവാചാ	സുവാഗ്ഭ്യാം	സുവാഗ്ഭിഃ
Dat.1.	സുവാചേ	സുവാഗ്ഭ്യാം	സുവാഗ്ഭ്യഃ
Abl.2.	സുവാചഃ	സുവാഗ്ഭ്യാം	സുവാഗ്ഭ്യഃ
G. & D.2.	സുവാചഃ	സുവാചോഃ	സുവാചാം
Abl.3.	സുവാചി	സുവാചോഃ	സുവാക്ഷു

പ്രാൿ differt in nom. voc. & acc. in reliquis convenit.

Nom. പ്രാങ് പ്രാഞ്ചൗ പ്രാഞ്ചഃ

പ്രത്യങ് occidens. Nom. പ്രത്യങ് പ്രത്യഞ്ചൗ &c.

സമ്യങ് veritas, eodem modo.

സധ്ര്യങ് auxiliator.

ഉദങ് ഉദഞ്ചൗ fructus ſecuturus ut പ്രത്യങ്.

ഗൂഢഷ് abſcondite incedens, differt. Nom. ഗൂഢഡ്ഗൂഢഷൌ രൌ vide in grammatica.

അപചിത് പൂജാ honor, obſequium, cultus. Nom. അപചിത് അപചിതൌ അപചിതഃ Abl. 1. അപചിതാ അപചിദ്ഭ്യാം അപചിദ്ഭിഃ &c.

Femininum വാൿ ut സുവാൿ.

ത് finale ut ſupra in regula generali: സുവാൿ. Sic മരുത് ventus. Nom. മരുത് മരുതൌ മരുതഃ

Abl. 1. മരുതാ മരുദ്ഭ്യാം മരുദ്ഭിഃ, Abl. 3. മരുതി മരുതോഃ മരുത്സു.

മഹത് magnus, സത് exſiſtens differunt: quae vide.

Nom. മഹാൻ മഹാന്തൌ മഹാന്തഃ Abl. 1. മഹതാ മഹദ്ഭ്യാം മഹദ്ഭിഃ Abl. 3. മഹത്സു, ita etiam ഭവാൻ ഭഗവാൻ ബലവാൻ ശ്രീമാൻ.

Feminina വിദ്യുത് fulgur ut മരുത്.

ഥ് finale. ദധിമഥ് extrahens ex lacte butyrum.

Nom. ദധിമത് ദധിമഥൌ ദധിമഥഃ ut സുവാൿ

ദ് finale. വെദവിത് വെദവിദൌ. Sciens ſapientiam vel legem, വെദവിദഃ Abl. 1. വെദവിദാ വെദവിദ്ഭ്യാം വെദവിദ്ഭിഃ, Abl. 3. വെദവിത്സു.

ദ്വിപാത് bipes differt, quod vide ibi.

Para-

Paradigma declinationis nominum exeuntium in ഊ , *ſeu declinatio pronominis* ille , illa , illud *quod in tribus generibus ſimul afferam.*

ഉകാരന്താനാം ക്രിയ്യം

		Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	) maſc.	സൂ8 ille	കൂ illi	ഒക illi plures
	) fem.	സൂര illa	ഒക illae	കര8 illae
	) neut.	കൂൾ vel കൂ illa	ഒക illa	കരൗ illa
Acc.	) maſc.	കം illum	കൂ illos	കരക്ക illos
	) fem.	കൂരം illam	ഒക illas	കര8 illas
	) neut.	കൂൾ illud	ഒക illa	കരൗ illa
Abl. 1.	) maſc.	ഒകൂ	കരത്തുരം	ഒൈക8
	) fem.	കഝര	കരത്തുരം	കരട്ടി8
	) neut.	ഒകൂ	കരത്തുരം	ഒൈക8
Dat. 1.	) maſc.	കഒഴ്ഘ	കരത്തുരം	ഒകത്തു8
	) fem.	കഒഴ്ഘ	കരത്തുരം	കരത്തു8
	) neut.	കഒഴ്ഘ	കരത്തുരം	ഒകത്തു8
Abl. 2.	) maſc.	കഴ്ഘരൾ	കരത്തുരം	ഒകത്തു8
	) fem.	കഴ്ഘര8	കരത്തുരം	കരത്തു8
	) neut.	കഴ്ഘരൾ	കരത്തുരം	ഒകത്തു8
Gen.	) maſc.	കഴ്ഘ	കഒഝര8	ഒകഷരം
&	) fem.	കഴ്ഘ8	കഒഝര8	കരസൂരം
Dat.	) neut.	കഴ്ഘ	കഒഝര8	ഒകഷരം

Abl. 3.

Abl. 3.) maſc. തസ്മിൻ   തയോഃ   തേഷു

) fem. തസ്യാം   തയോഃ   താസു

) neut. തസ്മിൻ   തയോഃ   തേഷു

Hoc plane modo declinatur യഃ qui, യാ quae, യത് quod. Ita pariter declinatur ഏഷഃ iſte, ഏഷാ iſta, ഏതത് iſtud. item സ്യഃ, സ്യാ, ത്യത്. Eodem etiam modo declinatur കഃ *quis* interrogativum, കാ quae, കിം vel കിമ് quod. കം quem? കാം quam? കിം quod? കസ്യ cuius? കയോഃ quorum? കേഷാം quorum plurium? കേന, a quo, കൈഃ a quibus? &c. കാ ഗൌഃ quae vacca? കാ സ്ത്രീ quae mulier? കിം അഹഃ qui dies?

കഃ കാലഃ കാനി മിത്രാണി കോ ദേശഃ കൌ വ്യയാഗമൌ
കശ്ചാഹം കാ ച മേ ശക്തിഃ ഇതി ചിന്ത്യം മുഹുർമുഹുഃ
quod tempus, qui amici, quae regio, quae expenſae, quis ego, quae mihi vires, hoc recogita iterum iterúmque.

ദ് finale. തത്ത്വവിത് ſciens veritatem തത്ത്വവിദം, തത്ത്വവിദാ, തത്ത്വവിദഃ ഹേ തത്ത്വവിത് &c.

ൻ finale.

Paradigma declinationis in genere maſculino nominum exeuntium in ൻ *n conſonantem.*

നകാരാന്തം പുല്ലിംഗം രാജശബ്ദം

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	രാജാ	രാജാനൌ	രാജാനഃ

Voc.

Voc.	ഹേ രാജൻ	ഹേ രാജാനൌ	ഹേ രാജാനഃ
Acc.	രാജാനം	രാജാനൌ	രാജ്ഞഃ
Abl.1.	രാജ്ഞാ	രാജഭ്യാം	രാജഭിഃ
Dat.1.	രാജ്ഞേ	രാജഭ്യാം	രാജഭ്യഃ
Abl.2.	രാജ്ഞഃ	രാജഭ്യാം	രാജഭ്യഃ
G. & D.	രാജ്ഞഃ	രാജ്ഞോഃ	രാജ്ഞാം
Abl.3.	രാജ്ഞി	രാജ്ഞോഃ	രാജസു
vel	രാജനി		

പൂഷാ ſol, excipitur quod vide ibi. ബ്രഹ്മഹാ occiſor Brahmanis ut പൂഷൻ. Abl.1. ബ്രഹ്മഘ്നാ, ബ്രഹ്മഹഭ്യാം, ബ്രഹ്മഹഭിഃ abl.3. ബ്രഹ്മഹസു മഘവാ Divus, മഘവാനൌ, മഘവാനഃ

ശ്വാ canis, യുവാ iuvenis. മഘവാ Inren differunt, quae vide.

പന്ഥൻ vel പന്ഥാ ut രാജൻ. Nom. പന്ഥാഃ, പന്ഥാനൌ പഥിൻ via ſeu പന്ഥാ excipitur. പന്ഥാഃ, പന്ഥാനൌ &c. Ita മഥിൻ, ഋഭുക്ഷിൻ. കരി elephas differt. കരി, ശിഖി, ഷട് അഷ്ടൻ octo, പഞ്ചൻ quinque, habent ſolum pluralem, ita സപ്തൻ സപ്ത ſeptem, നവൻ, നവ novem, ദശൻ, ദശ decem.

സീമാ terminus, ut രാജാ, സീമാനൌ, സീമാനഃ abl.1. സീമ്നാ, സീമ

സിദ്ധാന്തം vide has exceptiones omnes allatas in grammatica:

ജ് finale, ut ഭിഷക് medicus, ut സൃപാദക്, സമ്രാട് illuſtris, ഗൃഹസ്ഥക് familiam colens. Feminina ut സ്രക് സ്രജ് collare, ut ഭിഷക്.

ഭ് Feminina tantum ut കകുഭ് regio.

പ് Femininum അപ് aqua, habet ſolum plural. nom. voc. acc. അദ്ഭിഃ Abl. 1., & reliquos caſus vide in grammatica.

മ് finita പ്രശാം. Nom. പ്രശാൻ &c.

Declinatio pronominis hic, haec, hoc.

മകാരാന്തം ഇദം ശബ്ദം

		Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	) maſc.	അയം hic	ഇമൗ hi	ഇമേ hi
	) femin.	ഇയം haec	ഇമേ hae	ഇമാഃ hae
	) neut.	ഇദം hoc	ഇമേ haec	ഇമാനി haec
Acc.	) maſc.	ഇമം	ഇമൗ	ഇമാൻ
	) femin.	ഇമാം	ഇമേ	ഇമാഃ
	) neut.	ഇദം	ഇമേ	ഇമാനി
Abl. 1.	) maſc.	അനേന	ആഭ്യാം	ഏഭിഃ
	) femin.	അനയാ	ആഭ്യാം	ആഭിഃ
	) neut.	അനേന	ആഭിഃ	ഏഭിഃ
Dat. 1.	) maſc.	അസ്മൈ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
	) femin.	അസ്യൈ	ആഭ്യാം	ആഭ്യഃ

neut.

	) neut.	അനേന	ആഭ്യാം.	ഏഭിഃ
Abl.2.	) maſc.	അസ്മൈ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
	) femin.	അസ്യൈ	ആഭ്യാം	ആഭ്യഃ
	) neutr.	അസ്മൈ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
Gen.	) maſc.	അസ്യ	അനയോഃ	ഏഷാം.
&	) femin.	അസ്യാഃ	അനയോഃ	ആസാം
Dat.	) neut.	അസ്യ	അനയോഃ	ഏഷാം
Abl.3.	) maſc.	അസ്മിൻ	അനയോഃ	ഏഷു
	) femin.	അസ്യാം	അനയോഃ	ആസു
	) neut.	അസ്മിൻ	അനയോഃ.	ഏഷു

ർ finita ut പ്രിയചത്വാഃ vide in grammatica.

ചത്വാരഃ quatuor, pluralem ſolum habet.

ഗിർ verbum, vox, Nom. ഗീഃ ഗിരൌ, ഗിരഃ

ധൂഃ operatio ധുരൌ, ധുരഃ ita etiam പൂഃ

ചതസ്രഃ quatuor, femininum, pluralem habet tantum.

ദിവ് finita ദ്യൌഃ caeleſtis Divus. Nom. ദ്യൌഃ, ദിവൌ &c

ശ് finale വിശ് homo, Nom. വിട്, വിശൌ, വിശഃ

Feminina ut ദൃശ് oculus, ut താദൃശ് താദൃക്, താദൃശൌ; താദൃശഃ

ഷ് finale. Nom. രത്നമുട് രത്നമുഷ് fur gemmae, രത്നമുഷൌ ut വിട്

ഷൾ ſex, ഷഡ്ഭിഃ. Abl.1. ഷഡ്ഭ്യഃ. Dat.1.Abl.2. ഷഡ്ഭ്യഃ Gen.Dat.2.

ഷണ്ണാം vel ഷഡ്ണാം. Abl. 3. ഷൾസു

Feminina ut ത്വിട് eodem modo procedunt.

ൻ Finale. സുപന്ഥാഃ clarus സുപന്ഥാനൗ &c.

ഉശനാഃ Venus planeta Voc. ഹെ ഉശനൻ & in abl.3. plur.

ഉശനഃസു

ശ്രേയാൻ valde bonus: ശ്രേയാംസൗ, ശ്രേയാംസഃ, ഹെ ശ്രേയൻ &c.

പുമാൻ mas, പുമാംസൗ, പുമാംസഃ ഹെ പുമൻ vide ibi. വിദ്വാൻ ſapiens വിദ്വാംസൗ, വിദ്വാംസഃ ഹെ വിദ്വൻ, അദസ്, Nom. അസൗ iſte, അസൗ iſta അമൂ iſti, iſtae duae; അമീ അമൂഃ iſti, iſtae, quae vide ibi.

Feminina v g. സുപഥീഃ ut സുപന്ഥാഃ

ഹ് finale in maſculinis ut ഗോധുൿ vaccas mulgens ഗോധുൿ ഗോധുൾ, ഗോദുഹൗ, ഗോദുഹഃ

ശ്വലിട്, ശ്വലിഡ് canem lambens; ut വിട്, ശ്വലിട് ശ്വലിഹൗ ശ്വലിഹഃ

മിത്രധ്രുൿ amicum offendens ut ഗോധുൿ, vel ശ്വലിട്: Nom. മിത്രധ്രുൿ മിത്രധ്രുഗ്, മിത്രദ്രുഹൗ, മിത്രദ്രുഹഃ &c.

അനഡ്വാൻ taurus, excipitur. അനഡ്വാഹൗ, അനഡ്വാഹഃ ഹെ അനഡ്വൻ, vide ibi.

Femi-

Feminina ut ഉപാനഹ് ഉപാനത് calceus, in obliquis ut ഉപാനഹാ

Neutra.

Differunt a maſculinis in nominativis, vocativis, & accuſativis, in aliis fere ſemper aequalia ſunt.

ഞ്ച് finale പ്രാക് orientale, dual. പ്രാചീ, plur. പ്രാഞ്ചി &c. &c.

ന്ത് finale, v. g. ശകൃത് ശകൃദ്, ശകൃതീ ശകൃന്തി ദധത് ദധദ് ദധതീ ദധന്തി reliqua ut in maſculinis.

ദ് finale vide ſupra തത് തദ് *illud* യത് യദ് *quod* relativum in genere neutro.

ന് finale.

ചർമ്മൻ pellis. ചർമ്മ, ചർമ്മണീ, ചർമ്മാണി, ഹേ ചർമ്മൻ സാമ, ſermo blandus സാമ്നീ, സാമാനി, ഹേ സാമൻ v.ibi.

അഹഃ dies etiam differt, vide ibi.

ൃജ് neutrum ut അസൃക് ſanguis, അസൃജീ, അസൃഞ്ജി

മ് ut കിം quid കിം, കേ, കാനി, ഇദം hoc, ഇമേ &c.

ര് finale ut വാര് aqua, വാരീ, വാരി ut ഗീഃ

സ് finale പയഃ lac പയസീ, പയാംസി

അദഃ iſtud, അദഃ, അമൂ, അമൂനി vide ibi.

Declinatio pronominis ego & tu.

അസ്മച്ഛബ്ദം യുഷ്മച്ഛബ്ദം

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.)	അഹം ego.	ആവാം nos	വയം nos
Nom.)	ത്വം tu.	യുവാം vos	യൂയം vos

Acc.)	എന്നം vel എന്ന	ഞങ്ങളം vel നമ്മ	നമ്മളെ vel നമ്മ
Acc.)	നിന്നം vel നിന്ന	നിങ്ങളം vel നിങ്ങ	നിങ്ങളെ vel നിങ്ങ
Abl. 1.)	എന്നാൽ	ഞങ്ങളാൽ	നമ്മളാൽ
Abl. 1.)	നിന്നാൽ	നിങ്ങളാൽ	നിങ്ങളാൽ
Dat. 1.)	എനിക്കു vel എന്റെ	ഞങ്ങൾക്കു vel നമ്മ	നിങ്ങൾക്കു vel നിങ്ങ
Dat. 1.)	നിനക്കു vel നിന്റെ	നിങ്ങൾക്കു vel നിങ്ങ	നമ്മൾക്കു vel നമ്മ
Abl. 2.)	എന്നോട്	ഞങ്ങളോട്	നമ്മളോട്
Abl. 2.)	നിന്നോട്	നിങ്ങളോട്	നിങ്ങളോട്
G. D.)	എന്റെ vel എൻ	ഞങ്ങളുടെ vel നമ്മ	നമ്മുടെ vel നമ്മ
G. D.)	നിന്റെ vel നിൻ	നിങ്ങളുടെ vel നിങ്ങ	നിങ്ങളുടെ vel നിങ്ങ
Abl. 3.)	എന്നിൽ	ഞങ്ങളിൽ	നമ്മളിൽ
Abl. 3.)	നിന്നിൽ	നിങ്ങളിൽ	നിങ്ങളിൽ

നിന്റെ കരുണ എന്നെ മോക്ഷം കടത്തി tua miſericordia mihi in caelum introitum fecit. എന്റെ സ്നേഹ മിത്ര നിന്നെ ഹൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും ഞാൻ നിനെക്കുന്നു mi dilecte amice te in interiori meo ſemper ego recogito, ſemper tui memor ſum. ദൈവ ഭക്തി ഇല്ലാത്ത നിന്നാൽ എന്തു കീർത്തി tu qui dei timorem non ſuſcipis, qui a te quae fama (quae celebritas) ſuſcipitur? നല്ല മനസ്സാൽ എനിക്ക് കുറെ പാൽ തരട്ടെ bona, hilari voluntate mihi parum lactis det.

Regulae ad intelligentiam caſus Abl. 1. Abl. 2. & 3. & Dat. 1.

Abl. 1. വൃക്ഷത്താൽ per arborem ut cauſſam, vel inſtrumentum, ſic

ſic conſtruitur v. g. വൃക്ഷേണാനാതപഃ per arborem umbra, വൃക്ഷേണ ദ്വിരദൊദഷ്ടഃ per arborem occiſus elephas. വൃക്ഷേണ സഹിതഃ cum arbore coniũnctus, നാഥേന ക്രിയതെ fit a domino. Hic uſus ablativi 1.

Dativ. 1. & Dativ. cui, vel cuius commodo, ſic conſtruitur: നാഥായനമഃ domino adoratio. നാഥായ ഗാം ദദാതി domino vaccam dat.

Finis cui, conſtruitur ſic: മോക്ഷായ ധർമ്മം ഭജതെ propter gloriam, beatitudinem, virtutem ſequitur.

Abl. 2. ab arbore tamquam termino, ſic v. g. വൃക്ഷാൽ പതിതം ex arbore lapſum, ab arbore fructus &c. ഗ്രഹാരാൽ ഗതം profectum a diſtrictu Brahmanum, വൃക്ഷാൽ പ്രഭവന്തി പുഷ്പാണി ex arbore naſcuntur flores. Unde ſignificat etiam ab aliquo, tamquam origine vel cauſſa, non tamen efficiente, ut *ex* vel *ab* ſummatur tamquam in paſſivo, v. g. അഗ്നേരൂഷ്മാ ജായതെ ex igne naſcitur calor.

In comparativis pariter huius uſus eſt, തസ്മാൽ പരം മഹാൻ illo maior, vel ſuper illum maior.

Ablativus tertius eſt quietis, v. g. ആകാശെ പക്ഷി ഡ്ഡയതി in aere volat avis, വനെ വൃക്ഷസ്തിഷ്ഠതി in ſilva arbor ſtat.

Utuntur etiam hoc ablativo tamquam abſoluto, ſic ഉദയതി ഭാസ്വതി ജാതഃ പുത്രഃ oriente ſole natus filius.

Ita etiam loco genitivi ſuperlativorum in latinis hic ponendus eſt Abl. 3., ſic: മാനുഷെഷു ശൂരതമഃ hominum generoſiſſimus ille.

CAPUT SECUNDUM

DE GENERIBUS, ADVERBIIS, ET CONIUNCTIONIBUS

S. I.

De genere maſculino

I. Nomina maribus propria, ſolis, lunae, ſuperorum, & ipſis adverſorum, ut vocant Aſurum, caeleſtis beatitudinis, ſacrificiorum, nubium, maris, arborum, temporis, gladii, ſagittae, inimicorum, maſculina ſunt, niſi terminentur in ത്വം, aut ſpecialis notetur exceptio.

II. Nomina brachii, labiorum, dentium, manuum, crinium, unguium, uberum maſculina ſunt.

III. Quae terminantur in ഘഞ്, & അപ്, item in രാത്ര quin habeant ſignificationem numeri antecedentem, item venenorum diverſitates maſculini generis ſunt. Quae non habent ſignificationem numeri, ſunt maſculina പൂൎവ്വരാത്രഃ nox praecedens, &c. Significationem numeri vero habet പഞ്ചരാത്രം adeoque eſt neutrum.

IV. Gummi arborum, Ut thus, myrrha &c. maſculina ſunt ചന്ദ്രകാന്തഃ ഗുഗ്ഗുലുഃ

V. In ഘ്നഃ exeuntia ut ഗോഘ്നഃ, ഉപഘ്നഃ, സ്തംബഘ്നഃ.

VI. In നു finale terminata, ut ഭാനുഃ, item in തുഃ terminata, ut ഹേതുഃ കേതുഃ സേതുഃ exceptis ജതു cera ſigillatoria, മസ്തു mel, quae neutra ſunt,

VII. Quae deſinunt in ക, ഷ, ണ; ട, ഥ, ന, correpto nempe

pe അ, maſculina ſunt, ut ലൊകൻ ഉണ്ണൻ ശിട്ടൻ ഝരമൻ ഋംശരമൻ &c. Ita pariter deſinentia in ൻ, ര, ന, ഝ; സ, ട, ut തിപൻ അൎക്കൻ കടൻ കഴുത്തൻ നസൻ

VIII. Nomina propria familiarum maſculina ſunt, ut കരുപ്പൻ ടരമദരണ്ണൻ. Item nomina ſignificantia pedem.

IX. Nomina ſignificantia actionem, & terminata in കൻ & ശൻ ut പാകൻ coctio, ത്യാഗൻ datio. Item paſſionem notantia in അൻ ut പ്രസാദൻ hilaritas, ഖെദൻ dolor, സന്തൊഷൻ ഉണ്ണൻ കമൻ ശമൻ ഈരാദൻ ഈരാഝൻ. Finita in അഴ ut വഝഴ. Significantia actionis operatorem, ut നമ്മൻ

X. Alia multa uſu diſcenda ut പടൻ പൻ വിടൻ പടൻ

§. II.

De genere feminino

I. Feminina ſunt monoſyllaba in ംമം & ഉര exeuntia, item propria nomina feminarum.

II. Fulguris, noctis, ramorum, repentium, cytharae, regionum, terrae, rivorum.

III. Finita in കര, ſignificantia rerum multitudinem, ut അശ്വകര copia equorum. Item deſinentia in ഝര ſignificantia multitudinem, ut ധൂമ്ര copia fumi, രഥ്യാ copia curruum bellicorum.

IV. Deſinentia in അരി & in കി, ut അകമരി ഹകി ഋകി, finita in രി, in ഉരി, in ംമം

V. Fi-

V. Finita in ടു, ഡു, ലു, ള്ളു, & fere omnia ad primam declinationem in ആ ſpectantia, feminina ſunt. Item alia uſu ediſcenda.

De genere neutro

I. Neutra ſunt nomina aeris, ſilvae, foliorum, ſpecuum, nebularum, aquae, frigoris, caloris, carnis, ſanguinis, faciei, oculorum, fortitudinis, iugi, auri, ferri, triſtitiae, laetitiae, bonitatis, malitiae, florum, ſalis, necis, pugnae.

II. Finita in ൻ്റ്, ഈൻ്റ് ഉൻ്റ് ut യശ് സ്വത്ത് ചാത്ത് പാട്ട്, omnia deſinentia in nominativo in അം, finita in a breve &c.

S. IV.

De adverbiorum cum nominibus copulatione, qua quaſi ſemper fiunt adverbia.

Adverbia ഉപ, സം, പ്രതി, പ്രത്യ്, പശ്ചാത്, യഥാ, അതി, അനു, സ, അധി, അവ, അന്തർ, യഥാവത്, nominibus praeponi poſſunt, v. g. അധികുംഭം magnum vas.

ഉപ prope, iungitur v. g. nomini കുംഭം vas, ഉപകുംഭം res amphorae vicina, ഉപനൃപം vicinum regi, ഉപദിശം regioni propinquum, ഉപശരദം anno propinquum, ഉപഗോവൃഷം bovi propinquum, ഉപനദം, ഉപനദി fluvio vicinum.

പ്രത്യക്ഷം declaratum, manifeſtum, പ്രത്യക്ഷവം quod apparet. സം exceſſus, augmentum, ſic സമൃദ്ധി magnum augmentum.

പ്രതി

പ്രതിശ്രുതം conſenſu probatum, പ്രതിപക്ഷം contrarietas, പശ്ചാദവസ്ഥായി retroſtans.

യഥാവിധി regulae conformiter, ad regulam, ſicut in regula.

യഥാകാലം pro temporis exigentia, circumſtantia, യഥാശക്തി pro viribus.

അതിശീതം nimium frigus, maximum frigus.

അനുസരണം ſequela, comitiva. അനു poſt, അനുവാദം poſt dictio, conſenſus, licentia.

ഉപദംശാഗ്രസ്യാനു ദംശാഗ്രം primo guſtandum, poſtea edendum, ubi vides ഉപ & അനു contraponi.

സ adiungitur nominibus & notat *ſimul*, ſic സകുലരും cum hominibus ex familia vel tribu കുലത്തിലെ ſeu കുലരുടാണ്ടാം. സമ്പത്തി, സാഗ്നി ſimul cum igne, സാനന്ദം ſimul cum laetitia.

അധിനദം in flumine, അധിവനം in ſilva.

അന്തർവ്വനം, അന്തർവ്വണം in ſilva, അന്തർഗ്ഗൃഹം in cubiculo, പാരെ ജലം തിഷ്ഠതി, in littore aquae ſtat. മദ്ധ്യേ സമുദ്രം in medio maris.

Has coniunctiones vocant അവ്യയീഭാവം quia ponuntur adverbialiter.

Digitized by Google

§. V.

De compoſitione nominum ex varia caſuum diverſitate, & adiectivorum cum ſubſtantivis copulatione.

കഷ്ട ശ്രിതഃ അതീതഃ പതിതഃ ഗതഃ അത്യസ്തഃ പ്രാപ്തഃ ആപന്നാഃ, petunt accuſativum, ſed cum nomine ſimul iunguntur, ſic v. g. കഷ്ടശ്രിതഃ qui adivit penetratu difficilem locum. Fem. കഷ്ടശ്രിതാ, neutrum കഷ്ടശ്രിതം.

ശംകുലയാകൃതഃ ഖണ്ഡഃ ubi ശങ്കുലയാ eſt in abl.1. coniungitur & fit ശങ്കുലാകൃതഃ ധാന്യേന അർത്ഥഃ per fruges divitiae, fit ധാന്യാർത്ഥഃ കുണ്ഡലഹിരണ്യം ad inaures aurum, loco inauribus aurum, ബ്രാഹ്മണാർത്ഥം പയഃ lac Brahmanibus.

In abl.2. etiam fit haec compoſitio ut ചൊരാൽ ഭയം ex vel propter fures metus, fit: ചൊരഭയം, രാജ്ഞപുരുഷ vir regis, quaſi adiective vir regius, &c.

In abl.3. loco പാനസ്യ ശൌണ്ഡ dic ശൌണ്ഡപാനം, loco അക്ഷേഷു ശൌണ്ഡഃ luſu ebrius, അക്ഷശൌണ്ഡഃ

Adiectiva cum ſubſtantivis iunguntur hoc modo, v. g. നീലം, ഉല്പലം, abiecto *m. a.* & *u.* contrahuntur, ſic നീലൊല്പലം, രക്തൊല്പലം. Subinde vero aliter, ut കുപിതൊ നാഥഃ iratus dominus.

Nomina laudis & praeſtantiae poſtponuntur, ut ſunt വൃന്ദാ

നകാരാഗം ക്ഷേണം sic fit വൎക്കക പൂൎവനകാരാഗം ശെ രാഗം ശെയ്ക്ഷേണം. Ita pariter അശ്വം, sic അശ്വാദ ന്യം alius ab equo, ſed melius praepones അശ്വൽ ſic അശ്വാദ്വാ alius ab equo, അരുചിപ്പട്ട alienum a guſtu, ab appetitu. Hae regulae vocantur കൎമ്മപ്രുരഷം

§. VI.

De modo quo ſubſtantiva fiunt adiectiva, & de multiplici eorum compoſitione.

Haec compoſitio eſt valde communis v. g. ചിരുദാം ഗായവൈ യസ്യ, qui profert verba pulchra & humanitate plena, dicunt ചിരുണം ഉഷ്ണം ശീതം verbo calidus, frigidus. Ita pariter ex രൂപവതി ഭാൎയ്യാ യസ്യ cuius uxor pulchra, fit: രൂപവൽ ഭാൎയ്യം ബഹുപ്രജ filiorum dives, alias fiunt ita: കല്യാണി പ്രിയം പാതിവ്രത ഭാൎയ്യം ദ്വേനാ വൌ ധനം യസ്യ cuius divitiae duae naves. പഞ്ച ഗാവ: ധനം യസ്യ cuius divitiae 5. vaccae, dicunt ദ്വിനാവ ധനം പഞ്ചഗവ ധനം, പൂൎവ്വ ശാലാപ്രിയം amans cubiculum orientale. അതിഥിം യം പ്രാപ്തം ഗ്രാമം peregrinus qui venit in locum Brahmanum, fit: പ്രാപ്താതിഥി ഗ്രാമം ex അനഡ്വാൻ രഥം ഉഢം യേന bos qui portat (trahit) currum, fit: ഉഢരഥൊനഡ്വാൻ ex പഞ്ചനാവ

ഹൃതൊ യസ്മൈ Rudren cui oblatus eſt bos, fit: ഉപ ഹൃതപശുഃ രുദ്രഃ; ita de reliquis, ഉധഃ mamilla, ധന്വഃ arcus, habent terminationem variam in ſimili coniunctione, Sic dicitur: കുംഡൊധ്നീ ഗൌഃ vacca quae ubera habet vaſi ſeu amphorae ad ferendam aquam ſimilia. Quare duplici modo dici poterit in his ſequentibus ധന്വഃ ഋഷിഹിതൊ യെഷാം dic: ഋഷിഹിതഃ vel ഹിതധന്വഃ item ഉദ്രക്ത ധന്വഃ vel ഉദ്രക്തഃ &c. ita pariter in aliorum multorum nominum compoſitione proceditur, ſic v. g. civitas quae habet ſilvas ad recreationem relucentes, floribus, arboribus & fructibus diverſi generis excellentibus, ita ponunt: ഭിരുവിവിധ വൃക്ഷഫല കന്ദപനൊദപ ശൊഭിതൊ ദ്യാന ഉദ്യാനകാനനം, mons cinctus çentum vel *multis* arboribus ornatis variis & pulchris fructibus & floribus, dicunt: ഭിരുവിവിധ വൃക്ഷ ഫലദലം കുസുമൊ ശൊഭ വൃക്ഷശിഖരഃ പർവ്വതം. Hunc modum conſtruendi vocant ബഹുവ്രീഹി

§. VII.

De connexione nominum

I. Quandoque duo nomina, intermiſſa illa ſuperiori coniunctione, per ſolam particulam ചഃ, inter ſe coniunguntur, ſed tunc ultimum ponitur in duali, ſic v. g. സൂര്യശ്ച ചന്ദ്രശ്ച ſol & luna, ſeu & ſol, & luna. Haec poni poſſunt per modum unius: സൂര്യചന്ദ്രൌ. അശ്വരഥൌ equi & currus. വൃക്ഷപർവ്വതൌ arbores & montes.

II.

II. Membra humana, tympanorum ſpecies, exercitus partes, coniunguntur ſaepe per modum unius ſine ulla particula: v. g. ശിരൊഗ്രീവം caput & collum. രഥികപാദാതികം, ഹസ്തികപാദാതികം milites curules & pedeſtres. Item ſpecies inanimatae per modum unius componuntur, ſic കുന്തശൂലം duae ſpecies inſtrumentorum ferreorum. Item multitudo animalium oſſibus carentium, ut ദംശമശകം, യൂകലിക്ഷം. Item quae naturaliter opponuntur, ſic മാർജ്ജാരമൂഷികം felis & mus. Item inferioris conditionis homines ut തക്ഷായസ്കാരം faber lignarius & ferrarius, രജകതന്തുവായം lotor & textor. Item multi plurales componuntur: v. g. പശുശകുനിക്ഷുദ്രജന്തവഃ quadrupedes, aves, & animalia parva. Hac regulae vocantur ദ്വന്ദ്വഃ

§. VIII.

De coniunctione dictionum

I. Quod vel maxime reddit difficilem hanc linguam eſt dictionum coniunctio, pro qua re hae regulae ſunto.

Quando nomen deſinit in vocalem vel diphthongum, & non adeſt ſignum interruptionis ഃ viſarggam dictum, incipitque ſequens nomen a vocali vel diphthongo ſimili, contrahuntur ambae nempe ultima praecedentis, & prima ſequentis inter ſe in unam eamdemque litteram, ita tamen ut brevis fiat longa, v. g. ſi veniat ദേവ ആലയം contrahe & dic: ദേവാലയം, ദധിഇന്ദ്രന, ദധീന്ദ്രന, മധുഉദകം, മധൂദകം. പിതൃഋഷഭഃ, പിതൄഷഭഃ. സന്ധ്യആദി, സന്ധ്യാദി &c.

II.

II. Nomen deſinens in a mutat illud ſubſequente i in *e*, u in *o*, e in *ei*, o in *au*, au in *au*, v. g. സര്വ ഈശഃ dic സര്വേശഃ, തവ ഉദകം, തവോദകം, തവ ഋഷിഃ തവര്ഷിഃ, ജ്ഞാന ഐശ്വര്യം, ജ്ഞാനൈശ്വര്യം, തവ ഓദനം, തവൗദനം, തവ ഔത്സുക്യം, തവൗത്സുക്യം; &c. at nomen deſinens in *a* breve, ſequente ഋ non perdit *a*, ſed perit *iru* ഋ, remanente in ſequenti ſyllaba ir. v. g. പുരുഷ ഋഷഭഃ dic: പുരുഷര്ഷഭഃ, മഹര്ഷിഃ loco മഹ ഋഷിഃ

III. Nomen deſinens in *i* coniungendum alii ab alia vocali incipienti, v. g. ദധി അത്ര, dic & ſcribe ദധ്യത്ര, ശക്തി അത്ര, ശക്ത്യത്ര, ഭക്തി ഉദകം, ഭക്ത്യുദകം, പ്രകൃതി ഋണം, പ്രകൃത്യൃണം, idem tenendum in nominibus deſinentibus in *u* ſic: മധു അത്ര, മധ്വത്ര.

Quae deſinunt in ഋ mutant ſyllabam in *ra*. Sic പിതൃ അര്ത്ഥം, പിത്രര്ത്ഥം

Quae deſinunt in *au* retinent a longum, quod vocali coniungendae praeponitur. Sic ഗ്ലൗ ഉദാ ſcribe ഗ്ലാവുദാ. Haec de vocalibus abſque ſigno ſeparationis exſiſtentibus.

IV. Nomen deſinens in *a* breve cum ſigno വിസര്ഗം, ſubſequente a brevi vel longo mutato a brevi in *o* fit eliſio, ſic: രാമഃ അപ്രവിശത്, രാമോപ്രവിശത്. Dum ſequitur

tur una ex conſonantibus ഗ , ഘ , ജ , ദ , ധ , ന , ബ , ഭ , മ , യ , ല , വ , ഹ , mutato a in o fit coniunctio v. g. ·ന· ശ്രുതഃ ദേവഃ dic ·ന·ശ്രുതോ ദേവഃ , രാമ ഗച്ഛതി , dic രാമോ ഗച്ഛതി .

Ante ച manet a breve & perdito ſigno ഃ loco ച ponitur ശ്ച , v.g. ദേവഃ ചരതി dic ദേവശ്ചരതി . Ita pariter manet a breve ante ശ , ഷ , സ , ſed hae duplicantur , verbi gratia ക്രൂരഃ ശത്രുഃ dic ക്രൂരശ്ശത്രുഃ &c. Item manet ante ത & , ട ſed litterae ത ſuperponitur സ , & litterae ട ſuperponitur ഷ , ſic കഃ തടം , dic കസ്തടം

Dum ſequitur ക്ഷ , പ , ഫ , ക , ഷ , non fit coniunctio , aut fit poſita ſuper പ , ഫ , ക , littera ഷ ſic മഃ കരം , മഷ്കരം , നഃ ഫലം imponitur pariter praedicta littera ഷ ſuper ഫ & fit നിഷ്ഫലം . Ante ഖ , manet വിസർഗ്ഗം ſic മഃ ഖം

V. Nomen deſinens in i, u, o, au, cum ſigno വിസർഗ്ഗം , uti etiam deſinens in ഐ , ſubſequente ഗ , ഘ , ജ , ഝ , ദ , ധ , ന , ബ , ഭ , മ , യ , ല , വ , ഹ , facit, ut duplicetur haec ſubſequens ſuperpoſito r , ſeu ſigno · quod tunc ſignificat ര r. v g. ഹരിഃ ദിഷ്ടഃ , fit ഹരിർദിഷ്ടം , ശത്രുഃ നിർജ്ജിതഃ , fit ശത്രുർന്നിർജ്ജിതഃ , ഉടയൈഃ ജ്ഞയഃ fit ഉടയൈർ ജ്ഞയഃ &c.

Sequen-

Sequente alia vocali, praeponitur r റ, ſic നൊൻ അകൃത dic നൊറകൃൻ, ശ്രുൻ ഉകൻ dic ശ്രുറകൻ, റിപ്പു ഉ ഴകൻ dic റിപ്പുനഴകൻ &c.

Sequente ക procedendum ut ſupra regula quarta de *a* brevi dictum fuit, uti etiam ſequente ച, ഛ, ന, ശ, ഷ, ita pariter ſequente ക, പ, ഫ, ഥ, ന.

VI. ൽ finale ſequente vocali mutatur in ല & contrahitur cum illa in unam ſyllabam, ſic പാൽ ഉറ dic പാലിറ.

ൾ ſequente vocali tranſit in ള & contrahitur in unam ſyllabam, ſic കൾ എത്രകം dic കളെത്രകം.

ൺ tranſit in ണ്ണ, ſic ഷൺ അംശം dic ഷണ്ണംശം.

ർ tranſit in ര്, ſic ത്രിഷ്ടർ എരു, fit ത്രിഷ്ടരെരു.

VII. ൽ finale ſequentibus conſonantibus സ, ഭ, ദ, ധ, ഥ, loco illius adiungitur ൽ, fitque duplex സ്സ, ഭ്ഭ, ദ്ദ, ധ്ധ, ഥ്ഥ.

Sequente ന, poteſt poni ഭ്ഭ omiſſo ന, vel etiam remanere immutatum.

Sequente ശ, hoc poteſt mutari in ഛ, ſic പാൽ ശെദധ, poteſt ſcribi പാൽ ഛെദധ.

Sequente സ, manet ൽ, ſic പാൽസംശം dic പാത്സംശം.

Sequente ഷ, പാൽഷേധം fit: പാക്ഷേധം.

ൾ Sequentibus conſonantibus ച, ജ, ട, ഡ, ഢ, ക, ദ, ധ,

ന, perit, & duplicantur conſonantes poniturque ക്ക, ങ്ങ,
ട്ട, ച്ച, ച്ഛ, ന്ന, ത്ത, ന്ന.

ൾ Sequente യ perit, & ponitur ള്ള, ſic ſequente വ ponitur
ള്വ, ſequente ന ponitur ൺ, ſic കൾയടി fit കള്ളടി,
കൾവൾ, ſcribe കള്വൾ, കൾനഹികം dic കൺഹികം.

Sequente ഹ coniungitur illius loco ദ & ധ, ſic കൾഹെത്രു
fit കദ്ധെത്രു, കൾഹികം dic കദ്ധികം.

ൾ Sequente ശ perit, & ponitur ള്ശ.

ൾ Sequente ക perit & ponitur ൾക.

ൾ Sequente ശ perit & ponitur ശ്ശ, ſic കൾശയനം fit
കശ്ശയനം.

ൾ Sequente പ, ഫ, ബ, ട, nihil immutatur.

ൾ Sequente ല coniungitur, ſitque ല്ല, ita pariter ſequente
സ, fit ൾസ.

ൻ Finale ſequente ക perit & ponitur ങ്ക.

ൻ. Sequente ന poteſt perire, & ſcribi ന്ന, ſic പൻനലടി,
fit പന്നലടി.

ൻ Sequente ന poteſt perire & poni ന്ന, ſic ത്രിപ്പൻനകം;
fiet ത്രിപ്പന്നകം. Sic etiam ſequente ക poteſt perire verb.
grat. ത്രിപ്പൻകൊണ്ടടി, fit ത്രിപ്പങ്കൊണ്ടടി.

VIII. ഒ & ſaepe ൻ ante vocalem coniungendam duplicatur verb.
R grat.

grat. കൃഷ്ണ് ജ്ഞന്റെ fit കൃഷ്ണന്റെ, കൃഷ്ണൻ ജ്ഞന്റെ fit കൃഷ്ണന്റെ.

ൻ Sequente ച & ഛ poteſt perire & poni ം ſic ഭവാൻച മതി, fit ഭവം ച്ചമതി, & ഭവാൻഛരാഭയതി fit ഭവാം ഛരാഭയതി.

ൻ Sequente ശ poteſt mutari, ſic ഭവാൻ ശൌരെ, fit ഭവാ ഞ്ഛൌരെ.

ൻ Sequente ല poteſt perire & duplicari ല, ſic ഭവാല്ലി ഖതി, nota tamen ൻ accuſativis pluralis maſculini non duplicari.

ൻ Sequente ന duplicatur ന്ന, ſequente ട, fit ണ്ട, ſequente ദ fit ന്ദ, ſequente ധ, fit ന്ധ.

മ് vel ം ſequente ൿ vel ക poteſt mutari in ങ്ക ſic ത്വംകരോഷി, fit ത്വങ്കരോഷി.

മ് vel ം ſequente ച, ഛ, ട, poteſt fieri ഞ്ച, ഞ്ഛ, ണ്ട

ൾ Sequente vocali tranſit in ള, ſic ബാൾ ബാനം fit ബാള നം &c.

§. IX.

De adverbiis

Adverbia alia ſunt ex natura ſua ſimplicia ut പുനഃ poſtea, പുരാ primitus, quae vide in Amaraſinha.

Aliqua adverbia fiunt ex nominibus addito nominativo തഃ ex tunc

tunc aequivalent abl. 2. ſic ഇത ex hoc; അതിൽ ex illo, സൎവ്വത്തിൽ ex omni, എന്നിൽ ex me, നിന്നിൽ ex te. Dixi addito തിൽ nominativo, hoc enim ſaepius fit, & fere ſemper dum nomen eſt primae declinationis, niſi detur aliqua exceptio.

Alia fiunt adverbia addendo nomini ത്ത v. g. ഇത്ത hic, അത്ത ibi, & ſignificant àblativum tertium, ſic ഇത്തപ്പട്ടണെ in hac urbe. Aliquando nomini additur വശ് & ſignificat vicem, ſic ബഹുവശ് multis vicibus.

ഇത്ത hic, in hoc loco. ഇങ്ങ hic. എന്നു quando. ഇങ്ങിൽ hinc. അത്ത ibi, in illo loco. അവ ibi. അന്നു tunc. അതിൽ illinc. ദിധാ dupliciter. ഇങ്ങനം ita, hoc modo. എപ്രകാരം quomodo. ത്രിധാ tripliciter. കഥം quo modo. അഥാ illo modo. സൎവ്വത്രം ubique. സൎവ്വദാ, സദാ omni tempore. ഇന്നു hodie, നാളെ cras. പിറ്റെനാൾ poſtcras. പൂൎവ്വെദ്യു pridie. പുരാ antea, annis elapſis. ഇപ്പോൾ hac vice. പ്രഭാതെ mane. സായം veſpere. ഇതിനെ olim. മെല്ലെ lente, tarde. ഇപ്പോൾ, ഇന്നു nunc. പുറമെ foris. സത്വരം ſtatim, continuo. ചെയ്യ, എന്നു ſi. Nonne, anne, numquid? ഉം. ita, omnino, etiam fiat, volo, ഓ. anno elapſo പ്രാക്, പൂൎവ്വം. prius, antea, antecedenter എന്തു എന്തുകൊണ്ടു quomodo? *dubitando*, *interrogando* കിമുത, കിം, കിന്തു, എന്നോ. revera നന്നെ. iterum പിന്നെ.

 plus

plus ഉമെച . minus നിമെച . parum, modicum കിഞ്ചിൽ, അല്പം . ſine, abſque, citra, വിനാ . interim, interea അങ്ങനെ . bene, praeclare, സാധു, സുഷ്ഠു, ഝടിതി . nequaquam നനു . in medio മദ്ധ്യെ . quo? കുത്ര . illuc അത്ര . apud, pone, സമയാ, നികഷാ . noctu ദോഷാ, നക്തം . de die ദിവാ . cum, ſimul സാകം, സത്രം, സം, സഹ . Ex qua cauſſa, quare യൽ . ideo ex illa cauſſa തൽ . ex hac cauſſa യതഃ ex illa cauſſa തതഃ . certe, certo നൂനം . nonne, numquid വാ . poſtea പശ്ചാൽ അഥ . cito, velociter, ശീഘ്രം, ക്ഷിപ്രം, ദ്രുതം . ത്വരിതം . non, ന, നാ, നോ . etiam, &, ac ച . o! *vocantis* ഹെ, ഹൈ . o! *dolentis* അഹഹ . multum ഭൃശം, അതിശയേന അധികം . ſemper സതതം, നിത്യം, അനവരതം, സന്തതം . fruſtra, inutiliter വൃഥാ . apage ഹാ o horror o abominatio ! ഹാ കഷ്ടം . etiam, atque അപി . non, non, *prohibendo*, മാ, മാ . publice പ്രാദു . ita, hoc modo, ഏവം . tacite തൂഷ്ണീം . Sicut യഥാ &c.

Vide reliqua in Avyavarggam.

CA-

CAPUT TERTIUM

DE CONIUGATIONIBUS VERBORUM

§. I.

Verba dividuntur in decem claſſes

I. Claſſis vocantur ശബ്വികരണങ്ങൾ. ut ഭവതി. പചതി. നമതി. ഏധതെ. പചതെ. വ്യയതി. വ്യയതെ &c.

II. ലുഗ്വികരണങ്ങൾ ut അത്തി, ശെതെ.

III. ശ്ലുവികരണങ്ങൾ ut ദദാതി. ജുഹോതി. ജിഹീതെ

IV. ശ്യൻവികരണങ്ങൾ ut ദീവ്യതി. നഹ്യതി.

V. ശ്നുവികരണങ്ങൾ ut സുനോതി. ചിനോതി. ചിനുതെ

VI. ശവികരണങ്ങൾ ut തുദതി. മ്രിയതെ.

VII. ശ്നംവികരണങ്ങൾ ut രുണദ്ധി. യുങ്ക്തെ. യുനക്തി

VIII. ഉവികരണങ്ങൾ ut കരോതി. തനോതി

IX. ശ്നാവികരണങ്ങൾ ut ക്രീണാതി. ഗൃഹ്ണാതി

X. ചൊരയതി. ഭക്ഷയതി

CONIUGATIO PRIMA ACTIVORUM

ഭൂ സത്തായാം. exſiſtere. eſſe.

III. Perſona

Sing. ഭവതി eſt.

Dual. ഭവതഃ ſunt.

Plur. ഭവന്തി ſunt.

Indicativum praeſens ſeu ലട്, Malabaricae വർത്തമാനം.

II. Per-

II. Perſona

Sing. ഭവസി es.

Dual. ഭവഥഃ eſtis.

Plur. ഭവഥ eſtis.

I. Perſona

Sing. ഭവാമി ſum.

Dual. ഭവാവഃ ſumus.

Plur. ഭവാമഃ ſumus.

Ita pariter coniugatur പചതി coquit. നന്ദതി laetatur നഹ്യതി ligat. തുദതി pungit ദീവ്യതി. ludit, vincit, loquitur, laudat reprehendit. ക്ലൈദതി ſeparat. ചൊരയതി furatur പാലയതി gubernat. അഷ്ഠ്യതി colit.

സൃപചഷ്ട്രകൈ & ന്ദാദിസകൂടാ

ലങ്. ഔത്രകരൌ.

Praeteritum perfectum

III. Perſona

Sing. അഭവൽ fuit.

Dual. അഭവതാം fuerunt.

Plur. അഭവൻ fuerunt.

II. Perſona

Sing. അഭവഃ fuiſti.

Dual. അഭവതം fuiſtis.

Plur. അഭവത fuiſtis.

I. Perſona

Sing. അഭവം fui.

Dual. അഭവാവ fuimus.

Plur. അഭവാമ fuimus.

Praeteritum perfectum

അപചൽ coxit. അനന്ദൽ laetatus eſt.

അദീവ്യൽ luſit, vicit &c. അതുദൽ punxit.

അനഹ്യൽ ligavit. അക്ലൈദൽ ſeparavit.

അപാലയൽ gubernavit.

അചൊരയൽ furatus eſt &c.

ലൊട് imperativum.

III. Per-

III. Perſona — പചതു . പചകടൽ

ആവതു . ആവകടൽ . Sit, utinam ſit. നന്ദതു . ദിവ്യതു

ആവകടം . Sint. നഹ്രതു . കൃഞ്ഞതു

ആവതു . Sint. തുദതു . പാലയതു

ചൊരണയതു &c.

II. Perſona — Ita pariter coniugatur

ആവ . ആവകടൽ ſis. — ശേഷ്ഠ്യതു ശേഷ്ഠ്യകടൽ colat

ആവകം ſitis. — ശേഷ്ഠ്യ . ശേഷ്ഠ്യകടൽ colas

ആവക ſitis. — ശേഷ്ഠ്യദി colam

I. Perſona — വൃയതു വൃയകടൽ pereat &c.

ആവാദി ſim.

ആവാവാഃ ſimus.

ആവാദഃ ſimus.

ലിങ്ങ് . ദിമിതെക . Imp.2.

III. Perſona

ആവെൽ ſit.

ആവെകം ſint.

ആവെഴു ſint.

II. Perſona

ആവെഃ ſis.

ആവെകം ſitis.

ആവെക ſitis.

I. Perſona

ആവെയം ſim.

Ita pariter coniugatur

പചെൽ . നന്ദെൽ . വൃയെൽ

നഹ്രെൽ . തുദെൽ . ദിവ്യെൽ

കൃഞ്ഞെൽ . ചൊരണയെൽ

പാലയെൽ . ശേഷ്ഠ്യെൽ

ſimus :

ടൊവവഃ ſimus.

ടൊവക്ഷഃ ſimus.

ഏശ്ലിഷ്ട Imperativum optativum permiſſivum tertium,

III. Perſona

ട്ടയരഹ് ſit, utinam ſit, omnino ſit

ട്ടയരസ്സം

ട്ടയരന്യ

II. Perſona — Ita qnoque coniugatur.

ട്ടയരഃ ſis — പച്ച്യരഹ്. നന്ദ്യരഹ്. വിയരഹ്

ട്ടയരസ്സം — നഹ്യരഹ്. തത്യരഹ്. ടിവ്യരഹ്.

ട്ടയരസ്സ — കച്ച്യരഹ്. ചൊരഞ്ച്യരഹ്

I. Perſona — ണത്ത്യരഹ്

ട്ടയരസം. ſim.

ട്ടയരസഃ

ട്ടയരസ്സഃ

ഹിരൊരകെക്ഷലിപ്ത Praeteritum perfectnm ſecundum.

III. Perſona

ബട്ടവ fuit.	പപരച coxit.	വിവ്യരയ periit.
ബട്ടവത്രഃ	പൊചത്രഃ	വിവ്യത്രഃ
ബട്ടവ്യഃ	പൊച്യ	വിവ്യഃ

II. Perſona

ബട്ടവിമ fuiſti.	പൊഷിമപചഗിമ.	വിവിഗിമ
ബട്ടവിഴഃ	പൊചഴഃ	വിവ്യഴ
ബട്ടവ	പൊച	വിവ്യ

I. Per-

I. Perſona

ബട്ടിവ fui.	പപടല, പപല.	വിപ്പ്ടയ, വിവിയ
ബട്ടിവിവഃ	പെഖിവഃ	വിപ്പിവഃ
ബട്ടിവിക്ഷഃ	പെഖിക്ഷഃ	വിപ്പിക്ഷഃ

Ita pariter coniugatur

നൗടഹ ligavit, ഒൗഹത്തു ligarunt, ഒൗഹ്ഹു ligarunt,

ഒൗഹിമ ligaſti, ഒൗഹപ്പ ligaſtis, ഒൗഹ ligaſtis,

നൗടഹ ligavi, ഒൗഹിവഃ ligavimus, ഒൗഹിക്ഷ ligavimus.

ദിഒദവ luſit, ത്തുകൊടദ punxit, കൃൈക്ഷടച ſeparavit,

പടലയടക്ഷടസ gubernavit, ഞെട്ടിയടക്ഷടസ coluit,

ചൊടനയടക്ഷടസ furatus eſt,

ചൊടനയടക്ഷടസത്തു ambo furati ſunt &c.

ല്യങ്ങ Perfectum tertium.

III. Perſona

ഞെട്ടിരഌ,	ഞെപടക്കിരഌ,	ഞെനദിരഌ,	ഞെനടരിരഌ
fuit	coxit.	laetatus eſt.	ligavit.
	ഞെദൈവിരഌ,	ഞെകൃചരഌ,	ചൃചൃനരഌ
	luſit.	ſeparavit.	furatus eſt.
	ഞെവീലരഌ,	ഞെഖ്ഖിലരഌ,	ഞെകൊടരിരഌ
	gubernavit.	coluit.	punxit.

Dualis

III. Perſona

ഞെട്ടികട൦, ഞെപടക്കട൦, ഞെനദിപ്പട൦, ഞെനടദുട൦,
duo fuerunt, coxerunt, laetati ſunt, ligarunt,
ഞെകൊടദകട൦.
punxerunt.

 III. Per-

III. Perſona

Pluralis

അഭൂവൻ, അപാക്ഷുഃ, അനന്ദിഷുഃ, അബാന്ത്സുഃ,

fuerunt, coxerunt, laetati ſunt, ligarunt

അതൌത്സുഃ punxerunt. Reliqua vide in grammatica.

അനദ്യതനേലുട്, futurum primum.

III. Perſona

ഭവിതാ. പക്താ. നന്ദിതാ. നംഷ്ടാ. ബന്ദ്ധാ.

erit. coquet. laetabitur. peribit. ligabit.

ദേവിതാ ludet. Ita pariter coniugatur

ഭേത്താ. പാലയിതാ. സേവിതാ. ചോരയിതാ.

ſeparabit. gubernabit. colet. furabitur.

Vide in grammatica.

ലൃങ്ക്രിയാതിപത്തൌ futurum ſecundum.

III. Perſona

അഭവിഷ്യത്. അപക്ഷ്യത്. അനംക്ഷ്യത്.

erit. coquet. peribit.

അനന്ദിഷ്യത്. അപാലയിഷ്യത്. അഭേത്സ്യത്.

laetabitur. gubernabit. ſeparabit.

ലൃട് futurum tertium.

III. Perſona

ഭവിഷ്യതി erit. പക്ഷ്യതി. നന്ദിഷ്യതി. ദേവിഷ്യതി.

ഭേത്സ്യതി.

N.B. 1. Terminationes futurorum in activis & neutris ſunt ſine exceptione in omnibus coniugationibus eaedem.

N.B. 2. Verba ſequentia per hanc primam coniugationem coniugantur.

നക്ഷതി

നമതി നമസി നമാമി adorat, adoras, adoro.

ഗച്ഛതി ഗച്ഛസി ഗച്ഛാമി pergit, pergis, pergo.

സ്ഥാപയതി സ്ഥാപയസി സ്ഥാപയാമി ponit, collocat, ſtatuit &c.

തിഷ്ഠതി തിഷ്ഠസി തിഷ്ഠാമി ſtat, ſtas, ſto.

രക്ഷതി രക്ഷസി രക്ഷാമി ſalvat, liberat, protegit, adiuvat &c.

സ്വപിതി dormit.

ചരതി circumit, circulat, gyrat, incedit, vagatur.

വക്തി loquitur.

ഭക്ഷതി manducat, comedit, edit.

ശംസതി laudat, celebrat, colit, veneratur.

സ്തവതി laudat.

ശൃണോതി audit.

ബോധതി intelligit, percipit.

ദദാതി dat.

N.B. 3. Plura alia vide in grammatica Sidharúbam, quae tamen uti etiam aliqua ex relatis in aliquibus temporibus a verbo ഭവതി parum aliter coniugantur, quod ope boni magiſtri ex libris haurire poteris, qui in explicatione plerumque tempora etiam, & modos verborum afferunt.

N.B. 4. Perſona quae regit, ſeu aliquid facit; vocatur കർത്താ, ſunt autem tres perſonae ſeu agentes non coacti, prima perſona vocatur പ്രഥമ പുരുഷ id eſt *ille*, quae apud nos tertia apud illos prima. Secunda *tu* vocatur *madyama puruſza* മദ്ധ്യമ പുരുഷ ipſorum & noſtra ſecunda. Tertia ഉത്തമ

പുരുഷഃ ſeu perſona nobilis apud illos tertia & noſtra prima, ſic സഃ ഭവതി ille exſiſtit, ത്വം ഭവസി tu exſiſtis, അഹം ഭവാമി ego exſiſto. കൎത്താവ കൎമ്മം ക്രിയ perſona, opus ſeu verbum quod operationem denotat, & actio quae fit, ſic ഹെ ലൌകിക മനുഷ്യ നിത്യം സ്മരസ്വ ത്വം ഭവാന്തരം ചാതുരന്ത്യം സ്മരസി ചെൽ കിൽബിഷം ന കരിഷ്യസി heic iam vides quod സ്മര vel സ്മരസ്വ ſit in imperativo in ſecunda perſona, id eſt ക്രിയ, actio nempe *memento*. ത്വം ലൌകിക മനുഷ്യ eſt കൎത്താവ ſeu perſona, *tu terreſtris homo memento*, ഭവാന്തരം *tuum finem*, *tuam mutationem* (*recogita*), eſt കൎമ്മം ſeu opus, quod verbum സ്മര denotat. ചാതുരന്ത്യം സ്മരസി ചെൽ *quatuor noviſſima recogitas ſi*, സ്മരസി eſt kria ചാതുരന്ത്യം eſt karmam. കിൽബിഷം ന കരിഷ്യസി *peccatum non facies*, കിൽബിഷം eſt karmam, കരിഷ്യസി eſt krià. *O tu terreſtris homo tuum finem recogita* (memento tui finis), *ſi quatuor noviſſima recogites* (ſi memineris), *non peccabis*. Ita argumentare de ceteris.

CONIUGATIO SECUNDA

അദ ഭക്ഷണെ. ദ്വിഷ അഭിഭവനെ. യുജിർ യൊഗെ

III. Perſona

അത്തി	ദ്വെഷ്ടി	യുനക്തി
edit.	impugnat	iungit.
	aggreditur.	vide in grammatica.

CON-

CONIUGATIO TERTIA

കരോതി facit. കുരുതേ facit. ബ്രവീതി loquitur. സൃണോതി. ഋണോതി &c.

N.B. Quia verbis aliquando praepoſitiones adiungi ſolent, hic eorum exempla bina appono.

സംസ്കരോതി ornat. വികരോതി facit. ഉപവസതി prope ſedet, habitat.

Praet. perf. 1. സമസ്കരോത്. വ്യകരോത്. ഉപാവസത്.

CONIUGATIO QUARTA

	III. Perſona	
	ക്ഷിണോതി emit.	ഗൃഹ്ണാതി. accipit.
Praet. perf. 1.	അക്ഷിണോത്.	അഗൃഹ്ണാത്.
Imperat. 1.	ക്ഷിണോതു.	ഗൃഹ്ണാതു &c.
Praet. perf. 2.	ചിക്ഷായ.	ജഗ്രാഹ.
	ചിക്ഷിയതുഃ.	ജഗൃഹതുഃ.
	ചിക്ഷിയുഃ.	ജഗൃഹുഃ.
Futur. 1.	ക്ഷേതാ faciet.	ഗ്രഹീതാ accipiet.
Futur. 2.	അക്ഷേഷ്യത്.	അഗ്രഹീഷ്യത്.
Futur. 3.	ക്ഷേഷ്യതി.	ഗ്രഹീഷ്യതി.

ദധാതി	ദദാതി	ജുഹോതി
excipit .	dat .	dat & accipit ſimul

Praet. perf. 1.

അദധാത് . അദദാത് . അജുഹോത്

Imperat. 1.

ദധാതു , ധത്താത് . ദദാതു , ദത്താത് . ജുഹോതു

Futur. 1.

ധാതാ . ദാതാ . ഹോതാ

PARTICIPIA PRAESENTIS PRIMAE CONIUGATIONIS

Maſc.

ഭവൻ .	പചൻ .	നന്ദൻ .	മ്രിയൻ .	നഹ്യൻ
exſiſtens ,	coquens.,	gaudens ,	periens ,	ligans &c.

Fem.

ഭവന്തി . പചന്തി . നന്ദന്തി . മ്രിയന്തി . നഹ്യന്തി

Neut.

ഭവത് . പചത് . നന്ദത് . മ്രിയത് . നഹ്യത്

M. തുദൻ . ദീവ്യൻ . ക്രീണൻ . ചോരയൻ . പാലയൻ

F. തുദന്തി . ദീവ്യന്തി . ക്രീണന്തി . ചോരയന്തി .

N. തുദത് . ദീവ്യത് . ക്രീണത് . ചോരയത്. പാലയത്

SECUNDAE CONIUGATIONIS

അദൻ edens . രുദൻ . ബ്രുവൻ . ദ്വിഷൻ .

അദന്തി . രുദന്തി .

TER-

TERTIAE CONIUGATIONIS

ന്യന്നൻ . ഖിന്നൻ . ക്ഷുണ്ണൻ . ഗൂഢവൻ .

QUARTAE CONIUGATIONIS

ക്രീണൻ . ശംനൻ

QUINTAE CONIUGATIONIS

ഉയരം . ഉദരം . ഇഴവരം . Dual. ഇഴവരു &c.

Participia praeteriti. Maſc. ഇരുന്നവൻ qui fuit.

Fem. ഇരുന്നവൾ quae fuit.

Neut. ഇരുന്നതു quod fuit.

പെഴിവരൻ . പെച്ചൃഷി . പെഴിവരം . കൃകൃഖിരൻ .

കൃകൃച്ചൃഷി . കൃകൃഖിരം . ചൊരനയരഞ്ഞുവരൻ .

ചൊരനയരഞ്ഞുഷി . ചൊരനയരഞ്ഞുവരം . item

ചൊരനയരകരസിവരൻ . ചൊരനയരകരസൃഷി .

ചൊരനയരകരസിപരം . ita പാരലയരഞ്ഞുവരൻ .

Maſcul.

ഞൂദിവരൻ . ജ്ഞകിഷവരൻ . ന്ദിശ്വിഖിവരൻ . ഉെതന്ദിവരൻ ,

Femin.

ഞൂദൃഷി . ജ്ഞകൃഷി . ന്ദിശ്വിച്ചൃഷി . തെന്ദിച്ചൃഷി

Maſcul.

ന്ദന്ദമിരൻ . ബൃത്തിജ്ഞിവരൻ . ഝ്യഝ്യജ്ഞിവരൻ

Femin.

ന്ദന്ദധൃഷി . ബൃത്തിജ്ഞൃഷി . ഝ്യഝ്യജ്ഞൃഷി .

Par-

Participia futuri primi ſignificantia habitum.

Maſc. இருப்பான். பசிப்பான். மகிழ்வான். சாவான்.

qui ſolet eſſe, coquere, laetari, perire.

Femin.

இருப்பாள். சமைப்பாள். மகிழ்வாள். சாவாள்.

Neut.

இருக்கும். இருப்பது. கெடுக்கும். பரிமளிக்கும் &c.

Omnia haec terminantur in இ iru & ita declinantur in maſculinis & neutris.

Participia futuri tertii.

Maſc.

இருப்பவன். பசிப்பவன். சாகிறவன். பொறுமையுள்ளவன்

இருப்பவன். கெடுப்பவன். தெடுப்பவன். அறிவான்

உரியவன். போகிறவன். செய்பவன். கொடுப்பவன்

Femin.

இருப்பவள். போகிறவள். செய்பவள்.

Neut.

இருப்பது, போகிறது, செய்வது.

Supina & gerundia in *dum*.		Participia praeteriti postquam fuit, coxit ligavit
Ut ſit	இருக்க. ad exſiſtendum.	இருந்து poſtquam fuit
coctum	பசிக்க. ad coquendum.	பசித்து cocto
ut laetetur	மகிழ்க. ad laetandum.	மகிழ்ந்து gaviſo
nt pereat	சாக. ad pereundum.	செத்து perdito
ligatum	கட்ட. ad ligandum.	கட்டி ligato
punctum	குத்த. ad pungendum.	குத்தி puncto

ദേവിതം lusum. ദേവിതേ. ദ്യൂതേ luso

ക്ഷോക്തം ſeparatum, exemptum. ക്ഷുക്തേ ſeparato.

ചോരയിതം ut furetur. ചോരയിതേ furto ablato.

പാലയിതം gubernatum. പാലയിതേ gubernato.

സേഷ്ഠയിതം cultum. സേഷ്ഠയിതേ culto.

ആത്തം eſum. ജഗ്ധേ comeſto.

രോദ്ധ്യം invaſum, ut invadat. രുദ്ധേ invaſione facta.

ഭോക്തം comeſtum, voratum. ഭുക്തേ vorato.

യോക്തം iunctum. യുക്തേ iuncto.

സോതം certam caerimoniam factum.

ചേതം auctum. ചിതേ aucto.

കാരിതം factum.

കർത്തം factum. കൃതേ facto.

വക്തം dictum. ഉക്തേ dicto.

ക്രേതം emptum. ക്രീതേ empto.

ഗ്രഹിതം acceptum. ഗ്രഹിതേ accepto.

ധാതം exceptum, ſublatum. ധൃതേ excepto.

ദാതം datum. ദതേ dato.

ഹോതം datum acceptum. ഹുതേ dato accepto.

Gerundia ex futuro primo.
Maſcul.

ദേവിതവ്യഃ. പക്തവ്യഃ. സേഷ്ഠയിതവ്യഃ. പാലയിതവ്യഃ.

Fem.

ടവിതവ്യാ॰ ഗക്കവ്യാ. യെടക്കവ്യാ. ക്രെതവ്യാ

Neut.

ട്വിതവ്യം॰ കൈടക്കവ്യം. കെടൎക്കവ്യം. വക്കവ്യം &c.

Haec formantur ex ſupino.

COMMUNIUM ET DEPONENTIUM CONIUGATIO PRIMA

ഏധതെ accipit augmentum, creſcit. പചതെ coquit. ച്യവതെ deficit. കൢപതെ ſeparat. &c. ut ഏധതെ quod vide.

CONIUGATIO SECUNDA

ഒഹാദം ഗതൗ.	സംടക്കൗ
ജിഹീതെ it, pergit.	പ്ലീതെ eligit
Praet. perf. 1. ജിഹിതെ.	അപ്ലീത
Imperat. 1. ജിഹിതാം.	പ്ലീതാം &c.

CONIUGATIO TERTIA

Praeſens Indicativum
III. Perſona

ട്ടന്തെ. ച്യന്തെ. യൎതെ. ശെതെ

Praet. perf. 1. അട്ടക്ക. അച്യന്തെ. അയൎതെ. അശെത

Imperat. 1. ട്ടന്താം. ച്യന്താം. ദൎതാം. ശെതാം

Participia praeſentis
Maſcul.

ഏധമാനഃ. പചമാനഃ. ധ്വംസമാനഃ. ച്യവമാനഃ

Femin.

Femin.

ഏധകര്ത്രീ. പചകര്ത്രീ. ധ്വംസകര്ത്രീ. വ്രയകര്ത്രീ

Neut.

ഏധകര്തൃ, &c.

Mafcul.

മ്രിയകര്താഃ കൃത്യകര്താഃ ചൊരയകര്താഃ നഷ്ടകര്താഃ

Mafcul.

ശയിതാഃ പ്രണേതാഃ ഉജ്ജിഹാതാഃ ബ്രഹ്മപാതാഃ

Participia futuri tertii.
Mafcul.

ഏധിഷ്യകര്താഃ പക്ഷ്യകര്താഃ പലയിഷ്യകര്താഃ &c.

Participia praeteriti

ഏധിതവാ. കൃതവാ. ഹിതവാ. സൂതവാ. പൃതവാ. കതവാ.

Supina ഏധിതും. പക്തും. വ്യാതും. സൊഢും. നഷ്ടും.

Paſſiva omnia coniugantur ut ഏധതെ.

V.g. പച്യതെ coquitur. ഏധ്യതെ augetur. ഭുജ്യതെ comeditur. പാദ്യതെ. ഭിദ്യതെ. ക്ഷുദ്യതെ. കൃഷ്യതെ ſeparatur. ദീവ്യതെ luditur. ഭുജ്യതെ editur. ഉച്യതെ dicitur. ക്രിയതെ fit. വിക്രീയതെ emitur. ഗൃഹ്യതെ accipitur. ലീയതെ diſſolvitur. നൃത്യതെ exſultatur. തായതെ fit, extenditur. ചീയതെ cumulatur. ചൊര്യതെ furto aufertur. ദീയതെ datur & accipitur. ഹായതെ itur. പ്രധ്വംസ്യതെ deſtruitur. പ്രസൂയതെ paritur മ്രിയതെ mors obitur. വ്രിയതെ eligitur. മന്യതെ exiſtimatur. ലഭ്യതെ obtinetur. അധിശയ്യതെ incubatur.

 Per-

II. Perſona

Sing. ഭവസി es.

Dual. ഭവഥഃ eſtis.

Plur. ഭവഥ eſtis.

I. Perſona

Sing. ഭവാമി ſum.

Dual. ഭവാവഃ ſumus.

Plur. ഭവാമഃ ſumus.

Ita pariter coniugatur ഭ്വാദ്യഷ്ടകൈ & ചുരാദിസൃഷ്ടൈഃ പചതി coquit. നന്ദതി laetatur നഹ്യതി ligat. തുദതി pungit ദീവ്യതി. ludit, vincit, loquitur, laudat reprehendit. കൃന്തതി ſeparat. ചോരയതി furatur

ലങ്. അനദ്യതനെ. പാലയതി gubernat. അനുഷ്ഠയതി colit.

Praeteritum perfectum

III. Perſona

Sing. അഭവത് fuit.

Dual. അഭവതാം fuerunt.

Plur. അഭവൻ fuerunt.

II. Perſona

Sing. അഭവഃ fuiſti.

Dual. അഭവതം fuiſtis.

Plur. അഭവത fuiſtis.

I. Perſona

Sing. അഭവം fui.

Dual. അഭവാവ fuimus.

Plur. അഭവാമഃ fuimus.

ലോട് imperativum.

Praeteritum perfectum

അപചത്. അനന്ദത്.

coxit. laetatus eſt.

അദീവ്യത്. അതുദത്.

luſit, vicit &c. punxit.

അനഹ്യത്. അകൃന്തത്.

ligavit ſeparavit.

അപാലയത്

gubernavit.

അചോരയത്

furatus eſt &c.

III. Per-

III. Perſona — പചതു . പചതാൽ

ഭവതു . ഭവതാൽ . Sit, utinam ſit. — വദതു . ദീവ്യതു

ഭവതാം . Sint. — ഗഛതു . ക്രോശതു

ഭവന്തു . Sint. — തുദതു . പാലയതു

ചോരയതു &c.

II. Perſona — Ita pariter coniugatur

ഭവ . ഭവതാൽ ſis. — ശുഷ്യതു ശുഷ്യതാൽ colat

ഭവതം ſitis. — ശുഷ്യ . ശുഷ്യതാൽ colas

ഭവത ſitis. — ശുഷ്യാനി colam

I. Perſona — നശ്യതു നശ്യതാൽ pereat &c.

ഭവാനി ſim.

ഭവാവഃ ſimus.

ഭവാമഃ ſimus.

ലിങ് . വിധിരെഖ . Imp.2.

III. Perſona

ഭവെൽ ſit.

ഭവെതാം ſint.

ഭവെയുഃ ſint.

II. Perſona

ഭവെഃ ſis.

ഭവെതം ſitis.

ഭവെത ſitis.

I. Perſona

ഭവെയം ſim.

Ita pariter coniugatur

പചെൽ . വദെൽ . നശ്യെൽ

ഗഛെൽ . തുദെൽ . ദീവ്യെൽ

ക്രോശെൽ . ചോരയെൽ

പാലയെൽ . ശുഷ്യെൽ

ſimus ;

ഭവെവഃ ſimus.

ഭവെമഃ ſimus.

ആശീൎല്ലിങ് Imperativum optativum permiſſivum tertium,

III. Perſona

ഭൂയാൽ ſit, utinam ſit, omnino ſit

ഭൂയാസ്താം

ഭൂയാസുഃ

II. Perſona — Ita quoque coniugatur.

ഭൂയാഃ ſis — പ്ലൂയാൽ. ദ്രൂയാൽ. ജീയാൽ

ഭൂയാസ്തം — സ്രൂയാൽ. ശ്രൂയാൽ. ദീവ്യാൽ

ഭൂയാസ്ത — ക്ഷൂയാൽ. ഭെത്തൂയാൽ

I. Perſona — ജ്ഞായാൽ

ഭൂയാസം ſim.

ഭൂയാസ്വഃ

ഭൂയാസ്മഃ

പരൊക്ഷലിട് Praeteritum perfectum ſecundum.

III. Perſona

ബഭൂവ fuit.	പപാച coxit.	മമാര periit.
ബഭൂവതുഃ	പെചതുഃ	മമ്രതുഃ
ബഭൂവുഃ	പെചു	മമ്രുഃ

II. Perſona

ബഭൂവിഥ fuiſti. പെചിഥപപക്ഥ. മമൎത്ഥ

ബഭൂവഥുഃ	പെചഥുഃ	മമ്രഥു
ബഭൂവ	പെച	മമ്ര

I. Per-

I. Perſona

[illegible] fui. [illegible], [illegible]. [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

Ita pariter coniugatur

[illegible] ligavit, [illegible] ligarunt, [illegible] ligarunt,

[illegible] ligaſti, [illegible] ligaſtis, [illegible] ligaſtis,

[illegible] ligavi, [illegible] ligavimus, [illegible] ligavimus.

[illegible] luſit, [illegible] punxit, [illegible] ſeparavit,

[illegible] gubernavit, [illegible] coluit,

[illegible] furatus eſt,

[illegible] ambo furati ſunt &c.

[illegible] Perfectum tertium.

III. Perſona

[illegible],	[illegible],	[illegible],	[illegible]
fuit	coxit.	laetatus eſt.	ligavit.
	[illegible],	[illegible],	[illegible]
	luſit.	ſeparavit.	furatus eſt.
	[illegible],	[illegible],	[illegible]
	gubernavit.	coluit.	punxit.

Dualis

III. Perſona

[illegible], [illegible], [illegible], [illegible];
duo fuerunt, coxerunt, laetati ſunt, ligarunt,
[illegible].
punxerunt.

III. Perſona
Pluralis

അഭൂവൻ, അപാക്ഷുഃ, അമദിഷുഃ, അബാന്ത്സുഃ,
fuerunt, coxerunt, laetati ſunt, ligarunt

അതൌത്സുഃ punxerunt. Reliqua vide in grammatica.

അനദ്യതനേ ലുട്, futurum primum.

III. Perſona

ഭവിതാ. പക്താ. മദിതാ. നംഷ്ടാ. ബന്ധാ.
erit. coquet. laetabitur. peribit. ligabit.

ദേവിതാ ludet. Ita pariter coniugatur

ഭേത്താ. പാലയിതാ. അൎച്ചയിതാ. ചോരയിതാ.
ſeparabit. gubernabit. colet. furabitur.
Vide in grammatica.

ലൃങ്ക്രിയാതിപത്തൌ futurum ſecundum.

III. Perſona

അഭവിഷ്യത്. അപക്ഷ്യത്. അനംക്ഷ്യത്.
erit. coquet. peribit.

അമദിഷ്യത്. അപാലയിഷ്യത്. അഭേത്സ്യത്.
laetabitur. gubernabit. ſeparabit.

ലൃട് futurum tertium.

III. Perſona

ഭവിഷ്യതി erit. പക്ഷ്യതി. മദിഷ്യതി. ഭേത്സ്യതി.

ഭേത്സ്യതി.

N.B. 1. Terminationes futurorum in activis & neutris ſunt ſine exceptione in omnibus coniugationibus eaedem.

N.B. 2. Verba ſequentia per hanc primam coniugationem coniugantur.

ഭജതി

Digitized by Google

വന്ദതി വന്ദസി വന്ദാമി adorat, adoras, adoro.

ഗച്ഛതി ഗച്ഛസി ഗച്ഛാമി pergit, pergis, pergo.

സ്ഥാപയതി സ്ഥാപയസി സ്ഥാപയാമി ponit, collocat, ſtatuit &c.

തിഷ്ഠതി തിഷ്ഠസി തിഷ്ഠാമി ſtat, ſtas, ſto.

രക്ഷതി രക്ഷസി രക്ഷാമി ſalvat, liberat, protegit, adiuvat &c.

സ്വപിതി dormit.

ചരതി circumit, circulat, gyrat, incedit, vagatur.

വക്തി loquitur.

ഭക്ഷതി manducat, comedit, edit.

ശംസതി laudat, celebrat, colit, veneratur.

സ്തവതി laudat.

ശൃണൊതി audit.

ബൊധയതി intelligit, percipit.

ദദാതി dat.

N.B. 3. Plura alia vide in grammatica Sidharúbam, quae tamen uti etiam aliqua ex relatis in aliquibus temporibus a verbo ഭവതി parum aliter coniugántur, quod ope boni magiſtri ex libris haurire poteris, qui in explicatione plerumque tempora etiam, & modos verborum afferunt.

N.B. 4. Perſona quae regit, ſeu aliquid facit; vocatur കൎത്താ, ſunt autem tres perſonae ſeu agentes non coacti, prima perſona vocatur പ്രഥമ പുരുഷഃ id eſt *ille*, quae apud nos tertia apud illos prima. Secunda *tu* vocatur *madyama puruſza* മദ്ധ്യമ പുരുഷഃ ipſorum & noſtra ſecunda. Tertia ഉത്തമ

ഉത്തമൻ ſeu perſona nobilis apud illos tertia & noſtra prima, ſic സഃ ഭവതി ille exſiſtit, ത്വം ഭവസി tu exſiſtis, അഹം ഭവാമി ego exſiſto. കർത്താവ കർമ്മം ക്രിയാ perſona, opus ſeu verbum quod operationem denotat, & actio quae fit, ſic ഭോ ലൌക മാനുഷ നിത്യം സ്മരസ്വ ത്വം ഭവാന്തരം ചതുരന്തം സ്മരസി ചേൽ കില്ബിഷം ന കരിഷ്യസി heic iam vides quod സ്മര vel സ്മരസ്വ ſit in imperativo in ſecunda perſona, id eſt ക്രിയാ, actio nempe *memento*. ത്വം മാനുഷ eſt കർത്താവ ſeu perſona, *tu terreſtris homo memento*, ഭവാന്തരം *tuum finem*, *tuam mutationem* (*recogita*), eſt കർമ്മം ſeu opus, quod verbum സ്മര denotat. ചതുരന്തം സ്മരസി ചേൽ *quatuor noviſſima recogitas ſi*, സ്മരസി eſt kria ചതുരന്തം eſt karmam. കില്ബിഷം ന കരിഷ്യസി *peccatum non facies*, കില്ബിഷം eſt karmam, കരിഷ്യസി eſt krià. *O tu terreſtris homo tuum finem recogita* (memento tui finis), *ſi quatuor noviſſima recogites* (ſi memineris), *non peccabis*. Ita argumentare de ceteris.

CONIUGATIO SECUNDA

അദ ഭക്ഷണെ. യുധി സമ്പ്രഹാരെ. യുജിർ യോഗെ

III. Perſona

അത്തി	യോദ്ധി	യുനക്തി
edit.	impugnat aggreditur.	iungit. vide in grammatica.

CON-

CONIUGATIO TERTIA

കരോതി facit. കരോതി facit. ബ്രവീതി loquitur. സുനോതി. തനോതി &c.

N.B. Quia verbis aliquando praepoſitiones adiungi ſolent, hic eorum exempla bina appono.

സംസ്കരോതി ornat. വികരോതി facit. ഉപവസതി prope ſedet, habitat.

Praet. perf. 1. സമസ്കരോത്. വ്യകരോത്. ഉപാവസത്.

CONIUGATIO QUARTA

	III. Perſona	
	ക്രീണാതി emit.	ഗൃഹ്ണാതി. accipit.
Praet. perf. 1.	അക്രീണാത്.	അഗൃഹ്ണാത്.
Imperat. 1.	ക്രീണാതു.	ഗൃഹ്ണാതു &c.
Praet. perf. 2.	ചിക്രായ.	ജഗ്രാഹ.
	ചിക്രിയതുഃ.	ജഗൃഹതുഃ.
	ചിക്രിയുഃ.	ജഗൃഹുഃ.
Futur. 1.	ക്രേതാ faciet.	ഗ്രഹീതാ accipiet.
Futur. 2.	അക്രേഷ്യത്.	അഗ്രഹീഷ്യത്.
Futur. 3.	ക്രേഷ്യതി.	ഗ്രഹീഷ്യതി.

Digitized by Google

ദധാതി .	ദദാതി	ജുഹോതി
excipit .	dat .	dat & accipit ſimul

Praet. perf. 1.

അദധാത് .	അദദാത് .	അജുഹോത്

Imperat. 1.

ദധാതു , ധത്താത് . ദദാതു , ദത്താത് . ജുഹോതു

Futur. 1.

ധാതാ .	ദാതാ .	ഹോതാ

PARTICIPIA PRAESENTIS PRIMAE CONIUGATIONIS

Maſc.

ഭവൻ .	പചൻ .	നന്ദൻ .	മ്രിയൻ .	ബധ്നൻ
exſiſtens ,	coquens .,	gaudens ,	periens ,	ligans &c.

Fem.

ഭവന്തി . പചന്തി . നന്ദന്തി . മ്രിയന്തി . ബധ്നതി

Neut.

ഭവത് . പചത് . നന്ദത് . മ്രിയത് . ബധ്നത്

M. തുദൻ . ദീവ്യൻ . ക്രീണൻ . ചോരയൻ . പാലയൻ

F. തുദന്തി . ദീവ്യന്തി . ക്രീണതി . ചോരയന്തി .

N. തുദത് . ദീവ്യത് . ക്രീണത് . ചോരയത് . പാലയത്

SECUNDAE CONIUGATIONIS

അദൻ edens . രുന്ധൻ . തന്വൻ . ക്ഷിണ്വൻ .

അദതി . രുന്ധതി .

TER-

TERTIAE CONIUGATIONIS

സുന്നരൻ . മിന്നരൻ . ശുദ്ധൻ . ബുദ്ധവരൻ .

QUARTAE CONIUGATIONIS

ക്രീയൻ . ശംസിതൻ

QUINTAE. CONIUGATIONIS

ഉണ്ടു . ഉള്ളു . ആകുന്നു . Dual. ആകുന്നു &c.

Participia praeteriti. Maſc. ബെട്ടവരൻ qui fuit.

Fem. ബെട്ടവൃഷി quae fuit.

Neut. ബെട്ടഷവരം quod fuit.

പെമിവരൻ . പെച്യഷി . പെമിവരം . കൃകൃഖരൻ .

കൃകൃച്യഷി . കൃകൃഖരം . ചൊരനയരഞ്ഞുവരൻ .

ചൊരനയരഞ്ഞുഷി . ചൊരനയരഞ്ഞുവരം . item

ചൊരനയരകരസിവരൻ . ചൊരനയരകരസൃഷി .

ചൊരനയരകരസിപരം . ita പരലയരഞ്ഞുവരൻ .

Maſcul.

[illegible] . [illegible] . [illegible] . [illegible]

Femin.

[illegible] . [illegible] . [illegible] . [illegible]

Maſcul.

[illegible] . [illegible] . [illegible]

Femin.

[illegible] . [illegible] . [illegible] .

Par-

Participia futuri primi ſignificantia habitum.

Maſc. ഉഫിരു . പക്കരു . നന്ദിരു . ച്യരു .

qui ſolet eſſe , coquere , laetari , perire .

Femin.

ഉഫിരി . ണരരു . സൊരരു . ക്രൊരു .

Neut.

ഉഫിരു . ഉഫിരു . കൊരക്കരു . പരലയിരു &c.

Omnia haec terminantur in ഇരു iru & ita declinantur in maſcu-
linis & neutris.

Participia futuri tertii.

Maſc.

ഉഫിപ്പ്രൻ . പക്കിപ്പ്രൻ . ച്യരപ്പ്രൻ . ചൊരനയപ്പ്രൻ

ഉഫിപ്പ്രൻ . കൊരക്കിപ്പ്രൻ . ഉരക്കിപ്പ്രൻ . ണരപ്പ്രൻ

ഉരപ്പ്രൻ . ഹൊരപ്പ്രൻ . ചൊപ്പ്രൻ . കന്ദിപ്പ്രൻ

Femin.

ഉഫിപ്പ്രൾ . ഹൊരപ്പ്രൾ . ചൊപ്പ്രൾ .

Neut.

ഉഫിപ്പ്രത് , ഹൊരപ്പ്രത് , ചൊപ്പ്രത് .

Supina & gerundia in *dum*.		Participia praeteriti postquam fuit , coxit ligavit
Ut ſit	ഉഫിതും ad exſiſtendum.	ഉരുപ്പ postquam fuit
coctum	പക്കതു ad coquendum.	പക്കിപ്പ coƈto
ut laetetur	നന്ദിതും ad laetandum.	നന്ദിപ്പ gaviſo
nt pereat	ച്യരതും ad pereundum.	ച്യയിപ്പ perdito
ligatum	നക്കതു ad ligandum.	വക്കിപ്പ ligato
punƈtum	കൊരക്കും ad pungendum.	തുപ്പ punƈto

ദെവിതും luſum. ദെവിതെന. ദ്യൂതെന luſo

മൊക്തും ſeparatum,exemptum. മുക്തെന ſeparato.

ചൊരയിതും ut furetur. ചൊരയിതെന furto ablato.

പാലയിതും gubernatum. പാലയിതെന gubernato.

അനുഷ്ഠയിതും cultum. അനുഷ്ഠയിതെന culto.

അത്തും eſum. ജഗ്ധെന comeſto.

യൊദ്ധും invaſum, ut invadat. യുദ്ധെന invaſione facta.

ഭൊക്തും comeſtum, voratum. ഭുക്തെന vorato.

യൊക്തും iunctum. യുക്തെന iuncto.

സൊതും certam caerimoniam factum.

ഓതും auctum. ഊതെന aucto.

കരിതും factum.

കർത്തും factum. കൃതെന facto.

വക്തും dictum. ഉക്തെന dicto.

ക്രെതും emptum. ക്രീതെന empto.

ഗ്രഹിതും acceptum. ഗ്രഹിതെന accepto.

ഹാതും exceptum, ſublatum. ഹൃതെന excepto.

ദാതും datum. ദത്തെന dato.

ഹൊതും datum acceptum. ഹുതെന dato accepto.

Gerundia ex futuro primo.
Maſcul.

ദെവിതവ്യഃ. പക്തവ്യഃ. അനുഷ്ഠയിതവ്യഃ. പാലയിതവ്യഃ

Fem.

ഏധിതവ്യാ. പക്തവ്യാ. ധ്വംസിതവ്യാ. വ്യയിതവ്യാ

Neut.

ഏധിതവ്യം. പക്തവ്യം. ധ്വംസിതവ്യം. വ്യയിതവ്യം &c.

Haec formantur ex ſupino.

COMMUNIUM ET DEPONENTIUM CONIUGATIO PRIMA

എധതെ accipit augmentum, creſcit. പചതെ coquit. വ്യയതെ deficit. ധ്വംസതെ ſeparat. &c. ut എധതെ quod vide.

CONIUGATIO SECUNDA

ക്ര്യാദിം ഗണം.	സംകലുക
ഋണീതെ it, pergit.	വൃണീതെ eligit
Praet. perf. 1. അഋണീത.	അവൃണീത
Imperat. 1. ഋണീതാം.	വൃണീതാം &c.

CONIUGATIO TERTIA

Praeſens Indicativum
III. Perſona

ദത്തെ. ധത്തെ. മിമീതെ. ജിഹീതെ

Praet. perf. 1. അദത്ത. അധത്ത. അമിമീത. അജിഹീത

Imperat. 1. ദത്താം. ധത്താം. മിമീതാം. ജിഹീതാം

Participia praeſentis
Maſcul.

എധമാനഃ. പചമാനഃ. ധ്വംസമാനഃ. വ്യയമാനഃ

Femin.

Femin.

ഭയകാരണീ . പചകാരണീ . ധ്വംസകാരണീ . ഗൃഹകാരണീ

Neut.

ഭയകാരണം , &c.

Maſcul.

ക്രിയകാരണഃ കൃത്യകാരണഃ ചോരണയകാരണഃ ഗ്രഹകാരണഃ

Maſcul.

ശയാനഃ പൃണാനഃ ഉജ്ജിഹാനഃ ബ്രുവാണഃ

Participia futuri tertii .
Maſcul.

ഭവിഷ്യകാരണഃ പക്ഷ്യകാരണഃ പലായിഷ്യകാരണഃ &c.

Participia praeteriti

ഭവിതവ്യ . കൃതവ്യ . ഹിതവ്യ . സൂതവ്യ . പൃതവ്യ . കതവ്യ .

Supina ഭവിതും . പക്തും . വ്യാതും . സോതും . ഗന്തും.

Paſſiva omnia coniugantur ut ഭൂയതേ .

V. g. പച്യതേ coquitur . ഏധ്യതേ augetur . ധ്യായതേ commeditur . പാല്യതേ . ദണ്ഡ്യതേ . ഭുജ്യതേ . കൃത്യതേ ſeparatur . ദീവ്യതേ luditur . അദ്യതേ editur . ഉച്യതേ dicitur . ക്രിയതേ fit . വിക്രിയതേ emitur . ഗൃഹ്യതേ accipitur . ലീയതേ diſſolvitur . നൃത്യതേ exſultatur . തായതേ fit, extenditur . നിശ്ചീയതേ cumulatur . ചോൎയ്യതേ furto aufertur . ഹ്രിയതേ datur & accipitur . ഹായതേ itur . പ്രധ്വംസ്യതേ deſtruitur . പ്രസൂയതേ paritur മ്രിയതേ mors obitur . വ്രിയതേ eligitur . മന്യതേ exiſtimatur . ലഭ്യതേ obtinetur . അധിശയ്യതേ incubatur .

Perfect. 1.	Imperat. 1.	Imperat. 2.
ഞൊൻട്ടൂയക.	ഞൊൻട്ടൂയകാ°.	ഞൊൻട്ടൂെയക
െഎ്യൃക.	ഒ്യൃകാ°.	ഒെദ്ര്യക
ഞ്ഞുശ്രുക.	ഞൊഗ്രുകാ°.	ഞൊെശ്രുക

Sic de ceteris.

VERBA ALIQUA ANOMALA

ഹങ്കി occidit. ഒകി it. ഞൊണ്ണി eſt.

ഹക8 occidunt duo ഋക8 eunt ന്ധു8 ambo ſunt.

ഹ്ലുങ്കി occidunt. ഝങ്കി pergunt. സങ്കി ſunt.

ഹംസി occidis. ഞൊസി es.

Praet. perf. 1. ഞൊഹരു. െഒരു. ഞ്ഞുസരു.

Imp. 1. ഹത്തു, ഹകാരു. ഒത്തു, ഋകാരു. ഞൊണ്ടു, ന്ധുരു

ജൂഹി, ഹകാരു. ഒഹി, ഋകാരു. ധി, ന്ധുരു
occide perge. ſis, eſto.

Imp. 2. ഹണ്ണുരു: ഋഝരു. ണ്യുരു

Fut. 1. ഛേരണ്ടികാ. ഒകാ. ഞ്ഞുസികാ

vel ഛേരകാ. vel ഞ്ഞുഝികാ.

vel ഹങ്ങാ.

Participia ഹ്ലുരു occidens mas. ഝരു pergens, സരു qui eſt.

ഹ്ലുകി occidens fem. ഝകി pergens, സകി quae eſt.

ഹ്ലുരു occidens neut. ഝരു pergens, സരു quod eſt.

Maſcul.

ജൂഹ്ലുവരു. ഒഝിവരു. ജൂഹ്ലുഷി. ഒഝിവസി
occidentes pergentes. occidentes fem.

ഞ്ഞുഹ

ഞൂഹൊക occidit. ണഡിൊക diſcit &c.

Haec anomala ſunt activa cum terminatione paſſiva.

Praet. perf. 1. ഞൂഹക. ണൊൊത്ര്യക

Imperat. 1. ഞൂഹകാ.. ണഡികാം

Futur. 1. ഘാന്ദികാ. ണൊത്ര്യകാ

Paſſiva horum verborum ſunt

ഹൂൊക ut ഠിയൊക. ണഡിഝൊക

occiditur. diſcitur

Participia praeſentis ഘ്ലാന occidens. ഝാനഃ pergens

Participia praeteriti ഘാകഃ ഹകഃ ഋകഃ

VERBA VOLITIVA

V. g. ഉട്ടിപ്പക്കി vult eſſe, amat eſſe

Praeteritum 1. ണഉട്ടിപ്പക്കൽ voluit eſſe, amavit eſſe

Imperativum 1. ഉട്ടിപ്പക്ക amet eſſe

Ita formantur alia വിപക്കക്കി vult coquere. ഹ്നരുക്കി . . . ligare. ജൂഘരുക്കി . . . edere. ഉട്ടിക്കക്കി . . . vorare. ഛികിഷ്ക്കി . . facere. വിവക്കക്കി . . dicere &c.

paſſive vero വിപക്കൊക vult coqui ഹ്നരുസൊക ജൂഘരുസൊക ഉട്ടിക്കൊക vult comedi &c.

Ex his fiunt nomina v. g. ഛികിഷ്കാ voluntas faciendi. ഉട്ടിക്കാ voluntas vorandi ജൂഘരുസാ voluntas edendi, poſſunt etiam fieri adiectiva, ആനുരുസ്യഃ volens invadere. വിവക്കൂഃ volens dicere &c.

VER-

VERBA SIGNIFICANTIA COPIAM

ဗောဘူယတိ iterum eſt, multum, in copia eſt.

လာလပ္ပတိ iterum iterumque dicitur.

ဆောဆိဇ္ဇတိ iterum iterumque ſeparatur.

ဗောဘုဉ္ဇတိ iterum . . . . . voratur.

ယောယုဇ္ဇတိ . . . . iungitur &c.

VERBA EFFECTIVA

ဘာဝယတိ facit ut ſit. ပါစယတိ facit ut coquat.

Perfect. 3. အဘာဝေသုံ. အပါစေသုံ.

Sic alia	ဒါပယတိ.		အဒါပေသုံ
Praeſ.	ကောဒယတိ.	Praet.	အကုဒ္ဒေသုံ
	ဆောစယတိ.		အဆိဆေသုံ
	ဉာပယတိ.		ဉာပေသုံ
	ကာရယတိ.		အကာရေသုံ
	ဂါဟယတိ.		အဂါဟေသုံ
	ဒေဇ္ဇယတိ.		အဒေဇ္ဇေသုံ
	ယောဇ္ဇယတိ:		အယောဇ္ဇေသုံ
	ပါလယတိ:		အပါလေသုံ
	အဋ္ဌယတိ.		ဉဋ္ဌေသုံ
	ဆာရယတိ.		အဆာရေသုံ
	ဉာသယတိ.		အသေသုံ
	ဝိဿာပယတိ.		ဝိဿာပေသုံ

Digitized by Google

ക്രാപയതി.	അചിക്രുപത്
അനുഗ്രാഹയതി.	അന്വജിഗ്രഹത്
പാരയതി.	അപീപരത്
ഏധയതി.	ഐദിധത്
സാപയതി.	അസൂഷുപത്
ചോരയതി.	അചൂചുരത്
facit ut furetur &c.	fecit ut furetur &c.

CAPUT QUARTUM

De ſyntaxi nominum & verborum

De nominativo & vocativo obſerva quod in ſyntaxi latina de iis dicitur.

GENITIVUS ET DATIVUS

Quando duo ſubſtantiva non continuata ponuntur, ut in latinis iis uti licet. Sic verb. grat. രാജ്ഞഃ പുത്രഃ filius regis, പശോഃ പാദഃ pes animalis, സുഹൃദോ ധനഃ divitiae amici, പുഷ്പാണാം ഗന്ധഃ ഉത്തമഃ florum odor excellens, പായസസ്യ ഭോക്താ qui comedit fructus & lacticinia.

Gerundia quae correſpondent gerundiis in *dum* admittunt hunc caſum, quamvis etiam poſſint habere ablativum primum. Sic മമ കൎത്തവ്യം, meum opus, iuriſdictio, mihi facienda res, vel dic etiam മയാ കൎത്തവ്യം a me faciendum.

Quando utuntur verbo ജ്ഞായതെ cognoſcitur, medium quo quid dignoſcitur, ponitnr in hoc caſu, ſic മധുരോ ജ്ഞായ-

തെ

തെ dignoſcitur per ſuccum, സപ്പിഷാ ഘനത്വെതെ di-
gnoſcitur per craſſitiem.

Verba സ്മരതി, ദയതെ, ഈഷ്ടെ coniunguntur cum hoc caſu, ſic സ്മരാമി ദൈവസ്യ recordor Dei. ദയതെ ദീനസ്യ compatitur miſero.

Item ജാസയതി, നിപ്രഹതി, പിഷ്ടതി ſignificantia necem, admittunt hunc caſum, ſic രാജാ ശത്രൂണാം ജാസയതി rex occidit inimicos. നക്ഷസാദ്രാം പിഷ്ടനൊപിപൊഷ monte obruit, occidit larvas.

Item nomina ſimilitudinis aut diſſimilitudinis admittunt hunc caſum, aut ablativum primum, ſic വക്ത്രസ്യ സദൃശശ്ശശീ vultui ſimilis luna, vel വക്ത്രെണസദൃശശ്ശശീ.

Nomina തുലാ, ഉപമാ, admittunt ſolum hunc caſum, ſic രാമസ്യ നാസ്ത്യുപമാ non invenitur ſimilitudo Ramèni ſeu Ráma Dei. തുലൈകൃഷ്ണസ്യന, non datur ſimilitudo Dei Krshneni.

Nomina commodi, boni, utilitatis, hunc volunt caſum, aut dativum cui. Scilicet ആയുഷ്യം, മദ്ര, ഭദ്ര, കുശല, സുഖ, അർത്ഥ, ഹിത. മാനുഷസ്യഹിതം utile homini, vel മാനുഷായഹിതം & ſic de aliis.

Nomina dominii hunc requirunt caſum, vel ablativum ultimum ſic ഗവാംസ്വാമീ vaccarum dominus.

Item ſuperlativa, ſic ഗവാം കൃഷ്ണാ സംപന്നക്ഷീരതമാ nigra vaccarum lacte copioſiſſima, നൃണാം ക്ഷത്രിയശ്ശൂരതമഃ Kshetrien hominum generoſiſſimus.

DA-

Bonum & finis cui utilitas, prognoſtici ſignificatio, volunt hunc caſum, ſic മനുഷ്യായ ഹിതം. bonum homini utile. കുണ്ഡലായ ഹിരണ്യം aurum in auribus. ജാതാഃ വിപ്രാ സ്വകൎമ്മണെ nati Brahmanes ſuo officio. ധൎമ്മം കരോതി മൊക്ഷായ virtutem operatur propter beatitudinem, ſeu beatitudini & gloriae. വാതായ കപിലാ വിദ്യുത് ആതപായാതിലോഹിനി പീതാ വൎഷായ വിജ്ഞെയാ. fulgur caeruleo colore ſignificando vento, valde rubrum ſiccitati, flavum pluviae dignoſcendum.

Verba ſignificantia guſtum, placitum, adulationem, diffidentiam, imprecationem, ut ſunt രോചതെ placet, സ്വദതെ ſapit, ശ്ലാഘതെ blanditur, ഹ്നുതെ diffidit, ശപതെ maledicit, imprecatur, സ്പൃഹയതി inhiat, appetit, item ſignificantia impatientiam, detrimentum, iram, criminis impoſitionem, ut ſunt ക്രുധ്യതി excandeſcit, ദ്രുഹ്യതി nocet, offendit, ഈൎഷ്യതി iraſcitur, അസൂയതി detrahit, petunt hunc caſum, ſic ദുഷ്ടായ രോചതെ ചോരഃ furi arridet malum, ſeu potius malo arridet fur, malo, damno guſtus furi. ബാലായ സ്വദതെ അപൂപഃ parvulo ſapit panis. സ്വാമിനെ ശ്ലാഘതെ ഭൃത്യഃ domino adulatur ſervus, രാജാ മിത്രായ ഹ്നുതെ rex amico (nempe falſo) diffidit, ചോരായ ശപതെ furi imprecatur.

Adverbia നമഃ, സ്വസ്തി, സ്വാഹാ, സ്വധാ, അലം, വഷൾ, petunt hunc caſum. ദേവായനമഃ Deo adoratio. പുണ്യവതെ സ്വസ്തി bene ſit ſancto, virtuoſo, &c.

ACCUSATIVUS

Accuſativus eſt activorum ut in latinis, ſic കാഷ്ഠം ഛിനത്തി baculum ſcindit.

Verba eundi habent accuſativum termini quo itur, ſic ഗൃഹം ഗച്ഛതി pergit domum. Admittunt tamen etiam dativum primum, ſic ഗാവൊ ഗൊഷ്ഠം vel ഗൊഷ്ഠായഗച്ഛന്തി vaccae pergunt ad ſtabulum, vel ſtabulo.

Verba ദൊഗ്ധി mulget, യാചതെ rogat, രുണദ്ധി cogit, പൃച്ഛതി interrogat, ഭിക്ഷതെ petit, petit eleemoſynam, ബ്രൂതെ dicit, അനുശാസ്തി imperat, അപജിനാതി ſpoliat, നയതി ducit, വഹതി vehit, കർഷതി facit, habent duplicem accuſativum, ſic ഗാം പയൊദൊഗ്ധി mulget lac ex vacca, അന്നം രാജാനം യാചതെ ബ്രാഹ്മണഃ Brahman rogat regem prandium ſeu a rege prandium, ക്രീഡാം പുത്രം രുണദ്ധി cogit, invitat filium ad luſum, ഗൊപം പന്ഥാനം പൃച്ഛതി paſtorem de via interrogat, ſeu viam interrogat, രാജാനം ഗാം ഭിക്ഷതെ petit a rege vaccam, petit regem vaccam, കുമാരീം ശുഭം ബ്രൂതെ virgini auſpicium, benedictionem, bonum omen dicit, ശിഷ്യം ധർമ്മം.

ധൎമ്മം അനുശാസ്തി diſcipulo praecipit virtutem, വൃക്ഷമവചിനൊതി ഫലാനി arborem ſpoliat fructibus, അജാം ഗ്രാമം നയതി ovem ducit ad pagum, ad territorium Brahmanicum, ഭാരം ഗൃഹം വഹതി onus vehit domum.

Item dum ex activis fiunt effectiva, ദാസം പുരം ഗമയതി facit, iubet ut ſervus eat in urbem, മുനി ശിഷ്യം ശാസ്ത്രം അവബൊധയതി Muni ſolitarius heſychaſta facit ut diſcipulus obtineat ſcientiam, മാതാ സുതം പായസം ഭൊജയതി mater facit ut filius comedat lac.

Verba neutra effectiva habent ſolum unum accuſativum, ſic ഭിഷൿ രൊഗിണം സ്വാപയതി medicus facit aegrotum dormire, അശ്വം തത്ര സ്ഥാപയതി ſiſtit ibi equum.

Adverbia ധിൿ vah, ഉഭയതഃ utrobique, സൎവ്വതഃ ubique, ex omni parte, ഉപരി ex ſuperiori parte, അധി ſuper, അധഃ infra, അഭിതഃ circum, സമയാ pone, നികഷാ prope, ഹാ vah, petunt accuſativum.

Verba quibus praeponuntur ഉപ, അനു, അധി, iunguntur accuſativo, ſic പുരം ഉപവസതി habitat prope urbem, പൎവ്വതം അധിശെതെ iacet ſuper montem, ആസനം അധ്യാസ്തെ ſedet ſuper ſedem.

Verba ഹരതി, കരൊതി dum fiunt effectiva admittunt aut duplicem accuſativum, aut loco accuſativi perſonae, reſpectu

 cuius

cuius ſunt effectiva, ablativum primum, ſic രാജ്ഞാ മന്ത്രീ. aut മന്ത്രിണം ചൊരാൽ ധനം ഹാരയതി, rex facit miniſtrum vel gubernatorem auferre a fure divitias.

Adverbia അന്തരെണ inter, വിനാ ſine, admittunt accuſativum. Ita pariter nomina menſuram temporis aut viae, ſiç ക്രൊശം കുടിലാ നദീ fluvius mediam leucam obliquus aut gyrum habens.

ABLATIVUS PRIMUS

In verbis paſſivis nominativus activorum ponitur in ablativo primo, & accuſativus in nominativo, ut in latinis.

Inſtrumenta, & praepoſitio *per* ac *ſimul* ponuntur in hoc caſu, ſic കുഠാരെണ വൃക്ഷശ്ഛിദ്യതെ ſecuri arbor ſcinditur, ദുഷ്കൃതെന നരകം per peccatum, peccato infernus, പുത്രെണ പിതാ സ്ഥിതഃ per filium, aut cum filio ſtat pater.

Via per quam itur, & ſubiectum in quo via conficitur, ponuntur in hoc caſu, v. g. പഥാ യാതി it per viam, സെതുനാ ഗച്ഛതി it per aggerem, വാജിനാ ധാവതി currit in equo.

Cauſſa ponitur in hoc caſu v. g. ധനെന കുലം കന്യയാ ശൊകഃ വിദ്യയാ യശഃ വർദ്ധതെ divitiarum cauſſa familia, virginis cauſſa triſtitia, doctrinae cauſſa fama accreſcit.

Adverbia സഹ, സാകം, സാൎദ്ധം, ſimul, cum, petunt hunc caſum, പുത്രെണ സഹ പിതാ pater cum filio.

Nomina per quae vitium aut mutatio in corpore indicatur, ponuntur in hoc caſu, അക്ഷ്ണാ കാണഃ oculis parvus, പാദാഭ്യാം ഖഞ്ജഃ pedibus claudus.

ABLA-

ABLATIVUS SECUNDUS

Latinum *ab*, *a*, *ex* ponitur in hoc caſu, കുന്നിങ്കന്നിറങ്ങി ex monte deſcendit, ചൊരനിങ്കന്നു aufert a fure.

Verba ഒഴിഞ്ഞു, നീങ്ങി, പെടിച്ചു iunguntur cum hoc caſu, v. g. അസത്യത്തിങ്കന്നകന്നു diſcedit ab iniuſtitia, abhorret a falſitate.

Obiectum a quo timetur, a quo quis liberatur, petit hunc caſum, ſic വ്യാഘ്രത്തിങ്കൽ പെടിച്ചു, വൃക്ഷത്തിങ്കൽ പെടിച്ചു timet a tigride, timet ab arbore. പാപത്തിങ്കന്നു രക്ഷിക്കുന്നു liberat a peccato.

Nomina അന്യൻ ഉത്തമൻ alius, മറ്റൻ alius, petunt hunc caſum.

Adverbium ഒഴികെ ſine, petit hunc caſum, item അടുക്കൽ prope, diſtanter, അറ്റം, uſque, അറ്റംവൃക്ഷത്തിങ്കൽ uſque ad arborem. പുറമെ, വിനാ, ഒഴിയ, ſine, poſtulant vel hunc caſum, vel accuſativum, vel ablativum primum.

Regio & tempus reſpectu loci aut temporis. നഗരത്തിങ്കൽ പൂർവ്വദിക്ക് regio orientalis reſpectu urbis. Ubi urbs eſt in abl. 2. സംവത്സരത്തിങ്കൽ പൂർവ്വമാസം menſis antecedens annum.

Adverbia തെക്കുന്നു ex meridie, വടക്കുന്നു ex ſeptentrione, കിഴക്കത്തിങ്കൽ ex parte orientali, പടിഞ്ഞാറ്റിങ്കൽ ex occaſu, petunt hunc caſum, aut genitivum. നഗരത്തിങ്കൽ തെക്കോട്ട് vel നഗരത്തിന്റെ തെക്കോട്ട് ad meridiem urbis.

ദൂരം diſtans, അരികെ, അടുത്തം propinquum, requirunt hunc caſum.

ABLA-

Subiectum in quo ponitur in hunc caſum, തിലേഷു തൈലം• in ſeſamo oleum. നദ്യാ മീനം• in flumine piſcis. Item ablativus abſolutus, ഉദയതി ദിനനാഥേ ജാതഃ രാജപുത്രഃ oriente ſole natus regis filius.

Dum aliquid parvi aeſtimatur, ponitur in hoc, vel genitivo caſu, ſic ആഗച്ഛതി പരബലേ സ്വയം ക്രീഡതി രാജാ hoſtis exercitus acceſſum non curans rex ipſe ludit. Vel cum genitivo പരബലസ്യ &c. ആക്രോശതാം ജനാനാം ഗത സ്സ ചോരഃ acclamantes homines nihil curans abiit ille fur.

സ്വാമി dominus, ഈശ്വരഃ, അധിപതി, dominus, ദായാദ filius, സാക്ഷി teſtis, പ്രതിഭൂ adverſarius, hoſtis, volunt hunc ablativum, aut genitivum, ſic ഗവാം സ്വാമി vel ഗോഷു സ്വാമി dominus vaccarum.

DE CONSTRUCTIONE SLOGAM

ſeu ſententiarum Samſcrdamicarum

Primo notandum eſt in hac lingua modos coniugationis vocari ലകാരങ്ങൾ. Tempora vero coniugationum & modorum in hac continentur regula: ലട് വർത്തമാനേ ലങ് ലിട് ലുങ് ടൈ ലുട് ലൃട് ചാദ്യഷിവി വിധ്യാദൌ ലോട് ലിങോ ലൃങ് ക്രിയാതിപത്തൌ സംജ്ഞകൈ vult dicere, quod ലട് ſit tempus indicativum praeſens ſeu വർത്തമാനം, ലങ്,

ലങ്, ലുങ്, ലിട്, ſit tempus praeteritum ſeu ഭൂതം, quorum tria ſunt, nempe modo elapſum, antea elapſum, & pluſquam perfectum ſeu olim elapſum. Tempora haec distincta habes in coniugatione verbi ഭവതി quod ſupra vide. ലൃട്, ലൃങ്, & ലുട് ſunt tria futura, modo futurum, poſtea futurum, olim futurum, & haec notantur per vocem ഭവിഷ്യ. Praeterita & futura tria ſibi invicem ſupponi poſſunt in carminibus abſque errandi periculo, ita ut unum v. g. primum praeteritum pro ſecundo vel tertio vel vice verſa uſurpari poſſint. ലോട് eſt noſter imperativus, & Malabarice vocatur വിധികാലം. ലിങ് & ആശിർലിങ് ſunt duo imperativi optativi, qui Malabarice etiam vocantur ആശംസകാലം. Hi duo optativi imperativi etiam ſibi invicem ſupponi poſſunt, ſeu promiſcue uſurpari. Modi hi ſeu tempora verborum in explicatione *slogam* vel cuiuſcumque poematis citari ſolent tironum gratia, ut cognoſcant in quonam modo vel tempore verbum poſitum ſit, ſic v. g. in explicatione libri Yudhishtiravigeam poſt slogam reperies, ദദൌ. ലിട് *dedit* in praeterito ſecundo. അവശം ന ഭൂയാൽ. ലിങ്, in optativo imperativo, *non ſit tibi impotentia*, id eſt poſſis facere hoc vel illud, Malabarice അവശംഭൂതകാര്യം ചെയ്ക &c. ത്വയാൽ തേ കർത്തവ്യം അവശം ന ഭൂയാൽ *ideo tibi faciendi impotentia non ſit*. Ita pariter de reliquis temporibus & modis loquendum.

Porro ultra notandum eſt, quod ad componendum slogam requirantur quatuor പാദം ſeu quatuor diſticha aut verſus, qui poſſunt eſſe maiores vel minores prout carminis menſura poſtulat,

Digitized by Google

ſtulat, proinde fiunt slogam ſubinde ex novem, ſubinde ex undecim, duodecim, quatuordecim, vel ſexdecim, vel octodecim, vel 22, vel 32, aut etiam ex 38 pedibus vel ſyllabis. In explicatione alicuius ſtrophae, octaſtichii, ſeu cuiuſcumque slogam tria ſunt obſervanda. *Primo* ut quis ſciat ſignificationem nominum & verborum. *Secundo* haec ſignificatio cum certitudine ſciri nequit, niſi aliquis noverit ſeparare unum nomen vel verbum radicale ab alio, ſeu niſi ſciat reſolvere verſum in proſam, ut ita ſingula verba radicaliter examinare poſſit. Hoc vocant magiſtri പദം മുറിക്കുന്നു. *Tertio* ut ſciat ex reſolutis illis partibus orationis iterum verſum componere, verba, nomina, particulas & litteras completorias aut intermedias ſimul aptare, conſtruere, & conſtructioni ſenſum integrum & ſanum reddere, ac denique correcte ſcribere, eliſiones, mutationes, & tranſpoſitiones vocalium aliarumque litterarum, de quibus ſupra egimus ſecundum ſuperiores regulas invicem adaptare, & hoc dicitur അന്വയം. En exemplum in primo verſu libri Bhágavadam.

കഥിതൊവംശവിസ്താരൊഭവതാസൊമസൂര്യയൊഃ

രാജ്ഞാഞ്ചൊഭയവംശ്യാനാഞ്ചരിതംപരമാത്ഭുതം.

Hoc slogam conſtat ex 32 pedibus ſeu ſyllabis, quippe in quovis verſu habentur ſexdecim. Nunc diſtinguenda inter ſe nomina, verba, particulae, ut omnia ab invicem ſeparata dignoſcantur, & hoc dicitur *padam murrikunu* a magiſtris. En itaque ſeparationem praedicti verſus ſeu decompoſitionem nominum & verborum.

കഥിതഃ വംശവിസ്താരഃ ഭവതഃ സൊമസൂര്യയൊഃ

രാജ്ഞാം ച ഉഭയഃ വംശ്യാനാം ചരിതം പരമാത്ഭുതം

Hoc itaque eſt illud ipſum slogam decompoſitum; nunc ordine naturali ipſius proſae affertur, quod dicitur അന്വയം ſeu conſtructio naturalis libera.

ദിവാകരസൊമാന്വയവംശവിസ്താരകഥനഃ

A dominatione ſua ex ſole & luna progenitorum ſtirpis amplitudo narrata

ഉഭയവംശ്യാനാം രാജ്ഞാം ചരിതം പരമാത്ഭുതം

Ambarum familiarum regalium vita (geſta) admirabilis. Ex his iam vides caſus & declinationes nominum quando conſtructio eſt libera nec metri legibus ſubiecta. Ita argumentare de aliis slogam omnibus, quae ope boni magiſtri facile decomponi ſeu reſolvi poſſunt, quamquam hoc ſemper non ſit neceſſarium, ut ſenſus verſus alicuius exacte noſcatur, cum ſola prima Malabarica aut quacumque gentilitia explicatione facile ſub oculos cadat, & percipi poſſit. Verum dum de fundamentali ſeu radicali explicatione agitur, ad convictionem, ad tollenda omnia aequivoca, falſas interpretationes, aliaque quae opponi poſſent, aut de quibus aliquod dubium ſubeſſe poteſt, tunc verſus illi decomponendi, & proſae ſeu naturali & liberae conſtructioni reſtituendi ſunt, ut ita diſtinctis caſibus, particulis, verbis, & verborum temporibus, clara & certa convictio de ſenſu vero alicuius verſus dari poſſit.

ക്ലിഷ്ടാം ധൈര്യമനസാം ത്യജ ദിഷ്ടാം ധൈര്യമനസാം മമ

ധൈസിലകാം പശ്യ: ചാപധരാഃ യാന്ത്യാമഃ സ്വാമിന

ഹതാ ധരായാഃ രാം രാധരാഃ സ്യാമഃ In libro Yudhiſtira c.4.

Hoc slogam eſt decompoſitum ſeu ſolutum.

Vacillantem fortitudinem proiiciamus, inimicorum oſſibus idoneum mei enſis ferrum videamus, arcum & ſagittam portantes progrediamnr, hoſtibus occiſis regionis domini ſimus.

ത്യജ proiiciamus ലൊട്ട് *in imperativo*. ത്യജ . ഹാനൗ.vult dicere quod ത്യജ proveniat a verbo ഹാനൗ ſeu a verbo quod ſignificat proiicere, deſtruere.

പശ്യ . ലൊട്ട് *In Imperativo* provenit a verbo ദൃശിര് പ്രെ

X ക്ഷെ

കണ്ടൊ . പശ്യ videamus. യാസ്യാമ progrediamur ചെല്ക, provenit a യാ പ്രാപണെ ſeu a verbo quod ſignificat exire, progredi &c. സ്യാമഃ ſimus ചെല്ക *in imperat.* ഭവന്തി venit a verbo eſſe, exſiſtere &c.

ഇത്ഥം നിശ ജനക വചഃ ശ്രുത്വാ അഥ സകല സജ്ജ
നകവചഃ പാൎത്ഥഃ സ്ഥിത്വ പിതൃഃ ഉഗ്രക സാര ഹയം
രഥം ആരുഹ്യ കടസാരം രണയജൽ. In libro Yudhishtira cap 4. *Hoc ſlogam eſt ſolutum*.

Ita optimi patris dictis auditis (verbis exceptis) poſtea una parte lectiſſimorum virorum cohorte inſtructus Argiuna, ſui patris praeclaram fortitudinem imitatus, equis inſtructum currum conſcendens hoſtem delevit. Hi aliique verſus in explicatione libri Yudhishtira vigeam referuntur, quem librum vide.

ചിത്തെ സ്വസ്ഥെ സൎവ്വം ഭവെത്സ്വസ്ഥമയഞ്ജഗൽ
ഉപാനൽ ഗൂഢ പാദസ്യ ചൎമ്മാവൃതൈവ ഭൂഃ

Ad litteram ſignificat: *In mente*, *In voluntate*, *In conſcientia dum adeſt tranquillitas*, *totus exſiſtit* (apparet) *tranquillus mundus*, *calceis cooperto pediti* (homini calceato gradienti) *certe pelle extenſa cooperta ita terra* (apparet).

I. തു littera completoria addita ad complendum verſum.

II. ത്സ്വ concurrente littera ൽ finali in ഭവെൽ cum സ്വ in nomine സ്വസ്ഥ, littera ൽ ſecundum regulas ſuperiores tranſit in ത്സ്വ.

III. ഞ്ജ concurrente littera ം finali in മയം cum littera ജ ſequentis nominis, illa tranſit in hanc ഞ്ജ.

IV. ര ര

IV. ഒതൊപ in nomine decompoſito ചർമ്മാസ്തൃത *pelle extenſa cooperta* ultima littera eſt ത t, ſequitur vero vocalis ഔപ *ita*, *hoc modo*. Cum igitur concurrant, mutantur, & fit ſecundum regulas ſuperiores ഒതൊപ, ſeu ചർമ്മാസ്തൃതൊതൊപട്ടു.

Impoſſibile eſt heic omnes in hac re tradere regulas & omnes adiicere obſervationes, quae circa compoſitionem slogam neceſſariae ſunt. Ope boni magiſtri haec omnia viva voce & exemplis facilius intelliguntur, & breviter addiſcuntur, neque difficilia ſunt, quando radicalium verborum ſignificatio cognoſcitur, & in conſtructione regulae principales iam fuerunt obſervatae.

LECTIONES VARIAE IN SOLUTA ET LIGATA ORATIONE

ഹെ ബാല പാനീയം ദദാദ heus puer! da mihi aquam.

ത്വം ന രക്ഷിതാസിയദി തദാഹം ഗച്ഛാമി *de verbo ad verbum*, tu non adiuveris ſi, ergo pergo. Niſi tu auxilium, protectionem praebeas, diſcedam.

ഏക സർവ്വേശ്വരായ നമോസ്തു compoſitum eſt ex നമ & അസ്തു nama *adoratio*, aſtu *ſit*, in imperativo, unde fit നമോസ്തു eliſa nempe ultima vocali *a* nominis നമ, & prima vocali *a* verbi അസ്തു quae mutantur & tranſeunt in *o*, unde fit *namoſtu*. Unico univerſi Domino adoratio!

ദൈവ മാതരം അഹം സ്തൗമി Dei matrem ego laudo.

കാ വാർത്താ quae nova? quid novi?

കിം ഉദന്തം ഭവാൻ അശ്രുവാൻ quae nova audivit veſtra dominatio?

ഹ്യഃ

ഹ്യഃ മമ സൊദരശ്ശുഃ മൃതഃ heri meus frater mortuus eſt.

മോക്ഷേ സുഖം ഭവിതും സതതം സൎവ്വേശം നമതു ut in caelo voluptate perfruatur (ad perfruendum beatitudine) ſemper Deum adoret.

പാപം മാ ഘടസ്വ peccatum ne facias.

ദുഷ്ടാനാം ശാസിതും നരകഃ ഭവതി ad malos puniendos exſiſtit infernus.

അദ്യഃ മമ ഗുരു ഹോമ ദേവാനംവൃത്തിത്തു പ്രവേശഃ hodie meus magiſter peracto (finito) ſacrificio & precibus exivit.

സാശ്ച സ്വപുത്രിശ്ച സ്നാതും യാന്തി ipſa & ipſius filia ad ſe lavandum pergunt. Ubi vides ശ്ച & iterum ശ്ച interponi, quaſi diceres: *& ipſa*, *& ipſius filia &c.*

നരകം അൎഹനാൾ ഔയഃ ഖല digne inferno heluo!

ദൈവക്ഷത്രാൎത്ഥം ചോരയിത്വാ ശാപി furto ablata eccleſiae pecunia excommunicatus fuit. പള്ളിദ്രവ്യം മോഷ്ടിച്ചിട്ട അവൻ ശാപിക്കപ്പെട്ടു.

കഞ്ചനകാലം വൃത്തിത്തു റോമാപുരിം പ്രയയൌ poſt paucos annos (pauco tempore finito) Romam ivit, perexit, diſceſſit.

കേരളേ തു മോ സതതം ഉവാസ ſemper in Malabaria habitavit.

മേ ഗുരോ മാ താഡയ മാ താഡയ magiſter mi ne me verberes! ne me verberes! അഹഹ ഞ്ജിനവ മാ താഡയ o dolor! ne me verberes!

അന്യ

അനവധായ ആത്മവധായ നിശി ഗേഹം ആപ inconſiderataе animae ſuae occidendae noctu cubiculum eſt ingreſſus.

ഉദ്ധൃത്യ പ്രാണസമാനം ഭ്രാതരം ആലോക്യ തം സുതാ രുരുദുഃ occiſum (eſſe) animae ſimilem fratrem (mortuum) videndo (eo viſo) ipſum filii planxerunt.

തമസാം അസ്തമയായ തെ സദാ നമഃ ignorantiarum deſtructori tibi ſemper adoratio (nempe Deo Vishnu).

തെ ദേഹം പൂജയിതും യതന്തെ tuum corpus (te) venerari adorare conantur.

ദേവാഗ്ര്യ ത്വം തവ ദർശനേന സമസ്ത ദുരിത ക്ഷയം പ്രകുർവ്വൻ Inter divos anteſignane tu tuo pio aſpectu omnium malorum deſtructionem faciens. തത്ര തമസി യുയുധു യുയുധാതെ ibi in tenebris ſemel pugnarunt, certarunt. അയി മമ ബാല മെ ഗേഹെ ശീഘ്രം ഏഹി heus tu puer! in meum cubiculum cito aſcende. ഇതി നമസ്കൃതം ശം സ്തുതം ഭഗവതം പ്രസന്നഃ സഃ ഉവാച ita adorato, laudato Deo Shiva ipſe gaudens dixit, prolocutus eſt.

തം കിഷകം പ്രമമാഥ രഘുനാഥ ദശാനനം യഥാ illum Kishagam (*nomen proprium*) occidit, ſicut olim Raggunátha (Vishnu) Dashánanam, id eſt decem capita vel facies habentem Rávana regem Ceylan. സർവ്വ വിഭോ തെ നമഃ ത്വയി പ്രസന്നഃ അസ്മി univerſi Domine tibi adoratio! in te ego gaudeo, in te ego hilaris ſum. ആഗാമി ഗോചരോ ഭവ ദേവസ്യ സ്മര futura proſpiciens eſto, Dei memento.

അഥ

Digitized by Google

അമേദ്ധ്യപൂൎണ്ണം ക്രിമിജാലസംകുലം സ്വഭാവദുൎഗ്ഗന്ധ
ശരീരം ഭജന്തി മൂഢാ ന ഭജന്തി പണ്ഡിതാഃ

Excrementis plenum, vermium nidis refertum, male olens corpus adorant ſtulti, ſed non adorant ſapientes.

Obſervatio circa uſum linguae Samſcrdamicae ſacrae relative ad linguam gentilitiam Malabaricam & Tamulicam.

Solent aliqui, praeſertim tirones linguae ſacrae plerumque primo ſuo fervore abripi, dum ſive verſus, ſive in proſa Malabarica aliquid componunt, atque exornare ſe ipſi putant compoſitiones ſuas dum vulgarem linguam Malabaricam vocabulis Samſcrdamicis bene onerant. De hisce ſcriptoribus vere illud dici poteſt: ipſos nec equos, nec aſinos eſſe, ſed tertium aliquod animal, nempe mulos. Non nego ſacram linguam in gentilitia Malabarica & Tamulica compoſitione adhiberi poſſe, quin & ornatum, elegantiam & maieſtatem orationi tribuit, ſed in ea adhibenda ſumma diſcretio, & iudicium circa vocabula Samſcrdamica ſervandum eſt. Linguae iſtae diſtinctas habent regulas, phraſes, & proprios loquendi modos ſibi congenitos; hi itaque primum accurate tenendi, nitor & correctio gentilitiae linguae primum obſervanda, neque ſacra ac liturgica vocabula cum profanis, humilia cum vilibus confundenda ſunt. Regula generalis ſtatui haec poteſt: rariſſime aut fere numquam caſibus obliquis Samſcrdamicis in Malabarica aut Tamulica oratione utendum, deinde verbis indicativi praeſentis tantum aut participiis aliquando oratio exornanda, ſi neceſſitas aut rei dignitas expoſcit. Nominativis & vocativis ſeu caſibus rectis, particulis, coniunctionibus, interiectionibus, adverbiis ſaepius uti fas eſt. Atque hanc regulam non ſolum gentiles Malabarici & Tamulici poetae obſervaſſe mihi videntur, ſed etiam R. P. Conſtantius Beſchi in ſuis poematibus ac lucubrationibus ligatis Tamulicis, & R. P. Iohannes Hanxleden in operibus ſuis Samſcrdamico-Malabaricis, ſic v. g. ipſe habet: കന്ദുകളേബരം ഗുരു

ഷ്ടൈ

Digitized by Google

ക്ഷോണാഹമാസ്പാനന യെന്ത്രു കൊണ്ടേ ചന്ദ്രനെജ്ജ

യിച്ചിട്ടും. S. Genovefa virgo pretioſa & valde amabilis ſuae faciei dignitate & ſplendore lunam ſuperat. Vide vitam S.Genovefae. Et in Sambhavam: കന്നി കലി കാളി കാളിന്ദി

നദികളിൽ കന്നി പടിപ്പൊലെ കടക്കിത്തുടങ്ങിനാൾ

Iuvencula formoſa Kàli fluvium Kàlini cymbâ ſingulari gratia traiicere incipiens &c. Et in vita S. Thereſiae virginis

ആഹഹകഹാദിശീലം നിന്നകനിത്രകാലം

ആഹഹകഹാടികം ദുഷ്കുനിശിക്ഷണലം

Ita pariter in cantu de iudicio univerſali

ഉടൽക്കൂറ്റസകലവൃകധികളണസെവികൾ

കപൊയനന്മാരും യക്ഷിപാലന്മാരും

ദുഷ്കതിക്കളകനിശനകഗകദുഷ്ടരും

തില്ലാവരും കെൾപ്പിഞാൻ ചൊല്ലുന്നവാക്കുകൾ

Simili modo idem habet P. Hanxleden de doctrina & verbis Chriſti

ഏകനായമനുഷ്യനെ പ്പെട്ടിയായൽ

തവകല്പിതം കെൾക്കണം കെവലം

ദുഷ്ടന്മാരുടെ ദുഷ്ടതയെ കെൾക്കണം

ഷികനന്മാരെന്നെപ്പറഞ്ഞൊരു കെണം

ഉച്ഛിഷ്ടന്മാരെന്നെപ്പ്രിയപ്പെട്ടൊരയാർ പൊനാ

ധൈഷ്ടക്കളുമാരെന്നെപ്പറഞ്ഞൊരു കെണം

Lepidum, elegans & in Brahmanes ſimul ſalſum eſt hoc, quod de origine Muni ſeu Heſychaſtae Vedavyáſen qui leges gentilicas compoſuit in libro Sambhavam ſcribitur:

തിരത്തു ചെമ്പുലക്രാലെകാട്ടിവരൻ

ത്തുരത്തു തുഴയ്യകായിനിന്നുതുകാത്തിരുന്നും

ധീരസ്പകകളെയാണകാട്ടിവരൻ ചെയ്യാൻ

ചാരത്തു വരികന്നകററാണമില്ലാക്ഷെപ്പാൾ

. . . . :

ചാണസ്പകൃതകാത്തി ചൊല്ലിയാതമെയ്യാ

ണതിരത്തു കൃത്തകൃതകാണം കറയൊണം

ചരിത്രതൈരുവൃക്കണസ്തിണംകറുകതൊൻ

പാരിച്ചുതപസ്യതകാകൃതി ശ്രേഷ്ഠൻ ദേവാൻ

ത്തുരക്കനിരൻകൊണ്ടുകൊണ്ടിവൽകയാരിതെയാ

പാരത്രികാശിയായപാരകാശികൻ ദേവാൻ

വിധിയ്യും നിഷേതവൃകരിയാതനൃദിനം

പൃപൃണൊകാദികളും നിചണ്ഡകികൾങ്ങൾ &c.

Ex his omnibus liquido colligitur hoc quod ſupra de uſu linguae ſacrae diximus, & inſuper patet, vocabula linguae ſublimis caute & prudenter compoſitionibus Malabaricis permiſcenda, ac ex illa in hanc linguam transferenda, fingenda & plaſmanda eſſe.

MODUS NUMERANDI SAMSCRDAMICUS

ഏകം	൧ . . .	1
ദ്വയം	൨ . . .	2
ത്രയം	൩ . . .	3
ചതുരം	൪ . . .	4

പഞ്ച

പഞ്ചമം	൫	5
ഷഷ്ഠം	൬	6
സപ്തമം	൭	7
അഷ്ടമം	൮	8
നവമം	൯	9
ദശമം	൰	10
ഏകദശം	൰൧	11
ദ്വാദശം	൰൨	12
ത്രയോദശം	൰൩	13
ചതുർദ്ദശം	൰൪	14
പഞ്ചദശം	൰൫	15
ഷോഡശം	൰൬	16
സപ്തദശം	൰൭	17
അഷ്ടദശം	൰൮	18
ഏകോനവിംശതി vel നവദശം	൰൯	19
വിംശതി	൱	20
ഏകവിംശതി	൱൧	21
ദ്വാവിംശതി	൱൨	22
ത്രയോവിംശതി	൱൩	23
ത്രിംശതി	൩൰	30
ഏകത്രിംശ	൩൰൧	31

ദ്വാത്രിംശ	൩൰൨	32
ചത്വാരിംശൽ	൪൰	40
ഏകചത്വാരിംശൽ	൪൰൧	41
പഞ്ചാശൽ	൫൰	50
ഷഷ്ടി	൬൰	60
സപ്തതി	൭൰	70
അശീതി	൮൰	80
നവതി	൯൰	90
ശതം	൱	100
സഹസ്രം	൲	1000
ദശസഹസ്രം	൰൲	10000

NUMERALIA ORDINALIA

പ്രഥമ primus	ഏകാദശി undecimus
ദ്വിതീയ ſecundus	ദ്വാദശി duodecimus
തൃതീയ tertius	ത്രയോദശി decimus tertius
ചതുൎത്ഥ quartus	ചതുൎദ്ദശി decimus quartus
പഞ്ചമ quintus	പഞ്ചദശി decimus quintus
ഷഷ്ഠ ſextus	ഷോഡശി decimus ſextus
സപ്തമ ſeptimus	സപ്തദശി decimus ſeptimus
അഷ്ടമ octavus	അഷ്ടദശി decimus octavus
നവമ nonus	നവദശി decimus nonus
ദശമ decimus	വിംശമ vigeſimus

TEXTUS

Digitized by Google

TEXTUS ORIGINALIS

LIBRI BHAGAVADAM

ഭാഗവതം

cum verſione latina ex ſacra lingua Samſcrdamica

SLOGAM SEU STROPHA I.

കഥിതോവംശവിസ്താരോഭവതാസോമസൂര്യയോഃ

രാജ്ഞാഞ്ചോഭയവംശ്യാനാഞ്ചരിതംപരമാത്ഭുതം

Kathito vamsza viſtáro bhavadà sòmaſuryayo
rágnámcióbhaya vamszánám ciaridam paramàdbhudam

Digna & admirabilis eſt amplitudo ſtirpis geſtaque utriuſque proſapiae regum ex ſole & luna progenitorum ab ipſo (viro gravi) narrata .

STROPHA II.

യദോശ്ചധര്മ്മശീലസ്യനിതരാംമുനിസത്തമതത്രാംശേ

നാവതീര്ണ്ണസ്യവിഷ്ണോര്വീര്യാണിശംസനഃ

Yadoshva dharma shilasya nidará muni ſattama tatrámshe
návatírnaſya Vishno víryáni shamſa nà

Igitur virtute inſignis heſychaſtae Tado proſapiam , atque ex huius viri ſtirpe incarnati Vishnu heroica geſta nos celebremus .

STROPHA III.

അവതീര്യ്യയദോര്വംശേഭഗവാന്ഭൂതഭാവനഃ

കൃതവാന്യാനിവിശ്വാത്മാതാനിനോവദവിസ്തരാത്

Avatíryayadorvamshe Bhagaván bhúda bhávanà
Krdaványáni vishvátmáda vinovada viſtarál

Digitized by Google

Sanctus hic Bhagaván (Vishnu Deus) ex ſtirpe Yado incarnatus cum omnium rerum cauſſa & anima ſit univerſi , eius virtutes qui omnia protegit & ſalvat recolamus.

STROPHA IV.

നിവൃത്തതൎഷൈരുപഗീയമാനാൽഭവൌഷധാച്ഛ്രോത്രമനോ

ഭിരാമാൽക

ഉത്തമശ്ലോകഗുണാനുവാദാൽപുമാൻവിരജ്യേത

വിനാപശുഘ്നാൽ

Nivrta tarszeii ruvashía manál bhavauszadhá shrotra manòbhi ramalga

uttama sloga gunnanuvádál pumán viragéda viná pashuggnál.

Vir ille qui virtute refertarum ſanctarumque ſententiarum (slogam) *beneficio inſignis & ſanctus eſt , illum Deus Vishnu hac maxima ſanctitate conſpicuus , inſigniorem ſanctioremque efficiet , & hic vir per ſanctae ſitis honorem , verae felicisque vitae ſtudium , animae intimum gaudium quod metempſychoſeos & mortis antidotum eſt , per hanc ſcientiam , quae ſemen eſt gloriae aeternae , adipiſcetur .*

STROPHA V.

പിതാമഹമെസമരേമരഞ്ജയൈൎദ്ദേവവ്രതാദ്യാതി

രഥൈസ്തിമിംഗിലൈഃദുരത്യയംകൌരവസൈന്യ

സാഗരംകൃത്വാതരൻവത്സപദംസ്മയൽപ്ലവാഃ

Pidámahamé ſamarémarangeayeirdéva pradádyádi

rathei ſtimimgalei : duratyayam kaurava ſeynya

ságaram krtvàdaren vadſa padam ſmayal plavà

Avi mei Kauravae (id eſt Pandavae) *veluti aquis innatans lignum vehitur , in unum congregati , mari pervio aquas tranſeundo terribiles effecti domitores deorum* (malorum geniorum , gigantum) *ſunt ,*

ſunt, veluti timingala piſcis (40. leucas extenſus & vaſtus) *monſtrum horrendum alios piſces vehicula deorum ſuo rictu deglutire ſolet*.

De piſce timingala, fortaſſis Iudaico leviathan, vide librum Yudhishtiravigeam cap. ſexto slogam ſeu ſtropham decimam, & Paulum Medici pag. 29.

Haec ſtropha quinta & ſexta cum fragmento illo libri Bhágavadam, quod auctores libri *Aſiatick reſearches* afferunt pag. 230. & ſeq. aliique Brahmanici libri manifeſte probant hiſtoriae Indicae ſive verae ſive fabuloſae principium ad diluvium univerſale tantum, nec ultra referri. Etenim a ſolò univerſalis diluvii tempore articulum fidei ſuae principalem de incarnationibus Dei Vishnu Indi omnes deducunt (1). Avi nempe huius Dei incarnati in diluvio univerſali, ut textus habet, ſervati, ſtipites & progenitores fuerunt huius Dei, fictionibus Aſiatitis mire adornati. Hae vero incarnationes novem Dei Vishnu, ad ſalvandos bonos, & àd caſtigandos malos factae fuiſſe creduntur, atque ex opinione ipſorum ad Indiam referuntur, quemadmodum exſpectatio Meſſiae incarnandi ad populum Hebraicum referenda eſſe, Iudaeis videbatur. Ex quo ſane patet boni & mali moralis dogma apud Indos praecipuum ac ſimul antiquiſſimum eſſe. Pandavas, de quibus hic textus & liber Yudhishtira per totum agit, Plinius Hiſt. nat. lib. 6. cap. 20. ita deſcribit: *Horotae urbe pulchra, foſſis paluſtribus munita per quas crocodili humani corporis avidiſſimi aditum niſi ponte non dant . . . pauperior Charmarum rex elephantos ſexaginta, parvaſque reliquas vires habet. Ab iis gens Pandae* (Ptolemaeus habet gens Paṇdava) *ſola Indorum regnata feminis. Unam Herculi ſexus eius genitam ferunt, ob idque gratiorem regno donatam praecipuo. Ab ea deducentes originem imperitant tercentis oppidis, peditum centum quinquaginta millibus, elephantis quingentis. Poſt hanc tercentarum urbium ſyreni &c.* Eadem fere habet Arrianus, breviſſime Ptolemaeus lib. 7. tab. x. Ex his ergo teſtimoniis, atque ex modo quo inter Pandavas pugnatum fuiſſe tradit liber Yudhishtiravigeam, qui modus convenit cum veteri pugnandi arte Indica ab Herodoto, Arriano, Strabone

(1) Incarnationum harum ſeriem & tabulas vide apud Pivatium tom. 8.

bone lib. 15. deſcripta, manifeſte patet, hiſtoriam Dei Krshna, ſeu Vishnu Dei in regem *Krsbna* കൃഷ്ണ, quod *nigrum* hominem ſignificat, incarnati, vere ad Indicam terram, ad hiſtoriam & bella Indica domeſtica referri. Deinde patet ex numero & ſerie incarnationum Dei Vishnu, hanc incarnationem ſub nomine *Krsbna* nec ante diluvii univerſalis tempus, neque poſt Chriſti nativitatem ſtatuendam eſſe, quod contendunt illi ſcriptores, qui ex nomine *Krsbna* ob quamdam analogiam vocis Chriſti ſervatoris nomen, geſta, paſſionem & mortem ſatis inverecunde extrudere ſunt auſi, atque geſta Krshnae ex apocryphis Evangeliis concinnata fuiſſe nullo prorſus argumento innixi docent. Hos tu vide in Alphabeto Tibetano pag. 253. 254. 261. 262. &c. Non igitur illud primum aſſerendum eſt, quia capitalis illa & prima Dei Vishnu incarnatio, in qua piſcis formam ſubiit, ut *Manu* ſeu *Satyavrta* regem virum iuſtum, quem *Noah* eſſe non abſurde pag. ſupra citata contendunt laudati Angli, a diluvio liberaret, ab hac incarnatione in *Krsbna* regem omnino diverſa eſt, & illam ſequitur. Non illud ſecundum dici poteſt, quia in hiſtoria Pandavarum ſeu in libro Yudhishtiravigeam, qui Vishnu Deum ſub forma Krshnae pro Pandavis pugnantem deſcribit, aetatis mundi *Kaliyugam* ſeu aetatis ferreae poſtea venturae mentio ingeritur. Ex quo patet bellum illud aetate mundi Brahmanica tertia, id eſt ante Chriſti nativitatem in Indiis geſtum fuiſſe. Quare bene praedicti Angli Calcuttenſes aetatem Krshnae ad ter mille circiter annos a praeſenti tempore ſurſum reiiciunt dicendo: *We have determined another intereſting epoch, by the preſent time, and as the three firſt Avatárs* (incarnationes) *or deſcents of Vishnu, relate no leſs clearly to an univerſal deluge, in wich eight perſons only were ſaved, than the fourth and fifth do to the puniſhment of impiety, and the humiliation of the proud, we may for the preſent aſſume, that the ſecond or ſilver age of the Hindus was ſubſequent to the diſperſion from Babel &c.* Vide pag. 426.

Quod vero aetas aurea hiſtorica ſeu prima Brahmanica vera atque creationis mundi epocha in doctrina Indorum non excedat

dat epocham creationis mundi a Moyſe adductam, & infinita illa annorum ſeries quam ante Moſaicae creationis tempus ex Indorum doctrina conſtituit, & obſervationibus aſtronomicis confirmare nititur Bailly, aliique aevi noſtri ſomniatores, illuſio & egregia impoſtura ſit, evidenter patet ex eo, quod Indi aetates, ſaecula, annos, tempus in divinum & humanum diſtribuant, & tota illa Indorum chronologia, quae tam longe Moſaicam excedit, de annis divinis ſit intelligenda. En illud quod ſcribitur in libro ചന്ദ്രൊദയം *Ciandrodayam* quem ad manus habeo, & qui ita incipit: രാജഹംസെ ജ്ഞിമൊകാചന *Rágia Hamſe genimòcena*. Eſt haec inſtructio ad regem quemdam & circa medium aetates & tempora ita diſpeſcit:

നിൎവ്വിച്ചാരജ്ഞനങ്ങളെക്കാളും
ദെവലൊകാധിപന്മാൎക്കൊട്ടുമെസുഖംവരാ
നരന്മാരുടെവൎഷംദിവസമവൎക്കെല്ലാം
അദിനമറുവതുമുന്നൂറുംദിവ്യവൎഷം
ദിവ്യവൎഷങ്ങൾപന്തിരായിരംചതുൎയ്യുഗം
അത്തരംയ്യുഗമെഴുവത്തൊന്നുകഴിയ്യുംപൊൾ
ദെവെന്ദ്രൻമുടിഞ്ഞിടും

Nirvicial genanguele kálum
Dévalògadhibenmarkottume ſugham vará
narenmarude vrsham divaſam averkellám
adinam aruvad munùrrum divyá vrsham
Divya vrshanguel pandirairam ciaduryugam
attaram yugam eszuvattonna kasziumpol
Dévendren mudignídum.

Serio conſiderando (temporis fluxum & creatarum rerum miſerum ſtatum quod ſupra dixerat) *hominibus minus dii, hoc eſt* (genii) *voluptate vera & ſtabili perfrui poſſunt.*

Homi-

hominum annus ipſis omnibus (diis) *eſt unus dies,*
tales dies centum & ſexaginta faciunt divinum annum,
caeleſtes ſeu divini anni duodecim millia conſtituunt aetates quatuor,
huiuscemodi aetates ſeptuaginta & una finiendo
Devendren (Iupiter Indicus) *deſtruetur &c.*

En ergo duplicem Indorum chronologiam! aetates nempe humanas & hiſtoricas, alias vero divinas, ſeu tempus vitae geniorum qui aſtra & mundum regunt, aſſignatum. En ſaecula humana & divina, ac proinde en etiam infinitam illam annorum ſeriem quam Indi mundo tribuunt ad mundum caeleſtem ſeu ad chronologiam geniorum, qui ante conditum hunc mundum exſtabant & poſt deſtructionem ipſius exſtituri ſunt, relatam. Idem de differentia temporis humani & divini docetur in libro Amaraſinha, ſect. സ്വൎഗ്ഗവൎഗ്ഗം *Sorggavarggam.* Verba vocabularii in explicatione haec ſunt: മാനുഷരുടെ ഒരാണ്ടു ദെവൎക്ക് ഒരഹൊരാത്രം mánusherude oránda Deverka orahorátram, *hominum annus unus, diis dies & nox una.* Nec diſſonat R. P. Beſchius rerum Indicarum & linguae Tamulicae peritiſſimus uir. Is in grammatica Latino Tamulica typis Trangambaricis edita cap. 5. pag. 163. haec habet: *Tamulenſes* (ut Malabarenſes) *per circulum nominant annos. Numerum autem eorum ſumunt ab aetate mundi quam multo ſeniorem quam revera eſt, effingunt. Primam mundi aetatem numeraſſe aſſerunt* 1728000 *annos, ſecundam dempta quarta parte primae aetatis annos* 1296000, *tertiam dempta tertia parte ſecundae aetatis* 864000 *annos, quartam dempta media parte tertiae aetatis* 432000 *annos habituram dicunt. Hic autem annus a Chriſto nato* 1728. *eſt iuxta calculum Tamulenſium* 4829. *completus huius ultimae aetatis. Hinc ſequitur quod hoc anno, quo nondum ſex mille annos numerat mundus, ipſi elapſos aſſerant a creatione mundi annos* 3892829. *Pari modo fabulantur & cetera omnia, quippe qui nullam revera hiſtoriam habentes poetarum figmentis, ſicuti hiſtoriis, fidem praeſtant.* R. P. Ildephonſus in codice manuſcripto num. 20. inter codices manuſcriptos bibliothecae

thecae S. Congregationis de Propaganda Fide cap. 11. de aetatibus mundi Brahmanicis haec habet: *Yugam ſignificat aetatem mundi continentem certum numerum annorum, non quidem noſtrorum, ſed annorum caeleſtium ſpirituum, quos Brahmanes vocant Devaguel. Unus dies iſtorum Devaguel denotat unum annum noſtrum, unus autem annus de Devaguel continet noſtros annos 365. Vocant autem Brahmanes annos de Dévaguel ſamalaſtram. Quatuor iſtae aetates ſeu yugam continent duodecim mille annos ſpirituum caeleſtium*. Videatur etiam Sonnerat ad finem tomi primi ubi Indorum annos cum circulo Beroſiano componit. Plinius vero hiſt. nat. lib. 6. cap. 17. edit. Baſil. pag. 87. haec habet: *Indi enim prope gentium ſoli numquam emigrarunt finibus ſuis. Colliguntur a Libero patre ad Alexandrum Magnum reges eorum centum quinquaginta tres, annis ſex mille quadringentis & duobus. Adiiciunt & menſes tres*. Strabo geograph. lib. 15. haec habet: *Megaſthenes concordat dicens antiquis Indorum hiſtoriis fidem non eſſe adhibendam, dicit enim nec ab Indis umquam emiſſam expeditionem, nec extrinſecus in Indiam* (forte auſtralem) *quemquam cum exercitu profectum eſſe aut viciſſe, praeter Herculem & Liberum patrem, & nuper Macedonas. Herculis & Bacchi res in India geſtas Megaſthenes credit cum paucis quibuſdam*. Haec teſtimonia quae attuli maximi ſunt ponderis & omni exceptione maiora. *Primo* liber *Bhágavadam* ſacer Indorum codex eſt, & hic Indorum hiſtoriam ultra diluvium univerſale non effert. *Secundo* liber *Ciandrodayam* ab Indis communiter legitur & in ſat magno pretio habetur. *Tertio* Calcutenſes Angli ſocietatem in India efformant, & aliqua authentica Indica monumenta iam protulerunt. Ipſi in Bengála Indicis diſquiſitionibus navant operam atque oculi plures ſunt, qui acutius vident. *Quarto* R. P. Beſchius in ora Coromandelica diu vixit & rerum Indicarum ac linguarum apprime peritus fuit. *Quinto* R. P. Ildephonſus per plures annos in ora Malabarica verſatus eſt, & linguam vulgarem Malabaricam bene callebat. Strabo ex relatione Megaſthenis ſcribit, qui & ipſe inter Indos diu verſatus eſt. His ergo viris plus fidei dandum, quam viatoribus errabundis Anglis & Gallis, qui

 ſive

Digitized by Google

ſive in excurſionibus militaribus, ſive in navalibus, ſive fortunae ut aiunt quaerendae cauſſa, ſive curioſitatis gratia raptim & ſine linguarum peritia Indias perluſtrarunt, atque in civitatibus maritimis inter geniales hauſtus miſeris interpretribus aures praebentes, quidquid acceperant in palimpſeſta ac deinde in diaria retulerunt, quales ſunt Gentil, Holwel, Dow, Sonnerat, Anquetil du Perron, aliique. Similes viatores Indicos Strabo iam perſtrinxit, quem adeat cui placet, geograph. lib. 15. His ergo poſitis, atque adeo certis, audiamus nunc D. Bailly de India diſſerentem (1):

Hic omnino *novit*, *quid toto ſiat in orbe*,
Quid Seres, *quid Thraces agant*.
Hic in trutina ſuſpendit Homerum,
Cedant grammatici, *vincantur rhetores*, *omnis*
Turba tace, *nec cauſidicus*, *nec praeco loquatur*. Iuven.

Quid ergo ait ipſe? Ante Indos aliaſque ab antiquis & recentibus cognitas gentes populum aliquem exſtitiſſe (nempe in calido ipſius capite) aſſerit, qui vetuſtior ſit aetate mundi a Moyſe & ſacris libris adducta. Indos omnia ab aliis edidiciſſe, ex Thracia, Scythia, Syberia veniſſe, inde religionem ſuam accepiſſe adſtruit contra id, quod Herodotus, Strabo, Arrianus, Plinius aliique dicunt antiqui. D. Bailly mundum noſtrum mundo antiquiorem conſtituit, & viſiones ſuas aſtronomicis obſervationibus firmare conatur. Sed an antiquas aſtronomicas Brahmanum tabulas profert? Nequaquam. Pag. 108. ait: *Mr. le Gentil n'a pu ſe les procurer* (*les anciens calculs d'eclypſes*). Sed poſito etiam, quod antiquas Brahmanum tabulas inveniſſet, an ipſis fidendum eſſet, an tabulae illae clarae & exactae ſunt? an facta hiſtorica eorumque veritas ab aſtronomicis obſervationibus pendet? an hiſtoricum aliquod factum verum eſſe nequit & obſervatio aſtronomica falſa, aut vice verſa? an veritas diluvii univerſalis apud omnes gentes per

(1) *Hiſtoire de l'aſtronomie ancienne depuis ſon origine juſqu'a l'etabliſſement de l'ecole d'Alexandrie par Mr. Bailly*. Seconde edition. A Paris chez de Bure. 1781. pag. 78.79.84.95.96.97.106.107.108.

per obſervationes aſtronomicas credita, conſervata, & verificata fuit? an omnes Aſiaticae hiſtoriae abſque ullo prorſus criterio ſunt admittendae! Non videt D. Bailly quod origo gentis Indicae fabuloſa ſit, atque ab Hercule id eſt *a Sole* & *Baccho* deducatur? Inſpiciat primum verſum libri *Bhágavadam*, in quo regum Indicorum prima progenies ex *Sole* & *Luna* deducitur. Diſtinguat ipſe chronologiam atque aetates mundi in divinas & humanas, in tempus heroicum & hiſtoricum. Supputet annos chronologiae Indicae, uti ſupputant ipſi Indi, videbitque Indicas mundi aetates nihil niſi aetates geniorum mundi, planetarumque rectorum, non autem hiſtoricas & humanas eſſe. Redigat hanc ſeriem in annos humanos, & manifeſte patebit chronologiam Indicam hiſtoricam & humanam parum a chronologia Moyſaica diſcrepare (1). Addat deinde quod ex propriis Indicis libris principium hiſtoriae Indicae ad diluvii tempus, nec ultra referatur, quod Indi, ut ex *Pacunar* gentili Malabarico poeta probat P. Ildephonſus cap. 4., mundum ex nihilo divina voluntate creatum fuiſſe credant, quin, ut nos ſupra ſtatuimus, etiam voculae *hum*, *fiat*, traditionem inviolabiliter obſervent. Addat inſuper, quod diluvium univerſale doceant & credant, quod *Budha* ബുദ്ധ id eſt *Herma*, ſeu ut vocabularium Amaraſinha ſcribit *Dherma*, Mercurium Graecum, Aegyptium *Thout*, Scandinavianum ſeu ſeptentrionalem *Wod* vel *Oden*, Germanum *Theut*, Sinenſem *Fo*, qui certe idem & ubique unus eſt, ſuum inſtitutorem agnoſcant. Budha Indicus in vocabulario Amaraſinha ſect. 1. സ്വൎഗ്ഗവൎഗ്ഗം *Suarggavarggam* haec habet epitheta: ജീവകഃ gívaga *vivificans*, സൎവ്വജ്ഞഃ ſarvagna *omniſcius*, സുഗതഃ ſugueda *bene procedens*, ബുദ്ധ Budha *mens*, *ſpiritus*, *bonus intelle-*

(1) De aera Indica hiſtorica & aſtronomica, iuxta quam obſervationes aſtronomicae fiunt, & quae ad annum Chriſti 78. aſcendit, aeraque *Sàlivàgana* vocatur, vide grammaticam Tamulicam R. P. Beſchi *pag.* 164. Niebuhr *tom.* 2. *pag.* 26. Sonnerat *tom.* 1. *sub finem*. Aſiatick reſearches *pag.* 373.

tellectus , ധൎമ്മരാജാഃ dhermarágia *rex beneficus,virtute praeditus*, ഏഗതഃ agueda *ſtans* , *contemplator* , *meditans*. സമന്തഭദ്രഃ ſamandabhadra *in omnibus partibus bonus* , *rectus* , ഭഗവാൻ bhagavan *felix* , *beatus* , മാരജിൽ maragil *concupiſcentiae victor* , ലോകജിൽ logagil *mundi victor* , അദ്വയവാദി advayavádi *veridicus* , *ſibi non contradicens* , ഷഡഭിജ്ഞഃ shadhabhigna *ſex ſcientias poſſidens* , മുനീന്ദ്ര munindra *aſcetarum* , *heſychaſtarum* , *monachorum praeſes*. ശാസ്തൃമുനി sháſtamuni *monachorum caſtigator* , *praeceptor*. Ex his ergo iam facile reſolvitur *primo* id , quod S. Hieronymus , Clemens Alex. & Ratramus *de nat. Chriſti* de Bhudha Indico dicunt : Budham nempe *per virginis latus exortum eſſe*. Nempe ſpiritus ſeu genius eſt , qui ex mente virgine natus eſt , quomodo ex opinione Brahmanum pariter Heros *Karnen* , aliique ope orationis magicae *per auriculam* nati ſunt. *Secundo* , videtur Thout Aegyptium nomen a Bouth , vel Bhoudh , aut Budh manifeſte deduci , & illud primum certe corruptum eſſe. Ita pariter *Herma* ab Indico *Dherma* corrupte provenit , & utrumque nomen prodit unam eamdemque perſonam , ſeu unum eumdemque regem allegoricum eſſe. *Tertio* patet , cur Hermam ſeu Thout vel Budha Graeci Mercurium eſſe dixerint , nempe genius hic eſt planetae Mercurii rector, a quo etiam apud Indos *Budhanászicia* (1), id eſt *dies Mercurii* dicitur a Budha ſeu a Mercurio. Planetae paſſim in libro *Sambhavam* genios habent , qui ipſos regant , & hi genii മുനി *Muni* ſeu heſychaſtae & contemplatores vocantur , ut ſol mens mundi dicitur , quod *Pindarus* , aliique iam obſervarunt. *Quarto* patet , cur Budha Indicus , Ceylanicus & Tibetanus ſedendo , *Lingam* in manibus tenendo , conſpiciendo & meditando in Indiis , Ceylan , & Tibeto uniformiter repraeſentetur. Vide in Alphab. Tibet. tabula quarta figuram *Hopa-*

(1) Tamulenſibus Budenkilami vel Budenváram.

Hopamc, id eſt o Padme! O Lote o Nymphaea! inſcriptam, ubi *Lingam* in *Padma* ſeu in loto Deus ille Tibetanus ante pectus tenet & attente conſpiciendo meditatur. *Dii Tibetani*, ait R. P. Georgius in Alphab. Tibet. pag.284., *ſuum quiſque Mani* (Lingam) *ſupereminentis illius tumoris* (yoni ſeu matricis aut loti quae matricis ſymbolum eſt) *apici inſertum oſtentant. Plerique etiam repraeſentantur tamquam meditabundi immotis defixiſque oculis ſpeculantes Mani quem ambabus complexi manibus ante pectus ſuſtentant* (1). Similem figuram vide apud Abb. Winkelmanium *Deſcription des pierres gravées* 2. *claſſe*, *Mythologie ſacrée pag.* 287. 288., quam ibi Herculem aut Helenum eſſe putat. *Quinto* apparet cur Iuven. ſat.8. hominem ſtupidum Hermae comparet, nempe ob abreptam, contemplativam, & abſorptam mentem, *trunco ſimillimus Hermae*. Macrobius vero lib.1. Satur. cap.19. ait: *Pleraque ſimulacra Mercurii quadrato ſtatu figurantur, ſolo capite inſignita, & virilibus erectis. Quae figura ſignificat omnem vim eius non in quodam diviſorum membrorum miniſterio, ſed in ſola mente conſiſtere, cuius ſedes in capite eſt*. Et ſupra dixit: *ſcimus Mercurium vocis & ſermonis potentem*. Hunc eumdem *conſiliarium & ſcribam Saturni* alterius planetae fuiſſe probat R. P. Georgius *Alphab. Tibet. pag.* 19. Socrates in Phaedro Platonis de Theut vel Thout, & Cicero lib.3. de nat. Deorum de Mercurio ait: *primum numeros & computationem inveniſſe, ac geometriam & aſtronomiam, atque Aegyptiis leges & litteras tradidiſſe*, nempe ut Budha Indicus tradidit Indis & Tibetanis, *unde ſex ſcientias poſſidens*, rerum terreſtrium ſator & vivificator dicitur. Plato in Philebo ait: *vocem Thamus* (Aegypti rex) *infinitam animadvertit, ſive Deus aliquis, ſive divinus homo, veluti fama refert, huiuſmodi hominem nomine Thout in Aegypto exſtitiſſe*. Hic ergo Herma, Mercurius, Thout ſeu Budha, quem Macrobius ſolem eſſe vult, alii vero regem, alii aſtronomum, alii philoſophum, alii denique aliud, ex doctrina Indica ſupra ex vocabulario Brahmani-

(1) Caelum ut patrem, terram ut matrem, ita ſolem & planetas ut progenitores & ſatores, terram ut matricem & receptaculum eſſe, ex veterum philoſophorum ſententia adſtruit Plutarch. *de placit. philoſoph.* & in *Iſide*, aliique.

manico allata, certiſſime nihil aliud eſt, quam planetae Mercurii genius ſeu rector, cui ſatellites aliaque aſtra ipſi obſequentia tamquam monachi ſeu heſychaſtae ſubſunt, qui una cum ſole aliiſque planetis ex philoſophia antiquorum Brahmanum ſublunaria regit, rerum ſator & vivificator, rex beneficus & monachorum inſtitutor, atque ob certam, prudentem, fixamque iuxta naturae regulas in ſublunaria actionem & influxum omnes ſcientias poſſidens recte ſcribitur. Hoc nec alio modo omnia illa, quae de Budha dicuntur, intelligenda eſſe, evidenter patet etiam ex eo, quod ബൃഹസ്പതി Brahaſpadi ſeu Iupiter, & ശുക്രഃ Shukra ſeu ഉശനസ UshenaVenus (apud Brahmanes generis maſculini) ambo planetae ut Mercurius, in eodem vocabulario pariter *doctores*, *vivificatores*, *poetae*, & monachorum ſeu *heſychaſtarum inſtitutores*, terrae, mundique ſublunaris rectores ſatoreſque ſcribantur. Quod ibi videat cui placet. Ex his ergo certiſſime tenendum eſt, *primo*, Thout, Budha, Hermam, & Mercurium unum idemque numen allegoricum eſſe; *ſecundo* eodem plane modo, quo ſolis cultus omnes gentes pervaſit, ita quoque cultum Mercurii reliquorumque planetarum omnes orbis partes pervaſiſſe; *tertio* denique Thout ſeu Budha Aegyptium, Indicum, Tibetanum, Ceylanicum, Peguanum, Sinenſem, Scandinavianum, nihil niſi reliquiam, & certum veſtigium eſſe antiquiſſimi *caeleſtis militiae* cultus, qui apud omnes gentes obtinebat. Rem confirmant tria ſimulacra Aegyptia ſtantia quidem, ſed *Lingam ſuum* manu tenentia, quae certe ad Thout referuntur, & cum Indico Budha mirifice conveniunt, quidquid aliqui in contrarium ariolentur. Vide librum cui titulus: *Recueil d'Antiquités Egyptiennes*, *Grecques*, *Etruſques & Romaines*, *tom.* 3. *tab.* 1. & 2. *num.* 1. 2. 4. Clement. Alexand. *lib.* 1. *ſtrom.* §. 131. Philonem apud Euſeb. *praep. Evang. lib.* 1. *cap.* 9., Aſiatick reſearches *p.* 425.

Ex his ergo omnibus ſimul ſumptis, luce clarius evincitur, Indos gentem eſſe, quae prae aliis cognitis gentibus nihil plus antiquitatis habeat, quae ut liber *Sambbavam* refert ab uno ſtipite, nempe a *Manu* rege, qui ſane cum Aegyptio rege primo

mo *Menes* idem & unus eſt, deſcendat, ac denique quae origini Iſraelitici populi coaeva, nec ipſi anterior ſit. Haec ſibi habeat D. Bailly, & ſi poteſt, reſolvat, atque extricet.

STROPHA VI.

ദ്രൌണ്യസ്ത്രവിപ്ലുഷ്ടമിദമദംഗംസന്താനബീജംകുരുപാണ്ഡ

വാനാംജുഗോപകുക്ഷിംഗതആത്തചക്രൊമാതുശ്ച

മെയശ്ശരണംഗതായാഃ

Draunya ſtravi plushdamidama dangam ſandánabígiam kuru Pándavánam giugò pakukshim gada átta Ciakro mádushva mé yasharanam gadáya.

Ita nando conſervatum natatile hoc corpus (haec familia) *cauſſa & ſemen eſt familiae Pándavarum, ac proinde etiam huius mei corporis* (verba ſunt Dei Krshna), *quod cum Brahmae Dei arcu & ſagitta uſum fuiſſet, Vishnu Dei protectionem promeruit accepitque Triciacram* (tres rotas cum triangulis intus Vishnu Dei inſignia) *& illis matris meae ventrem replevit*, nempe illis ſanctis ſignis rota, concha & triangulo.

STROPHA VII.

Haec ſtropha funiculo quo folia palmae libri Grantham colligata ſunt, exeſa fuit, & integra reddi nequit.

STROPHA VIII.

രൊഹിണ്യാസ്തനയഃപ്രൊക്തൊരാമസ്സംകൎഷണസ്ത്വയാ

ദെവക്യാഗൎഭസംബന്ധഃകുതൊദെഹാന്തരംവിനാ

Rohinnyáſtanayà prokto Ráma ſamkarszana ſtvayá Dévagya gaerbha ſambhendha kudo dehándaram viná.

Celebris ac generoſus Ráma filius ſtellae Róhini, Deae Dévagui primo affinis, deinde ſine permutatione ex una generatione in aliam, Dévagui Deae etiam filius fuit.

STRO-

STROPHA IX.

കസ്മാന്മുകുന്ദോഭഗവാൻപിതുർഗ്ഗേഹാദ്വ്രജംഗതഃ
ക്വവാസംജ്ഞാതിഭിസ്സാകംകൃതവാൻസാത്വതാംപതിഃ

Kaſman mugundon Bhagaván pidurggahampragìam gadá
kvavá ſagniádi bhíſságam krdaván sátvadámpadí.

Quare, ex qua cauſſa Krshna (Vishnu incarnatus) *paternam domum, ſolum & civitatem* (Ambádi) *adipiſci voluit? quare cum viventibus intellectu & ratione pollentibus ſimul cohabitare? Ubi habitavit?*

STROPHA X.

പ്രാഗേവസൻകിമകരോന്മധുപുര്യാംസകേശവഃ
ഭ്രാതരഞ്ചാവധിൽകംസംമാതുരദ്ധാതദർഹണം

Pragèvaſen kimagaron Mádhu puryám ſa késhavá
bhrádarancia vadhíl kamſa r mádura dhâda darhanam.

Krshna ille in urbe Madhu exſiſtendo quale opus fecit? Cur occidit Kamſa regem, qui non promeruerat occidi, cum matris frater ſeu avunculus fuerit ipſius & magiſter? Cur ergo hic occideretur?

N.B.1. Haec urbs Madhu ſeu Madura eſt probabilius *Madura deorum* de qua Ptolemaeus tab.x., ubi etiam de *Pandavis* pauca habet. പാണ്ഡവാസ്ഥംഗംഗാംതേരുസ്തേരു *Pandevae Gangem tranſierunt* ait *Sambhavam*. Quare bene Ptolemaeus Pandavas ad Gangem conſtituit. In editione Ptolemaei Alexandrini Argentorati apud Ioannem Grieninger anno 1522. peracta, lib.VI. tab.v. pag.94. ita legitur: *circa Bedaſpum, Pandavorum* Πανδάυων *regio, in qua civitates hae*: Labaca &c *& verſus ſolis ortum uſque Vindium montem, Modura quae deorum dicitur*, nempe antiqua Madura in qua natus eſt *Krshna*.

N.B.2. Ex hac occiſione Kamſa regis a Krshna Deo facta, aliiſque heic allatis manifeſte evincitur, Krshna Deum, Chriſtum ſervatorem fabulis deformatum non eſſe.

STRO-

STROPHA XI.

ദെഹാമ്മാനുഷമാശ്രിത്യകതിവൎഷാണിവൃഷ്ണിഭിഃ
യദുപുൎയ്യാംസഹാവാത്സീൽപത്ന്യഃകത്യഭവന്വിഭൊഃ

Déha mánusham a shrityacadi Vrshnibhi
Yadu puryám ſahavátsil vanya kadya bhavam vibho

Aſſumpto corpore humano quot annis in illa urbe Madhu cum filiis regis Yado ſeu Vrshni habitavit? quot uxores habuit?

STROPHA XII.

തെദന്യാസ്യസൎവ്വമെമുനെകൃഷ്ണവിചെഷ്ടിതം
വക്തുമൎഹസിധൎമ്മജ്ഞശ്രദ്ദധാനായവിസ്തൃതം

Te danyacia ſarvame Muné Krshna viceshdidam
vaktumarhaſi dharmagnia shradda dhánáya viſtradam.

Omniſcie, ſancte Muni (Heſychaſta) *Krshnae actiones ſingulares, & omnia quae ex te quaero mihi integre & integre & fuſim enarra. ego idcirco nunc te adoro, tibi intentiſſimas praebebo aures.*

STROPHA XIII.

നൈഷാതിദുസ്സഹാക്ഷന്മാന്ത്യക്തൊദമപിബാധതെ
പിബന്തംത്വന്മുഖാംഭൊജച്യുതംഹരികഥാമൃതം

Neyszádi duſſahà kshanmandya ktodama vibádha
tévi bandadvan mughá bhógia cyudam Hari kathá mrdam ſtrada.

Enarratio & auditio huius hiſtoriae tollit poenas & afflictiones, lenit triſtitiam, & dat gloriam illi, qui Vishnu Deum adorando eam recitat, aut auribus excipit.

STROPHA XIV.

ഇടനിശമ്യഭൃഗുനനനസാധുപാദംവ്യാസികിസ്സഭഗവാന
ഥവിഷ്ണുരാദഃപ്രദ്യൎച്ച്യകൃഷ്ണചരിതംകലികന്മഷഘ്നം.

Edanishamya bhrgu nanana sádhu pádam Vyáſi kiſſa
Bhagavanatha Vishnu radá pradyarcya Krshna ciaridam cali kanmaszaghnam.

Mitem faciunt & gaudio replent ſancta verba Vyáſi (magiſtri & libri huius auctoris) *quae de ſancto Vishnu loquuntur*, *atque enarratio geſtorum Dei Krshna peccata tollit*.

N.B. Ad quid haec, ſi Brahmanes materialiſmi, ſtoiciſmi, & atheiſmi impietatem profiterentur, quam nonnulli Europaei ſcriptores ipſis appingere ſunt auſi?

പാവതെക്കളവനായീശ്വരസെവചെയ്ക
സംപത്തുവരുംകാലംസന്തോഷിക്കയുംവെണ്ടാ

Pávate kalavanáy Ishvara ſéva ceyga
ſambatu varum kálam ſandòshikeyum vendá.
Ut a peccato libereris, *Dominum cole*,
divitiae dum affluunt, *ne nimium laeteris*. Ita ait
Vedavyáſen Heſychaſta in libro *Sambhavam* ſeu *Puranam*.

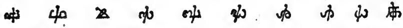
Conſtat ergo ex eorum libris originalibus animam humanam per bona & mala opera praemii aut poenae, boni aut mali moralis capacem eſſe, atque perverſam Europaeorum quorumdam philoſophiam inter Brahmanes locum non habere.

LITTERAE SAMSCRDAMICAE

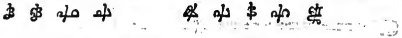
NOVITER INCISAE, LIMA ET SCALPRO EFFORMATAE

Quae in Alphabeto Samſcrdamico Romae anno 1772. *excuſo*, *deſunt*, *atque nunc primum in hac grammatica in lucem producuntur*.

tsz th m s b dt sh g dh t

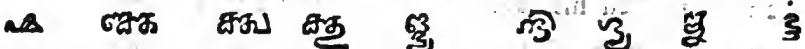

d ng ph ch Gallicum m p bh h J Anglicanum

OMNES HAE MUTAE SUNT, SEU NULLAM POST SE VOCALEM ADMITTUNT

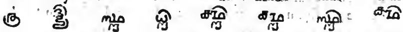
pma nkta krva ktu ngbhia gbhi gbia nnru rbhu

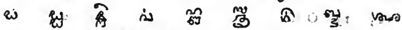
bhu dbhya kshna trí nthi dhrya kshni dhna dtna

rtra dbya ſthna dhni kthni kthna ſthni kthi

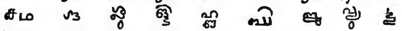
dt ddt mnì rva hna ſtr rgui bbha shcia

hna dyu bbhu gvi mri siu shru dhnì dru

ktha gda shlu ngbhi hna bvi gia vyu rbhu

bru tsna gr vri mrí rca dyú rgia nnga

dhru

dhru	ncſha	gdva	ngi	dru	khni	dbhya	ndva
ധ്രു	ഞ്ച	ഗ്ദ്വ	ങ്ഗി	ദ്രു	ഖ്നി	ദ്ഭ്യ	ന്ദ്വ
dbhi	rhi	dhri	tvi	vrí	dbhi	rda	nu	vyu
ദ്ഭി	ർഹി	ധ്രി	ത്വി	വ്രി	ദ്ഭി	ർദ	നു	വ്യു
ncia	rga	rppi	ngia				
ഞ്ചൈ	ർഗ	ർപ്പി	ങ്ഗൈ				

O. A. M. D. G.

ERRORES IN TYPUM ILLAPSI ET CORRIGENDI

Pag.	*Linea*	ERROR	CORRECTIO
12	4	Sed his iam	Sed de his iam
13	28	o m eſt naſalis	o. m. eſt naſalis
19	5	Ananda Sháſtrami	Ananda sháſtram
19	11	potiorem aquam	puriorem aquam
21	16	qualem numquam	qualem umquam
41	29	ſolem, lunam, plantas.	ſolem, lunam, planetas.
79	6	*deficit una littera*	*& poni debet* ത്ര
105	13	O ൊ	ഒ
116	18	non ſuſcipis, qui a te.	non ſuſcipis, a te

ഹ ha	ह	ह	హ
ള lla			ళ
க்ஷ ksha	क्ष	क्ष	క్ష
ற rra			ఱ
			ఞ ji
			[illegible] tii

N O T A N D U M

I. Quatuor his alphabetis pleraque vocabula Samſcrdamica ſcribi poſſunt, ſi his litteris ſimplicibus accedant aliae compoſitae & complexae.

II. Alphabetum Indoſtanum, & Nagaricum adduximus ex recenſione P. Caſſiani Beligatii quod exſtat in Alphabeto Romae typis Sac. Congregationis edito.

III. Ex utroque hoc Alphabeto ad Nagaricum, quod in diſquiſitionibus Aſiaticis afferunt Angli, collato, patebit hoc Nagaricum ab ipſis allatum aliis duobus nihilo praeſtare, non numero, non valore, non poteſtate, non pronuntiatione aut vi litterarum, quia tot, & non plures nec alias illud litteras continet.

IV. Facto examine apparebit, litteras ab ipſis allatas quoad apicum formam ab Alphabeto Nagarico diſcrepare, & plus cum forma litterarum Alphabeti Indoſtani convenire, attamen, ut diximus, ubique eumdem, & non alium valorem litterarum habere.

V. Patet, Granthamicum ſeu Samſcrdamicum noſtrum & Talenganicum copia litterarum Nagarico ab Anglis allato praeſtare, adeoque ad ſcribendam linguam Samſcrdamicam illa duo prima aptiora eſſe.

N.B. Libri Bhâgavadam inſigne fragmentum in fine grammaticae affertur.

FACULTAS ORDINIS

EX commiſſione R.P.N. Ioannis Evangeliſtae a S. Maria Praepoſiti Generalis Carmelitarum Excalceatorum legi diſſertationem in linguam Samſcrdamicam R. P. Paulini a S. Bartholomaeo Carmelitae Excalceati Miſſionarii Apoſtolici Malabariae, & nihil in ea inveni contra fidem, ac bonos mores.
Datum Romae prima octobris in Collegio S. Pancratii 1790.

Ego Fr. Albertus Maria a Ieſu Carmelita Excalceatus Lector S. Theologiae in Collegio eodem.

Digitized by Google

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Magiſtro S. P. Apoſtolici.

F. Xaverius Paſſarl Archiep. Laris. Vicesgerens.

APPROBATIO

Librum cuius inſcriptio eſt: *R.P.Fr.Paulini a S.Bartholomaeo*, *Carmelitae Excalceati*, *Malabariae Miſſionarii*, SIDHARUBAM, *ſeu Grammatica* SAMSCRDAMICA, *cui accedit diſſertatio hiſtorico - critica in linguam* SAMSCRDAMICAM *vulgo* SAMSCRET *dictam*, *in qua huius linguae exſiſtentia*, *origo*, *praeſtantia*, *antiquitas*, *exſtenſio*, *maternitas oſtenditur*: *libri aliqui ea exarati critice recenſentur*, *& ſimul aliquae antiquiſſimae gentilium orationes liturgicae attinguntur*, *& explicantur*; iubentibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide bono regimini praepoſitis Reverendissimis & Eminentissimis S.R.E. Cardinalibus, attente, ac diligenter legimus. Eruditi autem auctoris in Indorum gentis moribus, lingua, ſuperſtitioſiſque dogmatibus ex longo cum Malabarenſibus uſu, atque conſuetudine apprime verſati, in ſuo illuſtrando argumento induſtriam ſingularem, atque peritiam non modo probamus, ſed & librum ipſum iis, quibus ſanctiſſimae Religionis noſtrae Chriſtianae in Malabaria propagandae, amplificandaeque munus incumbit, utilem iudicamus quam maxime. Horum ſiquidem, ut ſuperſtitionis genus, quo implicatur Indica gens, & in cuius fontes inquirit auctor, primum dignoſcant, magni intereſt. Quamobrem librum, nihil alioqui fidei, & morum doctrinae continentem adverſum, qui typis publicetur dignum cenſemus.

Datum Romae in Coenobio S. Mariae ſuper Minervam die 23. ianuar. an. 1791.

Fr. Gabriel Fabricy, *Ord. Praedicatorum*, *S. Theologiae Doctor*, *Collegii Caſanatenſis Theologus*.

Fr. Philippus Angelicus Becchetti eiuſdem Ordinis.

IMPRIMATUR

Fr. Thomas Maria Mamachius Ord. Praedicat. Sac. Palat. Apoſt. Magiſter.

DECRE-

Digitized by Google

DECRETUM S. CONGREGATIONIS

DE PROPAGANDA FIDE

CUm in Congregatione generali Eminentiſſimorum DD. Cardinalium habita die 19. iulii relato per me infraſcriptum ſtatu Eccleſiae Malabarenſis inter cetera dubia propoſitum fuerit XXVII. videlicet : An ad uſum alumnorum & miſſionariorum brevis Grammatica linguae Samſcrdamicae ſit imprimenda in typographeo S. Congregationis , Eminentiſſimi Domini reſcripſerunt affirmative.
Datum Romae in Aedibus Sacrae Congregationis die 19. iulii 1790.

L. Card. Antonellus Praefectus.

Loco ✠ Sigilli.

I. de Carpineo Pro-Secret.

ALPHA-

Digitized by Google

Digitized by Google